

แต่เพราะว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อาจจะไม่เข้าใจบทบาท ท่านก็เจตนาดี พยายามช่วยประชาชน พยายามที่จะแสดงตัวให้เห็นว่าจะใช้มาตรการระยะสั้นเข้าไปแทรกแซงในราคาสินค้าต่าง ๆ เพื่อให้พี่น้องประชาชนจะได้ไม่ต้องลำบาก และท่านเป็นนักประชาสัมพันธ์ ท่านก็ประชาสัมพันธ์ออกทีวีบ่อย ออกวิทยุบ่อย ออกหนังสือพิมพ์บ่อย จนประชาชนเข้าใจว่านี่คือเทวดาที่มาช่วยเราให้รอดพ้นจากภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นจากภาวะเงินเฟ้อ คนที่สบายก็คือกระทรวงการคลังและธนาคารชาติไม่ต้องพูดอะไรเลย การยับยั้งภาวะเงินเฟ้อคนที่ต้องรับผิดชอบก็คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพราะว่าเป็นคนกำหนดนโยบายการคลังว่าในภาวะการณ์อย่างนี้กระทรวงการคลังควรจะทำงบประมาณในลักษณะอย่างไร การเก็บภาษีควรจะเป็นอย่างไร จะใช้งบประมาณขาดดุล งบประมาณสมดุล หรืองบประมาณเกินดุล นั่นคืออำนาจของกระทรวงการคลังที่จะทำได้ เรียกว่านโยบายทางการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ที่จะต่อสู้ภาวะเงินเฟ้อ โดยการกำหนดนโยบายการเงินว่าปริมาณเงินควรจะเป็นเท่าไร อัตราดอกเบี้ยควรจะเป็นเท่าไร อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศควรจะเป็นเท่าไร หรือจะแทรกแซงหรือไม่ เพราะทั้งหมดนี้มีผลต่อภาวะเงินเฟ้อทั้งสิ้น ทั้ง ๒ หน่วยนี้ไม่ต้องพูด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านได้แสดงบทบาทจนคนเข้าใจผิดไขว้เขว ท่านหยุดยั้งมันไม่ได้หรอกครับ ปกติแล้วสินค้าของชาวโลกทั้งโลกมันต้องเพิ่มปีหนึ่งประมาณ ๑-๒ เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่เกิน ๓ เปอร์เซ็นต์ทั่วโลกหรอกครับ แล้วต้องให้เพิ่ม ถ้าไม่เพิ่มเศรษฐกิจของโลกมันพัฒนาไม่ได้มันก็เพิ่มทั้งนั้น ของประเทศไทยเราก็ตั้งเป้าเอาไว้ เขาเรียกคอร์ อินเฟลชั่น (Core inflation) ก็คือภาวะเงินเฟ้อพื้นฐาน ซึ่งไม่รวมถึงราคาน้ำมันและราคาอาหารสด เราก็ให้เพิ่มได้อยู่ระหว่าง ๑-๓.๕ เปอร์เซ็นต์ ธนาคารแห่งประเทศไทยเขาจะคุมเอาไว้ มันต้องเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ แต่ว่าเมื่อไรมันเพิ่มผิดปกติ อันนั้นละครับที่กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยต้องเข้าไปจัดการ แต่กระทรวงการคลังไม่ได้จัดการ และผมรู้สึกว่าคุณรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่ได้เข้าใจในสิ่งที่นักเศรษฐศาสตร์พูด ท่านไม่เข้าใจจริง ๆ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าจริง ๆ ผมเป็นคนใจกว้างและผมก็รักทุกคนไม่อยากจะไปซ้ำเติมใคร เพราะผมทราบดีว่าท่านไม่ได้เรียนมาทางด้านเศรษฐศาสตร์

แต่ตอนท่านได้รับโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผมก็กลัวเหมือนกันว่าท่านไม่เข้าใจท่านจะกำหนดนโยบายผิดพลาดหรือเปล่า หรือท่านจะพูดอะไรผิดหรือเปล่า และในที่สุดท่านก็พูดผิดจริง ๆ เมื่อตอนที่หนังสือพิมพ์บางกอก โพสต์ เขาจัด เชิญท่านไปพูด ฝรั่งเศสค่ามาพังกันเยอะ บางกอก โพสต์ เขาเชิญผมไปด้วย ผมนั่งโต๊ะเดียวกับดอกเตอร์สรรเสริญ ไม่นึกว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะพูดผิดถึงขนาดนั้น ที่ท่านบอกว่าปัญหาของประเทศไทยคือความไม่สมดุล เพราะว่าไปพึ่งเอ็กซ์พอร์ต (Export) มาก ไปพึ่งการส่งออกมาก การส่งออกเท่ากับ ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของรายได้ประชาชาติ แสดงว่าเหลือ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์แค่นั้น ที่มาจากตลาดภายใน ที่ท่านพูดไม่ใช่วิชาเศรษฐศาสตร์เลยนะครับ ที่พูดมันไม่น่าเชื่อว่าออกมาจากปากของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อวานดอกเตอร์สรรเสริญได้กรุณา ที่จริงวันนั้นผมได้สั่ง อย่างว่าสั่งเลยเพราะเป็นน้องบอกว่าขอรับรองเขียนลงหนังสือพิมพ์ที่ไหนก็ได้ แล้วอย่าใช้ชื่อจริง บอกเป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่ไหนก็ได้ เพราะถ้าเป็นชื่อจริงเดี๋ยวก็หาว่าพรรคฝ่ายค้านไปสอนรัฐบาล เพื่อให้รัฐมนตรีรู้จักการอ่านบัญชีรายได้ประชาชาติ จะได้พูดไม่ผิด มันไม่มีความหมายเลยครับ เอามูลค่าสินค้าส่งออกหารด้วยรายได้ประชาชาติไม่มีความหมายเลยในทางเศรษฐศาสตร์ไม่มีใครเขาพูดถึงกันเพราะมันไม่มีความหมาย มันจะมีความหมายเฉพาะว่าเอามูลค่าสินค้าส่งออกบวกกับมูลค่าสินค้านำเข้าหารด้วยรายได้ประชาชาติ อันนั้นเขาเรียกว่า อินเดกซ์ ออฟ โอเพนเนส (Index of openness) เป็นตัวชี้ว่าประเทศแต่ละประเทศมีความเปิดกว้างด้วยการค้าระหว่างประเทศแค่ไหน ตัวนั้นเขาใช้ แต่เอามูลค่าส่งออกหารด้วยรายได้ประชาชาติแล้วไปพูดในที่ประชุมมหาสมาคมอย่างนั้นฝรั่งเศส่าเขานั่งมันอายเขา มันไม่มีความหมายเลย ของเรา ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของรายได้ประชาชาติที่มาจากส่งออก มันหมายความว่าอย่างไร มันไม่ได้มีความหมายอะไรเลยครับ อย่าไปตกอกตกใจว่า ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของรายได้ประชาชาติมาจากการส่งออก ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์มาจากตลาดภายใน เราต้องพยายามขยายการค้าตลาดภายในเพื่อลด ๗๐ เปอร์เซ็นต์ลงมา และนั่นทิศทางที่ถูกต้อง ไม่ใช่เลยครับ ถ้าคิดอย่างนั้นผมยกตัวอย่างให้ฟัง ประเทศสิงคโปร์

๔๐๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรรณ ๑๘๖/๓

มูลค่าส่งออกของสิ่งคป้รหารด้วยรายได้ประชาชาติได้ก็เปอร์เซ็นต์รัฐใหม่ ๒๐๐ เปอร์เซ็นต์
นั่นหมายความว่าอย่างไรถ้าเผื่อเอาตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพูด
หมายความว่าสิ่งคป้รผลิตผลผลิตของชาติปีที่แล้วได้เท่ากับเท่าไรก็ฝังดินเอาไว้ก่อน
และมาผลิตปีนี้ได้อีกเท่าตัว แล้วก็เอาที่ฝังดินมาบวกกับปีนี้แล้วส่งขายต่างประเทศ
จึงได้ ๒๐๐ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ประชาชาติ นั่นหรือความหมาย มันไม่มีความหมาย
ในทางเศรษฐศาสตร์ -----

- ๑๘๗/๑

ที่ผมพูดขึ้นมา ก็เพราะว่ามันมีฝรั่งที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยและพูดภาษาไทยได้ แล้วก็พูดกับผมว่า อิท อีส อะเชมด์ อิน ยัวร์ คันทรี (It is ashamed in your country) เขาบอกเป็นสิ่งที่น่าละอายที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพูดอย่างนี้ พูดผิดถึงขนาดนี้ ผมก็ชี้แจงไปว่า อะเชมด์ก็อะเชมด์ อะเชมด์ไม่ค่อยเท่าไรหรอก เพราะว่านักเศรษฐศาสตร์ที่มันรู้เรื่องนี้ก็ไม่มีกี่คนหรอก แล้วผมก็แก้ไปว่าเพราะท่านไม่ได้เรียนมา แล้วก็เชิญท่านมา ท่านเพิ่งเป็นท่านก็พูดผิดพูดถูก ปล่อยไปสักกระยะหนึ่งที่นั่นก็มีนักเศรษฐศาสตร์ดี ๆ อยู่ เป็นลูกศิษย์ผมก็มีเยอะแยะ ลูกศิษย์ผมเยอะแยะในกระทรวงการคลัง จบปริญญาโท ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยดี ๆ เดี่ยวท่านก็เรียนรู้อเอง เพราะท่านเป็นคนดูแล้ว ไม่น่าจะมีที่รู้มานะ แต่ที่น่าตกใจคือว่าท่านพูดอีกเมื่อวาน พูดเหมือนกันเลยกับที่พูดที่บางกอก โพสต์ เมื่อ ๔ เดือนที่แล้ว แสดงว่าท่านไม่ได้ศึกษาเลย ข้าราชการเขารู้ว่าพูดผิด แต่เขาไม่กล้าเตือนรัฐมนตรี ใครจะไปกล้าเตือนรัฐมนตรี นอกจากว่าถ้าให้เขาอ่าน สปีชเสียก่อน วันหลังท่านต้องให้เขาอ่านสปีชก่อน ก่อนที่จะไปพูดต่อหน้าธารกำนัล มันอายเขา คำพูดของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีความหมายมากในทางเศรษฐกิจ คนเขาจะมาลงทุน ไม่ลงทุนเขาเรียกแคพอะบิลิตี้ (Capability) ชี้ความสามารถของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ชี้ความสามารถของผู้ว่าการธนาคารชาติ

ผมจะพูดเรื่องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าวันนี้ไม่ใช่วันจะมา เลคเชอร์ (Lecture) กัน ที่นี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านก็เข้าใจผิด ยกตัวอย่างเรื่องหมู ผมยกตัวอย่างให้เห็นเลย เรื่องหมูนี้ทำไมหมูต้องแพงขึ้น มันก็เหมือนที่ผมพูด เพราะว่าพวกซีเรียล (Cereal) ที่เลี้ยงก็เรียกว่าสินค้าเกษตรที่เป็นเม็ด ๆ ที่ใช้ ทำอาหารหมู ไม่ว่าจะป็นข้าวโพด ไม่ว่าจะป็นปลายข้าว ไม่ว่าจะป็นรำข้าว ไม่ว่าจะป็น รำป่น ไม่ว่าจะป็นอะไร มันแพงหมดในปีี้ สินค้าเกษตรแพงหมด ทุกคนก็พูดแล้วว่า ทำไมมันถึงแพง เพราะว่าประเทศชาวโลกที่เขาผลิตสินค้าเกษตรมันเจอกับพิบัติ ทั้งฝนแล้ง น้ำท่วม ผลผลิตมันลดลงมา แล้วก็ใช้สินค้าเกษตรไปทำเอทานอลมาก มีความต้องการมาก ราคาสินค้าเกษตรพวกนี้จึงสูงมาก เพราะฉะนั้นต้นทุนในการผลิต

อาหารสัตว์มันถึงแพงมาก ท่านไปห้ามเขาไม่ได้หรอกครับ เขาผลิตไก่ ผลิตหมู เมื่อต้นทุนมันสูงขึ้นก็ต้องซื้อฟิชมีล (Fishmeal) เรียกว่าอาหารสัตว์มันแพงขึ้นมาแล้วก็จะให้เขาขายราคาเท่าเดิมเขาก็ล้มละลายสิครับ เขาก็เลิกผลิต ถ้าเลิกผลิตเราก็ไม่มีหมูกิน เราก็ต้องกินหมากัน เพราะมันก็ทำไม่ได้ท่านก็ต้องยอมให้เขาเพิ่ม ท่านยอมให้เพิ่มก็ถูกแล้วที่ยอมให้เพิ่ม หมูเนื้อแดงเขาก็ขาย ๑๒๐ บาท ทั่วราชอาณาจักร แต่ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็พยายามที่จะตรึงราคาจำนวนหนึ่งให้ขาย ๙๘ บาท โดยไปติดต่อซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket) ต่าง ๆ ๙ แห่ง ๒๐ แห่ง เพื่อให้ขาย คนที่ไปซื้อในซูเปอร์มาร์เก็ตไม่ใช่คนจนแล้วนะครับ แต่ไม่เป็นไรหรอกครับ สิ่งที่ท่านทำมันช่วยผู้บริโภคได้ไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์หรอกครับทั่วประเทศ แต่ว่าความสามารถของท่านในการประชาสัมพันธ์ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกที่ท่านกำลังเป็นเทวดามาช่วยยามทุกข์เข็ญ อันนั้นเป็นฝีมือของท่าน ผมไม่ว่า ผมไม่เคยพูด ผมไม่เคยวิจารณ์ไม่เคยด่าสักนิดหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ผมก็นั่งฆ่า ท่านก็ไปเป็นรัฐมนตรีใหม่ ๆ ท่านก็พยายามหาอะไรทำ แล้วมันก็เป็นนโยบายที่ว่าไม่มีใครเสียหาย แม้ว่าคนไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ ไปซื้อหมูอาจจะซื้อได้ราคา ๙๘ บาท แทนที่จะซื้อ ๑๒๐ บาท เขาก็ดีขึ้น ส่วนนั้นเราก็ดีใจกับเขา แม้เขาจะเป็นคนส่วนน้อยก็ตาม ซูเปอร์มาร์เกตก็ได้ประโยชน์ คนที่จะไปซื้อหมูนั่งรถไปตั้งหลายกิโลเมตร เสียค่าน้ำมันไปซื้อหมูโลกรั่มหนึ่งแล้วกลับบ้าน มันไม่มีเป็นอย่างนั้นหรอกครับ เข้าไปในซูเปอร์มาร์เกตก็ซื้อโน่นซื้อนี่ ซูเปอร์มาร์เกตเขาถึงให้ความร่วมมือกับท่าน เพราะเขาได้ประโยชน์จากอย่างอื่นอีกเยอะ เขาคุ่ม ท่านรัฐมนตรีท่านก็ได้หน้า กลับบ้านไปท่านก็นั่งดูตัวเองทุกวัน ออกทีวีเกือบทุกวันสมัยนั้น ผมก็รักท่าน ผมก็เห็นท่านแข็งแรงนี้อ่อนแขนอ่อนลอยหน้าลอยตาน่ารัก ผมก็แอบชอบ ๆ อยู่ ท่านก็ได้ซื้อได้เสียง ผมเข้าใจคนเพิ่งเป็นรัฐมนตรีมันตื่นเต็นมันสนุกครับ ใหม่ ๆ หนุ่ม ๆ คึกคัก พุดเสรีจกลับบ้านไปข้าวแทบไม่ต้องกินนั่งดูทีวี ดูตัวเอง ผมเคยเป็นนะครับ ตอนเป็นโฆษกรัฐบาลใหม่ ๆ อายุ ๓๐ กว่าปี มันตื่นเต็นในการออกทีวี แต่เดี๋ยวนี้หนิทีวีเพราะรู้ว่าแก่ มันไม่ดูสดใสเหมือนสมัยหนุ่ม ๆ ออกไปดูตัวเองแล้วมันดูไม่ค่อยได้ ท่านนายกรัฐมนตรีเหมือนกันครับ สมัยอยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผมรู้จักท่านมา ๔๐ กว่าปีแล้ว ท่านเป็นประธานชมรมได้ว่าที่

เคยโตวาทีกั้บกระผม ผมสู้ท่านไม่ได้ ผมยังเด็ก สมัยท่านหนุ่ม ๆ พอดูได้นะครับ
หล่อทีเดียวละ ที่นี้ตอนนี้งั้นตามสังฆารแก่แล้วไปดูที่วิมันก็เหมือนกันหมดทุกคนละครับ
ดูสิพออายุเยอะขึ้นมา เพราะฉะนั้นเราต้องเข้าใจเรื่องนี้ ท่านรัฐมนตรีท่านก็หนุ่ม ๆ
ท่านออกที่วีกั้บคัก ผมก็ไม่ได้ว่าอะไรเลย แต่ว่าเพราะถือวาทีนโยบายวิน วิน โพลีซี
(Win win policy) ทุกคนได้ประโยชน์ก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่ว่าสิ่งที่น่าเสียดายก็คือว่า
ท่านสังกัดพรรคพลังประชาชนแล้วก็พรรคร่วมรัฐบาลมีเสียงเยอะในสภาผู้แทนราษฎร
น่าจะใช้โอกาสอันนี้แก้ไขปัญหาที่สำคัญของชาติในฐานะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
ได้หลายอย่าง แต่ท่านไม่ได้ทำ อันนี้ผมเสียดายมาก ๔ เดือน ต้องแสดงให้เห็นศักยภาพ
ของคนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าปัญหาชาติอยู่ตรงไหน

เรื่องแรกที่ท่านควรจะทำ ที่จริงท่านไปเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ไปนั่งขายหมูได้อย่างไร ปัญหาของชาติที่เกี่ยวกับเรื่องหมูมันผูกพันเกี่ยวข้องกับรายได้ ประชาชาติ เกี่ยวข้องกับอนาคตของประเทศเยอะแยะมากมายก่ายกองที่ท่านต้อง แก้ปัญหาคือเรื่องอะไรท่านประธานที่เคารพ ก็คือว่าในบรรดาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอาหาร มันมีอยู่บางตัวที่รัฐบาลสมัยก่อน ผมจำไม่ได้แล้วว่ารัฐบาลชุดไหนเขาไปเก็บภาษีถั่วเหลือง ทั้งนี้เพื่ออะไรครับ เขามีเหตุผลสมัยนั้น เขาเก็บภาษีถั่วเหลืองขึ้นมา ๔ เปอร์เซ็นต์ ว่าใครสั่งถั่วเหลืองเข้ามาจากต่างประเทศให้เก็บภาษี ๔ เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้เพื่ออะไรครับ เพื่อคุ้มครองผู้ผลิตถั่วเหลืองในประเทศจำนวนหนึ่งมีไม่กี่คน ส่วนมากอยู่แถว ทางภาคเหนือ แต่ว่าต้นทุนในการผลิตถั่วเหลืองในประเทศไทยมันสูงเมื่อเปรียบเทียบกับ ต้นทุนการผลิตของชาวโลกหรือของต่างประเทศ สมมุติต้นทุนของประเทศไทยอยู่แค่นี้ ของชาวโลกอยู่แค่นี้ ส่วนต่างตรงนี้รัฐบาลก็เลยเก็บภาษี ๔ เปอร์เซ็นต์เพื่อให้ถั่วเหลือง ในประเทศไทยขายแข่งขันกับต่างประเทศ แล้วทำกันมาเป็น ๑๐ ปี นี่คือการบังคับ ให้ผู้เลี้ยงไก่และผู้เลี้ยงหมูผู้ปลูกถั่วเหลือง ทำกันมาตลอดครับ เมื่อก่อนพอไหว ผู้ผลิตไก่ ผู้ผลิตหมูก็ยังพอจะสู้ได้ เพราะว่าเรียกว่ามีความได้เปรียบตัวเปรียบเทียบเยอะ เขาทำการศึกษากันมานะครับ ดอกเตอร์อัมมารีได้ทำการศึกษาว่าประเทศไทยสินค้า เกษตรมีอะไรบ้างที่มีความสามารถ มีความได้เปรียบ ตัวเปรียบเทียบ รันนิง (Running) กันมาเลย เรียงตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบกับของตลาดโลก ไก่ หมู อยู่อันดับต้น ๆ เลย ที่เราควรจะส่งเสริม กระทรวงพาณิชย์ควรจะส่งเสริมเพื่อให้ไปยึดตลาดโลกได้ เรามี ความสามารถเป็นพิเศษในเรื่องนี้ แต่ว่าเราไปบังคับให้ผู้เลี้ยงไก่ ผู้เลี้ยงหมูไปผู้ ปลูกถั่วเหลือง เมื่อก่อนเขาพอจะสู้ไหว แต่ปัจจุบันนี้ต้นทุนทุกอย่างมันแพงขึ้น เขาสู้ไม่ไหวแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ควรจะพิจารณายกเลิกเรื่องนี้ นักเศรษฐศาสตร์ นี่ผมไม่พูดถึงว่าสมาคมผู้เลี้ยงอาหารสัตว์ ตามที่ผมทราบเขาทำหนังสือ ถึงกระทรวงพาณิชย์ขอให้ยกเลิก แต่ท่านก็ไปคิดว่าเป็นผลประโยชน์ของพวกเขา แต่ผมพูดเรื่องผลงานวิจัยของนักเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทยที่เขาไม่ได้เป็น ญาติโกโหติกา กับพวกเลี้ยงไก่เลย พวกเลี้ยงหมูเลย เขาก็เสนอให้เลิก ๔ เปอร์เซ็นต์นี้

อย่างนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ควรจะฉวยโอกาสอย่างนี้ช่วยเขา เพราะว่าภาษีที่ท่านได้จากการเก็บ ๔ เปอร์เซ็นต์ มันไม่คุ้มหรอกครับกับการที่เราต้องเสียตลาดไก่ เสียตลาดหมูในต่างประเทศ เพราะมันเพิ่มต้นทุนให้กับบุคคลซึ่งเขามีขีดความสามารถพอจะแข่งขันได้ แต่ว่ารัฐบาลไปสร้างภาระให้กับเขา ต่อจากนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ต้องไฉ่ครับ แล้วถึงเวลาที่ต้องทำแล้วด้วย ถ้ามีเสียงเยอะแยะจะต้องแก้กฎหมาย จะต้องทำอะไรทำสิครับ อีกอย่างหนึ่งที่ท่านไม่ใช่โอกาสให้เป็นประโยชน์ ไปม้วนงายหมูเนื้อแดง ๙๘ บาทอยู่

อีกอย่างก็คือพวกบริษัทค้าปลีกขนาดใหญ่ที่เขาเรียก โมเดิร์น เทรด (Modern trade) นี่มีชื่อเป็นของต่างชาติเยอะแยะผมไม่อยากจะชื่อ ที่มันรุกเข้ามาอยู่ในประเทศไทย บางแห่งก็เป็นของอังกฤษ บางแห่งก็เป็นของฝรั่งเศส บางแห่งก็เปลี่ยนชื่อใช้ชื่อภาษาฝรั่ง แต่ว่าจดทะเบียนเป็นบริษัทของประเทศไทย ในประเทศไทยจะมีนมมีนหรือไม่กระทรวงพาณิชย์ไม่เคยตรวจสอบ แต่พวกนี้โกยเงินจากประเทศไทยส่งไปต่างประเทศปีหนึ่งเยอะมากนะครับ ยกตัวอย่าง บริษัทคาร์ฟูร์ของฝรั่งเศส บริษัทคาร์ฟูร์ในฝรั่งเศส ๒๐ ปีที่ผ่านมา การขยายสาขาของคาร์ฟูร์ในฝรั่งเศสยังไม่เท่ากับการขยายคาร์ฟูร์ในประเทศไทยภายใน ๕ ปีเลยพี่น้องรู้ไหม ท่านประธานทราบไหมครับ อัตราการขยายตัวของคาร์ฟูร์ในประเทศไทยไวกว่าอัตราการขยายตัวในประเทศฝรั่งเศส ประเทศพ่อประเทศแม่ของเขา ๔-๕ เท่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่หมู่มากไม่มีกฎเกณฑ์เพราะไม่มีใครสนใจ พวกนี้มีกำลังเงินมากเมื่อเข้ามามันก็ทุ่มซื้อสินค้าเกษตรในราคาต่ำเพื่อบีบให้พวกโชห่วยร้านค้าปลีกซึ่งเป็นของคนไทยให้ล้มหายตายจากไป เมื่อก่อนมี ๘ แสนราย ปัจจุบันเหลือไม่ถึง ๕ แสนรายเลยครับ ล้มไป คนตกงานไป ๒-๓ ล้านคน เพราะเหตุนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กระดิกหูบ้างไหมครับ แสดงให้เห็นไหมครับว่าร้อนใจแทนคนไทย ทำเหมือนที่ประเทศอื่นเขาทำสิครับ ในยุโรปนี้ยากมากที่พวกนี้จะไปเปิดพวกโมเดิร์น เทรด เปิดในยุโรป ไม่ต้องพูดเรื่องฝรั่งเศสหรอกครับ ไม่ว่าจะอังกฤษ เยอรมัน อิตาลีไปดูเถอะครับ เขาจะให้เปิดเขาจะมีมาตรฐาน ๒๐-๓๐ กิโลเมตร ห่างจากใจกลางเมืองต้องไปเปิดโนน ฎีปุ่่นอยากเปิดไปเลยเกือบถึงภูเขาฟูจิใครจะไปซื้อ

๔๐๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๑๘๘/๓

ประเทศไทยเปิดทุกมุมเมืองเลย เปิดในกรุงเทพมหานครขยายไปจังหวัด เดียวนี้ขยายไป
สู่อำเภอและขยายเข้าสู่ตำบลเดี๋ยวนี้พวกโซ่ห่วยเดินขบวนมาร้องทุกข์ ส.ส. พรรครัฐบาล
พรรคฝ่ายค้านร้องกระทรวงพาณิชย์ไม่รู้เท่าไร ไม่มีใครสนใจ ไม่มีใครดูแลเลย ผมเป็น
คณะกรรมการการเมืองนี้อยู่เมื่อสภาคบวที่แล้ว ไม่นำพาเลยครับกระทรวงพาณิชย์ -----

- ๑๘๙/๑

ปัจจุบันเรามีกฎหมายอะไรท่านประธาน เราใช้กฎหมายผังเมืองในการควบคุม การเจริญเติบโตของโมเดิร์น เทรด ใช้กฎหมายผังเมือง กฎหมายผังเมืองมี ๒ เหตุผล แคนั้นเองที่ถ้าจะไม่ให้เขาเปิดก็คือเพื่อความสะอาด และ ๒. เพื่อการจราจรเท่านั้น แต่ทั่วโลกเขามีกฎหมายค้าปลีกครับ เขาต้องดูไอเดนติตี้ (Identity) เขาดูความหนาแน่น ของพลเมืองว่าตรงนี้ควรจะให้มีหรือไม่ และที่สำคัญก็คือว่าต้องอยู่ห่างจากใจกลางชุมชน และที่สำคัญที่สุดของเขาคือว่าเขาต้องรักษาอาชีพของโซห่วยของเขาไว้ เขาก็จะมีกฎเกณฑ์ เพื่อที่จะให้การค้าขนาดใหญ่กับการค้าย่อย ๆ ที่เรียกว่าโซห่วยมันอยู่ร่วมกันได้ ไม่ใช่ เปิดการค้าเสรีโดยรัฐบาลไม่เข้าไปเป็นกรรมการ มันฆ่าตัวเล็ก ๆ ล้มหายตายจาก อย่างปัจจุบันนี้และโดยเงินเราส่งไปต่างประเทศทุกปีอย่างนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ไม่รู้จักหรือครับ ไม่ทำ มัวไปขายหมูเนื้อแดงอยู่ นี่คือนี่ที่ท่านควรจะทำ ท่านไม่ได้ทำ ผมเสียดาย

และสิ่งที่คุณไม่ควรทำอีกอย่างและท่านไปทำเพราะว่าท่านประกาศขาย หมูเนื้อแดง ๙๘ ต่อกิโลกรัม ในขณะที่ในตลาดทั่วไปขาย ๑๒๐ บาท และคนขึ้นชมยินดี ตอนนั้นเขาไปทำโพล (Poll) ทำอะไรประชาชนขึ้นชมยินดี รัฐมนตรีที่อยู่ในหัวใจประชาชน คนหนึ่งระดับต้น ๆ คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ไม่มีใครด่า ผมก็ไม่ด่า ท่านก็เลยเหลือใจว่าอย่างนั้น คือมีความมั่นใจตัวเองนี่ว่าฟอร์แมท วิธีการกำมะลอ นี่เป็นวิธีการที่ต้องใช้ได้ทุกกรณี ท่านเลยเอาวิธีนี้มาใช้กับข้าวสาร อันนี้ผมเลยยอมไม่ได้ เพราะเรื่องหมูมันไม่กระทบอะไรเลย ผมบอกแล้วเป็นวิน วิน โพลีซี แต่ถ้าท่านใช้วิธี อย่างเดียวกันเหมือนกับข้าวสาร ความหายนะจะเกิดขึ้นมาหลายอย่างผมถึงต้องตัดสินใจ ลงทุนมาคัดค้านท่านที่ได้คุณนี่ละครับ ห้องแถลงข่าวนักข่าวเป็นครั้งแรกที่ผมพูด ก็เป็นข่าวทีวี เป็นข่าววิทยุ เป็นข่าวหนังสือพิมพ์ท่านก็ทราบ ผมขอร้องรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์ว่ากรุณาอย่าทำ เอาสต็อกของรัฐบาล ๒.๑ ล้านบาท เพื่อจะมา แปรสภาพขายเป็นธงสีฟ้าในราคาต่ำ มันจะเกิดความหายนะขึ้นมา ผมแนะนำให้ ท่านเอา ๒.๑ ล้านตัน ไปขายในต่างประเทศ เพราะว่าตอนท่านซื้อมาต้นทุนประมาณ ๖,๐๐๐ ต่อตัน แคนั้นเอง เพราะเป็นข้าวที่รับจำนำเข้ามาในอดีตแล้วมันหลุดมือ

ชาวนาไม่มาเอาคืนก็เป็นของรัฐบาล เรายังจำนำประมาณ ๖,๐๐๐ กว่าบาท ตอนนั้นราคาหมื่นกว่าบาท ๑๑,๐๐๐-๑๒,๐๐๐ บาท ผมบอกว่าเขาไปขายได้กำไรเท่าตัว แล้วก็เอากำไรที่ได้นี้มาดูแลชาวไร่ชาวนาที่ยากจน โดยเฉพาะมาช่วยสนับสนุนเรื่องปุ๋ยแพลง ท่านไม่ฟังเลย ผมพูดน้อยมากนะครับ ปัจจุบันนี้ผมถือว่าอายุเยอะแล้ว นาน ๆ จะออกมาพูดเพราะเห็นปัญหาเยอะ มันอันตรายผมถึงจะพูด แต่ท่านก็ไม่ฟัง ท่านก็ดันทุรังไปทำข้าวธงฟ้า ไม่เชื่อ เชื่อเดี๋ยวจะเสียเหลี่ยมกระมัง ถ้าเพื่อทำตามคำแนะนำของฝ่ายค้าน ไปทำข้าวธงฟ้าขายในราคาต่ำกว่าราคาท้องตลาดที่นี้อะไร มันจะเกิดขึ้น ผมจะวิเคราะห์ให้ฟัง ประชาชนอาจจะยินดีจำนวนหนึ่ง ท่านทำนิดเดียวเอง ๓ แสนถุง ถุงละ ๕ กิโลกรัม ทั้งหมด ๑,๕๐๐ ตันเองจากสต็อกข้าว ๒.๑ ล้านตัน แต่เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศจะเอาข้าวส่วนหนึ่งจาก ๒.๑ ล้านตัน มาทำข้าวราคาถูก มันก็เกิดเอ็กเซปเตชัน (Expectation) การคาดหวังในอนาคตทั้งในประเทศและต่างประเทศ เรื่องเอ็กเซปเตชันเป็นเรื่องใหญ่มากในทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งต้องระวัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๑ ผู้ว่าการธนาคารชาติ ๑ อย่าพูดพล่อย ๆ เพราะจะนำความหายนะแก่เศรษฐกิจได้เลย เพราะคำพูดของบุคคลเหล่านี้มันสร้างเอ็กเซปเตชัน สร้างการคาดหวังให้กับประชาชนทั้งต่างประเทศและคนในประเทศ ในทางทฤษฎีความคาดหวังของประชาชนว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคตจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมในปัจจุบัน ไม่ว่าของผู้บริโภค ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือผู้ลงทุนก็ตาม นี่คือหลักเศรษฐศาสตร์ พอท่านบอกว่าเอาข้าว ๒.๑ ล้านตัน มาใส่ถุง ท่านก็ทำจริง ๆ ขายธงฟ้าแค่ ๓ แสนถุง ๑,๕๐๐ ตัน แค่นั้นเอง แต่ความคาดหวังของต่างชาติเขารู้สึกว่าประเทศไทยมีสต็อก ๒.๑ ล้านตัน และนโยบายของรัฐบาลไทยกำลังจะกดราคาข้าวในประเทศให้ต่ำลง อะไรเกิดขึ้นเมื่อเขาคาดหวังอย่างนั้น เขาหยุดซื้อ เขาชะลอการซื้อ ชะลอออเดอร์ (Order) เขารอให้ราคาต่ำแล้วเขาก็ออเดอร์ เมื่อผู้ส่งออกไม่ได้รับออเดอร์ ผู้ส่งออกก็ไม่ซื้อข้าวจากโรงสี โรงสีในโกดังข้าวเต็ม เมื่อผู้ส่งออกไม่ซื้อ ระบายข้าวไม่ได้ โรงสีทำอย่างไรครับ ไม่ซื้อข้าวชาวนา แล้วข้าวชาวนาเป็นอย่างไรหลังจากที่ท่านทำตกทะลุตลาด ท่านเห็นไหมครับว่ามันไม่ได้ นะครับ

๔๑๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๑๘๙/๓

นี่มันจะใช้เหมือนกับพวกนักปั้นหุ่นมาใช้ไม่ได้ ชายข่าวไม่ใช่ชายรถโตโยต้า มาใช้วิธีเดียวกัน
ไม่ได้นะน้องรัก แล้วอีกอย่างหนึ่งยกตัวอย่างให้ดูก็ได้เอ็กซ์เพคเทชั่น อยู่ ๆ ท่านก็บอกว่า
ชวณออย่าเพิ่งขายข่าว เพราะว่าข่าวคาดว่าจะพุ่งขึ้นถึง ๓๐,๐๐๐ บาทต่อตัน
อันนี้เกิดขึ้นอย่างไรที่นี้ -----

- ๑๙๐/๑

๔๑๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรรา ๑๙๐/๑

พอท่านพูดบอกว่าจะขึ้น ๓๐,๐๐๐ บาทต่อตันขึ้นมา โรงสีมันไม่ขาย ผู้ส่งออกไปซื้อข้าวจากโรงสี โรงสีไม่ขาย รอขายเวลาข้าวมันราคาสูง เพราะเชื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพราะตอนที่ท่านพูดนั้นท่านไม่ได้ดูเลยว่าตลาดตอนนั้นเป็นของผู้ซื้อของผู้ขาย ท่านหวังดีนี้กว่า

(นางชมภู จันทาทอง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขออภัยท่านดอกเตอร์ไตรรงค์ครับ มีผู้ประท้วงครับ ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นางชมภู จันทาทอง (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ชมภู จันทาทอง พรรคพลังประชาชน จังหวัดหนองคาย ท่านคะ ดิฉันประท้วงข้อ ๖๑ ค่ะ ประท้วงท่านผู้อภิปราย เมื่อสักครู่ดิฉันไม่อยากจะเสียบรรยากาศ แต่ว่าชาวจังหวัดหนองคายโทรศัพท์มาหาดิฉันว่าท่านผู้อภิปรายให้พูดซ้ำ ๆ และชัดเจน อยากฟังเรื่องข้าวอยู่เพราะว่าเขาสนใจ แต่ว่าฟังไม่รู้เรื่องค่ะ ตัวดิฉันเองฟังอยู่ที่นี้ ก็พยายามฟังแล้วก็ทำความเข้าใจ แต่ไม่ค่อยเข้าใจค่ะ พูดซ้ำ ๆ หน่อยนะคะ ขอคุณค่ะ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมจะวินิจฉัย คุณชมภูได้ประท้วงในข้อ ๖๑ ครับ แต่เนื้อหาในการประท้วงไม่ได้เข้าข้อประท้วงนะคะ เพราะฉะนั้นขอเชิญท่านดอกเตอร์ไตรรงค์อภิปรายต่อ แล้วผมก็ฟังรู้เรื่องครับ

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมต้องขอขอบพระคุณท่านผู้แทนราษฎร แล้วขอขอบคุณพี่น้องต่างจังหวัดด้วยนะคะ ผมจะให้ข้าลงหน่อย คือผมเสียนิสัยพูดเร็วทุกที ก็จะมีคนเตือนทุกครั้ง ที่นี้ถึงไหนแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ผมพูดถึงไหนแล้ว พอท่านพูดตันละ ๓๐,๐๐๐ บาท ท่านไม่ได้ดูว่าตลาดตอนนั้นเป็นของใคร ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เจตนาดีต่อชาวนา ที่ท่านพูดท่านหวังอะไร ผมอ่านจิตท่านออก ท่านหวังว่าเมื่อท่านพูดว่าอย่าเพิ่งขายนะ ราคา กำลังจะเป็น ๓๐,๐๐๐ บาท ในอนาคตไว ๆ นี้ บอกชาวนาอย่าเพิ่งขาย ท่านนี้กว่าทุกฝ่ายก็มีความรู้สึกว่ารากามันกำลังจะขึ้น เพราะฉะนั้น

๔๑๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรวา ๑๙๐/๒

เรารีบซื้อเสียก่อน แยกกันซื้อ แล้วราคาข้าวชาวนามันก็จะขึ้นจริง ๆ วิธีนั้นมันจะใช้ได้ ถ้าหากว่าตลาดตอนนั้นเป็นตลาดของผู้ซื้อ แต่ในช่วงนั้นมันเป็นตลาดของผู้ขาย เพราะสินค้ามันไม่มี ตลาดโลกมันต้องการมาก ข้าวที่อยู่ที่โรงสีเขาไม่ขายตอนนั้น เมื่อก่อนโรงสีเป็นเบี้ยล่างของผู้ส่งออกตลอด ผู้ส่งออกบางคนกำหนดราคาว่าจะซื้อเท่าไร โรงสีก็ต้องขาย แต่ในช่วงนั้นเป็นช่วงที่โรงสีเป็นพระเอกเลย มีอำนาจการต่อรองสูงมาก โรงสีก็ไม่ขาย เพราะเขารอขายให้ข้าวถึง ๓๐,๐๐๐ บาทก่อน เพราะเขาเชื่อ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ อะไรเกิดขึ้นล่ะครับที่นี้ พ่อค้าส่งออกหาข้าวไปส่ง ให้ตามออร์เดอร์ ไม่ได้ ถูกปรับ เสียตลาดในต่างประเทศไป เสียเครดิตสำหรับชาติไป นี่ผมยกตัวอย่างให้ท่านฟังว่าท่านต้องรู้ความหมายของคำว่า เอ๊กซเพคเทชั่น การคาดหวัง การพูดต้องระวังอย่างยิ่ง ๓ คนนี้ครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผู้ว่าการ ธนาคารชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ต้องระมัดระวังในการพูด จะไปใช้วิธี ในการที่เข้ามาในการอาชีพอย่างอื่นมันไม่ได้ เพราะมันคนละอย่าง นี่ผมกราบเรียนไว้ นะครับว่ามันสร้างความเสียหายได้ -----

- ๑๙๑/๑

เพราะว่าความไม่รู้ ความไม่รู้ความไม่เข้าใจ ผมก็ไม่รู้ท่านไม่ได้เรียนมา ผมก็ไม่ทราบว่าคุณจะเรียนรู้ใช้เวลาสักเท่าไร ทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมขอพูดเรื่องปุ๋ยสักชนิดหนึ่งว่า แต่วก่อนไปเรื่องปุ๋ย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ กระผมต้องกราบเรียนว่าท่านเครดิตเสียไปเยอะ ตอนหลังท่านพูดคนไม่เชื่อเลย เพราะว่าพอท่านพูดโดยเฉพาะเรื่องนี้เรื่อง ๓๐,๐๐๐ บาทต่อตันแล้วในที่สุดมันไม่เป็นไปตามนั้น เมื่อไม่เป็นไปตามนั้นเขาไม่เชื่อถือ ผู้ส่งออกก็เดือดร้อน นายกสมาคมผู้ส่งออกถึงออกมาให้สัมภาษณ์ว่าขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ พูดน้อย ๆ หน่อย อย่าขึ้นราคาเพราะมันปั่นป่วนไปหมดแล้ว เขาถึงออกมาเตือนท่านแล้วตอนหลังท่านก็เสียเครดิตไปเลย ตอนนี้ท่านพูดอะไรคนก็ไม่เชื่อแล้ว

เรื่องปุ๋ย ผมขอพูดต่อชนิดหนึ่งเพราะว่ามันหน้าที่ของท่าน ท่านเป็นประธานคณะกรรมการ เพราะปุ๋ยเป็นสินค้าควบคุม คุณอาคม เอ่งฉ้วน ได้พูดเมื่อคืน พอพูดก็ประมาณเที่ยงคืนพี่น้องประชาชนไม่ค่อยได้ยิน ปุ๋ยราคาเพิ่มขึ้นมาก มีการเอารัดเอาเปรียบชัดเจน เป็นตัวอย่างสินค้าชัดเจนมากเลย เพราะว่าตลาดไม่ยุติธรรม กลไกราคามันทำงานสร้างความยุติธรรมให้กับพี่น้องชาวไร่ชาวนาไม่ได้ เพราะพี่น้องชาวไร่ชาวนาไม่รู้อินฟอร์เมชัน (Information) ไม่รู้แม้กระทั่งว่าต้นทุนปุ๋ยที่นำเข้ามาเท่าไร เขาก็ไม่รู้ แล้วเขาก็ไม่มีกำลังเงินที่จะต่อสู้กับพวกพ่อค้าปุ๋ยได้ แต่ว่าเขาต้องใช้ปุ๋ย เพราะมันเป็นอาชีพของเขา ไม่มีปุ๋ยเขาก็ทำนาไม่ได้ ทำสวนไม่ได้ บริษัทปุ๋ยก็เลยซูดรีดเขา ปุ๋ยนำเข้าเมื่อราคาปุ๋ยในตลาดโลกมันเพิ่ม เขาก็เข้ามาในราคาที่แพง แต่ว่าแพงแค่ตันละ ๑๓,๐๐๐ บาท แต่มาขายชาวนาไปถึงปลายทางเท่าไรครับ ๒๗,๐๐๐ บาท เขากำไรส่วนต่าง ๑๔,๐๐๐ บาท มากกว่าค่าขนส่งเยอะ ซูดรีดไปเยอะ ปุ๋ยบางพาราซื้อมาแพงขึ้นครับ เมื่อก่อนซื้อไม่ถึงหรอก ซื้อเข้ามา ๑ ตัน ๓๕,๐๐๐ บาท แต่มาขายที่ปลายทางเท่าไรครับ ๔๖,๐๐๐ บาท ๑๑,๐๐๐ บาท มากกว่าค่าขนส่งเยอะ ซูดรีดไปเยอะ ปุ๋ยปาล์มที่ใช้กับผักผลไม้ด้วย พี่น้องภาคตะวันออกทั้งภาคก็ต้องใช้ปุ๋ยชนิดนี้ เขาซื้อมาเท่าไรครับ แพงขึ้นก็ซื้อ แพงกว่าปีก่อน ๆ แต่เขาซื้อมา ๑ ตัน ๑๔,๐๐๐ บาท มาขายเท่าไรครับ ๓๑,๕๐๐ บาท นี่ฟาดหนักเลยครับ ๑๗,๕๐๐ บาท

๔๑๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๑๙๑/๒

ส่วนต่าง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานคณะกรรมการในการควบคุมราคาสินค้าควบคุม ท่านเป็นคนประกาศสินค้าควบคุมเอง แล้วท่านปล่อยให้เป็นอย่างนี้ได้ได้อย่างไร ท่านไม่เคยเข้าไปดูแลโครงสร้างราคา ไม่เคยมีการสั่งการ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเลยทั้งสิ้นเลย ไม่มีเลย ท่านกลับทำอีกอย่างหนึ่ง ท่านทำอย่างไรรู้ไหมครับ ท่านให้อธิบดีกรมการค้าภายในเรียกบริษัทปุ๋ยมา ๙ บริษัท บริษัทปุ๋ยเขามาเล่าให้ผมฟังเอง ไปประชุมที่กระทรวงพาณิชย์แล้วท่านว่าอย่างไร ท่านบอกว่า ท่านก็ซื้อที่คุณชายอยู่นี้ มันราคาสูงกว่าราคาควบคุม ถ้าผมจะเอาผิดทางกฎหมายก็ได้ แต่ว่าผมไม่เอาผิดหรอก ผมมาทำงานผมไม่เอาผิดคุณหรอก แต่ว่าเราก็เรียกว่ายื่นหมยยื่นแมวกัน ขอให้บริษัททั้ง ๙ บริษัท ขายปุ๋ยในราคาต่ำกว่าท้องตลาดให้กับท่าน ท่านอ้างว่าจะเอาปุ๋ยราคาต่ำไปขายให้กับชาวไร่ชาวนาที่ยากจน ครั้งแรกท่านขอ ๓ แสนตัน ขอให้ต่ำกว่าราคาท้องตลาดตันละ ๑,๐๐๐ บาท ตอนนั้นราคาเฉลี่ย ๑๕,๐๐๐ บาท ท่านขอซื้อ ๑๔,๐๐๐ บาท ๓ แสนตัน ที่กระทรวงพาณิชย์ต่อรอง ในที่สุดบริษัทปุ๋ยทั้ง ๙ บริษัท เขาก็ยอมขายให้ท่านในราคา ๑๔,๕๐๐ บาท เฉลี่ยนะครับ ต่ำกว่าราคาตลาดตันละ ๕๐๐ บาท แล้วขายให้ท่าน ๑๕๐,๐๐๐ ตัน เขายอม ผมนั่งดูท่านก็ดีใจออกมาให้สัมภาษณ์ใหญ่ กระทรวงพาณิชย์กำลังดำเนินนโยบายนี้เพื่อจะเอาปุ๋ยราคาถูกไปขายชาวไร่ชาวนาที่ยากจน ประชาชนก็ชื่นชมยินดีความมีน้ำใจของท่านก็จบ งานท่านจบแล้วแล้วอะไรเกิดขึ้นรู้ไหมครับ หลังจากนั้นประมาณ ๒ อาทิตย์ ราคาปุ๋ยที่ว่ามันเพิ่มราคาขึ้นจาก ๑๕,๐๐๐ บาท เป็น ๒๕,๐๐๐ บาท ตอนครั้งแรกท่านตั้งกฎไว้ได้อย่างไร ท่านตั้งกฎว่าปุ๋ย ๑๕๐,๐๐๐ ตันนี้ ในราคา ๑๔,๕๐๐ บาท โดยเฉลี่ยขายให้เฉพาะชาวไร่ชาวนาที่เป็นสมาชิกของสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนไว้กับกรมส่งเสริมสหกรณ์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และต้องซื้อเงินสด และแต่ละคนซื้อได้ไม่เกิน ๑๐ ถุง กฎของท่าน แต่พอหลังจากนั้นมาสัก ๑๕ วัน ราคาปุ๋ยมันเพิ่มจาก ๑๕,๐๐๐ บาท เป็น ๒๕,๐๐๐ บาท พอเพิ่มจาก ๑๕,๐๐๐ บาท เป็น ๒๕,๐๐๐ บาท อะไรเกิดขึ้นครับ สหกรณ์ในประเทศไทยท่านต้องรู้ว่ามันมีเยอะ แต่ว่าสหกรณ์ที่มีเงินมีไม่ก็รายครับ ผมว่าท่านรัฐมนตรียังไม่รู้ในเรื่องนี้ด้วยซ้ำที่ผมพูด มันมีอยู่ไม่กี่รายหรอกครับ

๔๑๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๑๙๑/๓

ส่วนใหญ่ไม่มีเงิน ที่ผู้นำสหกรณ์ที่มีหัวแข็งก็เห็นทางแล้ว เพราะว่ามันขายให้
กระทรวงพาณิชย์ ๑๔,๕๐๐ บาทต่อตัน -----

- ๑๙๒/๑

แต่ในท้องตลาดราคา ๒๕,๐๐๐ บาทต่อตัน มันก็ไปรวบรวมรายชื่อจากสหกรณ์ที่ไม่มีเงิน
 ขอลายเซ็น ลายเซ็นมันมีอยู่แล้วสหกรณ์เอามารวม ๆ กันเป็นหมื่น ๆ คนเลย แล้วไปเอา
 เงินสดมาให้กระทรวงพาณิชย์ แล้วมันก็เอาครบทุกไปเบิกปุ๋ยจากบริษัทเขาทั้ง ๙ บริษัท
 นี่เขาเล่าให้ผมฟัง เอาไปทั้งหมด ๑ แสนตันครับ เอาไปไหนครับ เอาไปขายต่อให้พ่อค้า
 ท่านรู้ไหมครับ ท่านไม่เคยติดตามเลย นำเศร้านะครับเรื่องนี้ เหมือนกับว่า
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ใช้อำนาจความเป็นรัฐมนตรีไปปล้นทรัพย์สิน
 ของบริษัทข้าว นี่เขาพูดเองไม่ใช่ผมพูด เหมือนปล้นเขาแล้วเอาเงินเขาไปแจกให้กับ
 ผู้นำเกษตรกร ผู้นำสหกรณ์ ผู้นำกลุ่มชาวไร่ชาวนา นักการเมืองก็ได้ประโยชน์เรื่องนี้
 ข้าราชการก็ได้ประโยชน์เรื่องนี้ เขาแบ่งกัน ท่านคิดดูสิครับ ๑๔,๕๐๐ บาทต่อตัน
 แล้วไปขาย ๒๕,๐๐๐ บาท ห่างกันเท่าไรครับ เกือบ ๑,๐๐๐ ล้านบาท แล้วแบ่งกัน
 ดีที่ว่าตอนที่ท่านตกลงกันเดดไลน์ (Deadline) คือวันที่ ๑๔ มิถุนายน นี่ยังค้างอยู่
 ๕๐,๐๐๐ ตัน วันที่ ๑๕ วันที่ ๑๗ ยังมีนักการเมืองพาผู้นำกลุ่มสหกรณ์ไปขอซื้อ
 ในราคาเดิม เพื่อจะเอาไปขายอีก เขาไม่ให้ เขาบอกว่าถึงเดดไลน์วันที่ ๑๕ อาละวาดใหญ่
 แต่เขาก็ไม่ให้ ตกลงที่ท่านทำไปรู้ไหมชาวไร่ชาวนาไม่ได้เลย อาจจะได้บ้างผมไม่ทราบว่าจะ
 ได้บ้างสำหรับสมาชิกของสหกรณ์ที่ผู้นำมันรู้จัก แต่ว่าส่วนใหญ่แล้วไปขายให้กับพ่อค้า
 อีกครั้งหนึ่ง แล้วก็ไปขายชาวนาในราคา ๒๕,๐๐๐ บาท นี่คือนี่ที่ท่านทำ ท่านตั้งใจดี
 แต่ท่านบริหารงานไม่เป็น และท่านไม่ติดตามการทำงานของ ท่านเลย ท่านประชาสัมพันธ์
 ไปวัน ๆ หนึ่งแค่นั้น พอให้คนชื่นชมยินดีแล้วท่านก็เลิก ท่านไม่ติดตามก็ไม่รู้ว่าข้าราชการ
 ทำอะไรกันบ้าง ข้างหลังท่านทำอะไรกันบ้าง ท่านต้องฟังหลาย ๆ หู ไม่ใช่ฟังเฉพาะ
 ข้าราชการที่เป็นเพื่อนนักเรียนร่วมห้องนุงขาขึ้นมาด้วยกัน อย่าฟังคนเดียว ฟังหลาย ๆ หู
 ท่านบริหารกระทรวง ผมรู้ท่านรู้จักใครบ้าง ผมอายุเยอะ พวกเรา รู้หมด แต่ว่า
 ผมบอกแล้วผมก็ชอบ ๆ ท่านอยู่ ผมถึงไม่यरุนแรงกับท่าน แล้วผมเห็นท่านมาตั้งแต
 นุงกางเกงขาสั้น ก็พูดให้ฟัง ไม่ใช่เพิ่งมารู้จัก รู้จักตั้งแต่ตัวท่านนี้ นี่บอกกันเสียก่อน
 เพราะฉะนั้นปกติผมไม่รุนแรงกับใครอยู่แล้ว แต่ว่าเอาเหตุเอาผลมาพูดเพื่อประโยชน์
 ของประเทศแค่นั้นเอง แต่ผมเห็นว่าท่านผิดพลาดในหลาย ๆ เรื่อง นี่คือนี่ที่ท่าน

๔๑๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๑๙๒/๒

เงินเกือบ ๑,๐๐๐ ล้านบาท เขาเอาไปแบ่งกัน มีนักการเมืองได้ แต่ว่าผมยืนยันกับท่านประธานครับ ผมไม่เคยได้ข่าวว่าท่านรัฐมนตรีเลย ผมไม่เคยได้ข่าวว่าท่านรัฐมนตรีมีเคียวในเรื่องนี้ ถ้าเพื่อข่าวสารผมผิดพลาดท่านปฏิเสธได้นะครับ ผมเป็นคนใจกว้างไม่โกรธหรอกครับ แต่หวังว่าข่าวผมแม่นยำนะครับ แต่ว่าคนอื่นได้ครับ แต่ข้าราชการ ๒ กระทรวงได้ ทั้งกระทรวงพาณิชย์ ทั้งกระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ ท่านไปตามดูสิครับ อันนี้เป็นเรื่องที่น่าเศร้า คือใช้ความลำบากของชาวไร่ชาวนามาหากิน สำหรับคนที่ฐานะดีอยู่แล้ว ชาวนาเราถึงไม่มีโอกาสลืมตาอ้าปากได้จริง ๆ เพราะไม่มีใครจริงจังกับเขาเลย ผมดู ๆ แล้วหาประโยชน์จากความทุกข์เขาทั้งนั้น

- ๑๙๓/๑

ผมจะพูดเรื่องสุดท้าย เพราะเรื่องสุดท้ายอย่างไรผมก็พูดไม่จบ ก็ต้องให้คุณวิทยา แก้วภราดัย มาพูดต่อ คือเรื่องโครงการรับจำนำข้าว โครงการรับจำนำข้าวตามปกติในอดีตนั้นส่วนมากคณะกรรมการนโยบายข้าว ปัจจุบันนี้ก็เปลี่ยนชื่อเป็นคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ เมื่อก่อน กนช. เดี่ยวนี้ กชช. ก็แล้วแต่ละครับหน้าที่เหมือนกันครับ แต่ว่าคณะกรรมการชุดนี้เมื่อก่อนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ในบางยุคบางสมัยท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน แต่ว่ารองประธานคนที่หนึ่ง จะต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพราะว่าทำกันมาโดยตลอด คนที่รู้เรื่องคือ อคส. องค์การคลังสินค้า แต่มาปีนี้แปลก ปีนี้ท่านนายกรัฐมนตรีสมัครเป็นประธานเองเหมือนกับพลเอก สุรยุทธ์ แต่สมัย พลเอก สุรยุทธ์ ท่านก็ใช้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นคนเรียกว่าดีเฟคเตอร์ (Defector) ประธานดีเฟคเตอร์ ประธานคือประธานที่แท้จริงก็คือตัวรองประธาน คนที่หนึ่ง ก็คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ แต่มาปีนี้ก็แปลกนะครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้รับบทบาทอันนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นรองประธาน คนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นรองประธาน คนที่สอง แล้วข้าราชการกระทรวงพาณิชย์รู้สึกจะไม่มีเลย แล้วที่สำคัญก็คือว่าการทำงานในโครงการนี้ต้องมีคณะทำงาน ๒-๓ ชุด ส่วนมากก็จะเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ของกระทรวงพาณิชย์เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการเป็นประธานชุดหนึ่ง ปลัดกระทรวงชุดหนึ่ง อธิบดีชุดหนึ่ง อย่างนี้ที่เขาทำกันมา แต่ปีนี้ถูกปลดหมด ข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ไม่มีครับ มีมือที่มองเห็นได้เปลี่ยนแปลงชุดแรกเขาให้ผู้จัดการธนาคาร ธ.ก.ส. เป็นประธานขึ้นเป็นครั้งแรก ชุดที่ ๒ ว่าด้วยการแปรสภาพข้าว ก็ให้ผู้ตรวจการสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ชุดที่ ๓ เมื่อแปรสภาพข้าวแล้วเอาไปจำหน่ายที่ไหนให้รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน พวกนี้ไม่รู้เรื่องข้าว ทั้ง ๓ คนนี้ไม่รู้เรื่องจำนำข้าว ธ.ก.ส. ก็ไม่รู้ มีหน้าที่อย่างเดียวคือว่าจ่ายเงิน หลังจากองค์การคลังสินค้าเอาใบประทวนมาให้แล้วก็จ่ายเงินตามใบประทวนที่ทำกันมา ไม่ได้รู้เรื่อง ก็ไม่ว่ากันครับ ลองดูว่ามันจะเวิร์ค (Work) ไม่เวิร์ค ผมก็ไม่ว่าอะไร แต่ว่าที่มันออกมาเพิ่งตั้งมา แล้วกฎอันแรกออกมาเมื่อก่อนโรงสีที่จะมาเข้าโครงการ

๔๒๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เจริญฯ ๑๙๓/๒

ต้องไปขึ้นทะเบียนกับองค์การคลังสินค้า เมื่อขึ้นทะเบียนกับองค์การคลังสินค้า ไม่ว่าจะ
โรงสีหรือเจ้าของโกดังก็ตาม จะต้องวางมัดจำ ๒๐ เพอร์เซ็นต์ของมูลค่า สมมุติว่า
คลังสินค้าที่เขามาเข้าร่วมโครงการบรรจุได้ ๑,๐๐๐ ตัน ก็ต้องมีมูลค่าเอา ๑,๐๐๐ ตัน
เป็นมูลค่าเท่ากับเท่าไร แล้วก็วางมัดจำ ๒๐ เพอร์เซ็นต์ เพื่อป้องกันการขโมยข้าวหลง
ไปขาย แต่เงื่อนไขมีว่าเมื่อวางมัดจำ ๒๐ เพอร์เซ็นต์แล้วต้องไปซื้อข้าว โรงสีต้องไปซื้อข้าว
ของชาวนามาอีก ๑,๐๐๐ ตัน มาประกบกัน นี่คือเงื่อนไขเก่า แต่มาปัจจุบันนี้เงื่อนไข
หลังนี้ยกเลิก พวกโรงสีบอกไม่ไหวราคาข้าวแพง ไม่มีเงินที่จะไปซื้อ ๑,๐๐๐ ตันหลัง
มาประกบ ไม่มีเงินซื้อจึงขอเปลี่ยนแปลงเป็นว่าวางมัดจำ ๔๐ เพอร์เซ็นต์ของมูลค่าข้าว
ที่จะเอามาใส่ในโกดังเป็น ๔๐ เพอร์เซ็นต์ นี่มันต้องใช้แบงก์การันตี (Guarantee) ครับ
โรงสีมีไม่กี่โรงที่สามารถจะเอาแบงก์การันตีมาได้ถึง ๔๐ เพอร์เซ็นต์ของมูลค่าข้าว
โรงสีจึงเข้าร่วมโครงการน้อยปีนี้ นี่คือเหตุผลที่สำคัญข้อหนึ่ง อีกข้อหนึ่งที่เขาไม่เข้าร่วม
โครงการ เพราะกฎเกณฑ์ยังไม่ชัดเจนว่าจะให้แปรสภาพข้าวเมื่อไร แปรแล้วจะเอาไป
ส่งข้าวที่ไหน ส่งในโกดังกลางของกระทรวงพาณิชย์หรือไปส่งโกดังของผู้ส่งออก
ซึ่งมีการได้เสียกันว่าส่งทางด้านไหนดีกว่าทางด้านไหน เขาลังเลเขาไม่เข้าร่วม
โรงสีจึงเข้าร่วมในปีนี้น้อยกว่าทุกปีครับ ที่นี้ปัญหาสิทธิครับ ปัจจุบันนี้เกิดขึ้นทั่วราชอาณาจักร
ชาวนาไม่มีจุดรับจำหน่ายครับ ชาวนาจากจังหวัดนี้ถ้าจะจำหน่ายต้องใส่รถบรรทุกไปอีก
จังหวัดหนึ่งไปจำหน่าย ไหวหรือครับ ก็ไม่ไหวครับ ค่าไต่หุ่ยกินหมด ค่าขนส่งกินหมด
ชาวนาปัจจุบันนี้ต้องทำอะไร -----

๔๒๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๙๔/๑

เกิดอาชีพใหม่ครับ นายหน้ามาซื้อกลางนา ซื้อต่ำกว่าราคาประกันแน่นอน เช่น ราคาประกัน ๑๔,๐๐๐ บาท สมมุติเป็นข้าว ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ความชื้น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ราคาประกันตันละ ๑๔,๐๐๐ บาท เขาจะซื้อประมาณ ๑๒,๐๐๐ บาท ๑๑,๐๐๐ บาท ที่เหลือ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ บาทก็เป็นของนายหน้า นายหน้าก็ขนข้าวไป ชาวนาถูกรวดราคาอยู่นั่นละครับ นี่มีปัญหาทั่วไปที่ราคาข้าวตกต่ำ นอกเหนือจากปัญหานี้แล้ว ก็จะมีปัญหาอีกปัญหาหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ ราคาข้าวของโลกก็เริ่มลดลงเพราะว่า ข้าวเวียดนามออก ข้าวอินเดียก็ออก ข้าวอะไรก็ออก นี่ปัญหาที่จะตามมา แต่ว่าปัญหาอีกอย่างหนึ่งก็เป็นความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่จะเกิด ความวุ่นวายในชาตินี้ ปลายปีนี่เพราะความผิดของท่านที่ไม่ฟังผม ท่านไม่ยอมระบายข้าว ๒.๑ ล้านตันออกไป ปัจจุบันนี้บรรดาโรงสีที่เข้ามาอยู่ในโครงการมีขีดความสามารถ ในการรับข้าวอยู่ในโกดังก็ตันบอกผมสิ ผมว่าไม่กี่แสนตัน ไม่ถึง ๕ แสนตัน นี่ข้าว กำลังออกมาอีกประมาณ ๓-๔ ล้านตัน ข้าวนาปรังก็มาออกเดือนหน้า ท่านจะเอาข้าวเก็บไว้ที่ไหน ท่านไม่มีที่เก็บ แล้วข้าวนาปรังปีใหม่ แล้วพอเขาเก็บงวดนี้แล้วเขาปลูกใหม่ พื้นที่ เขาเตรียมเอาไว้เยอะกว่างวดที่แล้วอีก เพราะว่าผลมันดี ข้าวจะออกมาประมาณเดือน กันยายน เดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคม รวมทั้งปีแล้ว ๘.๘ ล้านตัน ข้าวนาปรังจาก ๖ กว่าล้านตันของปีที่แล้ว แล้วท่านบอกประกัน ๑๔,๐๐๐ บาทต่อตัน ข้าวนาปีออกปลายปีนี่พร้อมกับข้าวนาปรัง ข้าวนาปีมาอีก ๒๓ ล้านตัน บวกกับอีก ๘๘ ล้านตัน เท่าไรครับ ขีดความสามารถของรัฐบาลในการเก็บข้าวไม่ถึง ๕ แสน แล้วท่านไม่ประกัน ๑๔,๐๐๐ บาท ให้กับพี่น้องชาวอีสาน พี่น้องชาวเหนือปีนี้ท่านก็มีเรื่อง ถ้าท่านไม่จ่าย ๑๔,๐๐๐ บาท ท่านจ่ายให้นาปรังแถวจังหวัดสุพรรณบุรีได้ แถวนี้อันนี้ไม่ได้ ทำไม่จะจ่ายให้คนอีสานไม่ได้ อย่างน้อย ๑๔,๐๐๐ บาท ท่านจ่ายได้ไหมครับ ท่านจ่ายไม่ได้เพราะท่านไม่มีที่เก็บข้าว ราคาตลาดโลกก็ลดลงมา ปลายปีนี่คอยดู จลาจลครับ จะได้เห็นชาวนามีดฟันม้วดิน เพราะท่านไม่เชื่อผม ถ้าท่านขายเสีย ๒.๑ ล้าน ที่ผมแนะนำ ท่านก็มีที่เก็บข้าว ท่านประกันได้เยอะแยะ แต่ท่านไม่ทำเป็นความผิด ของท่านที่ท่านมองภาพไม่เห็น ผมถึงต้องมาชี้ให้เห็นว่ามันใช้ไม่ได้ ท่านเป็นคนเก่ง

๔๒๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๑๙๔/๒

แต่ท่านไม่มีความสามารถในการบริหารเลย แล้วไม่มีความรู้เลย ไม่มีจิตวิทยาทางด้านเศรษฐกิจศาสตร์เลย แล้วเอาคนอย่างนี้มาบริหารได้อย่างไร ท่านเหมาะจะเป็นรัฐมนตรีนะ คนคนนี้ท่านนายกรัฐมนตรี แต่ไม่ใช่กระทรวงพาณิชย์ครับ ท่านไปอยู่กระทรวงอื่นสิครับ แล้วท่านก็ไม่ค่อยติดตาม หูตาท่านก็ไม่มาก ท่านรู้ไหมมีการแสวงหาผลประโยชน์กัน ผมยืนยันมีการแสวงหาผลประโยชน์โดยการดำเนินการนโยบายการขายข้าวต่าง ๆ ที่ข้าวพี่น้องไม่ขึ้นราคามีส่วนหนึ่ง เพราะมันรับประทานกัน เดี่ยวจะให้คุณวิทยา แก้วภราดัย มาขยายต่อ พี่น้องประชาชนฟังต่อไปแล้วจะถึงบางอ้อว่าอะไรเกิดขึ้นในประเทศไทย ผมขอกราบเรียนท่านประธานเพียงแค่นี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

- ๑๙๕/๑

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญคุณวิทยา แก้วภราดัย ครับ

(นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณวิทยาครับมีผู้ประท้วงครับ คุณเชิดชัยประท้วงอะไรครับ

นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุดรธานี พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะให้มีการเสียบรรยากาศ ด้วยความเคารพท่านผู้อภิปราย เมื่อสักครู่นี้ผมเลยไม่กล้าประท้วงตอนแรก อยากจะให้ท่านอภิปรายจบก่อน ผมประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๘ ขณะนี้เป็นการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีการถ่ายทอดไปทั่วทั้งประเทศ ผมนั่งดูตั้งแต่เริ่มแรกว่าชื่อของผู้อภิปรายก็ไม่ปรากฏ ในมอนิเตอร์ ประเด็นสำคัญที่ผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ไม่ได้ติดป้ายแสดงตน ซึ่งสถานที่แห่งนี้ทุกคนที่เข้าประชุมต้องติดป้ายแสดงตน ขอให้ท่านประธานช่วยกรุณาวินิจฉัย จะได้เป็นแบบอย่างต่อไปครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผมขอวินิจฉัยนะครับ เรื่องที่คุณเชิดชัยประท้วงนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการอภิปราย แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแต่งตัวของสมาชิก ก็ขอความกรุณาท่านดอกเตอร์ไตรรงค์ได้กรุณาติดป้ายชื่อด้วยเพราะว่าถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติของสภา บางทีแต่ละท่านก็อาจจะลืมกันบ้าง เป็นเรื่องที่ให้อภัยได้ครับ เชิญคุณวิทยาต่อครับ

(ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ
ผมขอใช้อำนาจ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่าน ร้อยตำรวจโท เซาวรินประท้วงอะไรครับ

ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (แบบสัดส่วน) : ผมขอใช้ข้อบังคับ
ข้อ ๘ ด้วยความเคารพท่านประธานที่ทำหน้าที่อยู่ขณะนี้ ก็อย่างที่คุณเชิดชัยว่า
แล้วท่านบอกว่าไม่ผิดข้อบังคับ กระผมคิดว่าท่านประธานไม่ใช่มีหน้าที่แต่เพียงรักษา
ความสงบอย่างเดียว แต่ความเรียบร้อยในห้องประชุมเวลานี้ที่สำคัญมันถ่างทอด
ไปทั่วประเทศ อย่างน้อยที่สุดตั้งแต่เมื่อวานถึงวันนี้มีวัฒนธรรมจังหวัด ๓ จังหวัด
โทรศัพท์มาหาผม บอกว่าสิ่งที่ผมทักท้วงในที่ประชุมนั้นถูกต้อง มารยาทไทย วัฒนธรรม
ประเพณีไทยต้องมี อย่างที่ผมบอกว่าการพูดกับประธานหรือการอภิปรายในสภา
ต้องพูดกับประธาน แล้วยื่นล้วงกระเป๋าอย่างนี้ผมว่ามันไม่ต้องด้วยลักษณะสังคมไทย
หรือการยกมือซ้ายก็ไม่ถูกต้อง มีสมาชิกท่านหนึ่งบอกว่าเป็นเรื่องไร้สาระ แต่ผมอยากจะ
บอกว่ามันเป็นการสอนวัฒนธรรมไทยให้กับคนทั้งประเทศ เด็กและเยาวชนก็ดู
การประชุมของเรา เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่โดยตรงของท่านประธานที่จะต้องช่วยดู
เรื่องของความเรียบร้อยด้วย ผมขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผมวินิจฉัยคำประท้วงของท่าน ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ นะครับ ความจริง
ท่านผู้อภิปรายคือท่านดอกเตอร์ไตรรงค์ไม่ได้ติดย่ายชื่อนั้นถือว่าเป็นการผิดพลาด
ในข้อบังคับของเราจริง แต่ผมเห็นว่ามันไม่ใช่สาระของการอภิปรายไม่ไว้วางใจในครั้ง
นี้ซึ่งถือได้ว่าเป็นประเด็นที่เล็กน้อย แต่ในข้อบังคับ ข้อ ๘ นั้น ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร
วินิจฉัยควบคุมการประชุมสภาให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า
ไม่เข้าประเด็น แต่อย่างไรก็ตามต้องขอความกรุณาท่านดอกเตอร์ไตรรงค์และเพื่อนสมาชิก
ทุกท่านซึ่งบางทีอาจจะมีผลล้น เพราะเมื่อคืนนอนดึก ไม่ได้ติดย่ายมากก็ขอให้ทุกท่าน

๔๒๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๑๙๖/๒

ติดป้ายด้วยครับ ถ้าไม่มีป้ายก็ขอป้ายชื่อสำรองจากเจ้าหน้าที่ได้ครับ เชิญคุณวิทยา
แก้วกราด้วย ต่อครับ

- ๑๙๗/๑

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมเข้าใจว่าผมคงจะเริ่มอภิปรายได้เลยนะครับ เพราะว่าทุกท่านได้ทำกิจกรรมเสร็จสิ้น ท่านประธานครับ ผมจะเริ่มอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในฐานะที่ท่านได้บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ผิดพลาด ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ จนประชาชนเกิดความเดือดร้อนอย่างรุนแรง เหมือนที่ท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปเริ่มต้น ทุกคนก็รู้สึกไม่สบายใจที่ต้องมาอภิปรายรัฐมนตรีที่ภาพพจน์ดีที่สุด ในระยะเวลา ๔ เดือน ที่ผ่านมาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านถือว่าเป็นรัฐมนตรีที่ชิงพื้นที่สื่อ ได้มากที่สุด ทุกครั้งที่มีการถามว่าสินค้าแพง เราก็จะได้ยินเสียงท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์ว่าสินค้าแพงหรือครับ อย่างนี้หรือครับ ผมขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับ และทุกอย่างก็จะไหลพรังพรมมาจนคนทั้งประเทศเคลิ้ม มั่นใจในทิศทาง เชื่อมั่นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจ คนทั้งประเทศเชื่ออย่างนั้น แต่ระยะเวลาที่ผ่านมา ท่ามกลางความเชื่อ มันได้สะท้อนความเสียหายให้กับบ้านเมืองมากมายจนพวกผม ไว้ใจไม่ได้ ผมก็ตามกลับไปดูว่าความเป็นผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มาจากไหนครับ ท่านเริ่มต้นเป็นบัณฑิตนิติศาสตร์ เหมือนผมครับ แต่เส้นทางเดินของท่านเลือกแตกต่างจากพวกผมที่จะไปเป็นทนาย บ้านนอก ท่านเลือกที่จะตัดสินใจไปเป็นพนักงานขายของบริษัทรถยนต์ แล้วก็ไปโดดเด่น โดดดังในเรื่องงานการประชาสัมพันธ์ แล้วก็คือว่าในองค์กรการขายรถยนต์บริษัทใหญ่ ซึ่งผมไม่ต้องโฆษณาให้ครับ ใน ๗๐,๐๐๐ กว่าคนของพนักงานบริษัทถือว่าท่านโดดเด่น ที่สุดครับ โดดเด่นในเรื่องการประชาสัมพันธ์องค์กร บนเส้นทางของพนักงานขายไปสู่ นักประชาสัมพันธ์ ท่านได้ไปถึงรองกรรมการผู้จัดการใหญ่ แล้วก็ในฐานะของการที่เป็น นักประชาสัมพันธ์ที่ดีเด่น ท่านก็บังเอิญไปเข้าตาอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ของเรา ขออนุญาตเอ่ยนามไม่เสียหายครับ ฯพณฯ สมคิด ดิ่งท่านมาช่วยงานครั้งแรก ก็ยื่นตัวหล้ามหาสงกรานต์ ในฐานะที่ปรึกษาด้านประชาสัมพันธ์ แล้วก็ยื่นตัวหล้า โดดดังเลยครับ เป็นกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จโด่งดังมาก

๔๒๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๑๙๗/๒

เส้นทางชีวิตจากนักประชาสัมพันธ์ก็เริ่มผันเข้าสู่การบริหารแล้วก็สัมพันธ์กับการเมือง ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการองค์การสื่อสารมวลชน อสมท ในภาวะที่เขาบอก อสมท เป็นแดนสนธยา ท่านถูกส่งเข้าไปเปิดแดนสนธยา บรรยากาศ อสมท คึกคักขึ้นทันที พนักงานทุกคนชื่นชม ผู้อำนวยการสามทุ่มสี่ทุ่มยังไม่กลับบ้าน ชัยชนะแห่ง องค์กร อสมท คึกคักมีสีสันขึ้น เปลี่ยนสี อสมท กลายเป็นสีม่วง ไม่พอครับ โมเดิร์น ไนน์ (Modern nine) ครับ ข้อสำคัญโมเดิร์น ไนน์ โด่งดังไปทั่ว ผลักดัน อสมท เข้าตลาดหลักทรัพย์ พนักงานมีความสุขทุกคนครับ ได้หุ้นกัน ประสบความสำเร็จ แต่แค่นั้นไม่พอครับ การจะเติบโตทางการเมืองมันต้องเข้าตานายใหญ่และรับใช้ อย่างมีชีวิตจิตใจ ผลงานชิ้นแรกที่เกิดเด่นทางการเมือง ปลดรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ ซึ่งเริ่มจะวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลในขณะนั้น เปิดโปงพฤติกรรมรัฐบาล ท่านเริ่มเข้าตาครับ ปลดรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ จนเมืองไทยรายสัปดาห์วันนี้ต้องจัดรายการสัญจร ปลดรายการคุณสนธิ ลิ้มทองกุล เท่านั้นไม่พอครับ ท่านก็เริ่มได้สปีชการเข้าสู่วิถีการเมือง วาระสุดท้าย ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ คมช .เข้ายึดอำนาจ ท่านปล่อยโอกาสสุดท้าย ๕ ประโยคสุดท้ายให้อดีตนายกรัฐมนตรีถ่ายทอดสดจากสหรัฐอเมริกา ก่อนทหารเข้ายึด ปิดรายการโทรทัศน์ แล้วท่านก็ต้องผันตัวออกเพราะอยู่คนละฝ่ายกับคณะที่เขา ยึดอำนาจได้ โดยปกติธรรมดาครับ แต่ทั้งหมดเริ่มเข้าตา และแล้ววันหนึ่งท่านก็ได้รับเชิญ เข้ามาทำหน้าที่ในทางการเมืองอย่างเต็มรูปแบบ เป็นหัวหน้าคณะทำงานเศรษฐกิจของ พรรคพลังประชาชน จากนักประชาสัมพันธ์เป็นหัวหน้าทีมเศรษฐกิจเลยแล้วเราก็เริ่มเห็น ท่านออกรายการโทรทัศน์ เปิด ๓ ยุทธศาสตร์ ตั้งแต่ประชานิยมดั้งเดิม ต้นตำรับ มาสู่ ประชานิยมยุทธศาสตร์ ประชานิยมสูตรพิเศษ -----

แล้วก็ยุทธศาสตร์หารายได้เข้าประเทศ ออกโทรทัศน์โด่งดังมากครับ ท่านเปลี่ยนใจม
เลยครับ จากนักสร้างภาพท่านกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจ พวกผมฝากความหวัง
ประชาชนทั้งประเทศฝากความหวัง วันที่ท่านบอกว่าประชานิยมสูตรพิเศษเป็นรัฐบาล
เมื่อไรจากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่ ๓ ชั่วโมง รถวิ่ง เรื่องเศรษฐกิจหรือครับ ง่าย ๆ กระตุ้น
การท่องเที่ยว กระตุ้นปีนี้ ปีหน้าเงินมาเต็มหมด ยิ่งฟังเงินก็เต็มฟ้า แล้ววันที่ ๖ กุมภาพันธ์
ท่านได้รับการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ แล้วก็
ไม่ผิดหวังครับ ท่านเป็นรัฐมนตรีที่ออกโทรทัศน์มากที่สุดในภาวะที่สินค้าราคาเริ่มแพง
ท่านเป็นคนแรกที่ออกมาประกาศ แล้วก็เป็นที่ชื่นชมครับ ประกาศลดสินค้า ๓๓ รายการ
แล้วก็เพิ่มเป็น ๖๖ รายการ ไปบวกสินค้าโปรโมชั่น (Promotion) ที่เขากำลังลดเข้าไปอีก
พูดไปพูดมาเหลือ ๒๗ รายการ คนไปหาซื้อสินค้ากันตามห้างสรรพสินค้า ที่ท่านองอาจ
ฝากผมมาบอก แม่บ้านเขาไปเดินซื้อนมผงให้ลูกกิน เข้าไปในห้างเจอแต่แผงเปล่า
นมเกลี้ยงไม่มี ล้มเหลวจากการประกาศลดราคาสินค้า ๓๓ รายการ ตั้งแต่ถ่านไฟฉาย
ไล่ไปจนถึงน้ำมันพืช ล้มเหลวครับ แต่ท่านก็ไม่หยุดข่าวครับ เรื่องหมูที่ไม่ใช่หมูอย่างที่
เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายเมื่อสักครู่ จาก ๘๕ บาท ใต้ขึ้นไปเรื่อย ๆ จน ๑๒๐ บาท
ท่านประกาศสวนบั้งเลยครับ หมูต้อง ๙๘ บาท แล้วหมู ๙๘ บาท พวกผมเถียงกัน
ในสถานี่ว่าขายได้ที่เชียงใหม่ คนทั้งประเทศรอ ๙๘ บาท ล้มเหลวอีกครั้ง เพราะ ๙๘ บาท
มันก็ออกจากปากท่าน หลังจากล้มเหลวก็ไม่มีข่าวออกจากปากท่าน เสร็จจากหมู
จะไปขายมือถือลดราคา ขอความร่วมมือจากบริษัทมือถือลดราคาเรียบร้อยครับ
ไม่มีใครให้ความร่วมมือ เปลี่ยนใหม่เป็นซิม (SIM) ธงฟ้า เดินไปเรื่อย ๆ การบริหารงาน
โดยวิธีประชานิยมสัมพันธ์และพูดอย่างเดียวกันมี ผลออกมาเดือนเมษายนที่ผ่านมา ข้อมูล
ออกมาว่าไทยขาดดุลการค้า ๑,๘๐๘ ล้านเหรียญ ทำสถิติขาดดุลสูงสุดในรอบ ๑๒ ปี
การหาเงินเข้าประเทศเป็นหน้าที่ท่าน เพราะทำรายได้จากการหาเงินเข้าประเทศมามาก
ท่านพูดมามาก แต่สุดท้ายเดือนเมษายนได้สะท้อนภาพออกมาเป็นการเบื้องต้นว่า
ท่านดีแต่พูดครับ ประเทศไทยขาดดุลการค้าสูงสุดในรอบ ๑๒ ปี เดือนเมษายนแล้ว
แน่นอนมาถึงเรื่องสำคัญครับ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมืองแล้วก็พวกเราที่ใส่สูทนั่งอยู่ในสภา

๔๓๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๑๙๘/๒

ทั้งหมด เรื่องข้าวครับ เรื่องของชาวนาครับ เราทั้งหมดที่มานั่งที่นี่อย่าปฏิเสธเกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์มาจากเลือดเนื้อชีวิตชาวนา ตั้งแต่กินข้าวของชาวนา จนชาวนากาบัตรเลือกตั้งเลือกเขา ท่านประธานทราบไหมครับว่าคนที่ประกอบอาชีพทำนาเกิน ๒๐ ล้านคน ไม่บวกนับลูกหลานที่อยู่ทั่วประเทศ ปีนี้ควรจะเป็นปีทองของชาวนา เป็นปีทองจริง ๆ ครับ

- ๑๙๙/๑

๔๓๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๑๙๙/๑

เรื่องที่ ๑ สัญญาณมันเริ่มส่งออกมา ๔-๕ ปีแล้วครับ สัตว์ออกข้าวในโลกเรามีประมาณ ๑๐๐ ล้านตัน ขึ้นไปมา ๒๐ กว่าปี เมื่อ ๕ ปีที่แล้วสัตว์ออกข้าวของโลก ล้ารองข้าวของโลกเริ่มลดจาก ๑๐๐ ล้านตัน ไหลลงมาเรื่อย ๆ จนเหลือ ๗๔ ล้านตันโลกตระหนกครับ ในขณะที่ประชาชนปลูกข้าวเพิ่มขึ้นทั้งโลก แต่ปรากฏว่าคนบริโภคข้าวเพิ่มมากขึ้นกว่าจำนวนที่ปลูกข้าวได้ การจะเพิ่มสัตว์ออกข้าวจาก ๗๔ ล้านตัน ขึ้นเป็น ๑๐๐ ล้านตัน เรื่องยากครับ ปีหนึ่งได้อีกสัก ๕ ล้านตัน ถือว่าสูงมาก เป็นวิกฤติที่ ๑ ของโลกที่บ่งชี้ตั้งแต่ปีที่แล้วครับว่าปีนี้ข้าวจะราคาขึ้น

เรื่องที่ ๒ เป็นวิกฤติของพืชและสร้างโอกาสเราครับ เพื่อนเขามีวิกฤติเรื่องภัยธรรมชาติ จีน เวียดนาม หิมะตก ปลูกข้าวไม่ได้เมื่อปลายปี ๒๕๕๐ ออสเตรเลียแล้งจัด ข้าวสาลีประสบความเสียหายถึงราคาจาก ๒๐๐ เหรียญต่อ ๑ ตัน เป็น ๕๐๐ เหรียญต่อ ๑ ตัน วิกฤติ ๒ วิกฤติ

เรื่องที่ ๓ ประเทศไทยเรา รัฐบาลก่อนรับจํานำข้าวไว้เพราะราคาข้าวตกต่ำจํานำกันตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ เหลือข้าวอยู่ในสต็อกทั้งหมด ๒.๑ ล้านตัน แล้วก็เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ครับ ๒.๑ ล้านตัน ฝากไว้กับโกดัง ว่าง ๆ ถ้าแก่โกดังจับมือร่วมกันพาข้าวไปขายในวันที่ราคาดี หรือไม่ก็ทิ้งไว้ให้มอดกิน เข้าไปตรวจพิสูจน์ข้าวเสียหาย ก็ปรากฏว่าวิกฤติที่เกิดขึ้นที่ ๒ ก็คือความขยันของกระทรวงพาณิชย์ อันนี้ต้องชื่นชมไว้ก่อน กระทรวงพาณิชย์เร่งตรวจสอบสต็อก ๒.๑ ล้านตัน เร่งตรวจสอบสต็อกเพราะข้าวลือกันมากเลยว่ามีกรขโมยไปขาย ได้ผลครับ เจ้าของสต็อกวิ่งซื้อข้าวจากโรงสีวิ่งซื้อข้าวจากชาวนา ราคาข้าวขึ้นครับ

๓ เรื่องนี้ ราคาข้าวต้องขึ้นและชาวนาต้องได้ประโยชน์เต็ม ๆ ยังไม่พอครับ ในฐานะนักประชาสัมพันธ์ท่านได้เพิ่มวิกฤติที่ ๓ ให้กับวงการค้าข้าวอีกก็คือคำพูดของท่าน ท่านเริ่มมาพูดเรื่องข้าว ท่านประธานคงจำได้ ผมก็จำได้ครับ ท่านรัฐมนตรีออกโทรทัศน์ท่านพูดเพราะครับ เวลาบรรยายภาศที่ท่านพูดออกโทรทัศน์ แล้วท่านใส่แว่นตาแขวนไว้ปลายจมูกแล้วสายตามองไปโดยไม่ต้องผ่านแว่น มือข้างซ้ายก็ชี้ซาร์ทมือข้างขวาก๊วน แล้วก็ค่อยพูดแบบสุภาพ ๆ น่าเลื่อมใสครับ ท่านบอกว่าขออย่าครับ

๔๓๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๑๙๙/๒

ออร์เดอร์ ๖.๕ แสตนตันกำลังรอเราอยู่ สัญญาท่านส่งนะครับ ขออภัยครับ ออร์เดอร์ ๖.๕ แสตนตันกำลังรอเราอยู่ ข้าวเปลือกจาก ๗,๐๐๐ บาท จะเป็น ๒๐,๐๐๐ บาท ชาวนาอย่าเพิ่งขายข้าวเก็บไว้สัก ๓ เดือน ข้าวจะเป็นตันละ ๓๐,๐๐๐ บาท พิธีกรตาโตครับ หลังจากประกาศวันนั้นรายการโทรทัศน์ทุกช่องที่จัดรายการข่าว รายการไหนไม่ได้ฯพณฯ มิ่งขวัญ ออกรายการถือว่าเซยแหลกครับ ทุกรายการตั้งแต่ทอล์กโชว์ (Talk show) ไปจนทุกรายการออกหมดครับ พูดเรื่องข้าวตลอดหมด เกิดอะไรขึ้นครับ ท่านประชาสัมพันธ์เรื่องข้าว -----

- ๒๐๐/๑

๔๓๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๒๐๐/๑

ปรากฏว่า ๓ วัน ห้างสรรพสินค้าในกรุงเทพฯ ทั้งหมดข้าวหายจากแผงครับ ข้าวสารหายจากแผงหมดนะครับ คนแตกตื่นกันทั่วประเทศ ข้าวจะขึ้นไปเกวียนละ ๓๐,๐๐๐ บาท เสียงเรียกร้องในสภาออกครับ บ่นว่าทำไมข้าวแพงให้รัฐบาลไปจัดการกับชาวนา ท่านส่งสัญญาณออกไปอย่างนี้แล้วไม่กี่วันกระทู้ก็เข้าสภา ข้าวหายไปจากแผงทั้งหมด ความเดือดร้อนก็ออกไปทั่ว ยังไม่พอครับ อย่างที่ท่านดอกเตอร์ไตรรงค์อภิปรายเมื่อสักครู่ขออนุญาตที่เอ่ยนาม มันสะท้อนวงการส่งออกหมด ผู้ส่งออกต้องทิ้งสัญญาที่ขายหาข้าวไม่ได้ครับ ท่านบอกให้ชาวนา ชาวนาอย่าเพิ่งขายข้าว ท่านไม่เข้าใจครับ ท่านไม่เข้าใจจริง ๆ เลยบริหารเรื่องข้าว เรื่องชาวนา ท่านไม่เข้าใจ ชาวนาที่ไหนมีสต็อกข้าว ท่านทราบไหมครับว่าชาวนาเดี๋ยวนี้เขาเกี่ยวข้าวด้วยเครื่อง แล้ววันที่เครื่องตัดข้าวลงไปตัดข้าวในนามันบรรจุก็จเสร็จ ใส่กระสอบเสร็จชาวนาเขาขายกันกลางนาหมดแล้ว ข้าวของชาวนาออกจากมือชาวนาไปหมดแล้ว แต่ที่พ่อค้าข้าวหาซื้อข้าวไม่ได้ไม่ใช่ความผิดชาวนาที่กักตุนข้าวครับ โรงสีไม่ยอมขาย เพราะท่านบอก ๓๐,๐๐๐ บาท รออยู่ข้างหน้า อর্เตอร์ ๖.๕ แลนด์อยู่ข้างหน้า ใครจะโง่ไปขายของถูก รอขายของแพงดีกว่า วิฤติเกิดขึ้นไปทั้งบ้านเมือง วันที่ ๓๑ มีนาคม ท่านออกรายการกรองสถานการณ์ คราวนี้แป๊บเดียวหลังจากที่พูดไปอาทิตย์เดียวเปลี่ยนใหม่ครับ วันนี้ผมออกมาบอกแล้วว่าขายเถอะ วันนี้ผมออกมาบอกให้ได้ยินทั่วกันว่าให้ออกมาขายได้แล้ว แป๊บเดียวครับ เพราะวิฤตินั้นเกิดจนวายไปหมดทั้งบ้านเมืองเลย ชาวนากินข้าวก็ต้องกักตุนข้าวสารกัน พ่อค้าก็เล่นราคากัน โรงสีก็กักตุน ชาวนาอยู่ข้างล่างเดี๋ยวผมจะเล่าให้ฟังว่าเขาอยู่กันอย่างไร ท่านก็เลิกพูดถึงเรื่องการจะเอาข้าว ๒.๑ ล้านตันออกมาจำหน่าย เหมือนดอกเตอร์ไตรรงค์ว่าท่านก็เตือนออกไปเรียบร้อยผมจะไม่เข้าไปอีกครับ คราวนี้วิฤติที่ท่านสร้างขึ้นมากผมคิดว่าหลายคนก็เริ่มหันซ้ายหันขวาไปมอง นักธุรกิจหลายคนเริ่มหันกลับไปมอง อยากไปทำนาครับ มันหอมจนถึงขั้นไปเชิญชวนนักลงทุนต่างชาติมาเที่ยวกว้านซื้อที่ดินเงี่ยบ ๆ คิดจะขายอาชีพทำนากัน แต่หันกลับไปดูชาวนาของท่าน ผมเชื่อมั่นว่าท่านประสานกับพวกผมมาอย่างเดียวกัน ไม่ปู้ยาก็ใครคนใดคนหนึ่งของเราละครับมาจากคนทำนา แล้วอาชีพผมเพิ่งเลิกจากรุ่นพ่อ เลิกทำนารุ่นพ่อผมทั้งหมดเราผูกพันกับชาวนา ท่านประสานทราบ

๔๓๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๒๐๐/๒

ใหม่ครับว่าในรอบ ๒๐ ปี ขณะที่เศรษฐกิจเงินเฟ้อปีละประมาณ ๓-๓.๕ เปอร์เซ็นต์ เหมือนดอกเตอร์ไตรรงค์ว่า รายได้ชวนาเพิ่มปีละไม่เกิน ๒ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้น เขาเลยบอกว่าชวนายิ่งทำนาก็ยิ่งจน มันไม่ทันเงินเฟ้อครับ ข้าวฤดูกาลที่แล้ว เดือนธันวาคมก่อนที่จะเขาเก็บเกี่ยวกัน หวานข้าว ไถนา สูบน้ำเข้านาเก็บเกี่ยว ดีเซล ลิตรละ ๒๓ บาท ท่านทราบไหมว่าวันนี้ชวนาซื้อดีเซลลิตรละ ๔๕ บาท ขณะที่เราซื้อในเมือง ๔๒-๔๓ บาทบ่นกัน ชวนาซื้อแพงกว่าตลอดครับ ในชนบทซื้อของแพงกว่าตลอด บัญราคาตันละ ๑๒,๐๐๐-๑๓,๐๐๐ บาท ท่านอาจบอกไปแล้วครับ ท่านปล่อยให้มัน ล่อไปถึงตันละ ๒๗,๐๐๐ บาท ต้นทุนชวนาเดี๋ยวนี้ข้าวเกี่ยวหนึ่ง ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านมาชี้แจงกับพวกผมในสภาว่าวันนี้ปล่อยให้แล้วชวนาข้าวราคา ๑๔,๐๐๐ บาท ผมเรียนถามท่านเองในสภาว่า ๑๔,๐๐๐ บาท ท่านขายกันที่ไหนครับ ชวนาวันที่ ท่านชี้แจงพวกผมในสภา ชวนาเริ่มเดินขบวนที่พะเยา เชียงรายก็เดินขบวน ใกล้เคียง ๆ บ้าน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็เดินขบวน -----

- ๒๐๑/๑

๔๓๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษณินธุ์ ๒๐๑/๑

แถวบ้านผมก็ตั้งหลักจะประท้วง วันที่ท่านประกาศในสภา ๑๔,๐๐๐ บาท ชาวนาชายได้ ๙,๐๐๐-๙,๕๐๐ บาท มันหายไปตรงไหนครับ เพื่อนสมาชิกเมื่อสักครู่นอกแล้วครับ ต้นละ ๘๕๐ เหรียญ ส่งออกต่างประเทศ อย่างน้อย ๆ ผู้ส่งออกต้องมาซื้อจากโรงสี ๒๗,๐๐๐ บาท เขาซื้อกัน ๒๓,๐๐๐ บาท หายไปกี่พันครับ โรงสีได้มา ๒๓,๐๐๐ บาท จากผู้ส่งออกควรจะไปซื้อข้าวเปลือกเกวียนละอย่างน้อย ๔๔,๐๐๐ บาท ซื้อกัน ๙,๐๐๐-๙,๕๐๐ บาท แล้วท่านบอกว่า ๑๔,๐๐๐ บาท ผมบอกท่านเองว่าช่วยประกาศให้ทราบกันทั่วประเทศไทยด้วยว่าอย่าขายข้าว แล้วเอาไปไว้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านจะไปซื้อเองราคา ๑๔,๐๐๐ บาท ท่านก็ต่อว่าผมว่าพูดอย่างนี้ได้อย่างไรเดียวโรงสีเขาจะโกรธผม ท่านประธานครับ ผมกับท่านคิดเหมือนกันนะครับ คนที่กากบาทบัตรเลือกผม ชาวนาเลือกมากกว่าเก้าโรงสี แต่ทัศนคติของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านเกรงใจโรงสีครับ แต่เรื่องที่ผมกำลังจะพูดต่อไปนี้แล้วก็เพื่อนสมาชิกในสภาทั้งหมด ต้องช่วยกับผมควานหาตัวไอ้โม่งที่ใส่สูทแล้วก็ทำตัวเป็นเหลือบดูดีเลือดชาวนา ท่านประธานจำได้ใช่ไหมครับ คำพูดที่ว่าออร์เดอร์ ๖๕๐,๐๐๐ ตัน รอเราอยู่ ท่านรัฐมนตรีว่าการคนนี้จะครับเป็นคนพูดออกรายการโทรทัศน์แล้วก็ตาโตกันทั่วประเทศ ๖๕๐,๐๐๐ ตันมาถึงครับท่านประธาน ประเทศฟิลิปปินส์เปิดประมูลข้าว ๖.๕ แสนตัน ๖๕๐,๐๐๐ ล้านตัน ผู้ส่งออกประเทศไทยเดินทางไปร่วมในการประมูลแล้วส่งข้าวออกมาบอกในหนังสือพิมพ์ทั่วกันว่า ฟิลิปปินส์ต้องการหนังสือรับรองจากรัฐบาล เพราะว่าถ้าไปประมูลแล้วไม่มีหนังสือรับรองจากรัฐบาลเขาไม่ให้เข้าร่วมประมูลครับ รัฐบาลไทยปฏิเสธหมด ไล่มาตั้งแต่หัวถึงหางเลยครับ รัฐบาลออกหนังสือรับรองให้ไม่ได้ ไปผูกพันแทนพ่อค้าไม่ได้ พูดก็ถูกครับ แต่ถ้า ๖๕๐,๐๐๐ ล้านตัน ถ้าขายได้ราคาข้าวในประเทศก็จะพุ่งอย่างท่านว่าละครับ แต่เราไปปิดโอกาสไม่ออกหนังสือรับรองให้ ไม่ออกหนังสือรับรองให้พ่อค้าไม่ว่าครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คิดจะใช้กลไกในกระทรวง เอา อคส. ไปประมูลข้าวกับเขาใหม่ครับ ไม่คิดครับ โอกาสหายวับครับ ๖๕๐,๐๐๐ ล้านตัน ที่ท่านพูดออกอากาศโทรทัศน์หายวับไปเลย พ่อค้าข้าวเขาพูดกันอย่างไรรู้ไหมครับท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีไปตามหาให้ผมด้วยนะครับ ผมไม่เชื่อว่า

๔๓๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษฎีกา ๒๐๑/๒

ท่านทำอย่างนั้น แต่วงการค้าข้าวเขาบอกว่ามีออร์เดอร์สั่งจากมาเลเซียอยู่ ๓ แสนตัน
ที่ผู้ส่งออกหาข้าวไม่ได้ ถ้าเมื่อใดก็ตามอีก ๖ ล้าน ๕ แสนตัน ต้องส่งไปฟิลิปปินส์
ราคาข้าวพุงกระดุมโรงสีไม่ขาย ผู้ส่งออกที่จะส่งไปมาเลเซีย ๓ ล้าน ๕ แสนตัน หาข้าว
แพงขึ้น เขาบอกว่ามีอ้ายพวกใส่สูททำตัวเป็นเหล็อบไปเรียกเก็บตันละ ๒๐ เหรียญ
เพื่อไม่ออกหนังสือรับรองส่งให้พ่อค้าข้าวไปประมูลที่ฟิลิปปินส์ เพื่อไม่ให้ อคส.
ไปประมูลข้าวแข่งกับฟิลิปปินส์ เพื่อไม่ให้ข้าวภายในประเทศราคาเกินครึ่ง เพื่อให้พ่อค้า
ส่งออกไปมาเลเซียซื้อข้าวราคาถูกส่งไปขายมาเลเซียได้ ท่านกระทืบชานาครั้งที่ ๑ ครั้ง
ข้าวราคาไม่ขึ้น ยังไม่พอครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเดินทางไปประเทศฟิลิปปินส์ไปลงนาม
ในสัญญาว่าจะขายข้าวกับประเทศฟิลิปปินส์เป็นเรื่องปกติครับ ปีหนึ่งขาย
ที่ล้านตันก็มาว่าในรายละเอียด ผมได้รับเอกสารจากเพื่อนสมาชิกของเราครับ ท่าน ส.ส.
ท่านป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล แล้วก็มีคนเอาไปให้ท่านเป็นเรื่องเก่า เกิดเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน
ที่ผ่านมา เรื่องราวมันเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน -----

- ๒๐๒/๑

๔๓๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๐๒/๑

ประเทศฟิลิปปินส์เขาจะเปิดประมูลข้าวในวันที่ ๑๓ มิถุนายนที่ผ่านมา และมี ๒ ประเทศ
ที่เลือกการประมูลได้ ไทยเอาแน่นอนครับ อีกรายก็คือเวียดนาม เขาก็ทำหนังสือมาติดต่อกับ
สถานทูตไทยในฟิลิปปินส์ สถานทูตก็คงทำหนังสือแจ้งฯ พณฯ รัฐมนตรีฯ พณฯ รัฐมนตรี
ปรารภนาดีครับ ผมไม่เชื่อว่าท่านร่วมในการทุจริตคราวนี้ แต่ผมบอกท่านตั้งใจดี
แต่ท่านไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ทำ
หนังสือ ที่ พณ ๐๓๐๗/๑๕๔๕ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เสนอรายละเอียดบอกว่า
กระทรวงพาณิชย์ขอเรียนว่า กระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์ได้มีหนังสือถึง
สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมะนิลา แจ้งการเสนอซื้อข้าวภายใต้บันทึกความตกลง
ว่าด้วยการซื้อขายข้าวระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลฟิลิปปินส์ รัฐต่อรัฐครับ และเชิญ
รัฐบาลไทยเข้าร่วม โดยมีรายละเอียดเงื่อนไขดังนี้ วันยื่นซอง เปิดซอง วันที่ ๑๓ มิถุนายน
๒๕๕๑ ปริมาณ ๖๗๕,๐๐๐ ตัน มีรายละเอียดว่าอยากได้กี่ตัน ๖๗๕,๐๐๐ ตัน
ท่านก็เลยทำหนังสือ โดยสรุปว่าขอเลขที่การ ครม. ช่วยเสนอเป็นวาระจรเพื่อขออนุมัติ
จากคณะรัฐมนตรีให้ขายข้าวในระบบรัฐต่อรัฐ ๖๗๕,๐๐๐ ตัน ราคาตันหนึ่งก็สตาร์ท
(Start) ที่ ๘๒๐ เหรียญไปถึง ๘๕๐-๘๖๐ เหรียญ ท่านทำหนังสือลงนามเรียบร้อย
แล้วก็เสนอเข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ประชุมคณะรัฐมนตรีกันวันที่ ๑๐ มิถุนายน
ท่านก็ระบุว่าเอาให้ทันวันอังคารที่ ๑๐ มิถุนายน ประชุมคณะรัฐมนตรีเสร็จโฆษกประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรีออกมาแถลงว่าไม่มีการเสนอบันทึกในการขออนุมัติขายข้าวให้กับ
ประเทศฟิลิปปินส์ เพราะเลขาธิการคณะรัฐมนตรีตั้งเรื่องออก จะขายกันวันที่ ๑๓
ขออนุมัติวันที่ ๑๐ ถ้าขายอีก ๖๗๕,๐๐๐ ตัน ราคาข้าวมันก็จะขึ้นอีกครั้ง พี่น้องชาวนา
ไม่ต้องไปรอเข้าคิวว่าเมื่อไรจะแทรกแซงราคาข้าว เมื่อไรจะรับจํานำ จํานำกันที่ไหน
ขั้บรรดกันก็ร้อยกิโลเมตรกว่าจะถึงที่จํานำได้ จะได้ขายข้าวมีราคาครับ หายไปครับ
พาดข่าวหนังสือพิมพ์พาดหัวไปเกี่ยวพันรัฐมนตรีช่วยว่าการ ๒ คน บอกว่าสุมหัวกัน
ตั้งหนังสือออก รุ่งเช้ารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขออนุญาตเอ่ยนามครับ
ท่านวิรุฬออกมาแถลงครับ ท่านไม่ได้ตั้งออก ท่านไปต่างประเทศกลับมาเพิ่งมาเห็นเรื่องนี้
ก่อนประชุมคณะรัฐมนตรี ๒ ชั่วโมง และท่านนั่งคนละฝั่งกับเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๔๓๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๐๒/๒

ไม่ได้บอกให้ดึงออก ท่านเสียหายไปเต็ม ๆ ครับ รัฐมนตรีช่วยว่าการก็เลยเป็นปริศนา
คาอยู่ครับ ใครดึงเรื่องนี้ ออก เรียบร้อยครับ ๑๓ มิถุนายน เวียดนามขายข้าวได้ในราคา
๘๒๐ เหรียญ ๒ รอบครับ โอกาสถูกแปรเป็นวิกฤติหมด ใครดึงออกครับ เสร็จไปแล้วครับ
ความรู้สึกพวกผมอาจจะซ้ำในการที่ไม่ไว้ใจรัฐมนตรี เพราะว่าที่จริงคนที่ไม่วางใจ
ท่านรัฐมนตรีก่อน ผมเคยเรียนท่านแล้วว่าชีวิตท่านแขวนอยู่กับคนที่ชื่อสมัคร์ สุนทรเวช
นายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงแล้วครับเมื่อวันที่ชี้แจงวุฒิสมาชิก ท่านบอกว่า
ท่านไม่ไว้ใจกระทรวงพาณิชย์ไปจับมือฮั้วกับผู้ส่งออก ๕ ราย -----

- ๒๐๓/๑

๔๓๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒๐๓/๑

ท่านปลดหมดแล้วทั้งแผงครับ ประชุมกันวันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เดินทางไปเปรู ทางนี้ก็นายกรัฐมนตรีเรียกประชุม ครม. เศรษฐกิจด่วน เรียกทุกคนหมด ตั้งทีมงานรับจํานำข้าว เลิกโครงการข้าวธงฟ้า รับจํานำเอง ให้รัฐมนตรีขุนคลังมานั่ง ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อยู่ฝ่ายอำนวยการเป็นรองประธาน ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน แต่เขาไว้อีกนิดหนึ่งพอเป็นเกียรติ นอกนั้นทุกตำแหน่งครับ รับจํานำข้าว จนคิดจะขายข้าว กระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ยุ่งเลย เขาปลดท่านไปก่อนผมอภิปรายแล้วครับ แต่ท่านประธานครับ ผมต้องการคำตอบจากรัฐมนตรีวันนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ตอบไม่ได้ รัฐมนตรีช่วยว่าการทั้ง ๒ ท่านช่วยตอบผมด้วยครับ ใครเป็นคนดึงหนังสือซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพื่อขออนุมัติคณะรัฐมนตรีขายข้าว ออกจากวาระการประชุมของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน เขาพูดกันว่าอย่างไร ผมถามท่าน ท่านค่อยตอบแล้วท่านหาให้เจอ ท่านหาไม่เจอเปลี่ยนรัฐมนตรีใหม่ ผมก็จะหาให้เจอว่ามันนั่งแอบอยู่หลังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หรือมันนั่งอยู่บนตักนายกรัฐมนตรี เขาลือกันอย่างนี้ครับ เขาบอกว่ามันเกิดเทศกาลแย่งกันหากินครับ ผมไม่ได้ว่าท่านรัฐมนตรีนะครับ แย่งกันหากินครับ กลุ่มหนึ่งคิดจะหากินโดยวิธีขายข้าวในสต็อกรัฐบาล มี ๒.๑ ล้านตัน ถ้าขายข้าวในสต็อกรัฐบาล รัฐต่อรัฐประมูลกันครับ ก็ประมูลราคาต่ำกว่าราคาตลาดสักนิด แล้วไปขอใต้โต๊ะพ่อค้าจากฟิลิปปินส์เขาจ่ายบวกใต้โต๊ะ บวกราคาต่ำ แล้วยังต่ำกว่าราคาตลาดได้แน่ ท่านคิดว่าพวกนี้ใส่สุทเป็นเหลือบดูดเลือดชาวนาหรือครับ แต่มีอีกพวกครับพิสดารกว่าอีก พอได้กลิ่นหอม ๆ ว่าจะมี ๖๗๕,๐๐๐ ตัน มันไม่ขายกันเลยครับ ผู้ส่งออกรายไหนอยากได้นะครับว่าสักแสนตัน มา รัฐบาลจะไปประมูลแล้วมาส่งรัฐบาลคนละแสนตัน ท่านรัฐมนตรีทราบไหมครับ มันเอาราคาเดิมตันละ ๒๐ เหรียญ เมื่อ ๒ กลุ่มมาปะทะกัน ผลประโยชน์ไม่ลงตัวชาวบ้านก็วิบัติ ชาวนาก็จนกันตายครับ มือที่มองไม่เห็นดึงเรื่องออกจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรีไป ถ้าท่านหาไม่ได้ ท่านไม่ตอบวันนี้พวกผมก็จะหาต่อไปครับ ท่านประธานครับ ท่านฟังมาถึงขนาดนี้แล้วผมคิดว่าไร้ประสิทธิภาพ มีโครงการรับจํานำข้าว อย่าคิดว่าออกโครงการรับจํานำข้าวแล้วก็จะสนุกสนานกันอีก บ้านผมวันนี้

ภาคใต้ถึงทำนาอยู่น้อยนิด แต่ลุ่มน้ำปากพนังเป็นพื้นที่ทำนาที่เลี้ยงภาคใต้ทั้งหมดครับ
 เขาขายกันได้เกวียนละ ๑๑,๐๐๐ บาท หากที่ไม่ได้ครับ ไปรับจำนำกันที่ไหน แล้วท่าน
 เตรียมเจอมือบเจอบวนอีกครับ แต่ขอโทษครับ วันนี้ท่านไม่ต้องรับผิดชอบหรือครับ
 ท่านนายกรัฐมนตรีปลดท่านออกจากตำแหน่งการรับจำนำข้าวหมด เสียหายครับ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่นั่งอยู่ด้วย ที่นี้ท่านนายกรัฐมนตรีนั่งฟังอยู่แล้วก็ดีครับ
 ผมไม่ได้ต่อว่าในเรื่องรับจำนำข้าวท่านแล้ว ท่านโดนปลดไปแล้วครับ แต่ทั้งหมดบ้านเมือง
 กำลังจะมีโอกาส คนยากคนจนกำลังจะมีโอกาส คนทำนากำลังจะมีโอกาส
 ท่านไม่กระตือรือร้นตั้งแต่ราคาปุ๋ย ท่านสร้างวิกฤติพุดจนปั่นป่วนไปหมดทั้งวงการขณะที่
 ชาวนาไม่ได้อะไร ไล่กลายเป็นแพะของสังคม ท่านกระตือรือร้นราคาข้าวไม่ขึ้น
 เพราะผลประโยชน์ไม่ลงตัวกัน ผมไม่อาจวางใจให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
 ทำหน้าที่ต่อไปได้ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :

เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ คุณสมาชิกต๋อยรอกันดิ้นะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ผมจะเรียนตอบท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติที่ซึ่งพุดจบไปเมื่อสักครู่นี้ -----

คนที่ตั้งเอกสารขึ้นนั้นออกนั้นชื่อ นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ผมเป็นผู้บริหารบ้านเมืองนี้ ผมเป็นผู้ไปเจรจากับประธานาธิบดีอาร์โรโย เรื่องต่าง ๆ นั้นบางสิ่งบางอย่างก็เอามาพูดในนี้ไม่ได้หรอกครับเพราะต้องรักษาสัมพันธไมตรี แต่สิ่งที่ผมจะพูดให้ฟังได้ก็คือว่าความบกพร่องของท่านรัฐมนตรีอาจจะมียุ้งบ้างตั้งแต่ต้นนี่นะครับ แต่การที่พูดว่าผมปลดรัฐมนตรีออกมาตั้งแต่นั้นไม่ได้หรอกครับ เวลาที่บ้านเมืองมีปัญหา แล้วก็ข้าราชการส่วนหนึ่งก่อให้เกิดปัญหา วิธีการแก้ไขปัญหาก็อย่างที่ผมได้ดำเนินการ ท่านรัฐมนตรีท่านไม่ได้ตำหนิติเตียนอะไรผมเลย จังหวะเวลานั้นใครจะนัดหมายกันอย่างไรไม่ทราบได้ ชาวนาบอกจะปิดถนน ๔ ทิศเข้ากรุงเทพมหานคร ท่านรัฐมนตรีอยู่ประเทศเปรู แล้วก็ผมไม่มีทางจะไปลากท่านมานั่งเป็นประธานได้เลย ผมต้องแก้วิกฤติการณ์ด้วยตัวเองด้วยสิ่งที่เราได้ตรวจสอบทั้งหมดแล้ว ผมเรียนอย่างนี้นะครับว่าเมื่อเวลาที่เข้ามาทำหน้าที่นั้นเราก็แบ่งงานแบ่งหน้าที่กัน ปัญหาเรื่องข้าวที่ท่านบรรยายมาตลอดทั้งหมดนั้นความจริงก็มีปัญหาอยู่บ้าง แต่ว่าปัญหาเรื่องนี้ก็มีสูตรที่เราคิดกันอยู่ตลอดเวลา ผมเป็นนายกรัฐมนตรีผมก็ต้องดูคนที่ป็นรัฐมนตรีที่ดูตัวเลขอยู่ ข้อขัดแย้งในระหว่างปัญหาเรื่องข้าวอยู่นั้นอยู่ที่ข้าราชการประจำกับคนที่ป็นรัฐบาล ผมไม่ยอมปล่อยให้เรื่องจะเป็นไปอย่างที่เป็น ถ้าผมไม่จัดการแก้ไขก็จะเป็นไปอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีเป็นคนอยู่ที่รัฐบาล แล้วผมก็ไม่สามารถจะปล่อยให้ท่านนั่งอยู่ตรงนั้นแล้วก็ผู้คนข้างล่างทำกันตามใจชอบ แล้วท่านก็จะไปเห็นดีเห็นงามตามกับเขา เหตุแก้ไขทั้งหมดนั้นเกิดจากที่ผมเป็นนายกรัฐมนตรีแล้วผมไม่เห็นดีเห็นงามกับสิ่งที่ข้าราชการประจำทำกันมาตลอด ปัญหาอันนั้นมีวิกฤติอยู่บ้างก็พอแก้ไขได้ พูดกันง่าย ๆ ก็บอกว่านายกรัฐมนตรีมันท่องตัวเลขมา ก็เขาให้ข้อมูลมาอย่างนี้นี่ครับ วันนี้ขออนุญาตผมตอบปัญหาเรื่องข้าวแล้วก็ออกรับแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ไม่ใช่หน้าที่ของผมหรอกครับแต่เป็นยิ่งกว่าหน้าที่ เพราะผมเป็นคนตั้งเอกสารขึ้นนั้นออกเองจะลำดับความให้ฟังก่อนว่าบ้านเมืองนี้เมื่อเวลาที่คนเข้ามารับหน้าที่ต่าง ๆ ก็มีข้อมูลส่งมาให้ดู สิ่งที่ผมจะต้องดูก็คือว่าอยู่เฉย ๆ ราคาข้าวก็ขึ้นไปแพงมาก ต้นปัญหาต้นเหตุอยู่ที่ซีกาโก สหรัฐอเมริกา ต้นเหตุอยู่ที่ว่าราคาน้ำมันขึ้นทุกอย่างขึ้นหมด ราคาพืชผล

๔๔๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรรา ๒๐๔/๒

ขึ้นหมด เสรีจเรียบร้อยแล้วข้าวก็ไปขึ้นกับเขาด้วย คงจำได้ว่าผมตอบโต้ มีคนวิพากษ์
วิจารณ์คนเป็นประธานธนาคารโลกเขาประชุมกัน แล้วคนหนึ่งคือนายบัน คี-มุน
เลขาธิการสหประชาชาติ เขาประชุมกันเสร็จเขาแถลงบอกว่าตำหนิติเตียนประเทศ
ที่ปลูกข้าวว่าเป็นปัญหาทำให้ราคาข้าวในโลกแพงขึ้น เพราะประเทศเหล่านั้นมันไป
ปลูกพืชน้ำมัน ผมก็ตรวจสอบไปธรรมดาเวลานั้นใช้สำนวนแบบของผมซึ่งถูกตำหนิ
ติเตียนอยู่ แต่ว่ามีอาจารย์ท่านหนึ่งช่วยแปลให้ คำว่า มึง นั้น ภาษาอังกฤษก็แปลว่า
ยู (You) ผมก็ถามว่าอ้ายพวกมึงขึ้นราคาน้ำมันกันตามใจชอบพวกนี้อะไรต่าง ๆ เป็นสำนวน
ทั้งนั้นละครับ ก็ตำหนิติเตียนไปบอกว่าขึ้นราคาน้ำมันพรวด ๆ ตั้งแต่ ๙ เหรียญ ๑๐ เหรียญ
๕๐ เหรียญ ๖๐ เหรียญ จนกระทั่งตอนที่พูดตอนนั้น ๑๓๐ เหรียญ แล้วผมบอกข้าว
มันขึ้นไปเท่าไร ข้าวมันขึ้นไปร้อยเปอร์เซ็นต์ คิดคำนวณให้ดูด้วยว่าข้าวจานหนึ่ง
ถ้าธรรมดาเคยราคา ๑.๕๐ บาท ผลิตออกมาแล้ว ๑.๕๐ บาท ราคาใหม่เป็น ๓ บาท
ขึ้นร้อยเปอร์เซ็นต์ดูเหมือนน่ากลัว น้ำมันถ้า ๑๐ ขึ้น ๑๐๐ มันก็เป็นเหมือน ๒๐ ถ้า ๒๐
ขึ้น ๑๐๐ ก็เป็น ๔๐ แต่ว่าจาก ๑๐ มันขึ้นไปถึง ๑๓๐ มันขึ้น ๑,๓๐๐ เปอร์เซนต์ เมื่อเวลา
พูดตำหนิติเตียน ผู้คนก็ตำหนิผม ซึ่งไม่เป็นไรหรอกครับพูดจากันได้ แล้วธนาคารโลก
ประธานเขาก็ขอภัยมาว่าเขาไม่ได้พูดอย่างนั้น ก็พูดจาวกกล่าวเป็นทำนองว่าผมไป
พูดจาวกอย่างนั้นทำไม เอาจะนั้นเป็นต้นเหตุเพราะราคาข้าวมันขึ้นไปดูเด็ดเลือดปลาน
ผู้คนที่เห็นแต่ไม่เคยขายข้าวได้ราคานี้ -----

๔๔๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๒๐๕/๑

เวลานั้นใครมีสต็อกมีข้าวพ่อค้าก็ขายกันได้แพงหมด ขายแพงหมด ๑,๔๐๐ กว่าเหรียญ ข้าวธรรมดา ๆ ยังได้ ๑,๐๐๐ เหรียญ เมื่อเกิดเหตุอย่างนั้น ผมก็จำเป็นจะต้องเป็นคนรู้เรื่องของข้าว ผมก็รู้อย่างที่เขาริบายให้ฟังว่าในโลกนี้มันมีข้าวผลิตอยู่ประมาณปีละ ๖๐๐ ล้านตันข้าวเปลือก แล้วในโลกนี้ ๖๐๐ ล้านตันข้าวเปลือก ประเทศไทยผลิตข้าว ๓๐ ล้านตันข้าวเปลือก แปลว่า ๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นแหละครับ เขาเขียนชาร์ทให้ดู ผมเห็นผมจะร้องอุทานเลยบอกอย่างนั้นหรือ เพราะประเทศไทยมีชื่อว่าเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดในโลก เป็นไปได้อย่างไรครับ ๖๐๐ ล้านตัน เราผลิต ๓๐ ล้านตัน ๕ เปอร์เซ็นต์ของโลก ความจริงเขาใส่ ๔ จุดทศนิยมกว่า ผมใช้ว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ เขาผลิตกันร้อยเปอร์เซ็นต์ เราผลิต ๕ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ คือ ๓๐ ล้านตัน เขาใช้ตัวเลขคร่าว ๆ กัน ๓๐ ล้านตัน สีแล้วเป็น ๒๐ ล้านตันข้าวสาร เขาก็พูดกันคร่าว ๆ อีก ถ้าใน ๒๐ ล้านตันนั้น ๙ ล้านตันสำหรับกิน ๙ ล้านตันสำหรับขาย ๒ ล้านตันสำหรับสำรอง นั่นแหละครับมีคนบอกว่าสมัครทองตัวเลขคล่อง แน่นอนครับ ถ้าบอกแล้วผมต้องทำได้ ผมรู้รายละเอียดยิ่งกว่านั้นอีกว่า ที่กิน ๆ ไม่ถึง ๙ ล้านตัน เรากิน ๖ ล้าน ๕ แสนตัน ๒ ล้าน ๕ แสนตันนั้นเป็นพืชพันธุ์ เป็นข้าวที่ว่าเอาไปใช้สำหรับทำพันธุ์ แต่ว่าใช้ตัวเลขกันคร่าว ๆ ง่าย ๆ ไม่เอารายละเอียดลงมาก็คือว่าผลิตได้ ๓๐ ล้านตัน สีได้ ๒๐ ล้านตันข้าวสาร แล้วก็ขาย ๙ ล้านตัน แล้วก็กิน ๙ ล้านตัน เก็บไว้ ๒ ล้านตัน ขาย ๙ ล้านตัน นั่นแหละครับ เอาทั้งโลกมาแพร์ (Pair) กันแล้วคนไทยขายมากที่สุดในโลกคือขาย ๓๓ เปอร์เซ็นต์ สหรัฐอเมริกายังขายน้อยกว่า ไม่ว่าใครต่อใครขายน้อยกว่าไทยทั้งนั้น ไทยจึงเป็นคนขายข้าวมากที่สุดในโลกคือ ๓๓ เปอร์เซ็นต์ ตัวเลขอย่างนี้ไม่มาเป็นนายกรัฐมนตรีก็ไม่รู้หรอกครับ แต่อาจจะรู้ตอนเขามีวิกฤติการณ์ เพราะผมชอบอ่านเรื่องพวกนี้ เมื่อรู้ข้าวอย่างนี้แล้วก็มองไปที่ ๙ ล้านตันว่าเป็นอย่างไรบ้าง ก็ขอดู บอกเลยครับมีข้าวหอมมะลิ ๓ แสนตัน มีข้าวอยู่ ๑ ล้านกว่าตัน บวกกันแล้ว ๒ ล้าน ๑ แสนตัน ก็ข้าวออกมาหนานูนี้ครับว่าข้าวที่ตอบไว้ไม่เป็นความจริงหรอก มันมีตัวเลขอย่างนั้น สต็อกกลม ผมก็ต้องมีคำสั่งบอกให้ช่วยตรวจสอบ เขาก็รีบส่งมาเลยนี่แหละ ๒ ล้านตัน อยู่นั่น ๆ รัฐมนตรีคนนี้แหละบอกข้าราชการบอกคุณยืนยันนะ

ไม่มีตามนี้คุณติดตะราง นี่เป็นคุณภาพของรัฐมนตรีของเรา ซึ่งลงไปเล่นข้าราชการประจำ เขาจะดำเนินการอย่างไรก็ไม่ทราบได้หรอกครับ แต่ว่าเราขอตรวจสอบ การตรวจสอบ ก็ยึดเยื่อเย็นเยื่อ จึงต้องตั้งกรรมการตรวจสอบ จึงต้องเอาตำรวจไปตรวจ ท่านสมาชิก อภิปรายเมื่อสักครู่นี้มันแหละครับเป็นความจริงละครับ ท่านก็รู้อย่างที่ผมรู้อิงซื้อข้าว มาใส่ตรงนั้นราคาแพง เขาหาซื้อกันตรงนั้นครับ เราก็รู้วิกฤติการณ์ทั้งหมด ผมบอกแล้ว คณะรัฐบาลชุดนี้เราทำให้ไม่ได้ทำเอา แต่ว่าถ้าใครไปทำเอารู้ต้องมาบอกผมด้วยนะครับ ผมจะได้จัดการ เพราะฉะนั้นใครจะใส่สูทใส่เสื้อเชิ้ตไม่ทราบได้หรอกครับ แต่ผมเมื่อก่อนใส่สูท แต่เดี๋ยวนี้ ครม. ถอดสูทแล้วครับ ก็คงปลดปล่อยไปเพราะว่าไม่ได้ใส่สูทมานานแล้วใส่แต่เสื้อเชิ้ตนั่งประชุมกัน วันที่ถอดเอาจดหมายฉบับนี้ออกก็ใส่เสื้อเชิ้ตครับ ผมจะเรียนให้ทราบว่าทำไมถึงผมต้องถอดอันนั้นออก เมื่อดำเนินการเจรจาความกัน ผมอยู่ระหว่างการเยี่ยมเยียนอะไรต่าง ๆ ๘ ประเทศ เมื่อเวลาที่ผมจะพูดนั้นผมต้องรู้ พื้นฐาน เมื่อผมไปมาเลเซีย มาเลเซียบอกว่ามีข้าวจะกินเหลืออยู่อีกเพียงได้ ๑๕ วัน ผมบอกท่านรัฐมนตรีเวลาที่เขานั่งไฟร์ อายส์ (Four eyes) คือนั่งคุยกัน ๒ คน บอกท่านรัฐมนตรี มีปัญหาบอกมาเราเอาเขียนด้วยกัน เราขายให้เลยครับท่านต้องการเท่าไร เขาบอก เขาต้องการ ๕ แสนถุง บอกมาเลยครับ หลักการที่ผมอยู่ในใจไม่ได้เป็นพ่อค้าข้าว แต่ต้องการจะขายข้าวพวกนี้ออก แต่คนในกระทรวงเขาไม่อยากจะขาย ถูกต้องครับ ที่บอกไว้ว่าคนในกระทรวงเขาอยากเอาไปทำข้าวโรงฟ้า ถูกต้องครับที่ทำแล้วราคาข้าว ขาวนาตก เมื่อเวลาที่มีข้อเสนอมาที่แรกผมบอกอย่าไปทำอย่างนั้นทำไม อย่าหาดิบดีหาดี เอาชื่อเสียงทำไม ไม่ต้องทำ ไป ๆ มา ๆ ก็ทำจนได้ ท่านรัฐมนตรีก็ไปฟังข้าราชการประจำ ท่านนั่งอยู่กับเขาท่านก็ต้องเชื่อฟังหน่อยเขามาเป็นฝูง ก็ตกลงทำ เมื่อทำไปได้พักหนึ่ง ราคาข้าวตกดูบ ผมสั่งระงับเลยครับ ให้ทำแค่ ๒ แสนถุง พรวดไป ตอนสั่งบอกไป ๓ แสนถุงแล้ว ไปเบรกกันไว้ตั้งแต่ ๓ แสนถุงแล้ว ก็เห็นนี่ครับว่าจะไรต่าง ๆ -----

ผมก็รู้เท่าท่านสมาชิกผู้ครับ เขาอย่างนั้นกันทำให้ราคาตก หน้าที่ของผมคือต้องไม่ให้ ข้าวราคาตก ข้าวในโลกอย่างไรก็ตาม แต่ว่าเราต้องรักษาราคา เมื่อการรักษาราคาข้าว ก็คือได้ตัดสินใจว่าชาวนาจะดำเนินการ ผมก็ไม่อยากให้เกิดเหตุว่าชาวนาต้องมา ปิดถนนกัน ผมก็ดำเนินการ ผมประกาศทันที การประกาศเลยว่าเราซื้อที่ราคา ๑,๔๐๐ บาท ราคาความชื้นไม่ต่ำกว่า ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ดำเนินการเมื่อก่อน ๑๔ เดียวนี้ เพิ่มเป็น ๑๕ ก็เสร็จเรียบร้อยหมด มันเปลี่ยนแปลง แต่ก่อนมีท่าข้าว เดียวนี้เลิกท่าข้าว มันเปลี่ยนสภาพไปหมด เราศึกษาหมดครับ ศึกษาหมด เมื่อเวลาที่คุณมีขวัญท่านไม่อยู่ รัฐมนตรีมีขวัญไม่อยู่ ผมเรียกประชุม ประชุมใครครับ ไม่ใช่ประชุมรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์ ไม่ใช่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจหรอกครับ ประชุมรัฐมนตรีที่คนไหน อยู่ต่างจังหวัดและรู้เรื่องข้าว ได้มา ๑๑ คน นั่งประชุมกันก่อน ข้าราชการนั่งอยู่ในห้อง ผมนั่งอีกห้องหนึ่ง ประชุมกันก่อนว่าจะไร้อย่างไร ชักซ้อมชั่วโมงหนึ่งครับ พูดกัน เมื่อรู้คู่ทางเสร็จแล้วผมจึงไปนั่งแล้วก็บอกว่าเราจะเอาอย่างนี้ อย่างนี้ก็เวลาเข้าไป เราขอตั้งราคาที่ ๑๔,๐๐๐ บาท แปลว่าชาวนาพออยู่ได้ เพราะเหตุไหนครับ เพราะเหตุว่า เมื่อเวลาที่ข้างนอกมีออร์เดอร์ เรารู้ว่าออร์เดอร์รออยู่ แต่ว่าคนที่มีเขามีหน้าที่ บรรดาที่เขาเรียกกันว่าห้าเสื่อนั้นบอกไม่มีออร์เดอร์ บอกโรงสีไม่มีออร์เดอร์ โรงสีก็กดข้าวชาวนา ในเว็บไซต์ (Web site) เขาก็ออกมา บอกเป็นไปได้อย่างไรเสนอตั้งราคาขาย ๘๐๐-๙๐๐ บาท แต่ว่าซื้อจากชาวนา ๕๙๐ บาท เขาทอนออกมาเสร็จเรียบร้อย ดูหมดข้าวเปลือก ข้าวเหนียวก็มีปัญหาครับ แห้ง ๆ จะเอา ๙,๐๐๐ บาท ข้าวเหนียวมีไม่มาก เราตกลงแก้ไข ปัญหาได้ ที่ปลูกระดมกันนั้นเพื่อเหตุ แต่เราบอก โอเคถ้า ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ซื้อ ๙,๐๐๐ บาทเลย ถ้าเผื่อไม่อย่างนั้นก็ซื้อ ๘,๐๐๐ บาท ความชื้นลดตามระดับ ตั้งราคา ๘,๐๐๐ บาท ประทานโทษก็แก้ไขปัญหา แน่นนอนครับ เป็นรัฐบาลต้องดูวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อกัน คลาดเคลื่อน ทั้งหมดมันเกิดจากอะไร มันเกิดจากน้ำมันในโลกมันขึ้นมา เปลี่ยนแปลง หมดครับ ปุ๋ยขึ้นพรวด ๆ เมื่อตะกี้คนที่อภิปรายแล้วให้ข้อมูลผม ผมนั่งเรียง เมื่อกี้ เรียงกับอาจารย์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี อภิปรายอย่างนี้หรือครับที่จะไม่มีใครทักใครท้วง คนท้วงก็เหมือนอารมณ์ขันบอกให้พูดช้าหน่อย แต่ผมฟังทันครับ ท่านประธานก็ฟังทัน

นี่แหละครับที่ทำให้ประโยชน์ ผมไม่ได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมเรียน เศรษฐศาสตร์ เรียนอย่างอาจารย์ไต่รงค์เมื่อก็รู้ทันทีเลยครับ เอาแมคโครไปแก้ไขใคร เวลาจะต้องแก้ด้วยแมคโครเอาไม่ใครมาแก้ เรียนรวดเร็วทันใจ เมื่อกี้ชั่วโมงกว่านั้น ไม่ต้องมีประกาศนียบัตรหรอกครับ แต่เป็นความรอบรู้ เพราะฉะนั้นเขาก็มาถ่ายทอด ก็ทางนี้เขาไม่ได้เรียนเศรษฐศาสตร์มา ทางนี้เรียนเศรษฐศาสตร์มาผมจะทำได้อย่างไร จะเอาข้างพรรคฝ่ายค้านมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โลกเขาต้องหัวเราะ กันทั้งโลกเลย เอาคนพรรคฝ่ายค้านมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มันเป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ ประโยชน์ด้านอภิปรายก็อย่างนี้ นี่แหละครับประโยชน์อย่างยิ่งเลย แล้วอย่างไรครับ แล้วพวกเราที่รู้ทั้งหมดที่ท่านรู้กันมา วันนี้ท่านผู้อภิปรายท่านที่ ๒ วันนี้ พูดกันเรื่องนี้ก็ตรงกันครับ เรื่องที่ว่าข้าวหายไปแล้วต้องวิ่งไปซื้อข้าว เพื่อจะให้ ข้าวขึ้น มีอิมโหดซัพก็มาแต่ก็ซัพเป็นครับ พอซัพได้ยังอยู่บนถนน แต่ที่เล่าให้ฟังตรงนี้ แล้วออกมาตอบคำถามทันที เพราะท่านต้องการจะถาม ก็จะต้องเล่าอ้อมอะไรไปหน่อย รัฐมนตรีมาเลเซียบอกว่าผมมีข้าวเหลือ ๑๕ วัน บอกมาเลย เขาส่งคนตามมา ผมก็บอก ตกลง ความตื่นเต้นที่ประสบความสำเร็จ มันอะไรกันนักหนา ผมยินดีจะขายข้าวจากสต็อกให้ แต่กระทรวงไม่อยากให้ขาย ไม่อยากขายข้าวสต็อก แล้วข้าว ๕ แสนตันออกจากสต็อก มันจะต้องไปเจออะไรกันอย่างไร ผมก็บอกไหน ๆ ลองพูด เอาด่วน ๆ คือคำนวณขนาด ทั้งการขนส่ง เขาไปอย่างไร จะไปเรือ ไปรถ ไปต่าง ๆ เรากลัวเขาจะไม่มีข้าวกิน จะเอาไป รถไฟถึง นั่งคำนวณตู้ ๆ เอาคอนเทนเนอร์ (Container) นั่ง ได้ ๒๗ ตัน เอาทั้งขบวนได้เท่าไร นั่งคำนวณหมด จะช่วยเขา ไป ๆ มา ๆ ก็บอกเอาใส่เรือธรรมดา ขึ้นพอร์ต (Port) ทางด้านนี้ ต้องเอาไปพอร์ตกลาง ต้องไปอ้อมแหลม เข้ากันทางช่องแคบ แต่ไม่เป็นไรครับ ตกลง ดูเงิน ๒ แสนตัน โปรดดูนะครับที่เราตามดูขนาดไหน เพราะว่าผมประชุมอยู่ที่ โรงแรมเอราวัณ ท่านพูดจะต้องพารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปเจรจา เรื่องข้าว ๕ แสนตัน เจรจากับนายกรัฐมนตรีเรื่องข้าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อยู่ นั่งเจรจากัน อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศนั่งกันเต็มหมดครับ แล้วตกลงผมบอก ไม่ขัดข้อง ๕ แสนตัน โอเคเขาเอา ๒ แสนตันก่อน เมื่อเอา ๒ แสนตันก่อนก็ตกลงซื้อขาย

๔๔๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๐๖/๒

ผมพบกับปลัดกระทรวง อธิบดีกรมการค้าต่อหน้าท่านทูตมาเลเซียก็นั่งอยู่ ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มาซึ่อก็นั่งอยู่ ตกลงผมบอกผมยินดีชาย ผมจะขายข้าว
ในสต็อก บอกยินดีชาย -----

- ๒๐๗/๑

เอาเถอะ แล้วก็ตกลงราคา ขอให้เป็นราคาในตลาดวันนี้ ท่านอธิบดีครับ ราคาเท่าไร ตลาดวันนี้ ๘๕๐ บาทคะ ตกลง ท่านทูตโอเค ท่านรัฐมนตรีโอเค ๘๕๐ บาท ๒ แส่นตันก่อน ส่งทันทีเลย ผมบอกให้เสร็จภายใน ๓ วัน จะไม่มีข้าวกิน ๑๕ วัน ทุกอย่างก็เสร็จเรียบร้อย เชื้อใหม่ล่ะครับ ให้ไปตกลงกันธรรมดา ข้าราชการไม่ให้เอาข้าวในสต็อก ข้าราชการไปเอาข้าวข้างนอกขาย ตกลงเจรจาความกัน รุ่งขึ้นท่านทูตต้องมาพบอีกบอกพูดจากันแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีมาเลเชียถามว่าเป็นอย่างไร ก็เขาพูดกัน ๘๕๐ บาท ประธานโทษ หลังจากนั้น ๓ วันครับ ๓ วันเปลี่ยนแปลง ท่านทูตต้องมาขอพบ ถามมีอะไรครับ ท่านนายกรัฐมนตรีฝากจดหมายขอขอบคุณมา ขอขอบคุณอย่างไร ตกลงเราต้องเจรจาความกัน นักธุรกิจเขาเจรจา ๘๕๐ บาท เข้าไปกลายเป็นบอกขาย ๙๒๕ บาท ตกลง ๙๒๕ บาท ท่านทูตต่อไปที่ท่านนายกรัฐมนตรีมาเลเชียบอกจาก ๒ แส่นตัน ๙๒๕ บาท เขาตกลงเสร็จเรียบร้อยไปท่านนายกรัฐมนตรีมาเลเชียส่งจดหมายขอขอบคุณมา ทางพ่อค้าบอกไม่ได้ ต้องเอา ๙๕๐ บาท ผมก็วิวกเลยสิครับ ผมบอกอะไรข้าราชการไม่รักษาหน้า นายกรัฐมนตรีก็ตกลงกับเขา ๘๕๐ บาทวันนั้น เพียงรุ่งขึ้น ๒ วันไปทำเป็น ๙๒๕ บาท นายกรัฐมนตรีมาเลเชียบอกโอเค ๙๒๕ บาท พ่อค้าบอกจะเอา ๙๗๐ บาท ตกลง ข้าวชุดนั้นซื้อขายกันราคา ๙๔๐ เหรียญต่อตันครับ ผมฟังแล้ว ผมบอกอย่างนั้นมันใช้ไม่ได้เลยจริง ๆ ผมต้องเชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มา เชื้อใหม่ครับ จะต้องซื้อเครื่องหุงข้าว ต้องหุงข้าวให้ผู้แทนต่างประเทศมาดูครับว่าอย่างไร ความคิดของผมนี้ผมต้องการขายข้าวข้างในนั้น ข้างในที่เรารีสต็อก (Restock) ในราคาแทกซ์ (Tax) ตกลงต้องขอเรียนอย่างนี้นะครับ เดี่ยวจะเล่าข้าม เขาซื้อขายกันในราคา ๙๔๐ บาท ซึ่งเป็นความขมขื่นมาก ผมละอายท่านนายกรัฐมนตรีมาเลเชียไม่รู้เท่าไร ๆ ท่านขอขอบคุณมา ที่ตกลง ๙๒๕ บาท แต่วันมาเจรจาความ ๘๕๐ บาท ราคาขึ้นไปเพราะจะขายได้ ผมก็ต้องเรียนบทเรียนเรื่องนี้ เมื่อตกลงซื้อขายกัน ๓ แส่นตัน ผมก็อธิบายความให้ฟังเลยนี้พูดกันกลางสภา เพราะผมก็มีความรู้เรื่องเอาข้าวใส่ถุงขาย ข้าวมันข้าวเก่าทางข้าราชการบอกโอด ไรซ์ (Old rice) ไม่ดี แต่ธรรมดาเขาเรียกว่าข้าวในสต็อก ปีนี้ ๒๐๐๘ เขาเรียก ๒๐๐๗ ๒๐๐๖ ข้าว ๒๐๐๘ ๒๐๐๗ ก็เป็นข้าวเก่า เรารู้ดีข้าวเก่า

หุงขึ้นหม้อแต่ไม่มียาง กินแล้วไม่มีบุญคุณ แต่ว่าถ้าเผื่อข้าวใหม่หุงแล้วมียางแฉะ ผมก็
 ขายข้าวมาแล้วครับ ปี ๒๕๒๘ ผมขายข้าวประชากรไทย เพราะกระทรวงพาณิชย์
 ทำปัญหาเอาข้าวใหม่ใส่ถุงขาย หุงเข้าเป็นมัด ผมต้องทำเอาข้าวเก่า ๕ ส่วน ผมเป็น
 คนค้นพบเรื่องนี้คือข้าวเก่า ๕ ข้าวใหม่ ๒ ผสมกัน ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่าเบลนด์ (Blend)
 ผสมกันแล้วหุงออกมาข้าวขึ้นหม้อพอสมควรและนุ่มนวล นั้นละครับข้าวที่เอามาผสมกัน
 ผมก็ใช้สูตรนี้ ผมต้องบอกผู้แทนมาเลเซียซึ่งมารอบที่ ๒ จะเอา ๓ แสนตัน ผมบอก
 ผมจะช่วยทำความเข้าใจให้ท่านไปดูข้าวเสียก่อนว่าอีก ๓ แสนตันหน้าตาเป็นอย่างไร
 แล้วข้าวนั้นเป็นข้าวเก่า แต่ว่าข้าวเก่าคนไทยก็กินกันอยู่แต่ไม่มียางมันขึ้นหม้อ แต่ว่า
 ถ้ากินข้าวให้ดีเอาข้าวใหม่ ผมรับประกันราคาข้าวไว้เวลานี้ ผมบอกราคาข้าวใหม่ของผม
 ๑๔,๐๐๐ บาท แต่ชาวนาข้าวกำลังออกทุกวัน เรากำลังรับซื้ออยู่ ซื้อแล้วเข้าอบแล้วสีเลย
 ชาวไร่ชาวนาภายใน ๓ เดือน เรียกว่า จำนำ เพราะระหว่างนี้ถ้าราคาขึ้นไป ๑๕,๐๐๐ บาท
 เอาไปประทวนมาเติมให้อีก ๑,๐๐๐ บาท ระหว่างนี้ขึ้นเป็น ๑๖,๐๐๐ บาท เอาไปมาเติม
 ๒,๐๐๐ บาท เพราะข้าวคุณที่รับไว้ นั้นเราสีเลย อบแห้งแล้วสีเลยเพื่ออะไรครับ เพื่อผม
 จะต้องระบายข้าวในสต็อก ๒ ล้าน ๑ แสนตัน เอาออก เพราะผมต้องเอาสต็อกมาเตรียม
 จะซื้อปลายปี ระหว่างนี้ ธ.ก.ส. มาดำเนินการเอา ๒ ล้าน ๕ แสนตัน ตั้งวงเงินไว้
 ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท จะเอาตรงนี้ก่อน มีคนมาต่อว่าบอกเข้ามามีปัญหา ถูกต้องครับ
 ตอนผมเข้ามามันยังไม่มีปัญหา พอผมเข้ามาอยู่ได้หน่อยมีปัญหา ผมก็เริ่มทำตรงนี้
 ผมทำวันที่ ๑๕ มิถุนายน ก็ดำเนินการให้ทำไม่มันยืดเยื้อ มีปัญหาตามแก้ไขหมด
 ทำไม่กรรมการต้อง ๔ ชุด ต้อง ๔ ชุดครับ เพราะให้ตรวจเช็คซึ่งกันและกัน ผู้เชี่ยวชาญ
 ในเรื่องนี้เป็นใครครับ เป็นนักการเมืองร่วมรัฐบาลต้องให้เกียรติยศท่านหน่อย ท่านชื่อ
 รัฐมนตรีสมศักดิ์ ปรีศนันท์ทกุล ท่านมีโรงสีครับ ท่านขายข้าวครับ ทุกอย่างที่เป็น
 ข้อบกพร่องคุณสมศักดิ์มานั่งแล้วไปเป็นที่ปรึกษาใหญ่ในการดำเนินการเขียนสเปก
 ทั้งหมดเลยเพื่อไม่ให้มีการคดโกงกัน -----

ท่านได้ช่วยดูแลทุกอย่างเพราะท่านมีประสบการณ์ เอาที่ลูก ไปที่วัน เข้าไปที่วัน เก็บลูกละ ๗ บาท ท่านเรียกถูกหมดเลย สี่แล้วได้ก็ลูก ๆ ได้เท่าไร เขาเรียกว่าได้ ๖ ลูกกว่า ถ้าสี่เป็นตัว ถ้าจากนั้นเหลือ ๕ บาท เขาเสนอมา ๕.๘๓ บาท ท่านบอกไม่ได้ เขาเสนอ ค่าข้าว ๕๕๐ บาท ท่านบอกไม่ได้ ๔๕๐ บาท ก็แย่งกันสี่ เรื่องนี้เรารู้หมดครับ แล้วทำกัน แบบว่าทำให้ไม่ทำเอา เอาผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็น ส.ส. เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ แล้วผู้เชี่ยวชาญเรื่องนี้เพราะมีโรงสีเอง เราดำเนินการตรวจสอบหมด แล้วเมื่อทำเสร็จผมบอกรัฐมนตรีมาเลเข้ามาใหม่อีกแล้วเข้ามา ต้องเอาไปดูบอกข้าวเก่า อย่างนี้ ๕ เปอร์เซนต์ โอลด์ ไรซ์ ถ้าโอลด์ ไรซ์ ก็ตามแต่ แต่ผมเอาข้าวใหม่ ท่านก็ซื้อ อย่างนี้ ผมอธิบายให้ฟังเลย แล้วไม่ปิดบัง ท่านซื้อผมเพื่อไม่ให้ใครมาต่อว่าได้ ไม่ให้พวกที่จะ แย่งประมูลแล้วเขาเอาไปขาย ผมจะขายเอง จะทำจี ทู จี (G to G) แต่ทว่าจะเป็นจี ทู จี แบบชนิดที่เรียกว่าใครด่าไม่ได้ ก็มีแต่ผมขายข้าว ๕ เปอร์เซนต์ ๙๐๐ เหรียญ ใครด่าผม ไม่ได้หรอกครับ ผมถึงบอกว่าถ้าจะซื้อเท่านี้ จำนวนขนาดนี้คิดอัตราส่วน ซื้อ ๕ ส่วน ต้นละ ๙๐๐ แล้วไปซื้อข้าวใหม่ที่เรารู้แล้วตรงนี้บวกระไรกำไรเสร็จตกต้นละประมาณ ๗๐๐ เอาข้าว ๕๐๐ ๙๐๐ ๕ ส่วน ๗๐๐ ๒ ส่วนเอามาเบลนด์กันออกมาจะได้ราคาตรงนี้ พอใจไหมราคานี้ แล้วข้าวหุงมาแล้วเป็นอย่างนี้ ก็จะเอาข้าว ๒ ล้าน ๑ แสนต้น ต้องเอาออกหมด เพราะว่าข้าวใหม่มันจะออกมาจะต้องแย่งซื้อที่บอกวิกฤติการณ์ ผมไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญนะครับ แต่เราจะต้องขายข้าวตรงนี้ กำไรหรือไม่กำไร กำไรครับ สิ่งที่แอบทำเงิบ ๆ ไม่เป็นข่าวไม่ออก ก็เช่นว่าอย่างคุณเขาจะตายไม่ตายเราจะช่วยคุณ แต่ว่าไม่ให้คุณต้องไปซื้อ ทหารเกณฑ์ไม่เยอะหรอกครับ แต่ทหารเกณฑ์ซื้อข้าวกระสอบละ ๑,๒๐๐ บาท บัดนี้ขึ้น ผมไปเยี่ยมทหารเกณฑ์ ๒,๔๐๐ บาท มีข้าวราคา ๒,๔๐๐ บาท ราคาเท่าตัว แต่กับข้าวถูกลดหมด ผมบอกเอาเถอะสติออกผมมี ผมจะขายสติออกให้ อย่างนั้น ก็เป็นเรื่องภายใน ก็ทำกันภายในไม่เอิกเกริก ไม่ให้กระทบกระเทือน แต่ต้องพยายามขายข้าวอันนี้ พูดยไปอย่างนี้ข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ฟังไม่ชอบหรอกครับ เขาไม่ยอมให้ขาย แต่ผมต้องเอาออก เพราะผมกำลังจะซื้อนาปรังเดือนกรกฎาคม แล้วผมจะไปซื้อนาปรังเดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคม ต้องเอาสตางค์มาเตรียมการไว้

๔๕๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๐๘/๒

เพื่อไม่ให้ข้าวราคาตกต่ำ เจรจาความกันขนาดโทรศัพท์ไปถึงนายกรัฐมนตรีเวียดนาม ผมโทรศัพท์ไปครับ กำลังประชุมอยู่กระทรวงการต่างประเทศต้องหยุดชั่วคราวให้คนนั้น เป็นประธานแทน ผมต้องมาพูดโทรศัพท์กับนายกรัฐมนตรีเวียดนาม ผมบอกตกลงราคา เราต้องมาตกลง ไม่ใช่ฮั้วกัน บอกยื่นราคาสูงที่สุด จะสูงอย่างไรเราจะตามดู ให้ขายก่อน ผมจะขายทีหลังไม่เป็นไร ทำไม่ล่ะครับ เขากำลังเกิดวิกฤติการณ์ของเขา เขากำลังจะเกิด ต้มยำกุ้งของเขาแบบนั้นไป ถ้าเป็นเพื่อนบ้านมาไม่ได้แน่ ผมต้องโทรศัพท์ไปหาบอกเอาเลย ขายก่อนเลย แต่ตั้งราคาให้สูงไว้ เพราะเรารู้ว่าเหลือเรากับเวียดนามเท่านั้นที่จะตั้งราคาได้ ก็ตั้งครับ เรื่องนี้ก็ไม่ใช้ความลับ แต่ว่าบางสิ่งบางอย่างที่ไม่พูดกัน เพราะผมพูดกับ ท่านประธานาธิบดีเอาไว้ ฟิลิปปินส์เขาไม่ขาดข้าว ผมไปตลาดทำไม เมืองไทยไปตลาด มีร้านข้าว ๒ ร้าน ฟิลิปปินส์ไปตลาดมีร้านข้าว ๑๐ ร้าน ผมตรวจสอบหมดครับ แล้วท่านพูดเขาต้องให้ข้อมูลผม แล้วผมบอกเลย ผมบอกประธานาธิบดีอาร์โรโย ท่านประธานาธิบดีครับ ถ้าท่านต้องการข้าว ต้องการจริง ๆ บอกเลยครับ เราเป็น เพื่อนบ้าน ผมมีสต็อกอย่างนั้น ก่อนเลย เอาเลยได้ทันที ในราคาที่จะตกลงกันเป็นราคา มิตรภาพ แต่ว่าท่านอยากประมูลให้ทางฝ่ายพ่อค้าประมูล พ่อค้าประมูลแล้วเราก็ จะไม่สลักหลัง เพราะว่าในวิกฤติการณ์อย่างนี้ในอาเซียน ๑๐ ประเทศ เราจะขายข้าว ประเภทราคาเฟรนด์ชิพ (Friendship) ก็ตกลงกันอย่างนี้ ข้าวราชการก็นั่งอยู่ตรงนั้น เมื่อเสร็จแล้วทำมาให้เป็นประมูล ข้าวราชการที่เราส่งไปประจำที่โน่นเขาก็กระซิบบมา บอกไม่ต้องยื่น เขาให้ ฮินท์ (Hint) มาเลย ถ้าจะขายตรงขายได้ แต่ถ้ายื่นแล้วให้เป็นพ่อค้า เขาดำเนินการ ไม่มีอะไรเสียหายเลย เพราะว่าพ่อค้าเขาเราไม่ยื่นเขาก็ดำเนินการ เขาสอน รัฐบาลจริง เขาบอกจี้ ทุ จีไม่ยื่นประมูล พูดกับประธานาธิบดีเองครับว่าจี้ ทุ จีไม่ยื่นประมูล เพราะฉะนั้นทางที่จริงแล้วคือทางกระทรวงพาณิชย์ไม่ต้องทำมาเข้า ครม. เพราะว่าจี้ ทุ จี ไม่ยื่นประมูล จี้ ทุ จีพร้อมจะขาย -----

ถ้าจะยื่นประมูลให้พ่อค้าประมูล ตกลงกันแบบนี้ แต่ทำหนังสือจะให้รัฐบาลไทยยื่นประมูล ผมบอกไม่ ผมพูดกับท่านประธานาธิบดีเอง พูดกันมาแล้วเราจะขายจีทูจี ผมจะเอาข้าวนี้ ออกให้หมด ข้าราชการกระทรวงพาณิชย์ไม่ยอมให้ออก แต่จะให้ยื่นประมูลเพราะอะไร ยื่นประมูลต้องคนอื่นได้ครับ เพราะเหตุว่าเขามีระบบของเขา นั่นแหละที่พูดมาเมื่อสักครู่ ผมไม่ต้องพูดซ้ำแล้วครับ พูดไว้เมื่อสักครู่ นะครับ เรื่องระบบได้โต๊ะของเขา เพราะฉะนั้น เมื่อเรารู้อะไรอย่างนี้เราก็ไม่มาพูดจาอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมแน่ใจว่าผมทำในสิ่งที่ ถูกต้อง ถ้าเขาต้องการข้าวจริงเขาซื้อ รัฐบาลก็รัฐบาลขายให้ในราคาสูงพอสมควร เรามีหนทางออกที่จะระบายผมเรียกว่าข้าวที่ชนิดว่าเป็นข้าวเบลนด์ ผสมกันครับ เก่า ๕ ใหม่ ๒ แล้วเขาก็มาตรวจสอบแล้วหุงกันดูแล้ว เราก็จะขายข้าวที่เก่าได้ในราคาสูง แล้วกำไรเยอะด้วย แต่เงินที่จะได้ก็จะใช้สำหรับปลายปี เพราะฉะนั้นเรื่องพรรคอย่างนี้ ผมก็เลยขอเรียนให้ทราบว่าเราทำทุกระยะทุกขนาด เมื่อเวลานี้จะเห็นว่าบอกว่าจะทำ ธงฟ้า พองฟ้าทำให้ราคาตกถูกต้องท่าน แล้วสมาชิกรายถูกต้องเลยครับ ก็รู้ตรงกันเลยว่าทำให้กระทบกระเทือน แล้วใครเป็นคนสั่งหยุดล่ะครับ นายสมัครเป็น คนสั่งเลยครับบอกว่าทำหนังสือบอกขอให้หยุด ข้าราชการไม่พอใจ เขาไม่พอใจ ผมบอกอย่างนี้ครับว่าเวลาจะทำผมบอกให้สลิป (Slip) ออกไปในตลาดให้ซื้บบอกใคร ที่เคยซื้อเคยขายก็ทำไปท่านครับ ไม่ต้องแถลงได้ไหมเวลาข้าวบอกด้วยคำอธิบายชัดเจน บอกไม่ต้องแถลงส่งข้าวออกไป ออกข้าวเลยที่โน้นเท่านั้นเท่านั้น ออกข้าวบอกไม่ต้อง แถลงได้ไหม พอทำเสร็จแล้วออกข้าว นี่แปลว่าพูดภาษาคนกันไม่รู้เรื่องหรือ บอกถ้าอยากจะทำให้ทำไปพอนาน ๆ เพื่อจะช่วยเหลือคนยากจนต้องไม่ต้องออกข้าว ออกข้าวทุกครั้งที่จะเอาออกไป นี่แปลว่าอย่างไรครับ แปลว่าต้องการจะทำให้ข้าว ราคาตก เจตนาเลยครับ บอก ๒ หน ๓ หนว่าไม่ให้แถลงก็แถลงเอิกเกริก ที่วีก็กำลัง ประโคมข่าวทำข้าวธงฟ้าออก ผมบอกไม่ได้หยุดเลย ผมก็ให้หยุด ผมไม่ได้เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หรือครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นพวกผม แต่ไปนั่งตรงนั้นเขาก็จะพยายามจะยึดหยุ่นให้ไปตรงนั้น ผมบอกไม่ได้ผมต้องช่วย ผมต้องคอยดูแล เพราะฉะนั้นงานเรื่องพรรคอย่างนี้ก็เป็นหน้าที่รับผิดชอบของผม

๔๕๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ราชันีพร ๒๐๙/๒

ผมดูแลกันอยู่ครับ แล้วข้อสำคัญอยู่ในทีมเดียวกันทั้ง ๓๕ คน รายละเอียดจะตกกัน
อย่างไรก็ไม่มีปัญหาครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอย่างไรเมื่อคืนดูไม่เป็นปัญหา
ยอมได้ครับ

เรื่องปุ๋ยก็เหมือนกันก็ทำครับ ก็ตามไปดูเพราะอะไร เขาอ้างว่าน้ำมันขึ้น
ปุ๋ยต้องขึ้น ผมบอกไม่จริงเลย เพราะเหตุว่าเมื่อเวลาที่เราตรวจสอบว่าคุณบอกราคาปุ๋ย
คุณ ๑๖,๐๐๐ บาท คุณขายราคากัน ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท แต่เราตรวจสอบแล้ว ราคาจริง ๆ
ค่าชั้คสถาน ราคา ๙,๔๐๐ บาทเท่านั้นเท่านี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ ขอ ๓,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจะผมบอกเอาเบา ๆ เอา ๑๐ เปอร์เซ็นต์
ไปลองให้ผมดูหน่อยเป็นการทดลองกัน ลองเลยครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ก็ทำเลยคนละพรรคคนละครับ บอกช่วยทดลองหน่อยก็ซื้อได้ ๙,๔๐๐ บาท
จริง ๆ เพราะฉะนั้นระบบที่บอกกันที่ได้ทำอย่างนั้นกัน เจตนาท่านอาจจะดี แต่อาจจะ
ไปถูกพ่อค้าทำ ก็นี้แหละครับ ก็ขอบพระคุณที่ได้มาฟังเป็นอย่างนั้น ถ้าระบบมันเป็น
อย่างนั้นจริงคือเจตนาดีไปทำ แต่ว่ามีคนไปหาเกินเรื่องนี้ต้องตรวจสอบ ผมขอยืนยันว่า
สถานการณ์นั้นก็มองดูอยู่ที่เข้าไปดูและนั่นเป็นฝูง แต่ไม่ใช่เหลือบเป็นคนเข้ามาช่วย
คนละไม้คนละมือ แล้วคนที่ตรวจสอบผมอยู่เวลานี้เป็นรัฐมนตรีสังกัดพรรคชาติไทย
ผมได้ค้นพบเองว่าท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ ท่านตกลงตรวจสอบหมดแล้วก็ยังไม่มีอะไร
พัวพันจะมาส่งข่าวให้รัฐบาลเดี๋ยวบรรลีย์ ผมบอกไม่มีผมจัดการไม่นั่น แต่ความชำนาญ
นั่นมีอยู่ เพราะฉะนั้นคนตรวจสอบเบื้องต้นผมไม่ได้เอาคนในพรรคพลังประชาชน
เอาคนพรรคชาติไทยเป็นคนตรวจสอบเป็นคนเชี่ยวชาญที่ทำกันอย่างนี้แปลว่าไม่หาเกิน
แล้วไม่ฮั้ว ที่ต้องดำเนินการนั้น การขายนั้นผมจะบอกให้ฟังผมจะต้องเอาข่าวที่สต็อกออก
แต่ว่าต่อไปอาจจะสต็อกมากขึ้นเพราะอะไรครับ เพราะเขาต้องปลูกกันมากขึ้น ต่อไป
กำลังทำระบบอย่างไรก็ต้องระบบไซโล ที่ยังไม่ทั่วถึงนั้น ๒๗๐ เอามาได้ ๑๗๐ หายไป
ร้อยหนึ่งเขาบอกว่ามันไม่ได้สีขาว มีคนว่าเอาสีเทาใหม่บอกอย่าเพิ่ง ตกลงที่พูดไว้ชัดเจน
เลยครับผมต้องจนนั้น ผมบอกเราลองซิดเป็นเส้นไม่ได้ห้าม คือถ้าที่นี้เบี้ยวไปอีกอันหนึ่ง
เป็นกรุปละ ๓ จังหวัดเป็นคลัสเตอร์ (Cluster) แต่ ๓ จังหวัด ๒ จังหวัดให้มันทำได้ แล้วมี

๔๕๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ราชันีพร ๒๐๙/๓

คุยกันเรื่องไซโลว่าต้องลงทุนเท่าไร มีคนลงทุนไซโลมึ่มาแต่ว่าถูกเป็นแบล็คลิสต์ (Blacklist) มีคนลงทุนไซโลราคา ๒,๐๐๐ ล้านบาท อยู่ที่จังหวัดใกล้ ๆ ที่ป่าโมกนี่แหละครับ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ข้าวเก่า ข้าวใหม่เอาไปเบลนด์หมด แยกข้าวเปลือกจะทำอย่างไร นั่นปีให้พอแห้งแล้วไปเอาความเย็นใส่จะอยู่ ๓ ปี สีไปเข้าใหม่ ศึกษาหมดทุกอย่างครับ แล้วกำลังแก้ไขว่าจะทำอย่างไร เพราะระบบไซโลครับ -----

- ๒๑๐/๑

ต่อไปนี่ใครจะปลูกอย่างไร ผมไม่ใช่ชาวนาที่ปลูกข้าว ไม่ได้มีคุณพ่อเป็นชาวนา แต่ชอบเรื่องนี้ครับ ชอบเรื่องนี้เพราะอะไร ต้องขอประทานโทษ ต้องเสียเวลาท่านประธาน สักนิดหนึ่ง เพราะว่าไปปาฐกถาเรื่องพระพุทธรูปที่เชียงใหม่ ที่สุโขทัย คำเดียวที่บอกว่า ทำไมพุทธรูปเชียงใหม่ถึงหน้าตาดี ยิ้มต่าง ๆ มันลงไปถึงว่าเขาบอกว่าการจะปั้น พระพุทธรูปนั้นต้องคนหน้าตาดีที่สุดในสมัยนั้น ที่สุโขทัยทำไมดีเพราะ เมืองสุโขทัยนี้ดี ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว เจ้าเมืองบ่เอาจังกอบในไพร่ลู่ทาง คุยกันเรื่องข้าวเวลาขับรถกัน ขับรถจากจังหวัดพิษณุโลกไปจังหวัดสุโขทัย ๒ ชั่วโมงทุ่งรวงทอง ขับไปมีนา มีปลา มันต้องสนใจ และที่สุโขทัยสนใจ สนใจขนาดไหน ปาฐกถาเรื่องข้าวได้ครับ อะไรคือชาวนาปี ข้าวมันเหนียวอย่างไร ข้าวไวแสง ไม่ไวแสง ต้องรู้หมดเลยครับ ชาวนาปรางมันทำได้ ภาคกลางกำลังจะเอาน้ำให้ทางอีสานทำ ข้าวดีสุดอยู่ทางภาคอีสาน ราคาดีหอมมะลิ อยู่ที่นี่ ปีหนึ่งทำข้าวเปลือก ๑๐ ล้านตันที่นั่น ทางนี้ยังน้อยกว่า ทางใต้ข้าวน้อยกว่าเพื่อน ศึกษาหมดครับ ศึกษาแม้กระทั่งโกกงที่อยู่จังหวัดพิษณุโลกที่บางระกำ ขายทองนะครับ ไปซูดทองทำเหมืองทองเจ็จเอาเครื่องมือมาทำ ผมคุยเรื่องโกกงปาฐกถาเรื่องนี้ไม่มีใครไปดู ใครก็ตามไปดูสิครับ ชื่อที่มา ๑,๐๐๐ ไร่ แบ่ง ๕๐๐ ไร่ ไถเป็นคัน เรื่องแม่น้ำยมนี้ครับ วันก่อนก็พูดถึง หน้าน้ำน้ำท่วม หน้าแล้งลงไปซูด ลองเอาสูบน้ำป๊อก ๆ ที่กั้นแม่น้ำ แต่ว่าเขาทำคันกันสูง ๔ เมตร แล้วก็ปลูกข้าว ข้าวใหม่ ๑๐๕ วัน ๑๐๕ วัน เอา ๓ คุณ ก็คือ ๓๑๕ เหลือ ๕๑ เอา ๓ หาร ภายใน ๑๗ วันหลังจากเกี่ยว ผมนี้แหละครับ โฆษณารถคันที่ว่ามาจากจีน แต่ก่อนเรียกจีนแดง ขึ้นมาปั๊บโยนใส่ถูง ๆ ผู้จัดการ เป็นผู้หญิง มันเกี่ยวเลยครับ ต้องทำให้เสร็จเกี่ยวแล้วก็โยนใส่ถูง ๆ ๑๗ วันต้องใส่ให้เสร็จ เวลาไปไถน้ำตามที่อื่นเขาให้ ๑๐๐ แก้วให้ ๒๐๐ ครับ ทำเป็นอุตสาหกรรมเลยครับ แต่ก่อน ชาวนาปีพอโรงเรียนเปิดเทอมเริ่มแล้ว ตกกล้ากันเสร็จแล้วก็เอากล้าออกไปดำ ๕ เดือน ๖ เดือน เดือน ๑๑ น้ำนอง เดือน ๑๒ น้ำทรง พอเสร็จแล้วข้าวก็หนีน้ำ เดือนอ้าย เดือนยี่ น้ำก็ไร้ไหลลง ข้าวแห้ง ตัดมาต้องเผาฟาง เล้าหมดครับ ชาวนาเสร็จก็ตีไก่ กัดปลา บวชลูก ต่อมาก็มีเขื่อนภูมิพล มีเขื่อนสิริกิติ์ดูแล ๒๒ จังหวัด ระบบชลประทาน แล้วก็ปลูก ข้าวนาปรางได้ ใครปลูก ๒ ครอบ (Crop) เป็นภาษาฝรั่ง เก่งมาก ต่อมาก็ ๕ ครอบใน ๒ ปี

ยิ่งเก่งใหญ่ เดี่ยวนี้ปีละ ๓ करोพครับ เดี่ยวนี้มันยิ่งกว่าปีละ ๓ करोพ คือว่าเขาเกี่ยวข้าว วันที่ฝนไม่ตก น้ำนองอยู่ที่เกี่ยวได้ ซ้อมมาจากนอกคันละ ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ลงไปไม่ได้ จมครับ เมด อิน ไทยแลนด์ (Made in Thailand) ราคา ๘๕๐,๐๐๐ บาท ฝนไม่ตก เกี่ยวเลยครับ เปียก ๆ นั้นแหละครับ ราคาขอมลบทความขึ้นแล้วก็เอาไปซั้่ง แล้วก็เอาไปอบ ขอเล่าให้ฟังเท่านั้นเพื่อจะบอกว่าได้เข้าใจเรื่องนี้ ได้รู้เรื่องนี้แล้วก็รักขานาเหมือนกัน

(นายวงศ์ เดชกิจวิกรม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิชณูโลก) : ท่านประธานครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงกลาโหม) :
เอาละครับ ไม่ต้องประท้วงแล้วครับ ผมจบตรงนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิชณูโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาต
ประท้วงนะครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เป็นคิวของคุณสาทิติย์

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิชณูโลก) : ผมขออนุญาตประท้วงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงอะไรครับ คุณวิทยา
ต่อเลยครับ เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วิทยา แก้วภราดัย จากลุ่มน้ำปากพนัง ที่ที่ปลูกข้าวได้มากที่สุดในภาคใต้ครับ ผมคงไปพูด
เอาเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรีชอบพอดีครับ ก็เลยฟังเพลินนี้กว่ารายการพูดจาประสาสมัคร
ต้องขอขอบพระคุณครับ เพราะว่าทั้งสี่มวลชนทั้งผมก็ไม่ต้องไปสืบต่อครับ สี่มวลชน
เขาเขียนว่ามือที่สามดึงออกไป ท่านรับว่าเป็นท่านก็ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ
เดี๋ยวผมพูดเสร็จ ผมพูดสั้น ๆ ครับ ผมจะฝากกระดาศแผ่นหนึ่งให้ท่านประธาน ช่วยฝาก
ไปให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ด้วยครับ ท่านเขียนใบลาออกได้ครับ

๔๕๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๒๑๐/๓

ท่านไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถ ไร้ทุกอย่างเลยครับ ยิ่งอยู่ยิ่งไร้ครับ เขาไม่เหลือ
อะไรให้ท่านแล้วครับ ผมฟังท่านนายกรัฐมนตรืตอบ -----

- ๒๑๑/๑

ผมหาคำอธิบายไม่ได้เลยครับว่าทำไมเราปล่อยให้เวียดนามขายข้าวในราคา ๘๒๐ เหรียญ โดยไทยไม่เข้าร่วมด้วย ผมไปตอบพี่น้องชาวนาไม่ได้เลยครับว่าข้าวราคาตกวันนี้จำเป็นต้องไปรับจำนำ ใครครับ ผมคิดว่าดีที่สุดครับ ท่านลาออกครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณอาคมมีอะไรหรือครับ ตอบยังไม่ถูกใจหรืออย่างไรครับ เชิญครับ

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม อาคม เองฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่ ผมเป็นคนอภิปรายเรื่องปุ๋ยคนสุดท้ายเมื่อคืนครับ แต่จากคำตอบของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็คงทราบว่าท่านคงฟังอยู่ ข้อมูลของท่านเกือบตรงครับ คือท่านบอกว่าปุ๋ยที่ท่านทราบดีเหมือนกันว่าซื้อมาราคาหนึ่ง แต่ขาย เกินราคามาก แต่ท่านไม่ได้พูดต่อว่าอ้ายที่เกินราคานั้นท่านมีมาตรการหรือสั่งการ ให้แก้ปัญหาอย่างไร อันนี้ท่านไม่ได้พูด แต่ที่ท่านพูดว่าท่านได้ให้เงิน คจก. ผ่าน คณะรัฐมนตรีไป ๓๐๐ ล้านบาท ไปให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการ ผมขออนุญาตถามท่านนะครับ ตั้งแต่วันที่ท่านให้จนถึงวันนี้หลายเดือนแล้วนะครับ มากกว่า ๑ เดือนแน่นอน มีสัญญาแล้วหรือยังครับว่าจะซื้อปุ๋ย ๓๐๐ ล้านบาท ราคา ๙,๔๐๐ บาทต่อตัน มาช่วยเหลือเกษตรกร ท่านช่วยตอบด้วยว่ามีหรือยัง

ประการที่ ๒ ปุ๋ยราคาถูกลงที่ท่านไปเจรจากับเพื่อนบ้าน ท่านบอกว่าท่านมีความสามารถในการที่จะเจรจากับเพื่อนบ้าน อินโดนีเซียมีโรงงานปุ๋ยอยู่ ๕ โรง แล้วท่านแจ้งในที่ประชุม ครม. ว่าท่านจะหาปุ๋ยราคาถูกมาให้เกษตรกร วันนี้ได้ไหมครับ ปุ๋ยอินโดนีเซีย ๒ เรื่องนะครับ

(นายอนันต์ ผลอำนวย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนายกรัฐมนตรีท่านขอตอบก่อนครับ

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
 ขอเรียนว่าท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ก็รายงานครับว่าได้ดำเนินการ แต่ว่าที่ผมทำอีกซีกหนึ่ง
 ก็คือว่าปุ๋ยจากอินโดนีเซียนั้นเราเจอราคาความให้เขาซื้อขายราคาถูก ผมต้องให้บริษัท
 ที่ผลิตปุ๋ยคือกำลังนี้พอดี ๆ ครับ นโยบายรัฐบาลไม่สนับสนุนปุ๋ยเคมี แล้วใช้เงิน
 ๔,๑๐๐ ล้านบาท ไม่ได้ซื้อปุ๋ยนะครับ สนับสนุนให้คนทั้งประเทศหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์
 ซึ่งผสมเคมีน้อยหน่อย พอวันนี้ผมบอกปุ๋ยจุลินทรีย์ยิ่งใช้ถูกกว่าเข้าไปอีก เพราะเรา
 สนับสนุนเรื่องนี้เราก็ตกงบการซื้อปุ๋ยนั้น กำลังเจอราคาความเรื่องรัฐต่อรัฐ โดยจะให้
 บริษัทที่ ๖ ที่ ๗ เขาก็ยินดีที่จะซื้อ แต่เขาจะไม่ซื้อปุ๋ยเคมีมาขาย เขาจะเอาปุ๋ยเคมีมาทำ
 ปุ๋ยออร์แกนิก (Organic) เวลาบริษัทเขาผลิตอยู่ที่เมืองกาญจนบุรี ๒ โรงนี้ เขาผลิต
 ปุ๋ยออร์แกนิกเป็นเม็ดส่งขายทั่วโลก แต่ว่าประเทศไทยนั้นคนไทยไม่ยอมจะซื้อใช้
 ปุ๋ยที่เขาจะขายนี้ธรรมดา ในตลาดราคา ๑๑,๐๐๐ บาท แต่ตัวเลขอาจจะคลาดเคลื่อน
 นิดหนึ่ง ราคาหมื่นเศษ ๆ นี้แหละครับ เขาก็บอกผมว่า ถ้าชาวไร่ชาวนาจะซื้อก็สั่งมา
 รวม ๆ กันต้องซื้อ ๑ คันอย่างน้อย คือ ๑๕ ตัน ราคา ๘,๐๐๐ บาทก็อย่างนี้แหละครับ
 กำลังสนับสนุนบริษัทพวกอย่างนี้อยู่ที่จะให้ใบอนุญาตเขาเพื่อนำปุ๋ยเคมีเข้ามาผสม
 ปุ๋ยออร์แกนิก แล้วราคาก็ซื้อขายกันอยู่ อยู่ระหว่างคาราคาซังกัน ให้เอาบริษัทซื้อปุ๋ยเคมี
 มาขายแข่งก็กำลังดูว่าจะเป็นอย่างนั้นไหมที่ต้องการ เพราะว่าห้าเดือนนั้นเขาทำอย่างที่ว่า
 อภิปรายเมื่อคืนผมก็ฟัง เพราะฉะนั้นข้อมูลตรงกันครับ เราไม่อยากจะทำอย่างนั้น
 แต่ว่าการดำเนินการนั้นมันต้องใช้เวลาตามพอสมควร ผมเสียดายท่านไม่ได้ไว้วางใจ
 ท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ด้วย ถ้าไม่อย่างนั้นท่านจะต้องมาตอบ แต่ท่านมายืนยันกับผมเลยว่า
 ได้ดำเนินการแล้ว แล้วได้ราคา ๙,๔๐๐ บาทจริง ๆ เรื่องนี้ก็เป็นการทดลอง แล้วต่อไป
 ถ้าท่านจะขอมากไปกว่านั้นเราก็ต้องพิจารณาให้ เพราะการทดลองว่าเป็นจริงหรือไม่
 เพราะที่จอร์แดนก็มี ที่คาซัคสถานก็มี แล้วที่อินโดนีเซียก็มี ท่านประธานาธิบดีอินโดนีเซีย
 บอกเลยนะครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร ถ้าเผื่อเรื่องเขาเรียกว่า เอนเนอร์จี ซีเคียวริตี้
 (Energy security) ขอให้ไว้วางใจเรา แต่ว่าเรื่องฟู้ด ซีเคียวริตี้ (Food security) ผมจะขอ
 ไว้วางใจประเทศของท่าน เพราะว่าท่านมี ๒๔๙ ล้านคน ผมก็บอกยินดีไม่ขัดข้อง

๔๖๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๒๑๑/๓

เพราะผมไปเจอจากรื่องน้ำ เรื่องปลา เคยเล่าให้ฟังแล้ว ก็ยังจะบอกว่าเรื่องพรรคอย่างนี้
ก็ ๔ เดือน มาให้ข้อมูลต่าง ๆ ก็ขอบพระคุณ -----

- ๒๑๒/๑

อย่างผมขอบคุณอาจารย์ไตรรงค์เมื่อเช้านี้ด้วยความจริงใจนะครับ นิ่งฟังเลคเชอร์ดีจริง ๆ เร็วมากแต่ฟังทันครับ เพราะผมเป็นคนพูดเร็วเหมือนกันฟังทันหูทันเหมือนกัน อย่างนี้ขอบคุณอย่างยิ่ง เมื่อวานขอบคุณท่านรัฐมนตรีบัญญัตินี้ละครับ ประเภทเสียเกาทังนั้นคือไม่มีให้ใครมาทักท้วงได้ ฟังได้แล้วเข้าใจ คนจะทักท้วงยังต้องรอให้จบก่อนค่อยทักท้วงก็ขอขอบพระคุณครับ ผมพร้อมยืนยันแล้วว่ายังเจอกันอยู่นะครับ ผมจะเอาข้อมูลเรื่อง ๓๐๐ ต้นนี้ให้ เพราะผมยังต้องตามอยู่ เพราะถ้าเขาทำดีก็จะต้องสนับสนุนเขาต่อไปอีกขอบคุณท่านประธานครับ

(นายอนันต์ ผลอำนาจ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอนันต์ ผลอำนาจ (กำแพงเพชร) : ท่านประธานครับ ประทับครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประทับใจครับ

นายอนันต์ ผลอำนาจ (กำแพงเพชร) : ประทับผู้ที่อภิปรายไปก่อนหน้านี้ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผม อนันต์ ผลอำนาจ พรรคพลังประชาชน กำแพงเพชรครับ ผมอยากให้ผู้ที่อภิปรายต่อเนื่องจากเมื่อคืนมาเรื่องของปฎิเสธ ผมคิดว่าเรื่องที่ท่านอภิปรายนั้นมันน่าจะเป็นเอกสารที่ไม่ตรงตามความเป็นจริง ท่านบอกว่าพ่อค้าปฎิเสธเข้ามาราคาตันละ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท แล้วมาขายกำไรตันหนึ่งเป็นหมื่น ๆ บาทอย่างนั้น ฉะนั้นเอกสารที่ท่านเอามาแสดงเป็นเอกสารที่เอามาจากกรมศุลกากร ถ้ามันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ แสดงว่าบรรดาพ่อค้าปฎิเสธ

(นายอาคม เองฉ้วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : จะยาวไปแล้ว ท่านไม่มีสิทธิอภิปราย

นายอนันต์ ผลอำนาจ (กำแพงเพชร) : ผมประทับอย่างนี้ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประทับว่าทำผิดข้อบังคับ

ข้อไหน

๔๖๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๒๑๒/๒

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ข้อ ๖๑ ครับ แสดงว่าพ่อค้าปุ๋ย
เอาเอกสารปลอมหรือว่าหลีกเลี่ยงการชำระภาษีที่มาราคาแพงแล้วก็มาเสียภาษีน้อยครับ
(นายอาคม เองฉ้วน ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงก็เท่ากับท่านอภิปราย
มันผิดข้อบังคับครับ ก็ขอความกรุณานั่งลงเถอะครับ

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ผมถือว่าผู้อภิปรายได้ให้ข้อความ
เป็นเท็จ มันเป็นไปได้อย่างไร ปุ๋ยต้นทุน ๑๐,๐๐๐ กว่าบาทแล้ว มาขาย ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอความกรุณาเถอะครับ
ช่วยกรุณา

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ผมคิดว่าต้องเอาเอกสาร
ให้ท่านประธานไว้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอแล้วครับ ขอบพระคุณครับ
ท่านอาคม ทางโน้นก็นั่งลงแล้ว

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ ผมเสียหายนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญ ให้

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : ตอนจบนี้บอกว่าคุณให้ข้อมูลต่อสภาเป็นเท็จ
เมื่อคืนตอนผมพูดไม่รู้ไปหลับอยู่ที่ไหนนะครับ ราษฎรที่เลือกมาโปรดติดตามด้วยนะครับ

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ผมนั่งอยู่สภาตลอดนะครับ

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ ข้อมูลที่ผมนำเสนอ
เป็นข้อมูลจากกรมศุลกากรพิสูจน์ได้ และผมยินดีให้รัฐมนตรีเอาไปตรวจสอบ ผมทำตั้งแต่
เมื่อคืนแล้ว

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ช่วยกรุณานั่งลงก่อนครับ
ไม่ใช่คุณยืนอยู่อย่างนั้น

๔๖๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๒๑๒/๓

นายอาคม เ่องฉ้วน (กระป๋อง) : แล้วประการที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ข้อมูลทั้งหมดราคาปุ๋ยในโลกอยู่ที่ผม เวลานี้ไม่ปิดบัง นายกรัฐมนตรีตอบอย่างผู้มีความรู้ตอบอย่างผู้ติดตามบอกว่ามีเมตร ฟังได้เข้าใจได้ แต่คนที่ลุกขึ้นมาประท้วงมันไม่รู้เรื่อง มันจะรู้เรื่องได้อย่างไร บอกว่าไม่เสียภาษี ก็ปุ๋ยเป็นสินค้าที่ไม่เสียภาษี แล้วมันจะเสียอย่างไร รัฐบาลก็ยกเว้น เพื่อให้เกษตรกรได้ใช้ปุ๋ยราคาถูก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอแล้วครับ คุณอาคม

นายอาคม เ่องฉ้วน (กระป๋อง) : คุณประท้วงได้อย่างไร ประชาชนเลือกมาอย่างนี้ก็แย่สิครับ

(นายอนันต์ ผลอำนวย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ท่านประธานครับ ผม อนันต์ ผลอำนวย กำแพงเพชร พรรคพลังประชาชน ปุ๋ยนำเข้ามาก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมเรียนนะครับ ที่นี้ไม่ใช่ที่ทะเลาะกัน ต้องค่อย ๆ พูดกันด้วยเหตุด้วยผลครับ คุณประท้วงใช่ไหมครับ เชิญครับ

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ใช่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญเลยครับ

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ประท้วงตามข้อ ๖๑ ครับ ค่าปุ๋ยราคา ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท แล้วมาขาย ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท แสดงว่าผู้ที่สั่งปุ๋ยเข้าหน้าภาษี

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ประท้วงเรื่องอะไรครับ ไม่ใช่คุณอภิปราย ตอนนี้เป็นผู้อภิปราย ท่านไม่มีสิทธิที่จะอภิปราย ท่านนายกรัฐมนตรีก็ตอบแล้ว ก็หวังก็คงเข้าใจ เราก็จะเอาตอนไหน เราจะไหนก็เรื่องของเรา ในฐานะที่เราไม่ใช่ฝ่ายเสนอญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ เราไม่มีสิทธิครับ ข้อบังคับมันมีอย่างนั้น ขอความกรุณานั่งลงเถอะครับ ขอบคุนมากครับ เชิญคุณหมอบ ผมว่ามันจะเดินไปสอยแล้วนะครับ ก็อยากขอความกรุณาให้คุณสาธิต เขาฝากผมไว้จะครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : ผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม
พรรคประชาธิปัตย์ พิษณุโลก ขอประท้วงประธาน ข้อ ๑๗๒ ญัตตินี้เป็นญัตติอภิปราย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมก็พูดแล้ว เรื่องข้อ ๑๗๑
ข้อ ๑๗๒ เข้าใจครับ คุณสชาติช่วยกรุณาเรียนกับท่านนายแพทย์จากพิษณุโลกด้วยว่า
ขอความกรุณาเพราะว่ามันไปได้สวยแล้วครับ ตอนนี้ก็ฝ่ายพวกอภิปรายกำลังจะอภิปราย
ต่อนะครับ แล้วก็ท่านรองประธานอภิวันท์ก็ได้ฝากผมไว้ว่าต่อไปเป็นคุณสชาติ ปิติเตชะ
ขอความกรุณาเชิญนั่งลงเถอะครับ ขอขอบคุณครับ คุณหมอครับ เชิญครับ

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : ขอบคุณครับ แต่ประธานต้องพยายามควบคุมนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ คุณหมอบครับ เชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสาธิต มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ท่านว่าพาดพิงท่าน สิทธิของท่าน ท่านจะต้องชี้แจงสักนิดหน่อยครับ เล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับท่านรัฐมนตรี

นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระผมขอใช้สิทธิพาดพิง แล้วก็ตอบคำถามที่ท่านสมาชิกได้ลุกขึ้นอภิปรายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และคาบเกี่ยวมาถึงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เรื่องเงิน ๓๐๐ ล้านบาท ที่จะไปซื้อปุ๋ย เพื่อช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรว่าในขณะที่ได้ดำเนินการไปถึงไหน สัญญาอยู่ที่ตรงไหน ผมได้กราบเรียนต่อคณะกรรมการวิสามัญเรื่องปุ๋ยเมื่อสัปดาห์ที่แล้วว่าทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับเงินจากการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีจำนวน ๓๐๐ ล้านบาท แล้วเราก็ติดต่อกับประเทศที่ผลิตปุ๋ย โดยในเรื่องแรกติดต่อไปที่ยูเครน โดยติดต่อกับบริษัทเอเจนซี (Agency) ของบริษัทแม่ซึ่งได้เข้ามาหาที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในเบื้องต้นเราได้ตรวจสอบหลักฐานเรื่องความเป็นบริษัทที่จะเข้ามาดำเนินการทำสัญญากับทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และสอบถามเรื่องราคาก็ปรากฏว่าได้ทราบราคาว่าเสนอมาที่ราคา ๙,๕๐๐ บาท ราคาซีไอเอฟ (CIF) นั้นหมายถึงว่ามาส่งถึงท่าเรือที่แหลมฉบัง ผมก็นำเรื่องนี้กราบเรียนต่อท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อหาหรือว่าท่านได้มีการประสานงานกับทางอินโดนีเซียในการที่จะขอปุ๋ยราคาถูกเอามาแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกร ก็ได้พูดกันถึงเรื่องราคา ท่านบอกว่าที่ยูเครนราคาถูกกว่าก็น่าจะตัดสินใจเลือกของประเทศยูเครน ผมก็ได้มอบหมายให้ทางกรมส่งเสริมสหกรณ์เกษตร

ได้เป็นแม่งานในการดำเนินการเรื่องนี้ ก็ดำเนินการจนถึงขั้นจะลงนามในสัญญา แต่จากประสบการณ์ของทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เคยมีประสบการณ์ในเรื่องของการสั่งซื้อปุ๋ย ก็เกิดความไม่แน่ใจว่าบริษัทแม่คือบริษัทจากยูเครนมีปุ๋ยที่จะขายให้กับบริษัทเอเจนซีจริงหรือไม่ ก็ได้ทำหนังสือไปถึงบริษัทเอเจนซีว่าอยากจะได้น้ำส้มรับรองยืนยันจากบริษัทแม่คือบริษัทผู้ผลิตที่ยูเครนว่าเขายินดีที่จะมอบให้บริษัทเอเจนซีเป็นตัวแทนในการขาย ก็ปรากฏว่าไม่มีหนังสือตอบรับ เราก็ขอบอกว่าถ้าเป็นแบบนี้ขอให้บริษัทเอเจนซีพาตัวแทนจากทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปที่ยูเครน ไปพบบริษัทแม่เลยได้ไหมเพื่อที่จะได้ลงนามในสัญญากัน แล้วก็ยืนยันว่าเราซื้อขายผ่านบริษัทเอเจนซี ไม่ได้ซื้อจากบริษัทแม่โดยตรง เพราะบริษัทเอเจนซีมาเป็นคนติดต่อและโดยปกติการค้าขายเรื่องปุ๋ย บริษัทแม่จะไม่ได้เป็นคนขายเองครับ ก็จะส่งให้บริษัทเอเจนซีซึ่งเป็นตัวแทนในแต่ละประเทศเป็นคนไปดำเนินการ ก็ปรากฏว่าบริษัทเอเจนซีไม่สามารถที่จะดำเนินการตรงเรื่องนั้นได้ เราก็ให้เวลาจนกระทั่งเวลาทอดน่านมาผิดสังเกต ติดต่อกลับไปแล้วก็ติดต่อกลับมาไม่ได้ ในท้ายที่สุดเราก็ตัดสินใจเพราะรู้ถึงความไม่ชอบมาพากล ถ้าหากว่าเราตกลงลงนามกับบริษัทเอเจนซีด้วยการออกแอล/ซี (L/C) บริษัทเอเจนซีก็สามารถจะเอาแอล/ซีนี้แหละครับไปหมุนหาประโยชน์ได้อีก และในท้ายที่สุดเมื่อไม่ได้ปุ๋ยมารัฐบาลก็เสียหาย เราก็จึงตัดสินใจยกเลิกในการที่จะซื้อขายกับบริษัทเอเจนซีที่จะซื้อปุ๋ยจากยูเครน -----

แล้วหลังจากนั้นก็ไม่ได้นั่งนอนใจหรือหลับ ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ติดต่อกันอยู่ และล่าสุดก็ทราบเรียนว่าเรากำลังติดต่อกันในการที่จะขอซื้อปุ๋ยผ่านบริษัทเอเจเนซี จากมาเลเซีย ซึ่งในสัปดาห์นี้คือไม่เกินวันพรุ่งนี้หรือพรุ่งนี้ก็จะได้คำตอบ ผมก็จะพยายาม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รัฐบาลก็จะพยายามใช้เงินที่อนุมัติมา ๓๐๐ ล้านบาท หาซื้อปุ๋ยมาให้ได้เพื่อมาแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แต่ในระยะยาวนั้นแน่นอนที่สุดครับ ผมเองก็ได้ทราบเรียนต่อคณะกรรมการวิสามัญปุ๋ยไปแล้วว่าเรื่องความยั่งยืนก็คือ การหันกลับมาสู่ตัวเอง หันกลับมาใช้อินทรีย์แล้วผสมกับเคมีให้น้อยที่สุดเพื่อเป็นการปรับลดต้นทุน ทั้งหมดที่ทราบเรียนมาก็ขอทราบเรียนครับว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์คงต้องทำงานอย่างรอบคอบ เราไม่อยากจะผิดพลาดแล้วซ้ำอีก ในอดีตที่ผ่านมา เป็นตราบาปที่ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องจดจำไว้เป็นบทเรียน เงินทุกบาท ทุกสตางค์ของรัฐบาลนั้นคือเงินภาษีอากรจากประชาชน เราจะไม่ยอมให้ผิดพลาด เป็นครั้งที่ ๒ อีกต่อไป เพราะฉะนั้นซ้ำแต่มั่นคง และผมก็ทราบเรียนว่าเราไม่ละ ความพยายามในเรื่องนี้อย่างเด็ดขาด ขอบพระคุณครับ

(นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณสาทิพย์

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย ผมหรือท่านประธานนิดเดียวก่อนที่จะมีการอภิปราย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมก็เชิญคุณสาทิพย์เมื่อ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ขอบพระคุณครับ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ คือผมหรือท่านประธานเพื่อที่จะคุยกันเรื่องเวลานิดเดียวเท่านั้นเองว่าพวกกระผมมีการปรับเรื่องเวลากันแล้ว ก็พยายามจะให้ได้ตามเวลา แต่ขอความกรุณาว่าเวลารัฐมนตรีจะตอบถ้าเป็นไปได้ อภิปรายจบแล้วในกระทรวงใดก็ขอให้รวบรวมที่เดียวกันเลย ก็จะบริหารเวลาได้ ถ้ามีเช่นนั้นแล้วก็จะยาว อย่างเมื่อสักครู่นี้อย่างกรณีเรื่องข้าวท่านนายกรัฐมนตรี ก็ถูกขึ้นมามาตอบ ๒ ครั้งอย่างนี้ เวลาที่จะใช้มากขึ้น แต่ว่าท่านหลัง ๆ อาจจะมีอภิปราย

กระทรวงพาณิชย์จับปรับกระทรวงพาณิชย์ก็ตอบ อย่างนี้เป็นต้น ขอบพระคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านช่วยส่งรายชื่อผู้อภิปรายของท่านแต่ละรัฐมนตรีส่งมาให้ผมได้ไหมครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : เดี่ยวจะยกมือทีละท่านครับ เดี่ยวจะสลัดจากคุณสาทิพย์เป็นอรรถวิเศษ อรรถวิเศษเสร็จจะไปสาทิพย์ แล้วก็ไปกระทรวงคมนาคม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือมันจะไม่งงครับ จะได้ชี้ถูกครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ยกมือทีละท่าน ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต้องขอความกรุณาคุณะรัฐมนตรีได้ช่วยอนุเคราะห์ว่าเขาอภิปรายให้จบ เสร็จแล้วก็อภิปรายทีเดียว เดี่ยวสักครู่ครับ ผมจับสักครู่เดี๋ยวครับ ท่าน ส.ส. นครราชสีมาครับ

(นายประเสริฐ จันทรวงทอง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประเสริฐ จันทรวงทอง (นครราชสีมา) : ผมประท้วงครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดี่ยว ๆ ผมทราบครับ กำลังปรึกษาหารือกันอยู่แล้วเดี๋ยวผมจะให้ท่านพูดครับ ก็เอาอย่างนั้นนะครับอย่างที่ท่านได้เรียนเพื่อความรวดเร็วขึ้น ถ้าอย่างนั้นมันไม่ทันเวลา เวลานั้นจำกัดเหลือเกินเหลืออีกหลายคน เพราะเมื่อคืนนี้ตกลงกันแล้วว่าให้จบกระทรวงพาณิชย์ ก็ปรากฏว่าไม่จบจนถึงขณะนี้ อย่างนี้เป็นต้น เวลานั้นก็เลท (Late) ไป ขอความกรุณา เชิญผู้ประท้วงครับ

นายประเสริฐ จันทรวงทอง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประเสริฐ จันทรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคพลังประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอประท้วงผู้ที่ทำการอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ขออนุญาตเอ่ยนามท่านคือ ท่านอาคม เองฉ้วน ซึ่งท่านกระทำผิดตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๖๑ ในเรื่องของกรกล่าวร้ายผู้อื่น ดูถูก เสียดสี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่อยู่ในที่ประชุม ผมเรียนว่าข้อนี้ที่ท่านพูดบอกว่า เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาได้อย่างไร พี่น้องประชาชนเลือกมาได้อย่างไร ท่านมีความอาวุโส

๔๖๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๒๑๔/๓

อยู่ในสภามาหลายสมัย พวกเราให้ความเคารพนับถือ แต่การดูถูกผู้อื่นเป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจ เป็นอย่างยิ่ง ผมอยากให้ท่านประธานช่วยวินิจฉัย แล้วก็อยากจะให้ผู้อภิปรายได้ถอน คำพูดคำนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมวินิจฉัยนะครับ ความจริง ท่านผู้อาวุโสตอนนี้ท่านอาคมก็ไม่อยู่ในห้องประชุม ท่านอยู่นอกห้องประชุมก็ไม่สามารถ ที่จะ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง (นครราชสีมา) : ไม่ได้ครับท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากกำแพงเพชรเสียหายครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คือใจทักก็ฟังแต่จำเลยไม่อยู่ ตำรวจยังจับตัวไม่ได้

๔๗๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุนนิจฐิติ ๒๑๕/๑

นายประเสริฐ จันทรวงทอง (นครราชสีมา) : ถ้าท่านอาคมเดินเข้ามา
ท่านประธานต้องเรียกนะครับ ท่านประธานรับปากไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ครับ ผมรับปาก เดียวท่านเข้ามา
ผมก็จะได้

(นายประกอบ รัตนพันธ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณประกอบ ตัวแทน
ของท่านอาคมใช้ไหมครับ

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ไม่ใช่ตัวแทนครับ ผมตัวแทน
ประชาชนครับ ไม่ใช่ตัวแทนท่านอาคม ผมขออนุญาตครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านมาพอดี

นายประกอบ รัตนพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม ประกอบ รัตนพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าที่ประชุมแห่งนี้ศักดิ์สิทธิ์
และผู้แทนราษฎรนั้นเป็นผู้ที่ทรงเกียรติ ถ้าพูดอะไรต้องรู้จริง ถ้าเกิดไม่รู้จริงพูดแล้วจะเสียหาย
ที่ท่านอาคมพูดทั้งหมดนี้เป็นเรื่องจริง เพราะว่าผมเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ราคาปุ๋ย ก็ทราบข้อเท็จจริง เป็นข้อเท็จจริงทั้งหมด ถ้าคนไม่รู้ก็อย่าพูด ที่ท่านอาคมพูด
ถูกต้องทั้งหมด และการพูดความถูกต้องพูดความจริงไม่ใช่เป็นการเหยียดหยาม
เป็นการพูดตรงไปตรงมา ขอบพระคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อีกฝ่ายหนึ่งว่าไม่ตรง
อีกฝ่ายหนึ่งว่าตรง ผมจะวินิจฉัย ผมจะขอรับรองท่านอาคม ตรงไหนที่มันผิดพลาดก็ถอนไป
เห็นแก่รุ่นน้อง ๆ เขานะครับ

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าการทำหน้าที่
ในสถานนั้นทุกคนที่เป็นสมาชิกผมถือว่าได้รับเกียรติเหมือนกันว่าเป็นสภาอันศักดิ์สิทธิ์
แต่ที่ผมจำเป็นต้องแสดงอย่างนั้นเมื่อสักครู่ ผมลุกขึ้นอภิปรายใช้เวลานานมาก
หาหลักฐาน หาข้อมูล ท่านประธานก็เข้าใจเป็นหลักฐานเอกสารจากกรมศุลกากร

๔๗๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษณิษฐ์ ๒๑๕/๒

นายกรัฐมนตรีก็ยอมรับว่าที่ผมพูดถูก ต้นทุนมันถูก ทำไมคุณขายแพง แต่คนที่ลุกขึ้นมาประท้วงไม่ดูตาม้าตาเรือเลย บอกว่าผมใช้เอกสารเท็จ อย่างนี้ผมทนได้หรือครับ ผมต้องบอกว่าคุณกล่าวหาว่าผมเท็จ แล้วคุณเป็นผู้แทนราษฎรที่ประชาชนเลือกมาอย่างไร ผมว่าอย่างไร ก็ประชาชนเลือกมาหรือเปล่า หรือไม่ได้เลือก หรือมาจากอย่างอื่น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ยิ่งไปกันใหญ่ นะครับ
เดี๋ยวให้คุณอาคมพูดให้จบก่อน

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : ผมจึงบอกว่าท่านประธาน ถ้าสิ่งที่ผมทำผิด ผมอยู่ในสภานี้มานาน ท่านประธานบอกมาเลยว่าจะให้ผมทำอย่างไร แต่เรื่องนี้ท่านต้องวินิจฉัย เขากล่าวหาผมก่อนว่าเท็จ ในทางการเมืองนี้เท็จมันเสียหาย แต่ว่าคุณมากล่าวหาผมก่อน ผมไม่ให้คุณถอนก็ดีจะตายแล้ว ผมเพียงแต่บอกว่าประชาชนโปรดดูด้วย โปรดดูด้วยว่านี่คือคนที่คุณเลือกมา ถ้าคุณทำดีเทียบหน้าคุณก็ได้ แต่ถ้าคุณทำแบบนี้ ประท้วงเรื่อย ๆ เทียบหน้าก็ตก คนดูทีวีเขาอยากติดตามว่าวันนี้ญัตตินี้มันจะได้ครบไหม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ให้ผมวินิจฉัยนะครับ

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : เชิญครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านช่วยกรุณานั่งลงก่อน ผมจึงจะวินิจฉัยครับ เชิญนั่งลงก่อนครับ เดี่ยวผมจะวินิจฉัย ความเป็นจริงนั้นก็เรียนตรง ๆ นะครับ ผมก็ฟังและทุกคนก็คงจะฟัง ท่านอาคมก็หนักไปหน่อยครับ ตอนทำย นิดหน่อยเป็นการเสมือนว่าจงใจว่าผู้ประท้วงนั้นไม่มีความรู้อะไรเลยแล้วประชาชนเลือกมาอย่างไร อย่างนี้เขาก็เสียหาย เพราะประชาชนชาวกำแพงเพชรเขาเลือกมา เขาก็เลือกว่าคนดีที่สุดแล้วเขาจึงเลือกมา ส่วนท่านอาคมก็จากกระบี่มันคนละถิ่นกันครับ ฉะนั้นข้อเท็จจริงมันก็แตกต่างกัน ก็อยากจะขอความกรุณาคุณอาคมช่วยกรุณา สักนิดหนึ่งเพื่อให้บรรยากาศมันดีขึ้น เพื่อศักดิ์ศรีด้วยกัน คือว่ามีคนละข้างสามารถ โหวตเสียงได้เท่า ๆ กัน ก็เหมือนกับว่าทำให้อีกฝ่ายหนึ่ง รุณน้องเขาไม่สบายใจ ชาวกำแพงเพชรเขาเลือกมาอย่างดีแล้วครับ

๔๗๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษฎีกา ๒๑๕/๓

นายอาคม เ่องฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานเอาอย่างนี้ นะครับ เพื่อรักษา
บรรยากาศ ถ้าประธานสามารถทำให้เขาถอนได้ นะครับ ว่ากล่าวหาว่าผมเท็จ ผมก็ยินดี
จะถอนทั้ง ๆ ที่ผมไม่ได้กล่าวหาเขาเลยผมยินดี ให้เขาถอนก่อนว่าผมเท็จ

(นายศุภชัย โพธิ์สุ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตใช้สิทธิ
ประท้วงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญคุณศุภชัยลงเคลียร์ดู

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย โพธิ์สุ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคพลังประชาชน กระผมขอประท้วง
ท่านผู้อภิปรายในฟากฝ่ายค้าน นะครับ ผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ -----

- ๒๑๖/๑

๔๗๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๑๖/๑

โดยการกล่าวใส่ร้ายท่านสมาชิกที่ได้ขึ้นประท้วงท่าน คำกล่าวของท่าน ท่านกล่าวว่า มันไม่รู้เรื่อง ต้องขออภัยนะครับ มันไม่รู้เรื่องประชาชนเลือกมาได้ยังไง การกล่าวใส่ร้ายของท่านอาคมต่อท่านสมาชิกจากกำแพงเพชรนั้นไม่ได้ถูกเหยียดหยามเฉพาะท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติจากกำแพงเพชรเท่านั้น แต่เป็นการดูถูกพี่น้องจากจังหวัดกำแพงเพชรที่เลือกท่าน ส.ส. จากกำแพงเพชรเข้ามาด้วยครับ มันเป็นความผิดพลาดใหญ่หลวงมาก ท่านอาคมเป็นถึง ส.ส. หลายสมัย เป็นถึงรัฐมนตรีไม่ควรจะกล่าวอย่างนี้ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมวินิจฉัยขั้นนะครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : และที่สำคัญขออีกนิดเดียวท่านประธานครับ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ฟากฝ่ายค้าน พอท่านอาคมกล่าวคำนี้ออกมายังแสดงอาการให้ฮาในสภาอีก เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ นอกจากท่านอาคมต้องถอนแล้ว ท่าน ส.ส. ฟากพรรคประชาธิปัตย์ต้องแสดงความรับผิดชอบต่อการแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมในสภาอันทรงเกียรติด้วยครับ ขอท่านได้โปรดวินิจฉัย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมจะวินิจฉัยขั้นนะครับ

(นายสมบุญ อุตัยเวียนกุล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณสมบุญ ผมยังไม่ได้วินิจฉัยเลย สมบุญสมชื่อจริง ๆ ก็อยากจะขอความกรุณาให้ผมได้วินิจฉัยก่อนครับ ตามที่คุณศุภชัยได้เรียนนั้น ความเป็นจริงก็อย่างที่ท่านได้เรียนต่อที่ประชุม ผมก็ได้เรียนแล้วคือหมายความว่าชาวกำแพงเพชรเขาก็เลือกมา ผมก็บอกทางท่านอาคม ชาวกระบี่รักท่านก็เลือกท่านมา ทั้ง ๒ ฝ่ายก็พอ ๆ กันนะครับ อีกฝ่ายหนึ่งก็ว่าเท็จ อีกฝ่ายหนึ่งก็ว่าไม่มีความรู้ ผมว่ามาเกลี้ยกันได้ครับ

นายอาคม เองฉ้วน (กระบี่) : ถอนสิทธิ์ครับ ผมก็ถอนไม่มีปัญหา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ก็ต่างฝ่ายต่างถอนได้ไหม
เชิญครับ

๔๗๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๑๖/๒

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อนันต์ ผลอำนวย จากกำแพงเพชร เพื่อความเรียบร้อยของสภา จริง ๆ เมื่อคืนนี้ผมก็อยู่จนกระทั่งเลิก สุดท้ายแล้วก็เห็นผู้พูดพูดออกไป ถ้าประชาชนคนที่ฟังเขาไม่เข้าใจทำไมปุยมันแพงมหาศาลขนาดนั้น ถ้าในเมื่อว่าเอกสารของท่านเป็นเอกสารที่มาจากกรมศุลกากรจริง ผมก็ขอถอนคำว่า เป็นเท็จ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ถอนแล้ว คุณอาคมเขาก็ถอน

นายอาคม เ่องฉ้วน (กระบี่) : ถอนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ ถอนแล้ว ทั้ง ๒ ฝ่ายครับ จับมือกัน ถ้ายังไม่ทานอาหารก็ออกไปทานได้ครับ คุณสาธิตเชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อก็เกิดขัดข้องทางเทคนิคนิดหน่อย ก็เวียนไปที่ท่านอรรถวิษฐ์ก่อน ผมจะเป็นคนพูดคนสุดท้ายของกระทรวงพาณิชย์ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ให้ใครก่อนนะครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : คุณอรรถวิษฐ์ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายอรรถวิษฐ์ สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถวิษฐ์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๔ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ขึ้นมาชี้แจงแทนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในประเด็นเรื่องข้าว ปกติแล้วผมเองนั้นอยู่ที่ม็อบเศรษฐกิจในเรื่องของคลัง วันนี้จะต้องจูงกฐินท่านมิ่งขวัญครับ เพราะว่าเรื่องข้าวนั้นต้องบอกว่า ๔ เดือนที่ผ่านมา ท่านนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่าไม่ใช่เรื่องใหญ่ ๆ ครับ เพิ่งเข้ามารับหน้าที่ที่บะระไรนักหนา ผมนี่ละครับจะเป็นคนบอกว่า ๔ เดือน นี่ละเป็น ๔ เดือนที่ท่านเสียโอกาสทอง ประเทศชาติเสียหายครับ เพราะมีรัฐมนตรีชื่อ มิ่งขวัญ แสงสุวรรณ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็พยายามที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องข้าวด้วยตัวเองแล้ว ต้องบอกว่าท่านก็คิดเหมือนเดิมครับ ท่านไม่เชื่อในระบบทุนนิยมเสรี

๔๗๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๑๖/๓

ท่านไม่เชื่อในกลไกตลาด นี่ละครับปัญหาที่ท่านคิดว่าการให้จำนำข้าวหรือการรับซื้อข้าว ในราคาที่สูงเป็นการได้คะแนน แต่ผมบอกท่านนะครับ ท่านกำลังทำลายกลไกตลาด ทุกครั้งที่ท่านทำ จะอธิบายครับ ถ้าคิดแบบทุนนิยมเสรีแล้วจะเข้าใจว่า ๔ เดือนที่ผ่านมา นั้นเป็น ๔ เดือนแห่งความล้มเหลวของรัฐบาลชุดนี้ ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านครับ นโยบายปรวนแปรของท่านนี้ผู้อภิปรายหลายท่านได้พูดแล้ว ผมขอสะกิด อีกสักนิดเถอะครับเรื่องความปรวนแปร เพราะว่าในด้านกลไกตลาดแล้วมันพลาด อย่างมหันต์จริงๆ ๖ กุมภาพันธ์ท่านมีขวัญเข้ารับตำแหน่ง ต้องบอกว่ามาพร้อม ความคาดหวังว่าหัวหน้าทีมเศรษฐกิจของพรรคพลังประชาชนน่าจะเข้มแข็ง -----

- ๒๑๗/๑

เดือนหนึ่งผ่านไปครับ ท่านประกาศตุ้มทันทันทีเลยครับว่าข้าวหอมมะลินั้นจะไปถึงต้นละ ๓๐,๐๐๐ บาท แล้วข้าวขาว ๕ เปอร์เซ็นต์ ที่เรียกข้าวขาว ๕ เปอร์เซ็นต์ว่าจุดหัก มัน ๕ เปอร์เซ็นต์ป็นอยู่ข้างในนะครับ จะราคาถึง ๒๒,๕๐๐ บาท ชาวนาตาโตทันที เพราะว่าราคาตลาดโลกมันไป เดียวจะอธิบายว่าราคาตลาดทั้งโลกนี้มันไปและเป็นโอกาสทองของประเทศไทยอย่างไร แต่ต้องบอกว่าในช่วงนั้นเกิดสภาวะกักตุนสินค้าครับ ในกรุงเทพมหานครนั้นข้าวถูกขายกันหมด กลัวจะไม่มีข้าวกินครับ แล้วข้าวก็ราคาแพงขึ้น อย่างที่ผมคิดว่าไม่น่าเชื่อ ไปเดินในตลาดบางซื่อถึงขนาดตกใจ ขึ้นหมดครับของทุกอย่าง กักตุนสินค้าครับ เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ออกมาจากปากของท่านรัฐมนตรีซึ่งเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ซึ่งต้องระวังครับ เมื่อกี้ท่านดอกเตอร์ไตรรงค์พูดแล้วครับ ๓ ตำแหน่งต้องระวังมากที่สุด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์ ผู้ว่าการแบงก์ชาติ ท่านแบกภาระหนักอึ้งครับ พอมาวันที่ ๒๙ เมษายน กระทรวงพาณิชย์เสนอโดยท่านมิ่งขวัญออกข้าวธงฟ้ามหาชน ดูดีไหมครับ ออกมา เพื่อแก้วิกฤติกลัวว่าข้าวถูกจะไม่พอ กลัวว่าจะขายไม่ได้ ภาวะข้าวขาดแคลน ต้องบอกเลยว่า ท่านนายกรัฐมนตรีเองท่านก็เอออไปด้วยในวันนั้น ใน ครม. ปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ เกิดอะไรขึ้นครับ ต่างชาติเขามองครับ เขาชะลอการซื้อทันที เห็นไหมครับ มันสวิง (Swing) ไปสวิงมาครับ สุดท้ายวันที่ ๔ มิถุนายน นายกรัฐมนตรีท่านประกาศยุติข้าวธงฟ้า ที่วางแผนไว้ว่าจะทำตั้งปีหนึ่งสิ้นปี ๒๕๕๑ กะว่าหาเสียงกันยาวเลยครับ แจกข้าวไป นี่คือนโยบายปรวนแปรที่จะทำให้ตลาดมันปั่นป่วน แต่สาระสำคัญที่ผมจะพูดในการอภิปราย วันนั้น นั่นคือกลไกตลาด แล้วผมเห็นแย้งอย่างชัดเจนกับนโยบายการประกันราคาข้าว วันนี้ต้องประกันครับ เพราะว่ากลไกไม่ได้ถูกสร้างโดยท่านมิ่งขวัญ ขออธิบายไปอีกสักนิดว่า ตลาดที่เราคิดว่าเป็นตลาดที่ควรจะทำมากที่สุดนั่นคือตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าครับ ตลาดเอเฟท (AFET) แอกริคัลเจอร์ ฟิวเจอร์ เอกซ์เชนจ์ ออฟ ไทยแลนด์ (Agricultural Future Exchange of Thailand) ท่านเชื่อไหมครับ ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าของไทย ที่ตั้งมาตั้งแต่พระราชบัญญัติมีในปี ๒๕๔๒ เขาไม่เคยสนใจเรื่องนี้ ตลาดนี้ถูกทิ้งครับ แล้วก็มีการซื้อขายในปี ๒๕๔๗ เพิ่งเริ่มครับ เพราะสมัยที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ

๔๗๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒๑๗/๒

ท่านอยู่ตลาดนี้ไม่ได้เดิน เพราะว่าท่านใช้วิธีการรับจําหน่ายราคาข้าวหรือประกันราคาข้าวซื้อตลาดมันถูกทุก ผมขยายความต่อครับว่าทำไม ๔ เดือนนี้ตลาดนี้มันน่าสนใจครับ ปกติแล้วขอใช้ภาษาอังกฤษ มาร์เก็ต शेาร์ (Market share) ในการส่งออกข้าวของเราอยู่ที่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ อันดับ ๑ เศษผมไม่นับนะครับ ประเทศไทยอยู่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ อันดับ ๑ รองลงมาอันดับ ๒ นั้นเวียดนาม อันดับ ๓ นั้นอินเดีย ปกติเป็นอย่างนี้ตลาดครับ แต่ ๔ เดือนที่ผ่านมาที่น่าสนใจคืออะไรครับ เวียดนามเขาลดปริมาณการส่งออก เพราะเขากลับข้าวจะไม่พอเขาก็เก็บไว้เป็นสำรอง เวียดนามนั้นมีพันธะที่ต้องส่งมอบข้าวเมื่อต้นปีกับฟิลิปปินส์มหาศาลทีเดียว เลยทำให้เวียดนามนั้นชะลอการส่งออก อินเดีย อันดับ ๓ น้ำท่วมใหญ่ในอินเดีย พืชผลเจ๊งกันหมดละครับ อีกอย่างหนึ่งก็คือว่าอินเดียนั้นเขาผลิตข้าวสาลี ข้าวสาลีในตลาดโลกที่ซีกาโกนั้นพุ่งไม่หยุดเลย แน่นจนครับอินเดีย เขาก็ต้องปลูกข้าวสาลีแล้วเขาไม่ได้กินกัน คนหันมากินข้าวขาวกันเต็มไปหมดในอินเดีย เขาก็กลัว เขาก็รีเสิร์ฟ (Reserve) ไว้ส่วนหนึ่ง น้ำก็ท่วม รีเสิร์ฟก็ต้องเก็บ เพราะฉะนั้นเรื่องการส่งออกอินเดียเขาตัดเลยเขาไม่ส่งออก แถมเพิ่มพิกัด แถมเพิ่มเพดานด้วยนะครับ เพดานการส่งออกข้าวออกเขากำหนดไว้เลยว่าเพดานขายต้องเป็นเท่านี้ เพราะฉะนั้นการส่งออกของอินเดียหนึ่งสัปดาห์ในช่วง ๔ เดือนที่ผ่านมา โชคดีของเราไม่เพียงแค่นั้น โอกาสทองของเราไม่ใช่แค่นั้น ญีปุ่นห้ามนำเข้าข้าวขาวร้อยละเปอร์เซ็นต์จากเวียดนาม เพราะเขากลัวว่ามีกรปนเปื้อนของยาฆ่าแมลง ญีปุ่นหันมาสั่งข้าวกับไทยครับ ท่านรัฐมนตรีน่าจะทราบเรื่องนี้ ปกติแล้วญี่ปุ่นสั่งข้าวเราอยู่ ๒ แสนตัน เทียบขึ้นเป็น ๓ แสนต้นในช่วง ๔ เดือนที่ผ่านมา โอกาสทองมหาศาล อินโดนีเซียที่เรียกว่านำเข้าข้าวแบบเยอะเยอะ ลดภาษีนำเข้าข้าวลงเหลือร้อยละ ๑๘ แอฟริกาปกติซื้อข้าวจากอินเดีย

๔๗๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิวรา ๒๑๘/๑

แน่นอนครับอินเดียไม่ส่งข้าวออกยกเว้นข้าวบาสมาติ (Basmati) คือข้าวเกรดเอของเขาที่ส่งออกอย่างเดียว แอฟริกามีปัญหาครับ เขาต้องซื้อจากเราเหมือนกัน นี่ผมไล่ที่ละอันเลยนะครับ แล้วท่านจะรู้ว่าโอกาสทองที่ท่านรัฐมนตรีคนนี้ทำพลาดคืออะไร จินนะครับ เสดვნเกิดแผ่นดินไหวออกข่าวทั่วโลก แล้วเสดვნนั้นเป็นดินแดนปลูกข้าวของจีน จีนนั้นส่งออกข้าวติดอันดับท็อป ไฟว์ (Top five) ถึง ๑ ใน ๕ ของโลก มีปัญหาเหมือนกัน พม่าโดนพายุไซโคลนนาร์กิส (Cyclone Nargis) พม่าอยู่ตะวันตกของไทย ปกติส่งออกให้บังกลาเทศและศรีลังกา พม่าก็มีปัญหา ๔ เดือนที่ผ่านมา ไม่รู้จะโอกาสทองแบบไหนล่ะครับ ปิดท้ายเว็ลด์ แบงก์ (World Bank) ไอเอ็มเอฟ เอฟเอไอ (FAO) องค์การอาหารและเกษตรกรรมแห่งสหประชาชาติออกมาให้ข่าวครับว่าพลังงานพืชทดแทนเรื่องน้ำมัน เนื่องจากน้ำมันแพง คนต้องปลูกพลังงานทดแทนกันเยอะ ปลูกพืชทดแทน พลังงานที่เป็นพืชในส่วนของการนั้นจะหายไป สภาวะโลกร้อนเกิดอาการแปรปรวน ขนาดว่า ๓ องค์กรใหญ่ของโลกนั้นออกมาพูดย้ำอีกครั้งว่าข้าวจะแพงในช่วง ๔ เดือนแรกที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่โชคดีมาก โอกาสนี้หลุดลอย บางคำพูดพูดไม่ได้ คนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ นี่คือนี่ที่เสียใจ พอย้อนกลับมาดูว่าเกิดอะไรขึ้น ตลาดที่ชิคาโกพูดกันนักหนาว่าเป็นตลาดล่วงหน้าซีบีโอที (CBOT) ชิคาโก บอร์ด ออฟ เทรด (Chicago Board of Trade) ของสหรัฐอเมริกา ข้าวที่เขาขายมีอยู่พันธุ์เดียวคือข้าวที่เขาเรียกว่า รัฟ ไรซ์ (Rough rice) รัฟที่แปลว่าหยาบ ราคามันไม่เคยสัมพันธ์กันเลยกับตลาดของเมืองไทย ปรากฏว่า ๔ เดือนที่ผ่านมาลูกน้องท่านที่นั่งอยู่ที่ตึกคณะกรรมการดูนะครับ ราคามันวิ่งสัมพันธ์กันกับตลาดเอเฟทของเราเรื่องของราคาข้าว ฝรั่งเศสดูแล้วพูดอย่างนี้เลยครับ ราคาข้าวของเราเขาดูแล้วครับ เพราะว่าวันนี้ยักษ์ใหญ่นั้นที่เคยเป็นยักษ์ตัวเล็ก วันนี้เป็นยักษ์เบอร์ใหญ่เพราะเรามีโอกาสทองครับที่ผมเล่าไป ท่านเชื่อไหมครับ สิ่งที่น่าเสียใจคือปกติแล้วการรับจํานำข้าว ผมไม่ขอไปไกลนะครับ ขออธิบายง่าย ๆ ว่าการรับจํานำข้าวตั้งแต่ท่านทักษิณเข้ามา ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ขอพาดพิงนิดหนึ่งเป็นเรื่องดีนะครับ ท่านจํานำข้าวในราคาสูง แต่คอนเซปต์ (Concept) การจํานำมันถูกเปลี่ยนไปเป็นการรับซื้อข้าว ข้าวในสต็อกของท่านมีอยู่ ๒ ล้าน ๑ แสนตัน คนที่เล่น

๔๗๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิวรา ๒๑๘/๒

บทบาทสำคัญคือ อคส. องค์การคลังสินค้า ทำไมท่านรัฐมนตรีจึงขังขี้ไม่ให้องค์การคลังสินค้านั้นเข้าไปสร้างอุปทานหรือเข้าไปสร้างกำลังการขายให้กับตลาดเอเฟทหรือสินตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า ท่านนายกรัฐมนตรีสุรยุทธ์ รัฐบาลที่แล้วเวียดไป ๓ แสนตัน อัดฉีดเข้าไปในตลาดเอเฟท มันเกิดเลยครบตลาดเอเฟท ตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในเมืองไทย พอท่านมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และมีนายกรัฐมนตรีชื่อสมัคร สุนทรเวช ไม่ได้ใส่เข้าไปครับ ผมตกใจเลยครับ อคส. ไม่ได้เข้าไปปริมาณการซื้อขายมันลดลง เรื่องพวกนี้คนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่เข้าใจได้อย่างไร ผมเรียนท่านอย่างนี้นะครับ ตลาดที่นิวยอร์กเขาขายน้ำมันกันนะครับ ตลาดไนเมกซ์ (NYMEX) นี่นะครับ พุดชื่อเต็ม ๆ หนอยครับ นิวยอร์ก เมอร์แคนไทล์ เอกซ์เชนจ์ (New York Mercantile Exchange) ดูเรื่องราคาน้ำมัน ในตลาดฟิวเจอร์ (Future) เหมือนกัน ตลาดล่วงหน้าเหมือนกัน ตลาดที่สิงคโปร์เป็นตลาดขายปัจจุบันเป็นสปอต (Spot) ขายโอเวอร์ เคาน์เตอร์ (Over counter) แบบโอทีซี (OTC) วันนี้สิงคโปร์ชี้ตลาด เขาซิงโครไนซ์ (Synchronize) เขาเชื่อมกันครับ แล้ว ๔ เดือนที่ผ่านมาท่านไปอยู่ไหนล่ะครับ นี่ละปัญหาที่ผมบอกว่าทำไมเราถึงเสียโอกาสทอง ท่านเชื่อไหมครับว่าถ้าท่านเอาสินค้าเกษตรล่วงหน้าเข้าไปเวลาท่านขาย ใครอยากซื้อเท่าไรซื้อครับ ท่านแปะราคาไว้ล่วงหน้าได้ ใครอยากขายเท่าไรแปะราคาไว้ล่วงหน้าได้ มันเป็นไกด์ (Guide) บอกล่วงหน้าว่าข้าวไทยจะราคาเท่าไร ไม่ใช่ทำโดยวิธีที่เรียกว่าจําาราคาข้าวแล้ว ชี้นำแบบที่นายกรัฐมนตรีกับท่านช่วยกันทำวันนี้ นั่นคือการที่เขาเรียกว่าท่านไม่ได้อยู่ในทูนนิยมเสรี ท่านประธานที่เคารพครับ -----

พี่น้องเกษตรกรชาวนางงใหม่ครับว่า ทำไมจำหน่ายราคาข้าวสูงทุกที่ คนออกมาประกาศเป็นฮีโร่ (Hero) ทุกครั้ง โดยเฉพาะท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณจำหน่ายที่สูงเหลือเกิน ท่านคิดใหม่ครับว่าทำไมจนเหมือนเดิม เพราะอะไรท่านทราบใหม่ครับ เพราะว่าปุ๋ยและยาฆ่าแมลงมันขึ้น ทำไมมันขึ้น มันขึ้นเพราะ ๒ ตัวนี้นั้นเป็นการลอยตัวในระบบการค้าเสรี แต่ข้าวท่านผูกขาดก็คือรัฐบาลรับซื้อรับจำหน่ายหมด และรัฐบาลก็อยากจะเป็นฮีโร่ในการขายเอง นี่คือนโยบายที่ท่านไม่เคยสร้าง แล้วผมบอกย้ำอีกครั้งนะครับ พระราชบัญญัติล่งหน้าตลาดสินค้าเกษตรล่งหน้า เกิดปี ๒๕๔๒ ขายจริงปี ๒๕๔๗ เพราะอะไรครับ เพราะปี ๒๕๔๔ เป็นรัฐบาลพรรคไทยรักไทย เขาเชื่อว่ารัฐบาลจะเป็นซูเปอร์แมน (Superman) ครับ ไม่ได้เชื่อในกลไกตลาดทุนนิยมเสรีแบบจริง ๆ นี่แหละปัญหาโอกาสทองที่ท่านเสียไป

อีกเรื่องหนึ่ง ๔ เดือนที่ผ่านมาท่านไม่พูดเรื่องการพัฒนาระบบสหกรณ์ไปไหนครับ ระบบสหกรณ์การเกษตร ท่านทราบใหม่ครับวันนี้สิ่งที่ชาวนาต้องการเลยนั่นก็คือเครื่องดำนานา เครื่องเกี่ยวข้าว พวกนี้เกิดขึ้นเป็นอุปกรณ์ส่วนทุนของเขา ระบบการรวมของสหกรณ์ต้องเข้มแข็งเพื่อให้เกิดเรื่องพวกนี้ เกิดไซโลที่เก็บ เกิดยุ้งก็ขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ต้องเกิดขึ้นแบบฐานรากแล้วต้องพัฒนาอย่างจริงจัง คนโบราณเขาทำบุญยุ้งทำบุญฉางกัน วัฒนธรรมอย่างนี้ไปไหนทำไมไม่ปลูกฝังให้มันกลับมาท่านเชื่อใหม่ครับ ถ้าสหกรณ์เข้มแข็ง สหกรณ์รวมตัวกันไปขายในตลาดสินค้าเกษตรล่งหน้าที่เราเรียกว่าเอเฟท ปานนี้ข้าวไปไกลแล้วครับ ท่านเชื่อใหม่ข้าวขาวเคยไปถึงขนาดที่เรียกว่าคิดเป็นตันกลับมา ข้าวขาว ๒๒,๐๐๐ บาท ๒๓,๐๐๐ บาท ไปหนึ่ง ๆ ถ้าตกลงขาย ถ้าสหกรณ์เข้มแข็งตกลงขายไว้ในเอเฟทสินค้าเกษตรล่งหน้าวันนั้น วันนี้ไม่ต้องมาจ่ายเงินหลวงรับจำหน่ายครับ นี่คือนโยบายที่หายไป

การปฏิรูปที่ดินทำกิน ท่านทราบใหม่ครับว่าเรื่องนี้สำคัญมาก จังหวัดพระนครศรีอยุธยาปลูกข้าวเยอะแยะ ที่ดินเป็นของคนอื่นหมดแล้ว ท่านจำเป็นต้องปฏิรูปเรื่องที่ดินให้ชาวนาเขามีที่ทำกิน แล้วจัดโซนนิ่ง (Zoning) ให้เรียบร้อย ตรงไหนน้ำมากเหมาะสมกับปลูกพืชชนิดไหนกับออกไป ตรงไหนน้ำน้อยเหมาะสมกับปลูกพืช

๔๘๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๒๑๙/๒

ชนิดนี้ก็ว่าไป แล้วก็เอามาตรการทางภาษีลงไปช่วยเอา มาตรการเงินทดแทนลงไปช่วย
ตรวจดูเท่าที่ท่านต้องทำไม่ให้เกิดกับข้อตกลงการค้า ดับเบิลยูทีโอ (WTO) ท่านเป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เรื่องนี้ไปดูเองที่มท่านเยอะ ท่านจัดโซนนิ่งให้ได้รับ

แล้วเรื่องสำคัญที่ต้องพัฒนาอีก ๑ เรื่อง ตลาดข้าวอธิบายอีกสักนิด
เถอะครับว่ามันเป็น ๒ ตลาด ตลาดหนึ่งเป็นตลาดของเกษตรกร อีกตลาดหนึ่งเป็น
ตลาดของพ่อค้าคนกลาง ก็คือโรงสีจนไปถึงเรื่องของการส่งออก ๒ ตลาดนี้แยกกลไก
อย่างสิ้นเชิง ท่านต้องเข้าใจตรงนี้ วันนี้นักระมัดระวังผลลัพท์ไปที่เกษตรกร ความเสี่ยงทุกอย่าง
ไปอยู่ที่ตลาดฝั่งซ้ายมือผมก็คือตลาดเกษตรกร ท่านต้องทราบกลไกตลาด เมื่อสักครู
ที่ผมพูดแทนพี่น้องเกษตรกร แต่คราวนี้ผมจะพูดแทนตลาดที่เป็นฝั่งของผู้ส่งออกและโรงสี
ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ข้าว หรือระบบการขนส่งเป็นต้นทุน ๑๙ เปอร์เซ็นต์ในการส่งออก
ท่านไปดูครับ ทำอย่างไรจะให้การคมนาคมมันสะดวกมากยิ่งขึ้นในการขนส่งข้าว
เมกะโปรเจกต์เรื่องรถไฟรางคู่ต่าง ๆ ต้องทำครับ นี่คือนี่ที่คนเป็นรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ต้องมองถึงครับ โอกาสทองหายไปแล้ว กลไกตลาดไม่สร้าง เพิ่มศักยภาพ
ก็ไม่เอา เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้อย่างไร เร็ว ๆ นี้กระทรวงเกษตร
สหรัฐอเมริกาจะออกมาให้ข่าว เขาบอกว่าเขาวิเคราะห์ครับ เวียดนามนั้นจะกลับมา
ขายได้ในช่วงเดือนกรกฎาคม ประเทศไทยข้าวนาปรังจะออกมหาศาล ผลผลิตเยอะแยะ
จะต้องออกมา กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกาพูดแค่นี้ ราคาข้าวไทยตั้ง -----

แต่มันดึงเพราะว่าธงฟ้าท่านเบิ้ลด้วย แต่พูดแค่นี้เพราะกลไกตลาดแท้จริงไม่เคยเกิดขึ้นในเมืองไทย ไม่เคยเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยรัฐบาลท่านทักษิณ เพราะแนวความคิดมันต่างกัน ผมย้ำนะครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ต้องทำเรื่องนี้ ท่านครับ เอาท่านออกเถอะครับ ท่านเห็นใบลาออกครับ กระดาษขาวที่นี้มีเพิ่มครับ ถ้าท่านวิทยา แก้วภราดัย ให้ท่านไม่พอ อรรถวิเศษให้ท่านที่นี้อีกใบครับ ไม่มีใครกล้าให้ท่านออกรัฐบาลชุดนี้ครับ เพราะว่าท่านมีขวัญต้องบอกว่าท่านนั้นเป็นฮีโร่ ท่านเป็นฮีโร่ในใจผมด้วยนะครับ ๑๙ กันยายน ช่อง ๙ เป็นช่องเดียวที่กล้าให้ท่านทักษิณออกมาคำนวณการปฏิวัติ แล้วท่านเป็นคนเปิดสัญญาณอย่างความไม่เกรงกลัว นี่คือความที่ท่านเรียกว่าเป็นผู้มีบุญคุณอย่างยิ่ง ไม่แปลกใจเลยที่ท่านได้รับการตอบแทนบุญคุณมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรองนายกรัฐมนตรีในรัฐบาลชุดนี้ ท่านมีขวัญครับ ไม่มีใครให้ท่านออกได้ ผมก็ไม่เชื่อว่านายกรัฐมนตรีจะให้ท่านออกได้ ถ้าท่านไม่ลาออกเอง ท่านไปทำเรื่องที่ท่านถนัดดีกว่าครับ อสมท ช่อง ๙ ท่านทำไว้ดี ท่านไปดูเรื่องพวกนั้นดีกว่า แต่อย่าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ เหนื่อยและลำบาก เมื่อวันที่ ๔ เขาประชุมที่มงานเศรษฐกิจ ๑๑ คน เรื่องข้าวโดยเฉพาะ ไม่มีรัฐมนตรีชื่อมีขวัญครับ ท่านบอกว่าท่านไปประชุมเอเปก (APEC) ที่เปรู แต่เขาก็ไม่รอท่านหรอก เขาประชุมครับ ท่านครับ เขาถอนเรื่องข้าวที่ท่านเสนอเข้าไปฟิลิปปินส์นี้ครับ เดียวก่อน ผมไล่ก่อนนะครับ เรียงซีรีส์ (Series) เลยนะครับ เขาถอนเรื่องของท่านเรื่องข้าวธงฟ้าท่านบอกจะทำจนถึงปี ๒๕๕๑ เขาถอนของท่านทิ้ง จนมาถึงเรื่องการขายข้าวให้ฟิลิปปินส์ ๖๗๕,๐๐๐ ตัน เขาก็ถอนเรื่องของท่านทิ้ง ท่านนายกรัฐมนตรีถอนของท่านออก ท่านไม่พูดหรอกครับ ท่านพูดได้แค่นี้จริง ๆ แล้วผมก็ฟังด้วยความอึดอัดว่าท่านพูดได้แค่นี้ เพาะว่าท่านนั้นเป็นฮีโร่ การที่ท่านระวังมากที่สุด อันนี้ผมย้ำท่านนายกรัฐมนตรี พอพูดเรื่องข้าวฟิลิปปินส์ เรื่องประมูลข้าวแล้วหนีไม่พ้นที่ต้องพูดเรื่องนี้ ฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่นำเข้าข้าวอันดับหนึ่งของโลก เขาต้องการข้าวประมาณ ๑ ล้านตัน ๖๗๕,๐๐๐ ตัน มันหายไปแล้ว เมื่อกันี้ท่านนายกรัฐมนตรีพยายามจะอธิบายว่าที่ท่านถอนออกใน ครม. เป็นเรื่องจี ๓ จี ๓ ก็คือรัฐต่อรัฐ แต่เอกชนจะเข้าไปไม่เป็นไร เดียวผมตามแน่ครับว่าอ้ายโม่งที่จะไปเซ็นสัญญา

๔๘๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๒๐/๒

ต่อจากนี้คือใคร ผมดูแล้วว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่เอาท่านหลายเรื่อง แต่ท่านไม่กล้าให้ท่านออก ท่านต้องประเมินตัวเองครับ

อีกเรื่องหนึ่ง ไหน ๆ ก็แวะมาเรื่องข้าวเดี๋ยวจะกลับไปข้าวละครับ ขอไปเรื่องพลังงานสักชนิดหนึ่ง เพราะว่าปกติแล้วรับผิดชอบเรื่องคลัง เรื่องตลาด วันนี้มาพูดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ต้องพูดอีกสักชนิดหนึ่ง มีคนเขาฝากผมมาเรื่องพลังงาน ท่านรัฐมนตรีมีขวัณท่านเรียกผู้ประกอบการรถยนต์เข้าไปพูดเรื่องซีเอ็นจี (CNG) หรือก๊าซ ท่านรัฐมนตรีพูนภิรมย์เรียกเข้าไปเหมือนกัน แต่พูดเรื่องอี ๘๕ ๒ ตัวนี้คนละเรื่องครับ ซีเอ็นจีพูดเรื่องก๊าซ อี ๘๕ พูดเรื่องน้ำมัน ซึ่งต้องใช้ส่วนผสมของพืชพลังงาน ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เรื่องการกำหนดโซนนิ่งที่ผมพูดเมื่อสักครู่นี้ ท่านต้องรู้แล้วว่าท่านต้องเอาอี ๘๕ หรือเปล่า ถ้าวันนี้ประเทศไทยต้องขับเคลื่อนเครื่องยนต์ด้วยเครื่องยนต์อี ๘๕ เกษตรกรต้องเตรียมพร้อม เพราะว่าเขาต้องรู้ว่าเขาจะปลูกจำนวนเท่าไรเพื่อรองรับ อันนี้เขาฝากมาฝากมาเขากลับการบริหารงานของท่าน

กลับไปเรื่องจำนำข้าวกันอีกสักชนิดหนึ่ง ที่ท่านนายกรัฐมนตรีพยายามพูดมาทั้งหมดเมื่อสักครู่นี้ ท่านคิดเหมือนเดิม ท่านคิดเหมือนท่านอดีตนายกรัฐมนตรี นั่นคือการทำลายกลไกตลาดเหมือนเดิม ผมขอแสดงแผ่นชาร์ทนี่นะครับท่านประธาน ท่านดูนะครับ เมื่อสักครู่นี้ผมบอกว่าทำลายกลไกตลาดอย่างไร ท่านรับจำนำข้าวเดี๋ยวก่อนจะไปเรื่องนี้ต้องพูดก่อนว่า ส.ส. อรรถวิรัช ไม่ได้พูดว่าท่านจำนำข้าวไม่ดี นาที่วันนี้ทางออกที่ดีที่สุดต้องจำนำข้าวในราคาสูงให้กับชาวนา -----

เพราะว่าท่านไม่ได้สร้างกลไกตลาด เดี่ยวผมจะบอกว่าเกิดอะไรขึ้นวันนี้ท่านครับ วันนี้รับจำหน่ายข้าวเปรียบเทียบกับนะครับ ๑๔,๐๐๐ บาทต่อตัน ๑๔,๐๐๐ บาทต่อตันนี้ข้าวเปลือกไม่ใช่ข้าวสารนะครับ ข้าวเปลือก ๑ ตัน เวลาเอาไปสีเป็นข้าวสารออกมา ส่วนมากแล้วก็จะได้อยู่ประมาณ ๕๐๐ กิโลกรัม แล้วแต่ว่าเครื่องจักรนั้นเก่าหรือใหม่แต่มั่นักวิชาการทำค่าเฉลี่ยออกมาเป็นราคาเท่านี้ครับ ๑๔,๐๐๐ บาท ข้าวเปลือกจำหน่าย ความชื้น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นมากก็ถูกลง ข้าวหน้าเกลียดมากหักมากก็ถูกลง เขาเป็นว่าราคาเฉลี่ยวันนี้อยู่ที่ ๒๔-๒๕ บาท คูดีครับ ไปได้ครับ ท่านคุณนะครับ ตลาดปัจจุบัน ตลาดล่วงหน้าตลาดเอเปกส่งมอบเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ ผมเอาราคาวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ มา ๒๒.๔๔ บาท ต่ำกว่าราคาที่รัฐรับจำหน่ายครับ ราคากรมการค้าภายในข้าวสารออกมากิโลกรัมละ ๒๑.๒๐-๒๑.๒๕ บาท ต่ำกว่าที่รัฐรับจำหน่ายครับ พังหมด กลไกตลาดพังเรียบท่านทราบไหมครับตลาดเอเปกเขาซื้อขายกัน เขาเรียกสัญญา ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่ทราบ สัญญาอันหนึ่งนั้นมีข้าวทั้งหมด ๑๕ ตัน พุดง่าย ๆ ปกติแล้วเขาซื้อขายกันอยู่ที่เรียกว่าอ่อนแรง ๆ อยู่ประมาณ ๔๐๐-๕๐๐ สัญญา ท่านก็คุณเข้าไป ๑๕ ว่าก็ตัน ผมเช็กวันนี้ ๒๓ มิถุนายน ตอนประมาณก่อนตลาดปิดสามโมงกว่า ๆ เทรดกันอยู่ ๓๙ สัญญา ไปหมดแล้วครับประเทศนี้ กลไกตลาดพังแล้ว ท่านรัฐมนตรีเกิดจากการจำหน่ายครับ แต่วันนี้ต้องทำ ส.ส. อรรถวิษุขัย้าครับ วันนี้ต้องจำหน่ายเพราะท่านไม่สร้างกลไก แต่เรื่องนี้มันควรจะวางแผนล่วงหน้าเมื่อ ๔ เดือนที่แล้ว ความผิดพลาดขนาดนี้ อึกโบครับ อันนี้เป็นสมมุติฐานของผมนะครับ ท่านครับ ข้าวประเทศไทยท่านที่ไม่ได้เป็นชาวนาไม่เข้าใจ ผมเป็น ส.ส. กรุงเทพมหานคร ต้องบรรยายให้คนกรุงเทพมหานครฟังด้วยเผื่อได้คะแนนเพิ่ม ข้าวเขามีกัน ๒ อย่าง ข้าวนาปรังกับข้าวนาปี ข้าวนาปรังโดยมากมันจะออกช่วงประมาณเดือนพฤษภาคมก็ไล่ ๆ ช่วงนี้ข้าวนาปีมันจะออกช่วงประมาณเดือนพฤศจิกายนช่วงปลายปี นาปีไม่ค่อยมีปัญหาความชื้น เพราะว่ามันไปอยู่ช่วงหน้าหนาว แต่ข้าวนาปรังมันจะมีปัญหาความชื้นเพราะว่ามันเป็นช่วงหน้าฝน แล้วมันก็ปลูกได้หลายรอบที่เขาเรียกว่า ครอบ หลายครอบ พอดีชาวนาใช้ศัพท์เหมือนฝรั่งเลย เรียกเป็นครอบเหมือนกันก็ปลูกได้หลายรอบ วันนี้ท่านใช้

เงินงบประมาณของเรา ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท เป็นงบประมาณที่ตั้งไว้เพื่อจำหน่ายผลผลิต
ปกติข้าวนาปรังของไทยจะผลิตได้ ๗ ล้าน ๖ แสนตัน ราว ๆ นี้ครับ ใช้เงินเท่าไรครับ
๒๕,๐๐๐ บาท จำนำรับซื้ออันอันนี้เด็ก ๆ นะครับ ผู้ใหญ่อยู่นี้ครับ ข้าวนาปี ผลิต
ออกมา ๒๓ ล้านตันครับ มากกว่าอ้อยนี่ ๓ เท่ากว่า เดาเล่น ๆ งบประมาณที่ท่านรับจำนำ
๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทครับ รวม ๒ อันทั้งปีเป็นแสนล้านที่ท่านต้องใส่กับโครงการนี้
นี่คือสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่สร้างกลไกตลาดให้กับประเทศนี้ครับ
นี่คือสิ่งที่รอให้ชาวนานั่น วันนี้อธิบายให้ท่านรัฐมนตรีจะประกาศราคาจำนำข้าวที่เท่าไร
แล้วมันก็จะต่อเนื่องครับ ผมว่าชาวนาเข้าใจแล้วครับผมพูดแค่นี้ ระบบกลไกตลาด
จำเป็นต้องเกิดขึ้นในประเทศนี้ รัฐมนตรีที่คาดหวังต้องทำ อคส. จำนำข้าวเยอะเยาะเข้าไป
เป็นส่วนหนึ่งสร้างอุปทาน สร้างกำลังให้กับตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า แล้ววันนี้ถ้าท่านทำ
วันนี้ตลาดเอเฟท ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าของเราจะขึ้นตลาดชิคาโก วันนี้เราจะเป็น
ตลาดฟิวเจอร์ ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าที่คุณตลาดได้เองโดยมีรัฐบาล ปกติแล้ว
ทุนนิยมเสรีนั้นมันคุมโดยใครไม่ได้ แต่ประเทศไทยโชคดีครับ ข้าวในสต็อกท่าน
๒ ล้าน ๑ แสนตัน จำนำไว้ที่ อคส. ครับ -----

๔ เดือนนี้เป็น ๔ เดือนที่เหลือเชื่อว่าจะมีโอกาสดี ๆ อย่างนี้สำหรับท่านรัฐมนตรี และกระผมย้ำอีกครั้งครับ ไม่มีใครให้ท่านลาออกได้ ท่านต้องออกเอง เพราะท่านเป็นผู้มีบุญคุณ ท่านสมัคร สุนทรเวช ฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีด้วยว่าแนวความคิดเรื่องจำนำข้าวเปลี่ยนบ้างนะครับ สร้างกลไกตลาด เข้าใจว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นิ่งแล้ว เพราะหลังจากอภิปรายเสร็จคงจะเปลี่ยนแล้ว ถ้าไปลาออกของท่านเมื่อก็ยังไม่ได้จากท่านวิทยา ไบกระดาษสีขาวของ ส.ส. อรรถวิเศษอยู่ที่นี่ ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญต่อ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตใช้อุปกรณ์ขาตั้งด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อนุญาต เฉพาะขาตั้ง อย่างอื่นไม่เกี่ยวนะครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ไม่เกี่ยวครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : แผ่นป้ายคุณอย่าวาง ถ้าคุณไม่เกี่ยว ขอทิ้งชุดลี

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้รับมอบหมายให้อภิปรายไม่ไว้วางใจในญัตติ ข้อ ๖ การบริหารประเทศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ชื่อ มิ่งขวัญ แสงสุวรรณ ว่าบริหารประเทศไปเพียงวัน ๆ โดยไม่ใส่ใจการแก้ปัญหาวิกฤติปากท้องของประชาชน ปล่อยปละละเลยให้ปัญหาลุกลามจนเกิดผลกระทบในวงกว้างถึงประชาชนทุกชนชั้น ทุกอาชีพที่ต้องเผชิญกับภาวะข้าวยากหมากแพง รายได้ลดลงแต่รายจ่ายเพิ่มขึ้น เกิดความเครียดวิตกกังวลจนถึงขั้นฆ่าตัวตาย ที่สำคัญที่สุดกลุ่มเกษตรกรคนยากจนหมดสิ้นหนทางต้องออกมาชุมนุมประท้วงปิดถนน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรี มิ่งขวัญ ท่านนี้เป็นรัฐมนตรีซึ่งก่อนเลือกตั้งเป็นความคาดหวัง เป็นหัวหน้าชุดเศรษฐกิจของรัฐบาลชุดพรรคพลังประชาชนที่มีต้นทุน

๔๘๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๒๒/๒

ทางสังคมสูงที่สุดในขณะนั้น แล้วก็ป็นรัฐมนตรีที่ผอาจจะพูดได้ว่าเป็นความหวัง
เพียงหนึ่งเดียวทางด้านเศรษฐกิจของคนไทยทั่วประเทศ รวมทั้งผด้วย ผขอเรียน
กับท่านประธานว่าผให้โอกาสรัฐมนตรีท่านนี้ทำงานมาจนถึงวันนี้ ๔ เดือนเต็ม แล้วผ
ก็ไม่ได้อยู่เฉย ๆ ครับ ผมีโอกาสเข้าพบท่าน ตั้งกระทู้ถามญาติติหลายปัญหาโดยเฉพาะ
ปัญหาเรื่องพืชผลทางการเกษตร วันนี้หลังจากที่ผติดตามตรวจสอบแล้วก็ดูการทำงาน
ของท่านมา ผขออนุญาตกล่าวหาท่านครับ ท่านประธานที่เคารพ ผขอกล่าวหา
ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ว่าเป็นรัฐมนตรีที่สร้างภาพเพื่อฝันคิดถึงแต่เป้าหมายที่ไม่สามารถ
เกิดขึ้นได้ ไม่มีประสพการณ์ ไม่เข้าใจปัญหา ล้มเหลวอย่างร้ายแรง ทำให้รัฐสูญเสี
รายได้ แล้วก็พี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศเดือดร้อน ผไม่ได้กล่าวหาลอย ๆ นะครับ
ท่านประธาน ผมีตัวชี้วัดที่สำคัญ ตัวชี้วัดความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ
ทุกท้องถิ่น ตัวชี้วัดที่ดีที่สุดของความเดือดร้อนของประชาชนของเกษตรกรทั่วประเทศ
นั่นคือการชุมนุมเรียกร้องราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำครับ ผจะลำดับเหตุการณ์
ให้ท่านประธานรับทราบวา เกิดอะไรขึ้นกับพี่น้องเกษตรกรในประเทศนี้ -----

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ราชันีพร ๒๒๓/๑

วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งจากพื้นที่จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง ชุมนุมประท้วงขอให้รัฐมนตรีแก้ไขปัญหาราคากุ้งตกต่ำ นี่ก็เป็นการเรียกร้องเรื่องราคา

วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เกษตรกรชาวสวนปาล์มพื้นที่อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านประธานคงจำได้นะครับ วันที่เรากำลังประชุมอยู่ในสภาแห่งนี้ มีการปิดถนนที่อำเภอท่าชนะ รถติด ๕-๖ ชั่วโมง เขามาเรียกร้องครับ เรียกร้องว่าราคาปาล์ม เพราะว่าราคาตกต่ำที่สุดเท่าที่เคยมีมา แล้วเขาเรียกร้องให้รัฐบาลซื้อปาล์มในราคา ๕ บาท หรือ ๕.๕๐ บาท

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม เกษตรกรปลูกข้าวโพด อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ก็พากันเดินขบวนปิดถนนอีกครั้ง เรียกร้องอะไรครับ เรียกร้องขอให้รัฐบาลประกันราคาซื้อ กิโลกรัมละ ๗ บาท

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ พี่น้องเกษตรกรชาวสวนผลไม้จังหวัดจันทบุรี ปิดถนนอีกครั้ง เอาผลผลิตเงาะมาเทเต็มถนน ภาพเป็นข่าวทั่วประเทศเสียหาย เรียกร้องอะไรครับ วันนั้นผลไม้จังหวัดจันทบุรี ภาคตะวันออกราคาตกต่ำอย่างที่สุดเท่าที่เคยมีมา

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ อีกครั้งหนึ่งสำหรับพี่น้องชาวเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้ง จังหวัดสงขลา ปิดสะพานติณสูลานนท์ มีผู้ร่วมชุมนุม ๑,๐๐๐ คน เรียกร้องให้รัฐบาลเปิดรับจำหน่ายกุ้งราคาตกต่ำ

วันที่ ๑๒ มิถุนายน กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมจากแม่ฮ่องสอน ปิดถนนอีกครั้ง ชุมนุมเรียกร้องให้รัฐบาลขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปดูแลเรื่องราคาและรับซื้อกระเทียมในราคากิโลกรัมละ ๒๕ บาท เกือบครบทุกชนิดนะครับ

ผมเรียนกับท่านประธานว่านี่เป็นตัวชี้วัดที่ดีที่สุดว่าวันนี้เกษตรกรทั่วประเทศเดือดร้อนเรื่องปัญหาราคาพืชผลที่ตกต่ำทุกชนิด ทุกประเภท ท่านประธานเห็นด้วยกับผมไหมครับว่าพี่น้องเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ถ้าเขาไม่เดือดร้อนที่สุด อย่างแสนสาหัสเขาจะลุกขึ้นมาประท้วงไหมครับ เขาจะยอมเสียเวลา ยอมสละเวลาที่เขาจะต้องทำงานในนา ในไร่ ไปรวมตัวกันปิดถนน ไม่มีหรอกครับ ถ้าเขาไม่เดือดร้อน

๔๘๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนี้พร ๒๒๓/๒

อย่างแสนสาหัส เตือดร้อนอย่างที่สุดเท่าที่เคยมีมา ที่สำคัญ ผมยกตัวอย่างเช่น
มีอบข้าวโพดที่เชียงราย มีอบกระเทียมที่แม่ฮ่องสอน ยังไม่รวมลำไยที่เชียงใหม่
ล้วนแล้วแต่เป็นจังหวัดที่เป็นฐานคะแนนเสียงของพรรคพลังประชาชนที่รัฐมนตรีว่าการ
ท่านนี้สังกัดอยู่ ถ้าพี่น้องประชาชนไม่เตือดร้อนจริง ๆ เขาไม่มาชุมนุมให้เสียภาพพจน์
รัฐบาลพรรคที่เขาเลือกมา ผมยิ่งสงสารเกษตรกรในประเทศไทยมากขึ้นก็เพราะว่า
ในขณะที่เขากำลังเตือดร้อนเรื่องราคาพืชผลทุกชนิด ท่านประธานทราบไหมครับว่า
ที่ต่างประเทศเป็นอย่างไร คนทั้งโลกทราบว่าวันนี้โลกมีวิกฤติการณ์มหันตภัย
มีภาวะโลกร้อนที่สภาพดินฟ้าอากาศเปลี่ยนแปลงไป หลายประเทศประสบปัญหาไม่ว่าจะเป็น
จีนแผ่นดินไหว พม่าอาร์กิส เวียดนามน้ำท่วม สหรัฐอเมริกาน้ำท่วม -----

- ๒๒๔/๑

ทุกที่ประสบปัญหาและก็เกิดภาวะวิกฤติการขาดแคลนอาหาร ยังไม่รวมการขาดแคลนพลังงานทดแทนเพราะว่าน้ำมันแพง ก็ทำให้พืชผลทางการเกษตรทั่วโลกราคาสูงขึ้น และประเทศไทยเป็นประเทศเดียวที่ผลิตอาหารหลังจากบริโภคแล้วเหลือส่งออกมาที่สุดในโลก ในภาวะสถานการณ์โลกเป็นอย่งนี้ราคาสินค้าทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้นทุกวัน แต่ว่าเกษตรกรชาวไทยได้รับปัญหาความเดือดร้อน เดือดร้อนเรื่องอะไรครับ เดือดร้อนเรื่องราคาพืชผลเกษตรตกต่ำ ผมก็เรียนว่าโดยกลไกของมันเอง เอาเฉพาะกลไกของมันเอง ผมว่าไม่ต้องมีรัฐมนตรีครับ หรือเอาอายุปิดไปเป็นรัฐมนตรีราคาสินค้าเกษตรก็จะดีกว่านี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมจะไม่กล่าวหาท่านรัฐมนตรีท่านนี้เลยครับ และผมเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพว่าวันนี้ผมรู้สึกเห็นใจรัฐมนตรีท่านนี้มากที่สุด แต่ด้วยการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ผมเห็นใจก็เพราะท่าทีของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ปฏิบัติต่อตัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในวันนี้ แต่อย่างไรก็ดี ผมต้องทำหน้าที่ เพราะผมเชื่อว่าเศรษฐกิจฐานรากที่สำคัญที่สุดของประเทศไทยของประเทศไทยอยู่ที่ราคาพืชผลทางการเกษตร ถ้าวันแรก ๆ รัฐมนตรีท่านนี้มาและบอกอย่างเจียมเนื้อเจียมตัวกับสภาแห่งนี้กับสื่อมวลชนว่าผมจะขอเวลาในการศึกษาแก้ไขปัญหา ผมจะเตรียมการวางแผน ถ้าเป็นอย่างนั้นผมจะไม่ยื่นอภิปรายวันนี้ที่นี้ และถ้าท่านประธานจำได้รัฐมนตรีท่านนี้เข้ามา ก่อนเข้ามาท่านพูดเลยครับ พี่น้องเชื่อผมเถอะครับ ผมผ่านการบริหารงานเอกชนเป็นหมื่น ๆ ล้าน ผมสละเงินเดือนตัวเองเป็นล้าน ๆ และผมมีความสามารถที่จะเข้ามาบริหารประเทศในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และผมจำได้สนิทใจเลยครับ วันแถลงนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ท่านนั่งอยู่ที่นั่นแหละและท่านพูดกับผม พูดกับสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหมดแห่งนี้ว่าท่านสมาชิก พี่น้องชาวสวนผลไม้ พืชผลทางการเกษตรไม่ต้องห่วง ปีนี้จะเป็นปีทองของพืชผลทางการเกษตร ผมจะใช้ประสบการณ์ของผม ท่านยังยกตัวอย่างเลยครับ ท่านยกตัวอย่างบอกว่าท่านจะทำมั่งคุดที่บ้านผมนี้ที่จันทบุรี ท่านบอกว่าจะทำมั่งคุด ลูกละ ๓๕ บาทครับ ยังจำอยู่ในหัวสมองผม ไม่ใช่กิโกรัมละ ๓๕ บาทนะครับ ลูกละ ๓๕ บาท ท่านพูดวันนั้นครับ ท่านยังบอกอีกว่าพี่น้องเกษตรกรไม่ต้องห่วง

๔๙๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๒๒๔/๒

ท่านจะนำนักธุรกิจต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศฝรั่งเศส ญี่ปุ่น จีน มาสั่งซื้อพืชผลทางการเกษตรโดยเฉพาะผลไม้ ตอนนี้อยู่ติดต่อกันแล้วจะมารับซื้ออย่างน้อยที่สุด ๗๐,๐๐๐ ตัน ท่านบอกว่าท่านจะมีเครือข่ายกับห้างโมเดิร์น เทรด ทั่วประเทศ โลตัส บิ๊กซี คาร์ฟูร์ จะมาซื้อพืชผลทางการเกษตร ลำไย เงาะ ทุเรียน ไม้อื่น ราคาพืชผลเกษตรจะดีขึ้น สมาชิกไม่ต้องเป็นห่วง แต่ในขณะที่ท่านพูด พี่น้อง ส.ส. ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ที่พื้นที่เขาปลูกพืชผลทางการเกษตรก็ขอเข้าพบ ตั้งกระทู้ถามมีญาติบอกว่าท่านรัฐมนตรีครับ ราคามันตกลงทุกวัน ๆ นะครับ เพราะผมจำได้ว่าช่วงนั้นช่วงเดือนเมษายน เป็นช่วงที่พืชผลกำลังจะออกสู่ตลาด ที่นี้ท่านก็รับฟัง ผมก็ไปพบท่านที่สภาแห่งนี้ครับ ผมก็ได้มอบแผนการรองรับที่เราได้วางแผนว่าท่านควรจะทำอะไรอย่างไรบ้าง -----

- ๒๒๕/๑

แต่ท่านก็ไม่ได้ไยดี ท่านก็ไม่ได้ทำตามที่เราต้องการ ที่นี้ผมมาดูวิธีการทำงานของท่านที่ผมบอกว่าล้มเหลวสิ้นเชิง เพื่อฝัน ไม่มีประสบการณ์ สร้างภาพ ก็ในระหว่างที่กำลังมีปัญหาท่านก็บอกวามาเลยพี่น้อง ส.ส. มานั่งประชุมกัน เราจะช่วยเหลือร่วมกันแก้ไข ปัญหา ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ เกิดการชุมนุมเรียกร้องที่สวนป่าลัม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผมไม่แน่ใจว่าท่านลงไปเอง หรือว่าท่านส่งเจ้าหน้าที่ลงไป ท่านไปรับปากกับพี่น้องเกษตรกรที่ชุมนุมปิดถนนบอกว่าท่านจะให้ผู้ประกอบการโรงงานป่าลัมมาซื้อผลป่าลัม ในราคา ๕ บาท ๕๐ สตางค์ พี่น้องเกษตรกรก็พอใจเลิกชุมนุมแล้วเชื่อท่านด้วย ผมก็ดีใจ คนที่ใช้รถใช้ถนนก็ดีใจ เพราะว่ามีอบสลาย รถไม่ติด ชาวบ้านไม่เดือดร้อน แต่หลังจากท่านกลับมาโรงงานที่เคยรับปากกับท่าน บางโรงงานเขาก็ไม่ซื้อครับ บางโรงงานก็ซื้อ ๔ บาท บางโรงงานก็ซื้อ ๔ บาท ๕๐ สตางค์ ความเดือดร้อนก็ยังอยู่ พี่น้องเกษตรกรชาวสวนป่าลัมที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ภาคใต้ จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง เจ็บหมดเลย ท่านส่งอธิบดีกรมการค้าภายในไปคุยกับผู้ชุมนุมที่จังหวัดเชียงรายผู้ปลูกกระเทียมรับปากจะช่วยเหลือโดยใช้เงิน คจก. วันนั้นผมจำได้ ผมส่งสารอธิบดีกรมการค้าภายในมากเกือบเอาตัวไม่รอด มีการจะกลุ่มมรุมทำร้าย เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องกันอธิบดีออกจากฝูงชน หลังจากท่านกลับมา ส.ส. แม่ฮ่องสอน เพื่อนผมบอกว่าเงิน คจก. ก็ไม่ได้ ระเบียบที่ให้ไปแก้ คจก. แก่ไม่ได้ ปิดถนนอีกครั้งหนึ่งครับ ผมก็เรียนกับท่านต่อไปว่าที่ท่านบอกว่าผู้ประกอบการห้างโมเดิร์น เทรด ที่จะไปซื้อผลผลิตทางการเกษตร ยกตัวอย่างเช่น ผลไม้ บ้านผม จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด ท่านก็เรียกประชุมให้ผู้ประกอบการค้าโมเดิร์น เทรด มานั่งแล้วบอกว่าจะซื้อสินค้าผลผลิตให้ทันกับฤดูกาลให้มากขึ้น แต่ท่านทราบไหมครับ เขานั่งคุยกับเรา เขาบอกว่าเขาซื้อมากขึ้นไม่ได้ครับ แล้วเขาซื้ออยู่แล้ว เขาซื้อโดยตรงกับชาวสวนอยู่แล้วก่อนที่ท่านมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และเขาซื้อโดยตรงกับสหกรณ์ ที่สำคัญที่สุดเขาซื้อตามปริมาณและคุณภาพเท่าที่เขาต้องการแค่นั้นเอง ถ้าสินค้าไม่มีคุณภาพเขาก็ไม่ซื้อ นี่เป็นผลพวงครับ ผมก็ยกตัวอย่างง่าย ๆ เมื่อสินค้ามันมาก คนซื้อมีน้อยราคาสินค้าก็ตกลงทุกชนิด เกษตรกรเดือดร้อน ผมก็เรียนกับท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธาน แล้วท่านอาจจะถามผมว่าแล้วเกษตรกร

๔๙๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๒๒๕/๒

พืชผลทุกชนิดวันนี้ทำไมมันเจ็บไปหมดละ ทำไมเขาไม่ลุกขึ้นมาประท้วง ผมก็เรียนกับท่านประธานเลยครับ ผมไม่ทราบที่จังหวัดบุรีรัมย์มีพืชผลทางการเกษตรอะไร แต่ท่านประธานลองไปถามเลยครับ เขาจบลงด้วยคราบน้ำตาด้วยความล้มละลายพร้อมทั้งหนี้สินที่เขาเพิ่มมากขึ้น ความหวังที่เขาจะได้เงินเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์โลกที่เป็นประโยชน์ เขาสูญเสียโอกาส ชาวสวนผลไม้บ้านผมทวงถามจริง ๆ อยากพบหน้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่เชียงใหม่ขวัญ แสงสุวรรณ เพราะเขาจำวันที่ท่านพูดกับเขาในที่วิได้ มันไม่ได้เกิดขึ้นจริงเลยครับ ผมก็ต้องเรียนกับท่านประธานอีกว่า

- ๒๒๖/๑

ผมต้องกล่าวหารัฐมนตรีท่านนี้ต่อไป ที่ผมต้องกล่าวหา ก็เพราะว่ามี ส.ส. ทั้งพรรคฝ่ายค้าน ทั้งพรรคฝ่ายรัฐบาล ก่อนเกิดวิกฤติให้ท่านเตรียมแผน ให้ท่านขอเงิน คชก. มาเตรียมแผน ในระยะที่มันช่วยเหลือไม่ได้ ที่มันฉุกเฉิน เขาแนะนำเอาข้อมูลมาให้ท่านว่ามาตรการ ระยะยาวที่ดีที่สุดคือการระบายสินค้าทุกชนิดไปสู่ผู้บริโภค ทำอย่างไรล่ะครับที่จะเอา สินค้าทั้งหมดไปสู่ผู้บริโภคให้ทันท่วงทีกับสินค้าที่มันออกเข้ามาภายใต้ระยะเวลาที่จำกัด พี่น้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพบท่านแล้วก็พูดคุยกับท่านเสนอแผนการล่วงหน้า แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือท่านบอกไม่มีปัญหา ทำได้ ที่สำคัญที่สุดท่านประธานที่เคารพ ผมเรียนว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รู้ปัญหาดีครับ ท่านก็ไปพบกับ พี่น้องประชาชนที่ชุมนุม เวลามันไม่ทัน ทำได้อย่างเดียว ต้องขอเงิน คชก. ครับ เงิน คชก. ก็เป็นเงินคณะกรรมการที่จะช่วยเหลือเกษตรกรที่มีความเดือดร้อนในภาวะที่จำเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ไปที่จังหวัดจันทบุรี ไปที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เขาก็ไปรับปัญหา แต่ดูความจริงใจของท่านสิครับท่านรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็คิดว่ามันไม่มีวิธีการไหนที่จะช่วยเหลือเกษตรกรได้ทันท่วงที ในเวลาที่ผลผลิตออกมาพร้อม ๆ กันในปริมาณที่มาก นอกจากเงิน คชก. ที่ผมว่านี่ครับ แต่ดูการทำงานของท่าน ๒๕ เมษายน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอหนังสือถึง รองนายกรัฐมนตรีมีขั้วในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายมาตรการช่วยเหลือ เกษตรกร ขอเงินทั้งสิ้น ๒๕๐ ล้านบาท ๒๕ เมษายน ขอนะครับ ๒๕ เมษายน ขอเพื่อ รองรับผลผลิตซึ่งจะออกมาในเดือนพฤษภาคม ซึ่งเรารู้ตรงกันว่าช่วงนั้นเป็นช่วงที่ พิค (Peak) สูงก็คือผลผลิตจะออกมาสู่ตลาดมากที่สุด คณะกรรมการ คชก. ปฏิเสธครับ บรรจุมาร การประชุมวันที่ ๒๔ เมษายน คณะกรรมการ คชก. ไม่มีการพิจารณาเรื่องนี้ ผม ส.ส. ยุคล ส.ส. ธวัชชัย ส.ส. บัญญัติ ไปนั่งรอที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อออกไปฟังผลว่า ที่ประชุมคณะกรรมการ คชก. ที่มีท่านเป็นประธานโดยตำแหน่งจะตอบว่าอย่างไร วันนั้น ก็บอกว่าไม่มีการพิจารณา ทั้ง ๆ ในวาระบอกไว้ด้วยว่าขณะนั้นราคาผลไม้ภาคตะวันออก เริ่มตกต่ำลง ๖ พฤษภาคม ยื่นเข้าไปอีกครั้ง ๑๕ พฤษภาคม ยื่นเข้าไปอีก คำตอบบอกว่า ไม่อนุมัติให้ไปทบทวน ก็จะไม่ทบทวนอย่างไรท่านรัฐมนตรีครับ วันที่ท่านทบทวนกับวันที่

๔๙๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๒๒๖/๒

ผมบอกว่ามีอบเต็มท้องถนนไปหมดแล้ว มันไม่ทันเวลา นี่คือความล้มเหลว ความไม่ใส่ใจ ความขาดประสบการณ์ ผมก็มาดูอาจจะโชคดีนิดหนึ่ง เป็นข่าวดีว่าวันที่ ๙ มิถุนายน มติ คชก. ให้เงินกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ วงเงิน ๙๑.๘๐ ล้านบาท ให้แล้วครับ วันที่ ๙ มิถุนายน แต่ท่านประธานครับ ไม่ทันครับ ฟังหมดแล้ว เจ๊งหมดแล้ว ก็ขายได้ ๓ บาท แล้ว เงาะ มังคุด กิโลกรัมละ ๗ บาท ไม่รวมกุ้ง กระจังเทียม ลำไย ทั้งหมดครับ ฟัง เจ๊ง ท่านรัฐมนตรีเสียดาเงิน ๒๕๐ ล้านบาทหรือครับ -----

- ๒๒๗/๑

ผมเรียนท่านรัฐมนตรีว่าตัวเลขพืชผลทางการเกษตรทุกชนิดทุกตัวในประเทศไทย เป็นฐานรากที่สำคัญของเศรษฐกิจของประเทศนี้ครับ ถ้าเกษตรกรที่ปลูกพืชผลเกษตร ราคาดี ถ้ารัฐมนตรีช่วยให้เขาขายของมีราคา ระบบเศรษฐกิจฐานรากจะเข้มแข็ง และเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจจะมั่นคง ผมคิดว่าตัวเลขนี้ไม่ต่ำกว่าหลายหมื่นล้านบาท เอา ๒๕๐ ล้านบาทไปแลกคัมหม์ใหม่ครับ ไม่คัมหม์เลยครับ ผมก็ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าวันนี้ พี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศ ที่เขาเจ็บปวนี้ครับ เขาเจ็บไปกับคราบน้ำตา และเขาเจ็บตามหนี้ที่เพิ่มมากขึ้น ธ.ก.ส. ที่จะไปช่วยเหลือเขาวันนี้เขาก็ไม่มีเงินใช้หนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่สามารถไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ได้เลย ด้วยความไร้ประสิทธิภาพ ล้มเหลว ไม่มีประสบการณ์ แก้ไขปัญหาไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ แต่ผมจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ ท่านนี้ กลับบ้านมือเปล่าไม่ได้ครับ บนความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ บนคราบน้ำตา บนความล้มละลายของพี่น้องเกษตรกรทุกจังหวัดทั่วประเทศ ผมให้ท่านรัฐมนตรีท่านนี้กลับบ้านมือเปล่าไม่ได้ และผมก็ให้ท่านนายกรัฐมนตรีปลดท่านมิ่งขวัญท่านนี้กลับไปนั่งอยู่บ้านเฉย ๆ ไม่ได้ด้วยครับ ผมจะมอบของที่ระลึกให้กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ และเป็นของที่ระลึกที่ผมเรียกว่าเป็นอนุสาวรีย์มิ่งขวัญ เป็นอนุสาวรีย์ที่ชี้ให้เห็นถึงความล้มเหลวของการบริหารงานในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นอนุสาวรีย์ที่มอบให้กับท่านรัฐมนตรีที่ไม่สนใจใยดีปัญหาของพี่น้องเกษตรกร ที่สำคัญที่สุดเป็นอนุสาวรีย์ที่ทำให้ท้องถิ่นที่เขาทนดูตายกับปัญหาของพี่น้องเกษตรกรไม่ได้ เขาใช้เงินท้องถิ่นของตัวเอง ๙๒ ล้านบาท เป็นเม็ดเงินที่มากสำหรับเขา ทั้ง ๆ ที่อยู่ในภาวะความรับผิดชอบของท่าน เขาใช้เงิน ๙๒ ล้านบาททำเป็นสุสานเงาะครับ ซึ่งผมจะเรียกว่าเป็นอนุสาวรีย์ของท่านมิ่งขวัญ ตั้งอยู่ที่จังหวัดจันทบุรี ตำบลวังแฉ่ม อำเภอมะขาม ที่ผมเรียกอนุสาวรีย์มิ่งขวัญก็เพราะว่าวันนี้เขาใช้เงินท้องถิ่นซื้อเงาะไปฝังดินครับท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีเห็นไหมครับ ๙๒ ล้านบาท ถ้าเขาซื้อเงาะและเอาไปขายได้กำไรงบประมาณก็ยังคงอยู่ แต่เขาซื้อเงาะไปฝังดินเท่านั้นไม่พอนะครับ เงิน ๙๒ ล้านบาท ท่านรัฐมนตรีคำนวณสิครับ

๔๙๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๒๒๗/๒

ถ้าไปซื้อเงาะกิโลกรัมละ ๑๐ บาท มันต้องใช้เงาะประมาณ ๑๐ ล้านกิโลกรัม ถ้าผม
คำนวณไม่ผิด และเป็นไปได้ไหมครับ จังหวัดจันทบุรีจะมีเงาะ ๑๐ ล้านกิโลกรัม มันเกิด
ปัญหาอะไรต่อไป หุจรีตครับ เวียนเทียนครับ ที่สำคัญที่สุดท่านต้องรับผิดชอบ กลไกตลาด
ที่มันพังลงเพราะการกระทำเช่นนี้ท่านจะทำอย่างไร ผมก็เรียนว่านอกจากท่านล้มเหลว
เรื่องข้าว เรื่องปุย เรื่องสินค้าราคาแพง เรื่องความกินดีอยู่ดีของพี่น้องประชาชน วันนี้
ท่านล้มเหลวที่สุดกับพืชผลทางการเกษตรทุกตัว -----

- ๒๒๘/๑

และท่านทำให้กลไกการตลาดนั้นพังในภาวะที่สถานการณ์โลกเป็นประโยชน์กับเรา ผมไม่สามารถไว้วางใจให้ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ต่อไป และฝากอนุสาวรีย์ท่านกลับไปบ้านด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ต่อไปใคร เชิญท่าน พลเอก วินัย กระทรวงพาณิชย์หมดผู้อภิปรายแล้วใช่ไหมครับ ต่อไปเป็นกระทรวงคมนาคม มีไหมครับ อย่างนั้นหรือเปล่าครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ กระผมและคณะอีก ๒ ท่าน จะอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม แล้วก็รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ที่ผมเรียนหมายความว่า จบกระทรวงพาณิชย์แล้วใช่ไหมครับ ถ้าจบกระทรวงพาณิชย์แล้วท่านจะตอบไหมครับ ถ้าท่านตอบเชิญครับ เชิญท่านรัฐมนตรี เดี่ยวสักครู่ท่านวินัยครับ

นายมีงษ์วิญญู แสงสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายมีงษ์วิญญู แสงสุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมขอปรึกษาที่ตอนแรกบอกว่าจะให้พูดให้หมดแล้วค่อยตอบ ผมไปตอบ ตอนหลัง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : จบกระทรวงพาณิชย์ ท่านก็ตอบเลยดีกว่าเดี๋ยวเวลาไม่มี ตอบสั้น ๆ ก็แล้วกัน อันไหนที่ควรตอบอันไหนที่ไม่ควรตอบ เชิญครับ

นายมีงษ์วิญญู แสงสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ถ้าอย่างนั้นผมขออนุญาตตอบเลยนะครับ อันดับแรกเลยต้องกราบขอบพระคุณ ส.ส. พรรคฝ่ายค้านทุกท่าน โดยเฉพาะอาจารย์ไตรรงค์ สุวรรณคีรี กรุณาให้ความรู้ผม แล้วก็ต้องขอบคุณทุกท่านจริง ๆ ๔ เดือนนี้ได้ประสบการณ์ที่คุ้มค่ายิ่ง ที่นี้ถามบอกว่าการทำงานในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นอย่างไร ที่ผมจับประเด็นมา

๒-๓ วัน ความจริงต้องบอกว่าผมนี้กว่าวันแรก วันที่ ๒ แล้วก็มาวันนี้วันที่ ๓ ก็เตรียมตัวที่จะฟังว่ามีประเด็นอะไรบ้าง เท่าที่ฟังก็จะมีเรื่องการบริหารงานเรื่องข้าว เรื่องหมู เรื่องผลไม้ตกต่ำ เรื่องปุ๋ย อันนี้คือหลัก ๆ ถ้าไม่พูดเรื่องข้าวเลย ผมพูดจริง ๆ นะครับ ขออนุญาตกราบเรียนด้วยความเคารพทุกท่านว่าผมจะนอนตายตาไม่หลับครับ เพราะถ้าผมไม่พูดเรื่องนี้เลยก็ไม่ว่าจะบอกอย่างไรแล้วนะครับ เรื่องข้าวผมต้องเรียนอย่างนี้เบื้องต้นก่อน ตอนที่ผมเข้ามาเป็นรัฐมนตรีผมจะเล่าเรื่องทุกอย่างให้เป็นภาษาง่าย ๆ แล้วก็เข้าใจได้ เพราะว่าพ่อแม่พี่น้องทางบ้านทุกคนได้ฟังเรื่องนี้แล้วจะได้เข้าใจ ปีก่อนโน้นในรัฐบาลก่อนมีการรับจำนำข้าวอยู่ที่ประมาณ ๔,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท ๖,๐๐๐ บาท แล้วแต่ราคา ปรากฏว่าสต็อกของข้าวในรัฐบาลมีอยู่ทั้งหมดประมาณ ๕ ล้าน ๑ แสนกว่าตัน แล้วก่อนที่ผมจะมารับตำแหน่งไม่นานก็มีการขายข้าวในสต็อกออกไป ๓ ล้านตัน มันก็เหลือข้าวอยู่ประมาณ ๒ ล้าน ๑ แสนตัน อันนี้คือประเด็นที่ ๑ ๒ ล้าน ๑ แสนตัน ที่เหลือถามว่าตอนผมเข้ามา ผมย้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับ เรื่องความสะอาดคงไม่ต้องพูดถึง ผมพยายามจะฟังเหมือนกันว่าแต่ละผู้อภิปรายจะพูดถึงเรื่องความสะอาดของผมหรือเปล่า ผมว่าพวกท่านคงเชื่อถือผมได้ในระดับหนึ่งพอสมควร ๒ ล้าน ๑ แสนตัน ผมทำอะไร คำสั่งเบื้องต้นเลยคือผมให้มีการตรวจสต็อกข้าว ผมอยากดูว่าข้าวมีเหลืออยู่จริงไหม -----

ตั้งแต่ผมยังไม่เข้ามาเป็นรองนายกรัฐมนตรีหรือมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เขามีการบอกว่ามันมีสต็อกลม มันไม่มีอยู่จริง มันมีโรงสีเล่นกล มันมีอะไรก็แล้วแต่ ผมก็ได้บอกคำสั่งให้ท่านปลัดกระทรวง ให้ข้าราชการ ให้ทุกหน่วยงานไปตรวจตรา ผมให้เขาตรวจตราอยู่ทุก ๆ ๑๕ วัน ทั้งหมดถึง ๖ ครั้ง รายงานบอกมาว่า ๒ ล้าน ๑ แสนตันนี้ มันหายไป ๑๓,๐๐๐ กว่าตัน แต่ถึงกระนั้นก็ตามที่ท่านเห็นผมไปออกโทรทัศน์บ่อย ๆ ผมพยายามชี้แจงให้คนได้เข้าใจว่าข้อมูลต่าง ๆ เรื่องข้าวมันมีการเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา ถ้าเกิดสมมุติผมทำยุทธศาสตร์เรื่องข้าวซึ่งผมเป็นคนพูดเสมอว่า ปีนี้เป็น ปีทองของชาวนาไทยแล้วก็คนไทยทั่วประเทศ ถ้าผมไม่ชี้แจงตลอดพวกท่านจะหาว่า ผมเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา แล้วทำไมมันถึงต้องเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาครับ ผมอยากจะเรียนว่า อย่างนี้ครับ การเช็คสต็อกข้าวนั้นเป็นเรื่องหนึ่ง ซึ่งแน่นอนที่สุดเมื่อเช็คสต็อกแล้วต้องมา ตัดสินใจต่อว่า ๒.๑ ล้านตันนี้จะเอาทำอะไร ในช่วงแรกนะครับ ทำไมถึงยังไม่ขายออกมา ถึงไม่ตัดสินใจขายออกมา เหตุผลนะครับ ผมต้องย้อนกลับไปมีท่านผู้อภิปรายบางท่าน เล่าประวัติผมว่าทำงานอยู่บริษัทรถยนต์ มาอยู่ อสมท มาอยู่ตรงนี้ ผมอยากทำความเข้าใจ อีกครั้งหนึ่ง ผมขอประกาศตัวชัด ๆ สมัยเด็ก ๆ ทำงานเริ่มต้น ทำงานการขาย ทำการตลาด ทำโฆษณา ทำประชาสัมพันธ์ แล้วผมก็ก้าวขึ้นเป็นผู้บริหารระดับสูง ถามว่าผมอยากเรียก ตัวผมเองว่าอย่างไร ผมขออนุญาตผมเรียกตัวผมเองว่า ผมเป็นนักยุทธศาสตร์ เพราะฉะนั้นการเป็นนักยุทธศาสตร์มันจะต้องมองมิติรอบด้าน ข้อมูลที่เปลี่ยนแปลง ต้องดูแลและปรับปรุงตลอดเวลา อันนี้มาโยงอะไรเกี่ยวกับการเช็คสต็อกข้าว ๒.๑ ล้านตัน เบื้องต้นเมื่อผมเข้ามารับตำแหน่ง ช่วงตอนนั้นมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ประมาณแถว ๆ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ถ้าจำไม่ผิดนะครับ แล้วก็มีการแถลงนโยบาย โดยท่านนายกรัฐมนตรีแล้วก็ที่มคณะรัฐมนตรี หลังจากนั้นสักพักหนึ่งก็เริ่มทำงาน มันต้องตัดสินใจก่อนว่าข้าว ๒.๑ ล้านตันนี้คุณจะมีการจัดการกับเขาอย่างไร ในระหว่างนั้น ตามข้อมูลที่ได้มาจากทั่วโลก แล้วโดยเฉพาะประเทศผู้ส่งออกข้าวอันดับ ๑ อันดับ ๒ อันดับ ๓ ของโลกเกิดวิกฤติครับ ในเวียดนามตอนเหนือไม่เคยเกิดปรากฏการณ์ พายุหิมะก็เกิด อินเดียน้ำท่วมแห้งแล้งก็เกิด เขาเป็นว่าหลายประเทศเกิดเหตุการณ์อย่างนี้

๕๐๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษณิษฐ์ ๒๒๙/๒

มันมีสัญญาณบอกเหตุโลกร้อน ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือว่าวิกฤติอาหารโลก และการห้ามส่งออกข้าว โอกาสอย่างนั้นถ้าท่านเป็นนักยุทธศาสตร์ท่านต้องมองเห็นแล้วท่านต้องพูดความจริง สิ่งหนึ่งที่ผมจะบอกแล้วผมตัดสินใจนะครับ ผมพูดให้ได้ยินชัด ๆ ประชาชนทั้งประเทศแล้วก็ในสภาแห่งนี้ผ่านไปด้วยว่า ก่อนผมจะตัดสินใจออกมาพูดว่า ราคาข้าวส่งออกโดยเฉพาะข้าวหอมมะลิจะถึงตันละ ๓๐,๐๐๐ บาท หรือเกวียนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ผมไม่ใช่ไม่คิด ผมคิดแล้วคิดอีก ข้อที่ ๑ ที่ผมคิด คิดอะไรครับ ยังไม่เคยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คนไหนมาก่อนที่ตัดสินใจออกมาพูดอย่างนี้ ท่านจะบอกว่าพูดบ้า ๆ พูดมาก ชี้แจงข้อเท็จจริง อันนั้นผมไม่รู้ เพราะอะไรครับ ท่านก็ได้ยินท่านพูดกันอยู่บ่อย ๆ ว่าเรื่อง ๕ เสือ ๖ เสือ ๗ เสืออะไรก็แล้วแต่ สิ่งนี้เป็นการทำลายวัฒนธรรมบางอย่าง เพราะว่าปกติราคาส่งออกจะต้องถูกปิดเงียบ ๆ รู้กันเฉพาะบางกลุ่ม ผมย้ำอีกครั้งหนึ่ง ความสะอาด ความบริสุทธิ์ใจ แล้วผมสงสารชาวนา ผมไม่อยากให้ชาวนาต้องไม่รู้เรื่องรู้ราว แบบที่เขาเรียกกันว่า หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ฝน แล้วในที่สุดก็ไปถูกพ่อค้าคนกลางกดราคาบอกว่า ๓,๐๐๐ บาท ๔,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาทต่อเกวียน -----

๕๐๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๓๐/๑

คราวนี้ประเด็นสำคัญไปอยู่ตรงไหนครับ เมื่อผมออกมาบอกว่าชาวนาอย่าเพิ่งขายข้าว
ตอนนั้นราคาข้าวอยู่ที่ตกประมาณ ๑๑,๐๐๐ บาท แล้วผมบอกว่าถ้าครบ ๓๐,๐๐๐ บาท
แล้วค่อยขาย ท่านต้องแยกให้ดี ๆ ระหว่างข้าวผู้ส่งออกคือข้าวสาร ในโลกนี้การขายข้าว
ของประเทศไทยถ้าจะว่าจริง ๆ มีอยู่ ๔ ประเภท ๑. ข้าวหอมมะลิ ๒. ข้าวขาว ๓. ข้าวเหนียว
แล้วก็มีข้าวพันธุ์พิเศษ ข้าวที่เขาเรียกพาร์บอยล์ ไรซ์ (Parboil rice) เราคุยกันเฉพาะ
๒ ประเภทแรกคือ ข้าวหอมมะลิกับข้าวขาว ตอนที่ผมมาบอกนะครับ ผมบอกชาวนา
อย่าเพิ่งขายข้าวนี้ไม่ใช่ผมไม่รู้ประสีประสา ถึงผมจะเข้ามาไม่กี่เดือนผมว่าผมศึกษา
ข้อมูลค่อนข้างละเอียด เมื่อที่ผู้อภิปรายเขาบอกมีการปลูกข้าวนาปรัง ข้าวนาปี ข้าวนาปี
มันหมดไปตั้งแต่ปีที่แล้วแล้ว ตอนนั้นไม่ต้องมาพูดถึงละครับมันจบไปแล้ว มันขายหมดไป
ตั้งแต่ปีที่แล้วแล้ว ส่วนข้าวนาปรังกำลังจะออก สิ่งที่ผมได้เตือนและได้บอกก่อนล่วงหน้า
ก็คือกำลังจะบอกว่า ข้าวนาปรังเตรียมตัวให้ดี ๆ ยังไม่ต้องรีบขาย อย่าให้เขาไปหลอกซื้อ
๓,๐๐๐ บาท ๔,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท มันไม่ใช่อีกแล้ว แล้ววันหนึ่งท่านซื้อไหมครับ
เมื่อกี้ผมบอกว่า ๒ เหตุผล ทำให้สุขภาพจิตผมเสียก่อนที่ผมจะประกาศราคาออกมาว่า
มันจะไป ๓๐,๐๐๐ บาท ข้อ ๑ มันเป็นการแหวกมานประเพณีของรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ปกติที่เขาไม่ทำกัน แต่ข้อ ๒ ท่านรู้ไหมครับสุขภาพจิตผมเสียคืออะไร
มันเหมือนคนที่ยิ่งกว่าหมอดูอีก อยู่เฉย ๆ ข้าว ๑๑,๐๐๐ บาท แล้วลุกขึ้นมาบอกว่า
จะ ๓๐,๐๐๐ บาท เขาอนาคตทั้งชีวิตของตัวเองเขาไปวางเดิมพันไว้กับคนทั่วประเทศ
๖๔ ล้านคน ถ้าผมบอกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท แล้วมันไปไม่ถึง ท่านว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น
ผมบอกเลยนะครับ ท่านไม่ต้องเอาระดาษมาให้ผม ๒ แผ่น ๓ แผ่น ๔ แผ่นหรือครับ
ผมจะเขียนใบลาออกเอง ผมยืนยันว่าผมเป็นคนอย่างนั้นแล้วผมรับผิดชอบตัวเอง
ด้วยนะครับ ผมขออนุญาตเอาใบอะไรให้ดู ความจริงผมไม่ยากอะไรพวกนี้แต่ผมมี
ความจำเป็น ท่านดูสิครับ พอผมออกมาสัปดาห์เดียวราคาข้าวหอมมะลิที่ผมบอกว่า
จะ ๓๐,๐๐๐ บาท มันขึ้นไป ๓๙,๑๖๐ บาท ตอนนั้นอัตราแลกเปลี่ยนยังอยู่ ๓๑.๘๘ บาท
ด้วยซ้ำ ข้าวสารเจ้าธรรมดาขึ้นไปถึง ๓๒,๐๐๐ บาท ท่านอย่าลืมนะครับผมบอกตัวแรกจะ
ขึ้น ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ ๓๐,๐๐๐ บาท แล้วค่อยขาย แต่มันขึ้นไปแตะเกือบ

๕๐๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๓๐/๒

๔๐,๐๐๐ บาท คุณด้วยราคาตอนนี้ก็ ๔๐,๐๐๐ บาท ด้วยซ้ำ อันนี้ผมบอกก่อนอีกครั้งหนึ่ง ผมเอาเกียรติยศกับความเป็นนักยุทธศาสตร์ของผมเดิมพันกับคนทั้งประเทศ ท่านว่าผมได้อะไรจากเรื่องนี้ สิ่งที่ผมต้องการจะบอกก็คือชาวนาเกือบ ๒๐ ล้านคน ท่านเคยคำนวณหรือเปล่าทุกคนที่อ้างตัวว่าเป็นลูกชาวนา มาจากลูกหลานชาวนา ประชากรเรา ๖๔ ล้านคน ถัวเฉลี่ย ๓ คนเศษเป็นชาวนา ๑ คน ผมสงสัยเขาครับ ผมมีโอกาสได้เรียนหนังสือมาทุกวันนี้ ผมได้เป็นตัวเป็นตนมาทุกวันนี้ผมอยากตอบแทน แล้วผมมาทำตรงนี้ ผมก็อยากตอบแทน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ชัดเจนที่สุดคือเรื่องนี้ แล้ววันหนึ่งก็มาถึงครับ เมื่อข้าวหอมมะลิไปแตะ ๓๐,๐๐๐ บาท ผมก็บอกชาวนาขายเถอะครับ โอกาสทองมาถึงแล้ว มันก็มีคำถามว่าจะขายเท่าไร ผมก็บอกว่าราคามันยังยี่ดยู่อยู่ แล้วแต่ใครตกลงกับใครพอใจตรงไหน ๑๑,๐๐๐ บาท ๑๔,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๐ บาท ขึ้นอยู่กับราคา ท่านเชื่อไหมครับว่าแล้ววันสำคัญก็มาถึง ผมจะหาเอกสารทันทีหรือไม่ทันไม่รู้จะครับ เพราะว่าตรงนี้ตัวคนเดียวไม่ได้เตรียมพร้อมที่จะมาอธิบายท่านด้วยครับ ผมบอกว่าข้าวมันมี ๓ ประเภทใหญ่ ๆ ตัวแกน ๆ ข้าวเหนียว ข้าวเจ้า ข้าวหอมมะลิ ถ้าผมจะพูดให้เป็นภาษาสวย ๆ -----

ผมอาจจะไม่ใช่นักการเมืองอาชีพ ผมย้ายมาคิดว่าผมเป็นคนทำงาน ในประวัติศาสตร์ชาติไทยตั้งแต่กรุงสุโขทัย กรุงศรีอยุธยา กรุงรัตนโกสินทร์ และมาถึงวันนี้ จริงอยู่นะครับ ผมไม่ได้เป็นคนกำหนดให้มันเกิดขึ้นเพราะผมกุมตลาดโลกทั้งโลกไม่ได้ แต่วันนี้ผมยืนยันข้าวราคาสูงที่สุดในประวัติศาสตร์ของชาติไทยคือใบที่อยู่ในมือผม นี่คือข้าวเปลือกครับ ข้าวหอมมะลิอยู่ที่ ๑๙,๐๐๐ บาท ข้าวเจ้า ๑๔,๐๐๐ บาท ข้าวเหนียว ๗,๐๐๐-๙,๐๐๐ บาท ตามความขึ้น ผมมาพูดเรื่องนี้ผมจะบอกว่าอะไรครับ เพราะเป็นราคาที่ยกแล้ว มติ ครม. บอกแล้วทำให้ซื้อตามอย่างนี้ จะซื้อจะจำนำจะอะไรก็แล้วแต่ แต่ในท้ายที่สุดมันก็ย้อนมาแผ่นี่ครับ ตัวละครหรือผู้แสดงมีอยู่ ๓ คน มีชาวนา มีโรงสี มีผู้ขายข้าว ทั้งข้าวถุง ข้าวส่งออก อันนี้คือราคานี้ คุณจะบอกว่าอย่างไรก็แล้วแต่ นี่คือความจริง และนี่คือสิ่งที่ทุกคนต้องยอมรับครับ คราวนี้ผมมาบอก ผมย้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับ ผมต้องการให้ชาวนามีความสุข ผมอยากให้เงินกระจายออกไป ผมทำเรื่องสามเหลี่ยมบอกว่าคน ๘๕ เปอร์เซ็นต์ของประเทศมีรายได้ปานกลางลงไปจนกระทั่งฐานะยากจน วันนี้เมื่อกี้ท่านสาธิตพูดถึงผมขออภัยผมเอ่ยชื่อท่านได้ใช่ไหม ได้ครับ ท่านพูดถึงเกษตรกร พูดถึงชาวนาผมยืนยันท่านเชื่อไหมว่าที่ท่านบอกมีอบมาทั้งหมด ผมจดได้มากกว่าท่านจดอีก แล้วผมจดทุกมีอบ เพราะผมบอกแล้วอย่างไรผมเป็นนักยุทธศาสตร์ผมต้องทำงานละเอียดอย่างนี้ ทั้งหมดเลยนะครับถ้าจะว่าชาวนาจริง ๆ มีมีอบประมาณ ๒-๓ ที่ แล้วมีอบทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากชาวนาเป็นมีอบข้าวเหนียว เกือบกันเรื่องความขึ้น ถ้าสุดที่จังหวัดเชียงราย ๗,๐๐๐ บาท ๘,๐๐๐ บาท ๙,๐๐๐ บาท ความขึ้น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ อยู่ที่ ๙,๐๐๐ บาท ในที่สุดเขาก็ตกลงกันที่ ๘,๐๐๐ บาท จะบอกว่าอะไรก็แล้วแต่ แต่ถามว่าชาวนาทั่วประเทศ ๒๐ ล้านคน มีมีอบใหม่ คำตอบมันบอกชัดเจนอยู่แล้ว ปีนี้ผมพูดจริง ๆ นะครับ ผมไม่ได้พูดโดยไม่อ้างอิงหรือคิดเลื่อนลอยขึ้นมา สภาวิจัยแห่งชาติทำรีเสิร์ช (Research) ชาวนาเป็นหมื่น ๆ คน ผมชี้แจงเอารีเสิร์ชมาให้ดู เกือบทุกจังหวัดมีความสุขหรือไม่ คำตอบบอกเลยส่วนใหญ่เขามีความสุข

ผมอยากจะกลับมาย้อนอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องการส่งออกข้าว เรื่อง ๒.๑ ล้านตัน ตัดสินใจอย่างไร ท่านดูนะครับ เงื่อนไขของโลก ตลาดโลก ย้ำอีกครั้งถึงเราจะเป็น

ผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก แต่เราไม่สามารถกุมชะตาชีวิตโลกได้ เมื่อสักครู่ มีผู้อภิปรายพูดเรื่องเอเฟท พูดถึงตลาดคอมโมดิตี้ (Commodity) พูดถึงตลาดล่วงหน้า ทำไมผมจะไม่เข้าใจ ผมเข้าใจ แต่ผมบอกให้เลยมันมองได้ ๒ มิติ คนกลุ่มหนึ่งบอกว่า ถ้าคอมโมดิตี้ ถ้าตลาดล่วงหน้าคือการปั่นราคาข้าวไม่ใช่ของจริง แต่ที่ผมกำลังพูดคือ ราคาซื้อขายที่เป็นจริงและเป็นความเป็นเขาปฏิบัติกันอย่างนี้ แต่คราวนี้มันกลับมาโยง ท่านเป็นห่วงท่านกังวล ผมอยากพูดเรื่องข้าวถุงสักเล็กน้อย เรื่องมันพันกันเป็นท่อน ๆ หมดยะครับ ตอนแรกมีข้าวอยู่ ๒.๑ ล้านตัน วันหนึ่งอันดับ ๑ อันดับ ๒ อันดับ ๓ ความจริงตัวเลขนี้จะเปลี่ยนตลอด นี่ผมอัปเดต (Update) ให้ท่านดูล่าสุด ๕ เดือน เดือนมกราคม เดือนกุมภาพันธ์ เดือนมีนาคม เดือนเมษายน เดือนพฤษภาคม ประเทศไทย ประเทศอินเดีย ประเทศเวียดนาม ๑ ๒ ๓ ปรากฏว่าประเทศอินเดีย กับประเทศเวียดนามตัดสินใจอะไรครับ เกือบครึ่งปีที่ผ่านมาส่งออกข้าว โดยเฉพาะ ข้าวขาว ประเทศอินเดียส่งออกแต่ข้าวบาสมชาติ ทุกตลาดมุ่งสู่ประเทศไทย สิ่งหนึ่งที่ ท่านพูดอยู่ตลอดเวลาแล้วผมฟังเป็นสิบ ๆ ครั้ง ตั้งแต่เมื่อคืนมาแล้ว เมื่อคืนนั้นนอนไม่หลับ ผันร้ายตลอดคืน จริง ๆ ผันร้ายตลอดคืน วันนี้ผมบอกให้จริง ๆ ผมควรจะเรียบเรียง เหตุการณ์อธิบายได้ดีกว่านี้ แต่ผมนอนมา ๔ ชั่วโมง บอกตรง ๆ เลยนะครับ ผมเอ่ยชื่อ ท่าน ส.ส. ผู้อภิปรายได้ใช่ไหมครับ ไม่ผิดระเบียบ -----

หน้าท่านอาคม เอ่งฉ้วน ลอยอยู่หน้าผมอย่างนี้ครับ ผันร้ายตลอดคืน แล้วผมก็จำท่านได้ ท่านบอกว่าอย่ามาเรียกผมว่าพี่ ผมยังจำสำนวนนี้ได้เลย ผมสยิว ท่านพูดกับผมอย่างนี้ ไซ้ใหม่ครับ ผมพูดจริง ๆ วันนี้สุขภาพจิตเสียจริง ๆ แล้วผมก็ไม่เคยนึกมาก่อนว่าทำไม ต้องมาทำอย่างนี้ด้วย ผมขอย้อนกลับมาอีกเรื่อง วันนี้จะบอกว่าอะไรก็ได้แล้วแต่ อินเดีย กับเวียดนามเขาไม่ส่งออก คราวนี้ทุกคนก็มาพูดเรื่อง ๖.๗ ล้านตัน ขอพุดเรื่อง ๖.๗ ล้านตัน เต็มช่วยเดือนผมด้วย ท่านสมาชิกสภาว่า ๒.๑ ล้านตัน เราจะทำอะไร แล้ว ๖.๗ ล้านตัน ตลาดมันไปอยู่ตรงไหน ท่านไม่ต้องห่วงว่าเราไม่มีตลาด เพราะวันที่ผมไปประชุมเอเปก ที่เปรู วันนั้นทุกคนอยู่กันหมด ๒๑ ประเทศยักษ์ใหญ่ของโลก รวมทั้งเอเชียด้วยในบางส่วน เลขาธิการองค์การการค้าโลกเขาก็ถามบอกว่าจุดยืนประเทศไทยคืออะไร โพรเซสชันนิ่ง (Processioning) ประเทศไทยคืออะไร ผมตอบไป ๒ ประเด็นชัดเจนในนามประเทศไทย ฟังแล้วได้ยินให้ชัด ๆ ด้วยครับ

ข้อ ๑ ประเทศไทยจะไม่ห้ามส่งออกข้าวโดยเด็ดขาด

ข้อที่ ๒ เราจะไม่เป็นผู้ฉกฉวยโอกาสในวิกฤติเศรษฐกิจและอาหารโลก เพราะฉะนั้นจากการประกาศในวันนั้นท่านรู้ใหม่ครับ มิสเตอร์ปาสคาล ลามี ซึ่งเป็น เลขาธิการของดับเบิลยูทีโอเขามาจับมือผม แล้วเขาบอกว่าอย่างไร เขาบอกคุณ (You) พูดอย่างนี้ตลาดข้าวทั้งโลกจะพุ่งมาสู่ประเทศไทยทันที แล้วมันก็เป็นอย่างนั้นด้วยวันนี้ ท่านไม่ต้องกลัวครับ ท่านปลูกข้าวมาท่านก็จะมีคนซื้อเต็มไปหมด ปัญหาผีของชาย หรือเปล่าแค่นั้นละ คราวนี้กลับมาบ้าง เรื่องนี้มันคงต้องอธิบายเหมือนกันท่านประธาน ผมพูดอะไรผิดหรือเปล่า ทำไมเขาฮือฮากัน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่ผิดหรอกครับ ท่านพูด ถูกทุกอย่างครับ เชิญครับ

นายมีชัย ฤกษ์สุวรินทร์ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานครับ ถ้าจะสารภาพอะไรอย่างหนึ่ง ความจริงผมปวดปัสสาวะตั้งนานแล้ว ไม่มีใครขึ้นมาครับ ลงไปก็ไม่ได้ไซ้ใหม่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านลงไปก่อนก็ได้ ให้คุณบรรยณิน ต่อก็ได้

๕๐๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิเวศ ๒๓๒/๒

นายมีงษ์วิญญู แสงสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ไม่ได้ครับ เรื่องนี้มันต้องคนเล่าคนเดียวตั้งแต่ต้นจนจบ เพราะว่าตอนทำายจะรู้ว่าพระเอก
กับนางเอกมันจะได้กันหรือไม่ครับ เรื่องนี้มันสำคัญจริง ๆ ครับ ผมต่ออะครับ ผมเลย
หาเอกสารไม่เจอเลยครับ ผมกลับมาต่อเรื่องเมื่อไหร่แล้วตกลงท่านประธานจะอนุญาต
ให้ผมไปห้องน้ำหรือเปล่าครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : อนุญาตครับ

นายมีงษ์วิญญู แสงสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
สมาชิกอนุญาตนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรื่องนี้เรื่องสำคัญครับ เดี่ยวมี
อันเป็นไปแล้วสภาต้องรับผิดชอบครับ

นายมีงษ์วิญญู แสงสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ผมขอหายไปสัก ๒ นาทีได้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ได้รับความสัก ๒ นาที เชิญครับ
เห็นใจท่านครับ ท่านอื่นมานานแล้ว คุณอาคมต้องเห็นใจนะครับ

(นายสาธิต ปิตุเตชะ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ขออนุญาตท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมอาจจะประท้วง
ขัดเวลารัฐมนตรีนะครับ รัฐมนตรีขออนุญาตเข้าห้องน้ำอย่างนี้ผิดระเบียบข้อบังคับนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มันผิด แต่ด้วยมนุษยธรรม
ท่านจะให้ตัดกันถึงขนาดไหน ขอความกรุณาเถอะครับ ขออนุญาตขออนุมัติที่ประชุม
ให้เห็นใจท่าน ก็เท่ากับท่านได้พักผ่อนกันทุกคนครับ เดี่ยวจะมีอะไร ๆ มากกว่านี้ครับ

(นายสถาพร มณีรัตน์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : ท่านประธานเคารพครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

๕๐๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรฺวรา ๒๓๒/๓

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของจังหวัดลำพูน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : จะประท้วงหรือจะอะไร
ต้องเล่าให้ฟังก่อนครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : ผมไม่รู้จะประท้วง ก็ขออนุญาตหาหรือ
ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : หาหรือใช้ไหมครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ (ลำพูน) : เรื่องเมื่อคืนผมได้รับโทรศัพท์จากพี่น้อง
ที่ปลูกกระเทียมที่จังหวัดลำพูน ตามที่ คชก. โดยท่านมีขวัญอนุมัติเงิน ๓๐๐ ล้านบาท
ซึ่งขณะนี้พี่น้องประชาชนที่จังหวัดลำพูนที่ปลูกกระเทียม เงินจำนวนนี้ได้ไปถึงจังหวัด
เรียบร้อยแล้ว ก็เลยนำเรียนข้อเท็จจริงให้ประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีมีขวัญ
ให้รับทราบเพื่อเป็นขวัญกำลังใจท่านครับ

(นายสาธิต ปิตุเตชะ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : มีท่านประท้วงอยู่ครับ
พอแล้วครับคุณสถาพร เชิญคุณสาธิต

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ผมประท้วงท่านสมาชิกซึ่งลุกขึ้นเมื่อสักครู่ว่า
ท่านไม่มีสิทธิมาชี้แจงครับ ถ้าท่านจะประท้วง ท่านก็ต้องบอกว่าผิดระเบียบข้อบังคับ
ตรงไหน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมก็เรียนแล้ว ผมกลัวผิด
ข้อบังคับ ผมก็เลยให้เขานั่งลงครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : แล้วท่านรัฐมนตรีก็กำลังชี้แจงพวกเราอยู่
ไม่ใช่หน้าที่ของท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เดียวอีกสักครู่ก็คงจะได้
ชี้แจง เพราะว่าท่านก็อภิปรายอย่างละเอียดทุกอย่าง ตั้งแต่มังคุดราคา ๓๕ บาท ผมก็จำได้

ฉะนั้นท่านต้องเข้าใจว่าสมองคนแก่ ๆ นี่ฟังได้ชัดครับ เดี่ยวจะทักท้วงให้ครับ เดี่ยวท่านจะต้องตอบ เชิญต่อได้หรือยังท่านรัฐมนตรีครับ หายใจยาว ๆ ลึก ๆ เชิญครับ

นายมิ้งขวัญ แสงสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบขออภัยท่านประธานครับ คือเรื่องของเรื่องนี้ผมคอยอยู่ตั้งนานไม่มีใครขึ้นมาสักคน ผมก็เลยไม่กล้าลง แล้วเขาก็พูดเรื่องผมกันตลอด ผมขออนุญาตพูดต่อ นะครับ กลับมาถึงเรื่องเมื่อกี้ เพราะฉะนั้นเรื่องออร์เดอร์สั่งข้าว ท่านไม่ต้องห่วง ๖.๗ ล้านตัน ที่เคยคุยมา เราคุยกันมาเมื่อ ๒ เดือนที่แล้ว ตอนนี้จะบอกว่าอย่างไรก็แล้วแต่ ตัวเลขนี้เป็นตัวเลขสำคัญครับ ประเทศไทยใน ๕ เดือน มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พฤษภาคม ปรากฏว่าเราขายข้าวออกไปแล้ว ๕.๐๒ ล้านตัน ปีนี้เราตั้งเป้าว่าจะขายข้าวส่งออกประมาณ ๙ ล้านตัน ตอนนี้ถ้าดูตามนี้ครับเราмаเกินครึ่งแล้วด้วยซ้ำ นี่เพิ่ง ๕ เดือนถามว่าเมื่อเทียบกับปีที่แล้วเป็นอย่างไรครับ ปริมาณส่งออกข้าวเรามากขึ้นถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ พุดง่าย ๆ ถ้าปีที่แล้วส่งออก ๑๐๐ ปีนี้ก็ ๑๕๐ เพราะฉะนั้นเรียนเลยว่า ตัวเลขเรื่องส่งออกไม่มีปัญหา แล้วก็เรื่องข้าวฟิลิปปินส์ผมก็คงไม่ต้องอธิบายแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีได้อธิบายอย่างชัดเจนแล้วว่าทำไม แต่มันก็มีเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่น่าสนใจน่าพูดถึง ปกติไม่ใช่ทะเลาะทะเล่าจะไปประมูลได้ ฟิลิปปินส์เขามีเงื่อนไข ผมอ่านให้ท่านฟังตามข้อมูลที่ทางราชการส่งมาให้ เขาบอกการประมูลข้าวของเอกชน ถ้าจะไปทำทันทีทำไม่ได้ เพราะรัฐบาลฟิลิปปินส์เขากำหนด เขาใช้คำว่า เฮด ออฟ สเตท (Head of state) คือต้องมีคนลงชื่อ ต้องมีหนังสือรับรอง ความจริงเฮด ออฟ สเตท ถ้าแปลตรงตัวคือประมุขของรัฐ แต่ประเทศไทยก็คือท่านนายกรัฐมนตรีต้องเซ็นด้วย อันที่ ๒ ถ้าทะเลาะทะเล่าไปก็จะผิดกฎหมายตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกำหนดอำนาจของกระทรวงการคลังในการค้าประกัน ฉบับที่ ๒ ปี ๒๕๑๙ ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี แล้วก็ค้าประกันเฉพาะหนี้ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ เพราะฉะนั้นอยู่เฉย ๆ ทันทึเลยเอาไปไม่ได้ แล้วย้ำอีกครั้งหนึ่งท่านนายกรัฐมนตรีสมัครก็ได้บอกแล้วว่า ได้คุยกับประธานาธิบดีทางโน้นแล้ว อันนี้เป็นเหตุเป็นผลว่าทำไมถึงถอนเรื่องออก ถึงเรื่องอย่างไร นะครับ ตรงนี้ผมจะขอผ่าน ผมย้ำนะครับท่านจะได้สบายใจว่าออร์เดอร์มีแน่นอน

๕๑๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๒๓๓/๒

คราวนี้เราพูดถึงเรื่องข้าวถุงผงฟ้า ถ้าผมตอบท่านตรง ๆ ผมเข้ามา
กระทรวงพาณิชย์ ผมไม่ชอบคำว่า ธงฟ้า เลย ไม่รู้เป็นอย่างไรไม่ชอบ เพราะมันได้ยื่น
มาตลอด เอะอะอะไรก็ธงฟ้า ผมได้ยื่นอย่างนี้มาตลอดจริง ๆ แล้วผมก็ถามข้าราชการ
ตั้งหลายทีแล้วว่า ท่านไม่มีทางเลือกอย่างอื่นหรือท่านต้องใช้ธงฟ้าตลอด บางคนยังสัพยอก
ผมเลยจะให้เป็นธงสีแดงหรือ ธงสีเหลืองหรือ แต่ประเด็นมันไปอยู่ตรงไหนครับ ตอนนั้น
ที่มีการตัดสินใจทำข้าวถุงท่านไม่ได้นั่งอยู่ในเหตุการณ์ ผมบอกแล้วว่ายุทธศาสตร์
มันต้องปรับเปลี่ยน ไม่ใช่ว่าอาทิตย์ต่ออาทิตย์หรือเดือนต่อเดือนนะครับ วันต่อวัน
ท่านสังเกตดี ๆ นะครับราคาข้าวในตลาดโลกพุ่งสูงขึ้น ถ้าผมเป็นคนทำหรือเปล่า
ผมตอบท่านตรงเลยนะครับด้วยความเป็นสุภาพบุรุษและลูกผู้ชาย ไม่เกี้ยว แต่ผม
มองออกเพราะว่าแฟคเตอร์ (Factor) องค์ประกอบอื่น ๆ มันบอก แล้วผมก็ได้บอก
ให้ทุกคนรู้ว่าชาวนาอย่าเพิ่งขาย รอ ๓๐,๐๐๐ บาท แล้วค่อยขาย และท่านอย่ามาแปลความ
ตรงนี้ผิดด้วยนะครับ แล้วอย่ามาแก้งไม่รู้ด้วยอันนี้ผมต้องพูดตรง ๆ ชาวนาขาย
ข้าวเปลือก พ่อค้าขายข้าวสาร ท่านต้องแยกให้ดี ๆ ชาวนาเพียงแค่ขายข้าวส่งออก
เอฟโอบี (FOB) เขาไม่รู้เรื่องอย่างนั้นนะครับ คราวนี้เราก็กลับมาประเด็นตรงข้าวถุงผงฟ้า
พอข้าวเมืองนอกราคาดีมาก ๆ ข้าวในประเทศขึ้นฮุดฮุดเลย ขึ้นเสียจนกระทั่งถ้าท่านมีใจ
ยุติธรรมแล้วท่านเปิดกว้าง -----

๕๑๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๓๔/๑

ข่าวหน้าหนึ่งสื่อพิมพ์ทุกฉบับลงข่าวตลาดสด คนแห่ไปซื้อข้าว ไม่ว่าจะห้างธรรมดา หรือโมเดิร์น เทรด ผมดูโทรทัศน์ทุกคืน ผมเติบโตมาจากสายข้าวด้วย สายสื่อด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อผมดูผมก็เห็นภาพอย่างหนึ่งคือประชาชนกำลังเดือดร้อน แล้วสิ่งที่น่ากลัวกว่านั้นผมจะเล่าอะไรให้ท่านฟัง แล้วท่านจะไม่เคยได้ยินอย่างนี้มาก่อน ฟังนี้ผู้ผลิตข้าวถุงมานั่งประชุมอยู่เต็มไปหมดเลย เราก็ถามเขาว่าทำไมข้าวมันถึงหายไปจากในตลาด โดยเฉพาะโมเดิร์น เทรด ห้างต่าง ๆ บิ๊กซี คาร์ฟูร์ โลตัส ซึ่งมีไม่รู้กี่ร้อยสาขาข้าวหายไปหมด เขาก็บอกว่าส่งไปเท่าไรก็ไม่พอขาย แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่เขาพูดก็คือเขาบอกเขาหมุนเงินไม่ทัน ผมก็ถามว่าทำไมหมุนไม่ทันล่ะ เขาก็บอกว่าทุกที่สมมุติเขาลงทุน ๑๐๐ ล้านบาท เขาเอาไปส่งคนก็ซื้อปกติกินเดือนต่อเดือน แต่ตอนนี้คนไปซื้อขึ้น ๓ เท่า ๔ เท่า เขาก็ต้องลงทุนเยอะ ห้างโมเดิร์น เทรด ก็จ่ายเงินกว่าจะคืนเขา ๒ เดือน ๓ เดือน ผมก็หันไปถามโมเดิร์น เทรด บอกว่าแล้วทำไมคุณจ่ายเขาอย่างนี้ เขาบอกปกติเอาข้าวมาวางในห้าง ข้าวกินพื้นที่ในห้างเยอะ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งก็ต้องเก็บค่าวาง ค่าพื้นที่ เซเวน อีเลเวน (Seven eleven) ก็ทำอย่างนี้ ห้างต่าง ๆ ก็ทำอย่างนี้ แล้วเงื่อนไขคุณจ่ายเงินคืนเขาอย่างไร เขาก็บอกว่า ๒-๓ เดือน ผมก็บอกถ้าเกิดอย่างนี้เพื่อไม่ให้ข้าวหายจากตลาดพวกคุณจะทำอย่างไร เขาก็บอกว่าถ้าจ่ายสักเดือนหนึ่งเขาสามารถจะหมุนเงินทัน ผมก็ไปบอกโมเดิร์น เทรด นั่งประชุมกันอยู่ที่นี่คณะกรรมการก็อยู่กับเต็มเลย บอกว่าถ้าอย่างนั้นคุณจ่ายเร็วขึ้นสิ ข้าวเขาเอามาวางตูมปั๊บแทบไม่ทันวันคุณก็ขายหมด ถ้าท่านสมาชิกทุกท่านทราบตอนนั้นท่านก็คงจะรู้เดินเข้าไปในห้างนี้ว่างเปล่าหมด สถานีโทรทัศน์ทุกช่องประโคมข่าวบอกว่าข้าวหายไปจากท้องตลาดไม่รู้หายไปอยู่ที่ไหน ข้าวถุงหายหมด

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านรัฐมนตรีที่เคารพครับ ผมขอความกรุณาคือทางฝ่ายค้านเขามีหนังสือมาถึงผม ๒ ฉบับ ให้ท่านตอบตามประเด็นที่เขาถาม แล้วให้ตอบสั้น ๆ เขาบอกสำหรับท่านเขาไม่ติดใจอะไรหรอกครับ

นายมีngthัญญ์ แสงสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ถ้าไม่ติดใจผมก็ไม่ต้องอธิบายแล้วครับท่านประธาน ผมขอปรึกษา ต้องอธิบายอีกไหมครับ

๕๑๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๓๔/๒

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คืออย่างเรื่องปู้ เรื่องสินค้า ด้านเกษตรอย่างอื่น เรื่องกระเทียมเรื่องอะไร เอาสั้น ๆ นะครับ

นายมีngthัญญ แสงสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบพระคุณครับ

นายมีngthัญญ แสงสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ที่ผมพยายามจะตอบเรื่องข้าวถุงธงฟ้าว่าทำหรือไม่ทำ เพราะมีสมาชิกบอกว่าตอนแรกทำ ตอนหลังไม่ทำ ทำแล้วราคาตก มันเกิดอะไรขึ้น ผมก็กำลังจะบอก ๑ ๒ ๓ ถ้าผมตัดประเด็นเร็ว ๑ ๒ ๓ ได้เร็ว พอหลังจากนั้นพอข้าวหายไปจากตลาดปู้ พอคุยเสร็จ เขาก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นทำอย่างไรก็มีทำข้าวถุงธงฟ้า ก็ทำออกมาแสนถุง ๓ ลอต (Lot) ทานเชื่อไหมครับ พอบอกว่าจะทำแค่นั้นพอตอนนั้นก็มีติดออกมาว่าจะทำเท่านั้น ข้าวไม่รู้ ถล่มทลายมาจากไหนสูงท่วมหัวเลย เรายังบอกเลยว่าไปเดินในห้างระวังข้าวจะล้มทับ คราวนี้มาประเด็นตรงเรื่องข้าวถุงถามว่าทำไมตอนนี้หยุดก็ในเมื่อในที่ประชุมเขามีมติกัน ออกมาบอกว่าราคามันอยู่ค่อนข้างนิ่งแล้ว ตอนนั้นรัฐทำออกมาประมาณ ๑๒๐ บาท แล้วมันก็ทำให้ราคาข้าวมี ๒ หลักการ หลักการที่ ๑ คือไม่ทำให้ราคาตลาดสูงเกินไป ไม่อย่างนั้นใช้สีซีดราคา ๆ เปลี่ยนไป ซึ่งสมาชิกก็อภิปรายไปแล้วเพื่อจะดึงราคาตลาด ก็จะตกประมาณ ๑๐-๒๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ข้อที่ ๒ ก็คือทำให้ข้าวไหลเข้ามาในท้องตลาด ตอนแรกเราก็ทำอย่างนี้ เรื่องข้าวถุงตอนนี้ถามว่าหยุดแค่เท่าไร ก็จะหยุดไปประมาณ ๒-๓ เดือนแล้วประเมินผล จะมีการดูกันอีกครั้งหนึ่งว่าเป็นอย่างไร

ที่นี้กลับมาถึงเรื่องสิ่งที่คุณอยากจะพูดต่อ เรื่องปู้ เรื่องสิ่งต่าง ๆ เท่าที่ฟังดู เมื่อคืน ถ้าผมฟังคุณเรียงตรง ๆ ฟังดูน่าตกใจถ้ามันเป็นอย่างนั้นจริง กำไรกันตั้งเป็นหมื่น ๆ แต่คราวนี้มันก็มีหลายเหตุผลที่ต้องกลับมาดูกันในทางองค์ประกอบ อย่างเรื่องการตั้ง กรรมการต่าง ๆ เข้ามา สภาอุตสาหกรรมเขาจะมีตัวแทนของเขา สภาหอการค้าเขามี ตัวแทนของเขา ถามว่าแล้วเขาจะเอาใครเข้ามาเป็นกรรมการเวลามาประชุม เขาก็ต้อง เลือกลงจากทางภาษาเราเรียกกรรมการ ----- - ๒๓๕/๑

๕๑๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จිරุช ๒๓๕/๑

ทางเขาก็ต้องเอาผู้เชี่ยวชาญเรื่องปุ๋ย มันก็เหมือนมาดีเฟนด์ (Defend) กันทำไม เพราะอะไร
แพงไม่แพง ต้นทุนอยู่ตรงไหน แล้วเขาก็มีสูตรมีการคำนวณของเขาอยู่ เพราะฉะนั้น
ถ้าเกิดสมมุติเรื่องปุ๋ยผมอยากจะเป็นประเด็นสำคัญแค่นั้น ๆ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ท่านใดเห็นว่ามันมีการค้ากำไร มันมีการอันเดอร์ อินวอยซ์ (Under Invoice) โอเวอร์ อินวอยซ์
(Over Invoice) ท่านคิดว่าเขาไปบวกกำไรที่ผิดปกติตรงไหน ผมจะพูดสั้น ๆ ตรงประเด็น
เลยครับ เอาเอกสารมาเถอะครับ แล้วผมจะจัดการให้ ผมย้ำนะครับ ไม่มีเว้นแม้แต่
คนเดียว แล้วผมตัวเล็ก ๆ อย่างนี้ แต่ผมชัดเจนแล้วท่านไปเช็กประวัติผมดูได้ ถ้าเกิด
มันมีปรากฏการณ์อย่างนั้นจริง ผมจะจัดการให้ท่านเห็นทันตา ขอให้พ่อแม่พี่น้องสบายใจ
เรื่องปุ๋ยก่อนจะผ่าน ผมอยากที่จะเพิ่มเติมนิดหน่อยที่ผมเป็นห่วงอยู่ วันนี้แพคเตอร์หนึ่ง
หรือองค์ประกอบหนึ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือน้ำมันขึ้น ปีโตรเคมีขึ้น ปุ๋ยขึ้นตาม อันนี้
ต้องยอมรับอย่างหนึ่งนะครับ ถ้าวเฉลี่ยราคาปีก่อนโน้น น้ำมันอยู่ที่ ๖๐-๖๕ เหรียญ
ต่อบาร์เรล ใครเลยจะไปนึกว่าวันนี้มัน ๑๓๐ กว่า ผมมีข้อมูลบางอันประกอบที่จำเป็น
ต้องเล่านะครับ ผมเพิ่งไปราชการประเทศมาเลเซีย ท่านนายกรัฐมนตรีให้ผมไป
ผมได้ไปพบกับคุณบันดาวิ พบกับรัฐมนตรีของมาเลเซีย ท่านเชื้อใหม่ครับ มาเลเซีย
เป็นคนขุดน้ำมันได้เองและร่ำรวยถึงขนาดสร้างตึกปิโตรนัสขึ้นมาเป็นตึกแฝดที่สูงที่สุด
ในโลก มาเลเซียตัดสินใจขึ้นราคาน้ำมันเมื่อ ๓ อาทิตย์ที่แล้ว ๔๐ เปอร์เซ็นต์ วันนี้น้ำมัน
มาเลเซียลิตรละ ๒๗ บาท แล้วผมก็ถามเขาบอกว่าแล้วราคาส่งออกล่ะ ราคาน้ำมันดิบ
เป็นอย่างไร ครูด ออยล์ (Crude oil) เป็นอย่างไร อันนี้ท่านอย่าเพิ่งเชื่อตามนี้ เขาบอก
ผมมาว่าอย่างนี้ครับ เขาบอกอีกไม่กี่วันที่ ๑๕๐ และดีไม่ตีสิ้นปีนี้ ๒๐๐ เหรียญต่อบาร์เรล
เราเตรียมพร้อมที่จะมองอนาคตที่จะแก้ปัญหากันอย่างนั้นหรือยัง อันนี้ตัดประเด็นไปก่อน
กลับมาเรื่องปุ๋ย ถ้าถามว่าเป็นไปได้ต้องการทำอะไรนะครับ

ข้อที่ ๑ ปุ๋ย อย่างที่ท่านอภิปรายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ พูดไปถึงเรื่องซื้อปุ๋ย เป็นไปได้เราอยากให้เปิดมากที่สุด ไม่ใช่ที่เจ้าหน้าที่มีอยู่
สิ่งที่ผมโดนมากที่สุดเลยในวันที่มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คือผมบอกเลย
จากคนที่เคยเห็นหน้าเห็นตา รู้จักกันดี ๆ วันนี้พ่อค้าเกลียดผมไปก่อนประเทศแล้วครับ

๕๑๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จิรนุช ๒๓๕/๒

ผมว่าถ้าท่านไม่รู้เรื่องนี้ท่านก็ผิดปกติ หรือแม้แต่กระทั่งตรง ๆ นะครับ เขาทำไปจนกระทั่งถึงขนาดไปจ้างคนเขียนบทความค่าผมเป็นล้านเป็นสิบล้านก็มี ผมโตมาจากสื่อไม่ใช่ผมไม่รู้ ผมเข้าใจหมด ผมบอกเลยผมพร้อม ในเมื่อตัดสินใจมาอยู่ตรงนี้ ผมจะอยู่ข้างประชาชน แล้วก็คนยากจน ผมไม่มีขมครับ สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องคุยเรื่องปุ๋ยปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ถ้าเป็นไปได้ ข้อที่ ๑ หาแหล่งที่ซื้อ ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะเป็นคนดูแลเรื่องนี้ ข้อที่ ๒ แหล่งไหนได้ราคาดีตามผม สนับสนุนเต็มที่ ข้อที่ ๓ ลดปุ๋ยวิทยาศาสตร์ลงมาถ้าเป็นไปได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพิ่มปุ๋ยอินทรีย์ เพิ่มปุ๋ยชีวภาพ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วถ้าเป็นไปได้กรณีศึกษาใดก็ตามเรากำลังจับมือกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อยู่ ถ้าเขาสามารถทำเกษตรอินทรีย์ได้ เราจะมาเป็นตัวอย่าง โบลว (Blow) ออกมาให้คนเห็นแล้วเป็นตัวอย่างที่ดีกับเกษตรกร เราคำนึงถึงเรื่องเกษตรกร เรื่องต้นทุนเรื่องปุ๋ยผมผ่านนะครับ

ผมว่าเรื่องราคาพืชผลต่าง ๆ ผมอยากทราบเรียนผ่านสมาชิก ผมเรียนเลยครับว่ามีอบเกษตรกรเรื่องพืชผลที่ผ่านมา ผมก็เห็นอย่างนี้มาตลอด ผมว่าตั้งแต่เล็กจนโตผมก็เห็นอย่างนี้จนอายุเท่านี้แล้ว ถ้าจะพอให้อภัยกันหรือคุยกัน รู้เรื่องนะครับ ด้วยสถานการณ์จาก ๖๐-๖๕ เหรียญต่อบาร์เรล ไปเป็นน้ำมัน ๑๓๐-๑๔๐ เหรียญต่อบาร์เรลวันนี้ท่านจำได้ไหมครับ เมื่อก่อนน้ำมันลิตรหนึ่งก็บาท วันนี้ลิตรหนึ่ง ๔๐ กว่าบาทผมพูดตรงนะครับ มีอบที่ท่านบอกมาทั้งหมด ผมพยายามแก้ไขมากที่สุด รวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ๑๐๐ มีอบอาจจะแก้ได้สัก ๗๐-๘๐ มีอบ -----

ผมว่าผมทำเยอะที่สุดเท่าที่จะทำได้แล้ว ถ้ามันจะไม่ครอบคลุม ไม่ไปถึง ไม่ไปคัฟเวอร์ (Cover) พื้นที่ใดบ้างก็ต้องขออภัย แต่บางอย่างก็ต้องเข้าใจด้วย อย่างลำไยเชียงใหม่ อันนี้ผมพูดตรง ๆ มันยังไม่ถึงฤดูกาลเลย แล้วตัวเลขเราทดลองทำเรื่องซื้อขายล่วงหน้าซื้อขายล่วงหน้าไม่ได้หมายถึงเกษตรล่วงหน้าที่จะคอมโมดีดี เราหาตลาดมา ๓๘ บริษัทจากทั่วโลก เขามาสั่งซื้อ ๘ แสนกว่าตันแล้ว แล้วตอนนี้เรามีปัญหาของเราตรงกันข้ามด้วยเรามีอยู่ ๔ แสนกว่าตัน ภาคใต้เราก็ไปทำที่สุราษฎร์ธานี เรื่องพืชผลผมคงไม่คุยอะไรเยอะนะครับ ผมอยากขมวดปมเรื่องสุดท้าย ผมอยากพูดอะไรบางอย่าง ผมเห็นท่านไทรรงค์ สุวรรณศิริ พูด ผมพูดจริง ๆ นะครับ ตั้งแต่ผมเด็ก ๆ มาแล้วผมชื่นชมท่านแล้วผมก็ชื่นชมในวิธีการอธิบายที่ทำภาษาเศรษฐศาสตร์ให้เป็นมิติจากยากเข้าใจง่ายแล้วท่านมีอารมณ์ขัน อันนี้ด้วยความเคารพและชื่นชมจริง ๆ โปรดสังเกตแววตาคุณนี่จริงใจครับ สิ่งที่ผมจะบอกท่านก็คือว่าผมจะพยายามเลียนแบบท่าน แต่จะได้ครึ่งหนึ่งของความสามารถท่านหรือไม่ ขอความกรุณาได้โปรดตั้งใจฟังสิ่งต่อไปนี้ครับ ผมจะไม่มาอธิบายที่ซึ่งจะอันละเอียดยี่คือราคาน้ำมันจากที่ผมบอก ๖๐ เหรียญ ๖๕ เหรียญ ขึ้นมา ๑๓๘ เหรียญ ๑๓๕ เหรียญ ๑๔๐ เหรียญ แล้วแต่สถาบันใดที่อ้างอิง ถ้าค่ากล่าวของรัฐมนตรีประเทศเพื่อนบ้านเราเป็นจริง ท่านก็เตรียมเผชิญสถานการณ์ ๑๕๐ เหรียญ และ ๒๐๐ เหรียญ วันนั้นท่านว่าจะเกิดอะไรขึ้น ผมเรียนท่านเลย มันไม่ใช่ น้ำมันเต็มรถอย่างเดียว กาแฟถ้วยนี้ ขนมหุ้นนี้ทุกอย่างมีต้นทุนของการขนส่งอยู่หมด เพราะฉะนั้นตรงนี้คนจะต้องเผชิญแน่นอน สิ่งเหล่านี้บอกว่าคนไทยหลีกเลี่ยงประเทศเดียวได้หรือเปล่า ไม่มีทางครับ แล้วมันเป็นแบบนี้ทั้งหมด นี่เป็นเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ ท่านคงได้ยินเรื่องแฮมเบอร์เกอร์ ไครซิส (Hamburger Crisis) วิกฤติการณ์ทางการเงินของอเมริกา ซึ่งบางคนบอกว่าเป็นเมืองหลวงเศรษฐกิจของโลก แฮมเบอร์เกอร์ ไครซิส คืออะไร ก็เหมือนต้มยำกุ้ง ดีซีส (Decease) ๑๐ ปีที่แล้วปี ๒๕๔๐ เราเจอวิกฤติเศรษฐกิจ ปรากฏว่าแฮมเบอร์เกอร์ ไครซิส ก็เกิดขึ้น มันเกี่ยวพันอะไรกับเรา ๓ อย่างแน่นอน อย่างแรกเลยตลาดส่งออกที่ใหญ่ที่สุดอันดับ ๑ ของโลก ของไทยอยู่กับอเมริกา ท่านรู้ไหมครับ เดียวผมจะไปต่อเรื่องราวตลาดส่งออกที่ท่านเป็นห่วง

๕๑๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๓๖/๒

ที่ท่านคุยกันเมื่อวานมัน ๗๐ ไม่น่า ๗๐ เท่าไร แล้วมันเกิดอะไรขึ้น พอมาอันที่ ๒ บังเอิญทั่วโลกเราค้าขายกับประเทศจีน แยก ฝรั่งเศส ๗๑ เปอร์เซนต์ โดยประมาณถึง ๗๑.๑ เปอร์เซนต์ เราใช้เงินสกุลสหรัฐอเมริกา มันเลยเกิดผลกระทบค่อนข้างมากคืออะไร เงินเขาอ่อนบาทเราก็แข็ง มันตัวอย่างนี้กลับกันไปกลับกันมา แต่สิ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ตาม น้ำมันจาก ๖๐ เหรียญ ๖๕ เหรียญขึ้นมาเป็น ๑๓๐ เหรียญกว่า อันนี้คือข้อแรก คราวนี้พอมาดูสิ่งที่ผมอยากจะคุยมาโยงเมื่อวาน ก็มีท่านสมาชิกพยายามบอกว่าเรื่องเงินเพื่อคุณดี ๆ ชัด ๆ เลย อาจจะเมื่อวานท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็พยายามที่จะตอบ หรือตอบตรงนี้ผมถือโอกาสให้ท่านดูนะครับ วันนี้ถามว่าดัชนีราคาผู้บริโภคปี ๒๕๕๑ มกราคมถึงพฤษภาคมตอนนี้เราอยู่ ๕.๘ ที่เราตกใจกันในเดือนพฤษภาคมคือ ๗.๖ ถามว่า ๗.๖ สูงไหม ตอบเลยสูง แต่ถามว่าสูงเพราะอะไร ปัจจัยสาเหตุน้ำมัน แล้วเดี๋ยวมันจะมาโยง แล้วมีสมาชิกบางท่านอภิปรายบอกตกลงทิศทางพลังงานเอาอย่างไร ทิศทางเรื่องน้ำมันเอาอย่างไร เรื่องอุตสาหกรรมเอาอย่างไร แล้วเงินเพื่อคุณจะแก้อย่างไร แล้วปัญหาคุณจะทำอย่างไรเรื่องส่งออก ผมจะอธิบายแบบกระชับให้ท่านเข้าใจหมด เรื่องนี้บอกเลย เดิมประมาณการไว้ว่าค่าซีพีไอ (CPI) จะอยู่ประมาณ ๕-๕.๕ -----

๕๑๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนี้พร ๒๓๗/๑

แต่นั้นแปลว่าจะไรภายใต้สมมุติฐานราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยจะอยู่ที่ ๑๐๕ เหรียญต่อบาร์เรล แต่วันนี้มันมา ๑๓๘ แล้ว เพราะฉะนั้นวันนี้ ถ้าเฉลี่ย ๕.๘ ยังถือว่าเราควบคุมได้ดีพอสมควรอยู่ แต่ประมาทไม่ได้นะครับ

อีกเรื่องที่น่าสนใจ เรื่องนี้ไม่ใช่มาปลอบใจกันเอง ผู้บริหารที่ดีความจริงกับตัวเลขต้องออกมา อัตราเงินเพื่อประเทศต่าง ๆ ท่านดู ในเดือนพฤษภาคม เวียดนามอยู่ที่ ๒๕.๒ อินโดนีเซียอยู่ ๑๐.๔ ฟิลิปปินส์ ๙.๖ อินเดีย ๘.๒ จีน ๗.๗ ประเทศไทยยังอยู่ ๗.๖ ซึ่งว่าเดือนสูงที่สุดแล้วนะครับ

เพราะฉะนั้นถ้า ๕.๘ คุมเฉลี่ยอยู่อย่างนี้พออยู่ได้ แต่ต้องปรับตัวอย่างอื่น ผมอยากปิดท้ายด้วยเรื่องบางเรื่องให้ท่านฟัง เรื่องนี้สำคัญครับ ผมย้ำผมจะผ่านเรื่องนี้ อีกทีหนึ่ง เรื่องส่งออกข้าวปีที่แล้ว ๓.๓ ปีนี้ ๕.๒ โตขึ้นร้อยละ ๕๑ ไม่ต้องห่วงนะครับ ถ้าชาวนาจะปลูกข้าวนาปรัง ข้าวนาปี ข้าวพิเศษอะไรก็แล้วแต่เราจะหาตลาดให้ ถนนทุกสายสู่เรา ตรงนี้ผ่านกลับมาตรงนี้ครับ ท่านดูอันนี้ดี ๆ เรื่องนี้สำคัญกับคนทั้งประเทศ องค์การสหประชาชาติ นายบัน คี-มูน องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ นายจาคส์ ดิอูฟ องค์การการค้าโลก นายปาสคอลล ลามี ผู้อำนวยการใหญ่ ทุกคนมีความเห็นในต่างกรรมต่างวาระ เรื่องนี้เป็นวาระของโลก บอกว่าจะไรครับ บอก ๒ ประการ โลกจะต้องเผชิญอะไร อันที่ ๑ วิกฤติการณ์อาหาร โดยเฉพาะเขาโยงมาเรื่องข้าว อันที่ ๒ คือเรื่องพลังงาน ผมขอตอบคำถามตรงนี้ดังต่อไปนี้ เอาเรื่องพลังงานก่อน คนบอกว่าประเทศไทยโชคดีมีน้ำมันน้อย หรือเกือบไม่มีน้ำมันเลย ทิศทางพลังงานจะเอาอย่างไร จะแก้ปัญหาอย่างไร ท่านดูข้อมูลตรงนี้แบบเร็ว ๆ ผมจะฉายแบบเร็วเลย รถยนต์ที่มีอยู่ในประเทศทั้งหมด ๒๕.๗ ล้านคัน เป็นจักรยานยนต์ ๑๕.๙ เป็นรถยนต์เก๋ง ๓.๖ เป็นรถบรรทุกทุกเป็นปิกอัพอื่น ๆ ๖.๒ ล้านคัน ทั้งหมดนี้ใช้เบนซินอยู่ ๒๗ เพอร์เซ็นต์ ใช้ดีเซล ๗๓ เพอร์เซ็นต์ เรื่องนี้มันมาเกี่ยวอะไร มันมาเกี่ยวประเทศไทยไม่มีน้ำมัน ถ้าสมมุติต้นทุนรั้งใช้น้ำมันไปเรื่อย ๆ เหมือนมีข้าวกินแล้วไม่กิน แต่จะไปกินสปาเก็ตตี้ มันโยงอะไรครับ เบนซินลิตรหนึ่งตกประมาณ ๔๒ บาท ๔๐ กว่าบาท คราวนี้วิธีแก้ปัญหาเฉพาะหน้าคืออะไรครับ เอาเอทานอลออกมา เอามันสำปะหลัง เอาอ้อยมาทำมันก็เกิด

๕๑๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนี้พร ๒๓๗/๒

อี ๑๐ อี ๒๐ แล้วก็จะไป อี ๘๕ ถ้าอี ๘๕ แปลงก็เอาแอลกอฮอล์ ๘๕ เปอร์เซ็นต์มาผสม แต่คราวนี้มันก็โยงขึ้นมากบอกว่าแล้วถ้าเกิดน้ำมันไปอย่างนี้แล้วพลังงานล่ะ ไม่มีน้ำมัน ก็ต้องนำน้ำมันเข้า ผมอยากย้ำตัวเลขนะครับ เรื่องน้ำมันเราตั้งงบประมาณชาติเอาไว้ ๑.๘๓ ล้านล้านบาท ปรากฏว่าเราเสียเงินค่าพลังงานออกไป ๘ แสนล้านบาท ถึง ๑ ล้านล้านบาท เพราะฉะนั้นถ้าเราแก้ค่าใช้จ่ายตรงนี้ต้องถูกแก้แล้วมันโยงอะไรครับ ผมฝากการอภิปรายเรื่องนี้ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่ผมว่ามันควรจะไปได้ถึง ประชาชน ผมในฐานะเป็นประธาน คอพ. (คณะกรรมการบริหารจัดการเรื่องอาหารและพลังงานเพื่อรองรับสถานการณ์วิกฤติอาหารและพลังงานของโลก) ประธานคณะทำงาน เรื่องอาหารและพลังงานในการบริหารจัดการในภาวะวิกฤติ ผมเรียกเขามาประชุมก็คือ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมมอเตอร์ไซค์ อุตสาหกรรมพลังงาน แล้วผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมดได้ความดังต่อไปนี้ ท่านฟังข้อความตรงนี้ดี ๆ เมื่อกี้เราบอกว่ารถจักรยานยนต์มี ๑๕.๙ ล้านคัน -----

๕๑๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๒๓๘/๑

เป็นเครื่องยนต์ ๔ จังหวะเสีย ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ๒ จังหวะ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เฉพาะ ๔ จังหวะ
คำแนะนำเขาบอกมาแล้ว ผู้ผลิตมอเตอร์ไซค์บอกว่าให้ใช้น้ำมัน ๙๑ อี ๑๐ ได้ ตรงนี้
เท่ากับท่านจะประหยัดน้ำมันใช้ชาติได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นี่คือเบื้องต้นเอามาตรการ
ชอร์ต เทอม (Short term) ก่อนนะครับ ท่านได้ลิตรละ ๔ บาท แต่คราวนี้มาถึงเรื่องสำคัญ
แล้วรถยนต์จะไปอย่างไร แล้วเรื่องพลังงานจะแก้อย่างไรกัน ประเด็นนี้คือประเด็น
ที่สำคัญที่สุดครับ ในอ่าวไทยผมย้ำอีกครั้งหนึ่งครับ วันนั้นผมคุยกับมาเลเซียเขาก็
คุยกันถึงประเด็นนี้ มาเลเซียมีน้ำมันที่กลั่นตันชุดขึ้นมาใช้ ปรากฏในอ่าวไทยมีแก๊ส
ทั้งหมด ๑๑ แหล่งใหญ่ ๑๐๐ กว่าหลุมใหญ่ แล้วก็ ๑,๐๐๐ กว่าหลุมเล็ก แล้วฝั่งพม่า
ท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกแล้วเพิ่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานไปเซ็นสัญญา
หลุม ๑ แหล่ง ๑ แหล่ง ๒ แล้วก็เอ็ม (M) ๙ ๒ อันรวมกันแล้วนะครับ ถ้าเฉพาะฝั่งไทย
จะอยู่ที่ประมาณ ๒๕ ปีขึ้นไปที่จะมีแก๊สใช้ ถ้ารวมฝั่งพม่าแล้วก็บวกที่กำลังจะเซ็นสัญญา
อีกในอนาคต เผลอ ๆ ๕๐ ปีบวกลบ คราวนี้ประเด็นมันไปอยู่ตรงไหน ไปอยู่ตรงนี้สิครับ
ท่านดูตรงนี้ครับ รถยนต์ที่ใช้อยู่ครับ ทิศทางมันต้องกำหนดอุตสาหกรรมชัดเจน
ผมบอกท่านเลย รถยนต์ ๒ พลังงานจะต้องเกิดขึ้น แล้วมันไม่ชัดเรื่อง อี ๑๐ อี ๒๐ อี ๘๕
มันจะไปด้วยกันครับ ผมขออนุญาตอธิบายด้วยวาจาไม่ใช่ชาร์ทแล้วดีกว่ามันจะได้มัน
ประเด็นก็คือว่าคนกำลังถามว่าตกลงใช้แก๊ส ตกลงใช้น้ำมัน อีกฝั่งหนึ่งบอกอี ๘๕
เข้าป่าหรือเปล่า ฝั่งหนึ่งใช้แก๊สแล้วมันจะเอาแก๊สที่ไหนมาใช้ แล้วราคาแก๊สจะเป็น
อย่างไร ผู้คนกำลังตื่นตระหนก ค่าใช้จ่ายน้ำมันก็ ๔๒ บาท ๔๕ บาท หรือ ๕๐ บาท
ในอนาคต คำตอบเป็นอย่างนี้ เราคุยกันแล้วนี่รถยนต์จะมาเป็นรถ ๒ พลังงานครับ
วันนี้ผมไม่ได้มาขายโฆษณาหรอกครับ แล้วท่านไม่ต้องมาบอกว่าผมอยู่บริษัทรถยนต์เก่า
มาก่อน ๒ ยี่ห้อที่ออกมาแล้วคือเมอร์ซีเดส เบนซ์ กับเซฟโรเลต เป็นรถ ๒ พลังงานครับ
เจอแก๊สเติมแก๊สซีเอ็นจี เจอน้ำมันเติมน้ำมันได้ เครื่องมันสวิทช์ไปสวิทช์มาแล้วจะออก
มาอีกประมาณ ๕-๗ ยี่ห้อในปีนี้อย่างนี้ เพราะฉะนั้นแปลว่าอะไรครับ แล้ว อี ๘๕ ละ
ถ้าเกิดเครื่องเป็น อี ๘๕ แล้วเติมอย่างไรเขาเรียก เฟค ฟิวเอล (Fake fuel) ถ้า อี ๘๕
ถ้าเกิดมีน้ำมัน อี ๒๐ ก็เติม อี ๒๐ เจอน้ำมัน อี ๑๐ ก็เป็น อี ๑๐ เป็นน้ำมันธรรมดา

๕๒๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๒๓๘/๒

มันก็รับได้ เพราะฉะนั้นผมบอกย้ำอีกครั้งหนึ่ง ทิศทางของพลังงานเป็นอย่างนั้น และอันสุดท้ายน่าจะเป็นข่าวดีนะครับ อันนี้ครับ ราคาซื้อเพลิง ๘.๕๐ บาท แก๊สจนถึงสิ้นปี แล้วยังเป็น ๑๒ บาท แล้วยัง ๑๓ บาท ราคาจะเป็นอย่างนี้ คราวนี้ถ้าผมอธิบายมาทั้งหมดอย่างนี้ ผมคิดว่าไม่ว่าเรื่องพลังงาน เรื่องส่งออก เรื่องปุ๋ย เรื่องอะไร ผมคิดว่าท่านคงพอเข้าใจได้พอสมควร ตัวเลขสุดท้ายครับ ส่งออกปีที่แล้วเราส่งออก ๕.๒ ล้านล้าน ปีนี้เราส่งไป ๒.๒ ล้านล้าน สิ้นปีแนวโน้มเป้าหมายอยู่ที่ ๖ ล้านล้าน ก็อยากจะบอกให้สบายใจนะครับว่าจะทำงานให้ได้ดีที่สุด มี ๒ ประการสุดท้ายที่อยากพูดครับ เมื่อที่ท่านพูดถึงเรื่องการออกอากาศวันที่ ๑๙ กันยายน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

(นายสาธิต ปิตุเตชะ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานครับ ทางนี้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสาธิต ประท้วงนะครับ เชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอประท้วงท่านรัฐมนตรีที่ตอบวกรวนแล้วก็ไม่ตรงประเด็นที่ถาม ที่สำคัญก็คือว่า ด้วยความเคารพท่าน -----

๕๒๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๒๓๙/๑

ทางฝั่งสมาชิกฝ่ายค้านนี้ยังเหลือผู้อภิปรายอีกหลายท่าน เพราะฉะนั้นเวลาขณะนี้
ผมคิดว่ากลัวว่าจะไม่ทันนะครับ ก็ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ก่อนจะวินิจฉัย ขอต้อนรับนักศึกษาปริญญาโทจากนิต้า ด้วยความยินดีครับ ท่านรัฐมนตรี
ท่านจะจบหรือยังครับ

นายมีงษ์ งามสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ถ้าถามผมโดยภาพรวมนะครับ ผมอยากทิ้งท้ายไว้ ๒ ประเด็น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านจะจบอยู่แล้วใช่ไหมครับ น่าจะจบอยู่แล้ว

นายมีงษ์ งามสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
จะจบอยู่แล้วครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ เชิญครับ

นายมีงษ์ งามสุวรรณ (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ผมจะทิ้งท้ายไว้ ๒ ประเด็น เรื่องออกอากาศ ๑๙ กันยายน อะไรที่เมื่อที่ท่านพูดถึง ผมย้ำ
อีกครั้งหนึ่ง ๑๙ กันยายน ตอนนั้นผมยังทำงาน อสมท แล้วก็มีการออกอากาศประกาศ
ของท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ผมอยากจะทำว่าวันนั้นโดยพระบรมราชโองการท่านยังเป็น
นายกรัฐมนตรีของประเทศไทยอยู่ เรื่องที่ ๒ อสมท เป็นหน่วยงานของรัฐ เรื่องที่ ๓
ยังไม่ปรากฏว่าใครมาจากไหนอย่างไร เรื่องที่ ๔ โดยถูกต้องตามกฎหมาย ณ วันนั้น
ช่อง ๙ เป็นช่องซึ่งเป็นตัวแทนของทีวีพูลในการออกอากาศ ก่อนผมจะทำงานผมได้
ปรึกษากับท่านประธานบอร์ด ปรึกษาเรียบร้อยแล้วว่าถูกต้องไหม อันนี้ถูกต้อง
ตามระเบียบไหม ตรงกันข้ามท่านคิดมุกกลับถ้าผมไม่ออกอากาศแล้วท่านว่าเกิดอะไรขึ้น
เป็นหน่วยงานของรัฐโดยถูกต้อง อันนั้นเรื่องที่ ๑ คงไม่ต้องมาพูดกันแล้ว ผมว่าในห้องนี้
ท่านคงรักความเป็นประชาธิปไตย ไม่อย่างนั้นพวกท่านไม่ได้มานั่งกันอยู่ตรงนี้นะครับ จบ
ตรงนั้นไม่พูดถึงแล้วนะครับ

๕๒๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๒๓๙/๒

แต่ประการสุดท้าย ผมอยากจะพูดอันนี้อาจจะเป็นความรู้สึกเป็น
เซนทิเมนต์ (Sentiment) เป็นอะไรของผมเอง ก่อนการประชุมคณะรัฐมนตรีทุกครั้ง
อันนี้เป็นความรู้สึกเล็ก ๆ ในใจผม ที่ข้างหลังนายกรัฐมนตรีจะมีป้ายคำถวายสัตย์ปฏิญาณ
ข้าพเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะซื่อสัตย์ จะเสียสละ และจะทำ
ประโยชน์เพื่อคุณความดีของประชาชน ผมย้ำอีกครั้งหนึ่งผมอ่านทุกครั้ง นี่ผมไม่ได้พูด
ให้เป็นลำดับสำนวนที่เป็นนักการเมืองเลย ผมนั่งอ่านทุกครั้งแล้วผมก็ตั้งใจทำทุกครั้ง
แล้วตลอด ๔ เดือนที่ผ่านมา ไม่ใช่ ๔ เดือนเท่านั้น ตลอดไปชั่วชีวิต ในเมื่อผมตัดสินใจ
มาทำงานแล้วทำประโยชน์ให้ประเทศ ผมขอยืนยันในความซื่อสัตย์สุจริต ผมขอยืนยัน
อีกครั้งว่าผมจะทำทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของประชาชนด้วยความตั้งใจจริงครับ
กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ต่อไปเป็นวาระของกระทรวงคมนาคม ไซ้ใหม่ครับ ท่านวินัย สมพงษ์ เชิญครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์
กระผมและคณะขออภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม แล้วก็
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านประธานครับ กระผมอภิปรายเสร็จก็จะมี
คณะอีก ๒ ท่านอภิปราย คือท่าน ส.ส. ถาวร เสนเนียม แล้วที่ท่านชาญชัย อิสระเสนารักษ์
เนื่องจากว่าเวลาได้เนิ่นมานานแล้วเวลาก็ค่อนข้างจำกัด กระผมขอกราบเรียนไปยัง
ท่านประธานสภาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีทั้งสองว่าถ้าเผื่อจะกรุณาให้พวกกระผม
และคณะทั้ง ๓ คน อภิปรายเสร็จแล้วท่านก็ตอบรวมทีเดียว กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์
ด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย -----

๕๒๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๒๕๐/๑

ท่านประธานครับ ยากเหมือนกันที่จะอธิบายต่อจากท่านรัฐมนตรีมิ่งขวัญ เพราะลีลาท่านนั้นไปเรื่อยๆ เรียง ๆ เพลิน ๆ ลมเย็นเหมือนกับฟังเพลงเขมรไทรโยคครับ ต้องขอความกรุณาท่านผู้ฟัง ไม่ว่าจะป็นท่านสมาชิกหรือพี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้าน ลีลาของพวกผม ๓ คน ต่อไปนี่ก็จะเป็นอีกแบบหนึ่งครับ หนักไปทางเขมรโยคต้นไทร

ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่าสิ่งที่กระผมจะอธิบายต่อไปนี้ ท่านต้องยอมรับต้องยอมเข้าใจก่อนว่าพวกผมไม่สามารถที่จะยอมรับท่านรัฐมนตรีว่าการ และรัฐมนตรีช่วยว่าการ เพราะฉะนั้นคำชมมันจะไม่ค่อยมี ต้องกราบเรียนท่าน และผมกราบเรียนไปยังท่านประธานว่า ผมไม่ได้มีความเกลียดชังท่านรัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วยว่าการเป็นการส่วนตัวใด ๆ ไม่โกรธ ไม่เคือง ไม่แค้นกันมาก่อนครับ แต่กระผมเพียงแต่ทำหน้าที่แทนปวงชนชาวไทย ในฐานะที่ครั้งหนึ่งห้องที่ท่านนั่งผมนั่งอยู่ เคยเห็นบรรยากาศแล้วก็จำกลิ่นได้ด้วย ท่านประธานครับ ตลอดระยะเวลาที่กระผมอธิบายจะไม่วกวนครับ จะชี้เป้า ๆ สั้นกะทัดรัดเข้าใจง่ายตามสไตล์ผมรับรองครับ ไม่มีคำจ้วงจาบหยาบซ้ำ จะไม่มีคำที่ไม่สุภาพ ท่านสบายใจครับ และผมสอนตัวผมเองมาตลอดชีวิตของการเป็นนักการเมืองว่า นิคคุณเห นิคคุณหารห้ ปคคุณเห ปคคุณหารห้ (นิกคั้นเห นิกคะหาระหัง ปักคั้นเห ปักคะหาระหัง) แปลง่าย ๆ ว่าชมผู้ที่ควรชม แล้วก็ติผู้ที่ควรติ ท่านประธานครับ เอกสารที่ผมมีเพียงน้อยนิดแผ่นเดียวก็ว่าได้ ผมกราบเรียนว่าเป็นเอกสารจริง ผมไม่เอาเอกสารเท็จมาแสดงต่อรัฐสภาแห่งนี้ ผมทำไม่ได้ครับ เป็นของจริง เป็นตราครุฑ แล้วก็รับรองสำเนา ท่านครับ ถ้าผมอธิบายอะไรก็แล้วแต่ที่ไร้เหตุไร้ผล ถ้าผมนั่งอยู่ที่ใดก็แล้วแต่ในสภาแห่งนี้ประທံวงใครสักคนหนึ่ง ถ้าใครที่ถูกผมประທံวงนี้ต้องถือว่าไม่ดีจริง ๆ ครับ เพราะผมเป็นคนอดทนถ้าประທံวงอย่างไม่เข้าท่าเข้าทางครับท่านครับ ถ้าพูดไม่ดี อธิบายไม่ดี ประທံวงไม่ถูกเรื่อง ผมกำลังอธิบายไม่ไว้วางใจตัวผมเอง ผมไม่ใช่ นักการเมืองเด็ก ๆ ก็ขอให้ท่านสบายใจ ท่านประธานครับ ผมรู้ดีครับว่าผมนั้นเคยเป็นฝ่ายค้าน เคยเป็นฝ่ายรัฐบาล ยากจริง ๆ อธิบายไม่ไว้วางใจที่ฝ่ายค้านจะชนะฝ่ายรัฐบาลในสภาไม่เป็นไรครับ นอกจากในสภาเสียงของพี่น้องประชาชนที่ตัดสินใจเลือกกระผมเข้ามานั้นครับ คือเสียงสวรรค์ที่ผม

๕๒๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๒๔๐/๒

ฟังปรารภนาเหนือสิ่งอื่นใดครับ การอภิปรายของกระผมเองนั้นผมจะมุ่งไปที่ตัว
ท่านรัฐมนตรีว่าการเป็นกรณีเฉพาะ ผมจะแบ่งเป็น ๒ ตอนครับ

ตอนแรก ผมจำเป็นที่จะต้องบอกว่าผมรับคุณธรรมจริยธรรมท่านไม่ได้
จริง ๆ ครับ อย่างไรก็ตามรับไม่ได้ คนอื่นรับได้ท่านไปไหวตเอาตัวเองครับแต่ผมรับไม่ได้เลย

ตอนที่สอง ผมรับไม่ได้กับการบริหารจัดการของท่าน ผมมองเห็นว่า
ท่านบกพร่อง ผิดพลาด ล้มเหลวและไร้ประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน
๒ ตอนครับ สั้น ๆ

ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ในประเด็นคุณธรรม กระผมต้องขออนุญาต
กล่าวหาว่าเขาไม่มีคุณธรรม เขาไร้จรรยา มันก็ต้องเอาอะไรมาบอกเพราะข้อกล่าวหา
อย่างนี้ไม่ดีครับ ถ้าข้อหาว่าไม่เก่ง ไม่ฉลาด ไม่รู้ ผมไม่ค่อยโกรธไม่ค่อยมีความรู้สึก
แต่ถ้าเป็นคนที่ไม่รู้คุณธรรม -----

- ๒๔๑/๑

๕๒๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๒๔๑/๑

ผมมีความรู้สึกเสียใจมากกว่าคำตำหนิต่บอกว่าคนนี้ใจ ไม่ฉลาด ไม่หลักแหลม ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมรับคุณธรรมจริยธรรมท่านไม่ได้ ผมกล่าวหาแล้ว เหตุผลก็เพราะว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคนปัจจุบันเป็นคนที่ถูกลบชื่อ ออกจากทะเบียนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในขณะที่ท่านเป็น ส.ส. เพชรบูรณ์ เป็นสมัยที่ ๒ หรือที่ ๓ ผมไม่แน่ใจ ท่านได้ถูกลบชื่อจากมหาวิทยาลัยโดยให้ลบชื่อ ออกจากทะเบียนนักศึกษา ซ้อกกล่าวหาที่เขาลบชื่อท่านออกเพราะท่านได้ให้บุคคลอื่น เข้าสอบแทนโดยการปลอมบัตรประจำตัวนักศึกษาและใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล ตลอดชีพของกรมขนส่งทางบก และใช้เป็นหลักฐานในการเข้าสอบ คือแปลว่าขณะท่าน กำลังทำปริญญาตรีอยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ท่านได้ให้คนอื่นไปสอบแทน คนไป นั่งสอบแทนปลอมบัตรประจำตัวนักศึกษาแล้วก็ปลอมใบขับขี่ไปนั่งสอบแทน ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมไม่สามารถจะเอาอนาคตผมเอาหลักฐานเท็จ ๆ มาแสดงต่อท่านได้ เพราะนั่นเป็นการฆ่าผมทั้งชีวิตในทางการเมือง กระผมขออนุญาต อ่านครับท่านประธาน คำสั่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ ๑๑๗๐/๒๕๔๒ เรื่อง ลงโทษ ลบชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ในการสอบไล่ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา ๒๕๔๑ หัวหน้าตีสอบพีอาร์บี (PRB) ๒๐๑ รายงานว่า ในการสอบกระบวนวิชาพีวาย (PY) ๑๐๓ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๒ คาบสอบที่ ๑ ได้ตรวจพบ นายสันติ พร้อมพัฒน์ รหัสประจำตัว ๔๑๐๖๕๖๒๖๒๔ ได้ให้บุคคลอื่นเข้าสอบแทนโดยการปลอมบัตร ประจำตัวนักศึกษาและใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลตลอดชีพของกรมการขนส่งทางบก และใช้เป็นหลักฐานในการเข้าสอบ ย่อหน้าต่อมาครับ มหาวิทยาลัย

(นายประชา ประสพดี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : ท่านประธานครับ ขอประท้วงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :

ท่านวินัยครับ ขออภัยมีผู้ประท้วงครับ เชิญท่านประธานครับ

นายประชา ประสพดี (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งแต่เข้านี้ก็ฟัง

๕๒๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๒๔๑/๒

ด้วยวินัยที่ดีว่าจะไม่ประท้วง แต่วันนี้ต้องประท้วงในข้อ ๖๑ ท่านประธานที่เคารพครับ ประการแรกคือ เอกสารที่ท่านผู้อภิปรายได้นำขึ้นมาตรงนั้น ผมขอให้ประธานได้ช่วยตรวจสอบก่อน ประการที่สอง เรื่องที่ท่านผู้อภิปรายพูดนั้นมันเป็นเรื่องส่วนตัว และผู้อภิปรายก็ไม่ได้ยื่นถ้อยแถลงในเรื่องความผิดที่เกี่ยวกับคดีอาญา และมันเป็นเรื่องความผิดต่อส่วนตัว วันนี้ญาติคือยื่นไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม บริหารราชการ ๔ เดือน ที่มาเป็นรัฐบาลชุดนี้ ส่วนเรื่องเอกสารนั้นมันมีประเด็นข้อโต้แย้ง เพื่อจะไม่เกิดปัญหาในครั้งต่อไป เป็นสำเนาเอกสารถ่ายซีร็อกซ์ (Xerox) และมาถือยื่นอ่านอยู่อย่างนี้ เมื่อวานนี้ก็ทีหนึ่งครับ เอกสาร คตส. อัยการสูงสุด คดียังไม่เป็นที่สุด เอามาอ่าน ในที่นี้เป็นเอกสารลับทางราชการ มันไม่เป็นธรรมเนียมครับท่านประธาน ขอให้ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยเรื่องเอกสารก่อนครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านวินัยครับ เอกสารตรงนั้นขอส่งให้ผมด้วยนะครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมตั้งใจจะให้ท่านอยู่แล้วครับ แล้วก็มีการรับรองสำเนา เรื่องนี้เป็นเรื่องส่วนตัวเกิดขึ้นในอดีต

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านครับ ผมขออนุญาตวินิจฉัย ประเด็นแรก เอกสารขอส่งที่ผม ประเด็นที่ ๒ เรื่องที่อภิปรายเมื่อสักครู่ ญาติที่ท่านยื่นเข้ามาเป็นญาติไม่ไว้วางใจ แล้วก็ท่านเขียนไว้ในญาติหนึ่งตรงนี้ชัดเจนว่าบกพร่อง ผิดพลาด ล้มเหลว เรื่องขาดคุณธรรม ขาดจริยธรรม ตรงนี้ก็ถือว่ายังอยู่ในประเด็น ท่านว่าต่อได้แต่เอกสารท่านต้องส่งที่ผมด้วย เชิญ

๕๒๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๒๔๒/๑

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
พันเอก วินัย สมพงษ์ ผมนขออนุญาตให้ท่าน ส.ส. สรวุฒิ เนื่องจำนงค์ ส.ส. ชลบุรี ได้กรุณา
นำสำเนาให้กับท่านประธานครับ

(นายศุภชัย โพธิ์สุ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพผมขอประท้วงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านศุภชัยเชิญครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย โพธิ์สุ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคพลังประชาชน ผมนขอประท้วงท่านผู้
กำลังอภิปรายอยู่ด้วยความเคารพ ก็ได้ตั้งใจฟังท่านพูดอธิบายมาก่อนข้างจะขึ้นชมท่าน
ในตอนแรก แต่ว่าการอภิปรายของท่านมันผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ไม่ตรงประเด็น ใส่ร้าย
ผมนขออนุญาตเรียนชี้แจงข้อประท้วงของกระผม ในญัตติบอกว่ารัฐมนตรีที่มีรายชื่อ
ทำยญัตตินี้ได้บริหารราชการแผ่นดินบกพร่อง ผิดพลาด ล้มเหลว ไร้ประสิทธิภาพ
จนประชาชนเกิดความเดือดร้อนอย่างรุนแรง ขาดคุณธรรม ขาดจริยธรรม ขาดหลัก
นิติธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นว่ารัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจเพื่งบริหาร
ประเทศชาติบ้านเมืองมาได้แค่ ๔ เดือนเท่านั้น แต่ท่านผู้อภิปรายนำเอาข้อมูลเก่า ๆ
ในอดีตไม่รู้กี่สิบปีแล้วมาอภิปรายยึดเยียดให้เป็นความผิดในการบกพร่องต่อการปฏิบัติ
หน้าที่มันไม่ถูกต้องครับ ฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยด้วยการอภิปราย
ต้องอยู่ในช่วงการบริหารราชการแผ่นดินของท่านรัฐมนตรีในช่วง ๔ เดือนนี้ นี้อภิปราย
สมัยท่านยังเป็นเด็กนักศึกษามหาวิทยาลัยอยู่มันก็เกินไปท่านประธานครับ

(นายสุวโรช พะลัง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสุวโรชนั่งลงก่อน ผมนขอวินิจฉัยครับ ผมนยังยื่นคำวินิจฉัยเดิม ท่านวินัยยังอยู่ในกรอบ
ของญัตติ เพราะฉะนั้นเชิญท่านอภิปรายต่อครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : กราบขอบพระคุณท่านประธานมาก
ในคุณธรรมของท่านที่มีมาตลอดครับ

๕๒๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๒๔๒/๒

(นายไตรรงค์ ตีธรรม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายไตรรงค์ ตีธรรม (หนองคาย) : ท่านประธานขออนุญาตประท้วงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ถ้าประท้วงประเด็นนี้ผมไม่อนุญาตแล้วนะครับ

นายไตรรงค์ ตีธรรม (หนองคาย) : ขอโทษครับ ผิด ขออนุญาตใช้สิทธิ
พาดพิงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
พาดพิงประเด็นไหนครับ

นายไตรรงค์ ตีธรรม (หนองคาย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ไตรรงค์
ตีธรรม จากจังหวัดหนองคาย ที่กราบเรียนท่านประธานสภาเมื่อคืนที่ว่าถูกพาดพิง
ในฐานะผมก็เป็นศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยรามคำแหง ฉะนั้นผมไม่อยากจะท่านนำ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนั่งเถอะครับ ขอขอบคุณครับ เชิญครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : กระผมขออนุญาตอ่านต่อ ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมขออนุญาตอ่านต่อในวรรคสอง มหาวิทยาลัยได้นำเรื่องนี้เข้าที่ประชุม
คณะกรรมการที่ปรึกษาของสภามหาวิทยาลัย (คปม.) ในการประชุมครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๒
เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒ ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำดังกล่าวของนายสันติ
พร้อมพัฒน์ เป็นการฝ่าฝืนคำสั่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ ๖๔๔/๒๕๓๗ ลงวันที่
๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๗ เรื่องข้อปฏิบัติในการสอบไล่ ข้อ ๑/๒๐ จึงได้ประกาศให้ทราบ
โดยทั่วกันแล้ว อันเป็นการกระทำผิดวินัยนักศึกษาอย่างร้ายแรงตามข้อ ๖ แห่งข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงมีมติให้ลงโทษลบชื่อ
นายสันติ พร้อมพัฒน์ รหัสประจำตัว ๔๑๐๖๕๖๒๖๒๔ ออกจากทะเบียนนักศึกษา
ทั้งนี้ ตั้งแต่สอบไล่ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา ๒๕๔๑ เป็นต้นไป สั่ง ณ วันที่ ๔ สิงหาคม
พ.ศ. ๒๕๔๒ -----

๕๒๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กุลนิษฐิ์ ๒๔๓/๑

ลงชื่อ ศาสตราจารย์รังสรรค์ แสงสุข อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง จบคำสั่งนี้
ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อกรณีคุณธรรมที่กระผมขังใจ ผมมีคำถามสั้น ๆ ๓ ข้อครับ

ข้อแรก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม วันนี้ท่านว่าการอยู่ที่กระทรวง
อธิบดีกรมการขนส่งทางบกท่านก็เห็นหน้าประจำ มีการปลอมแปลงใบขับขี่ส่วนบุคคล
ตลอดชีพ วันนี้เห็นหน้าแล้วรู้สึกกันได้อย่างไรครับ

ข้อที่สอง เมื่อท่านถูกลบชื่อออกในปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ลบชื่อออก
ย้อนหลังไปนิดหนึ่ง คำสั่งนี้ปี ๒๕๔๒ ลบชื่อ แต่ย้อนหลังปีหนึ่งนิดหน่อย ท่านได้พยายามครับ
ผมชื่นชม ท่านจบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง แล้วก็จบปริญญาโทจาก
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จบปริญญาตรี ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๗ จบปริญญาโท ศิลปศาสตร์
บัณฑิต (รัฐศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ข้อขังใจที่กระผมมีอยู่ในใจตลอดก็คือ
เมื่อท่านถูกลบชื่อกลับเข้าไปเรียนใหม่ได้อย่างไรครับ เพราะถ้าจะดูตามระเบียบการ
คนที่ถูกลบชื่อออกแล้วโดยปกติไม่มีสิทธิจะกลับเข้ามาใหม่ แต่ของท่านผมไม่ทราบ
ก็ยังติดใจขังใจ

ข้อที่สาม ศาสตราจารย์รังสรรค์ แสงสุข อธิการบดีมหาวิทยาลัยที่ลงคำสั่ง
ลบชื่อท่านออก ตอนนี้อยู่คือบอร์ดนคนหนึ่ง บอร์ดอิสระ กรรมการอิสระในการบินไทย
ท่านถูกลบชื่อออกกลับเข้ามาใหม่ได้อีกไม่ทราบด้วยเหตุใด วันนี้คนที่ลงชื่อลบชื่อ
ท่านออกไปกลับมาในบอร์ดการบินไทย เป็นไปได้ได้อย่างไรครับ อธิบายสังคมอย่างไร
คนที่ชื้อวินัยไม่เข้าใจครับ ๓ คำถาม คุณธรรม มีเท่านี้สั้นครับ

ท่านประธานครับ วันสองวันที่ผ่านมาในสภาแห่งนี้รวมทั้งสื่อมวลชน
ตื่นตัวเรื่องเขาพระวิหาร ก็หนึ่งละ อีกอันหนึ่ง คุณธรรมที่สะท้อนใจผมคือบางคนถูก
กล่าวหาว่าเนรคุณ ท่านประธานสภาที่เคารพ ในประวัติศาสตร์คนที่เนรคุณแล้วได้รับ
การชื่นชมยกย่อง มีนะครับ ไม่ใช่ไม่มี สามก๊กครับ เรื่องจริงที่อิงกันมาตลอด ในนวนิยาย
สามก๊ก ลิโป้เป็นลูกเลี้ยงของตั้งโต๊ะ เป็นชู้กับเตียวเลี้ยวมาก่อน วันหนึ่งตั้งโต๊ะเอาลิโป้
ไปอยู่เป็นขุนศึกข้างกาย และตั้งโต๊ะก็เอาเตียวเลี้ยวไปเป็นสนมไปเป็นเมีย ลิโป้เป็นลูก
ของตั้งโต๊ะ เนรคุณครับ มาฆ่าตั้งโต๊ะแล้วเป็นชู้เตียวเลี้ยว

(นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

๕๓๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษฎีกา ๒๔๓/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านวินัยครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญคุณหมอประสิทธิ์

นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ
พรรคพลังประชาชน ผมขอประท้วงในข้อ ๖๑ ผมขออธิบายเหตุผล ผมอยากเรียนว่า
วันนี้เป็นการอภิปรายในการบริหารราชการแผ่นดิน ก็บอกชัดเจนครับ ต้องเป็นการบริหาร
ราชการแผ่นดิน แต่ท่านไปไม่วางใจประวัติ ประวัติของคนที่จะเข้ามาบริหารราชการ
แผ่นดิน ใส่ร้ายป้ายสีแล้วพูดทำนองว่าเนรคุณเป็นสิ่งที่ดี ท่านประธานปล่อยให้พูดอย่างนี้
คนที่ฟังอยู่ทางบ้านจะคิดอย่างไรครับ อย่างเรื่องสามก๊กมันเป็นเรื่องการเมือง มันเป็นเรื่อง
เรื่องไม่มีมิตรแท้และศัตรูที่ถาวร เขาไม่เรียกว่า เนรคุณ นี่มันเป็นเรื่องปกติทางการเมือง
ผมถึงอยากฝากท่านประธานช่วยควบคุมการประชุมให้อภิปรายไม่ไว้วางใจในการบริหาร

- ๒๔๔/๑

๕๓๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๕๔/๑

ไม่ใช่ไปอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาปี ๒๕๔๑ ไล่อ่อนหลังไป อยากให้ประธานควบคุม
เขาพระวิหารก็พูดจนเป็นเขาอภินิหารไปแล้ว วันนี้จะพูดเรื่องวุฒิการศึกษา กลายเป็น
วุฒิอภินิหารอีกหรือเปล่า ท่านประธานขอให้วินิจฉัยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ฝ่ายค้านผมย้ายหลายทีนะครับ ฝ่ายค้านยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ เพราะมีหน้าที่ที่จะต้อง
กล่าวหา ถ้าไม่ให้เขากล่าวหาแล้วเขาจะอภิปรายอะไร ที่นี้ผมก็ฟังอยู่ก็ยังไม่ถึงขั้นว่า
ตามที่ท่านได้ประท้วง เพราะฉะนั้นท่านวินิจฉัยต่อเถอะครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม
พันเอก วินัย ต้องทนฟังผมต่อสักนิดเถอะครับ ทนฟังเป็นการประดับสติปัญญา ผมบอก
ในประวัติศาสตร์ถ้าจะโกงต้องโกงอย่างลิโป้ในสามก๊ก เพราะลิโป้ฆ่าแม่กระทั่งพ่อเลี้ยง
ตั้งโต๊ะเป็นชู้กับแม่เลี้ยงเดี่ยวเลี้ยง หม่าตั้งโต๊ะพ่อเลี้ยงเพื่อแผ่นดินจีนจะได้ร่มเย็นเป็นสุข
เพื่อดับยุคเข็ญไม่ให้ไฟลามไปทั่วแผ่นดินจีน เพราะฉะนั้นเนรคุณเถอะครับ โกงเถอะครับ
ไร้คุณธรรมเถอะครับ ถ้าทำให้บ้านนี้เมืองนี้มันเจริญได้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ
คุณธรรมผมทิ้งไว้เท่านั้น สั้นเห็นใหม่ครับ สั้นเพราะผมมั่นใจว่าคนที่ฟังผมนี้ฟังแล้ว

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านวินัยครับ ประโยคทำย ๆ เมื่อกี้เป็นการพูดเหมือนกับจะประชดประชันก็ไม่เชิงนะครับ
แต่เป็นการพูดที่มันเหมือนกับไปใส่ร้าย พูดเป็นการเปรียบเทียบเชิงใส่ร้ายอยากให้ออน
ที่บอกว่าเนรคุณเป็นเรื่องดี ในความหมายตอนท้ายนะครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมบอกว่า
นี่เป็นตัวอย่างของการเนรคุณที่เขาพอจะชื่นชมกันได้ ถ้าเนรคุณทำไม่ดีแล้วบ้านเมือง
เจริญดับยุคเข็ญ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านวินัยครับ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ ท่านถอนเถอะครับ พูดที่แรกผมไม่ให้ถอนนะครับ
แต่ตอนหลังนี้ความหมายมันฟังแล้วท่านต้องถอนครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ กระผมไม่ได้ชื่นชม
คนที่

๕๓๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๔๔/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านครับ ท่านต้องถอนครับ ท่านถอนนะครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : ถอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอบคุณครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาครับ ในประเด็น
ของคุณธรรมสั้น ๆ เท่านั้นละครับ

ประเด็นต่อไป กระผมขออนุญาตไปว่าถึงตอนที่ ๒ ที่ผมบอกว่าผมไว้วางใจ
ท่านไม่ได้ในเรื่องความสามารถในการบริหารงานของท่านครับ ผมกล่าวหาว่าท่านบกพร่อง
ท่านผิดพลาด ท่านล้มเหลว ท่านไร้ประสิทธิภาพ ผมก็จะขออนุญาตว่าเป็นตอน ๆ สั้น ๆ
ง่าย ๆ ท่านประธานครับ ในกระทรวงคมนาคมมีอะไรอีกมากมายหลายอย่าง แม้ท่าน
จะเข้ามาเพียง ๔ เดือน แม้เพียง ๔ เดือน หลายคนถามว่าอภิปรายเขาทำไม เขามา
๔ เดือน มันยังทำอะไรไม่ได้ ๔ เดือน ก็เพราะไม่ทำอะไรต้องอภิปรายกัน ในกระทรวงคมนาคม
มีอะไรอีกมากมายหลายอย่างที่ท่านทำอะไรได้ ท่านไม่แก้ไขในสิ่งที่ควรแก้ อะไรที่ควร
จะทำท่านไม่ทำอยู่หลายเรื่อง บางอย่างควรทำแต่ท่านไม่ทำ อะไรที่ควรแก้ท่านไม่แก้
ท่านไม่แน่นแนแก้ไขในสิ่งผิด ท่านประธานครับ คนที่มานั่งอยู่กระทรวงคมนาคม
ผมเคยนั่ง แต่ละคนที่มา มาแล้วก็ไป มีอดีตพื้นเพที่หลากหลายแตกต่างกันมา แต่คน
กระทรวงคมนาคม ข้าราชการโดยทั่ว ๆ ไปเขาเป็นคนมีน้ำใจ ไม่รังเกียจครับ เว้นแต่ว่า
เขามีความระแวง ระแวงในแง่คุณธรรมเป็นหลัก เก่งไม่เก่งเขาไม่ค่อยกลัวนัก เขามี
คนช่วยคิดเยอะแยะ ที่เขากลัวมากที่สุดก็คือคุณธรรม ท่านประธานครับ ผมพูดไปแล้ว
เรื่องคุณธรรม เสนาบดีที่นั่งอยู่ตรงนี้ในจิตใจของท่านจะต้องมีความมุ่งมั่นปรารถนา
แรงกล้า ต้องมีจินตนาการ มีจิตวิญญาณ ครุ่นคิดตลอดว่า -----

๕๓๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒๔๕/๑

ทำอย่างไรที่บ้านนี้เมืองนี้บ้านของเรา ประเทศไทยจะมีเส้นทางสัญจรไปมาหาสู่กัน ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศพอเพียง มีอย่างพอเพียงมีสะดวกปลอดภัยและให้มัน โยงใยไปทั่วโลก นั่งคิด นอนคิด ทำอย่างไรจะได้มีเส้นทางเหล่านี้เพื่อส่งสินค้าพัสดุ ให้ผู้คนสัญจรไปมาได้อย่างประหยัดแล้วก็มีประสิทธิภาพ จิตวิญญาณอันนี้ท่านต้องมี ท่านประธานครับ คนอยู่กระทรวงนี้ต้องรู้ว่าอะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ นอกเหนือจาก จริยธรรม นอกจากคุณธรรม นอกจากจิตวิญญาณที่ผมกราบเรียนท่านแล้ว เหนือสิ่งอื่นใด กระทรวงนี้ประชาชนเจ้าของเงินภาษีที่ท่านใช้เอามาสร้างโน่นสร้างนี่เขาต้องการคนที่ ใช้เงินเขาอย่างซื่อสัตย์แล้วก็โปร่งใสครับ ท่านประธานครับ คำว่า โปร่งใส นักการเมือง ไม่ว่าจะยุคใดสมัยใดชอบเอามาใช้เอามาพูด เพราะมันโก้ มันทันสมัยทันสมัย พูดแต่ไม่ค่อย ปฏิบัติ ผมขอร้องท่านเข้ามา ๔ เดือน ถ้าท่านอยู่ต่อไปอีกนาน ๆ ครับ ช่วยผมที่เถอะ โปร่งใสถ้านำไปสู่การปฏิบัติเป็นรูปธรรม ๔ ข้อ คิดอะไรในหัวสมองท่านรัฐมนตรี บอกพวกเราครับ บอกประชาชนเจ้าของเงินภาษี คิดแล้วบอก ตัดสินใจอย่างไร บอกพวกผมท่านจะไปซ้ายไปขวา อย่าอมพะนำรู้อยู่คนเดียว อย่ามูบมิบ เห็นไหมครับ ถ้ามีข้อมูลอะไรเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ที่ท่านทำจะโครงการหมิ่นล้างบาท แส่นล้างบาท บอกครับ เปิดเผยครับ และทำยที่สุดผมอยากให้ใครก็แล้วแต่นั่งอยู่ตรงนั้นครับ พร้อมให้ประชาชนและสื่อมวลชนตรวจสอบได้ทุกเวลา ท่านประธานครับ สิ่งที่ผม ขอร้องท่าน ไม่ใช่ว่าผมขอร้องท่านแล้วผมไม่ปฏิบัตินะครับ ผมปฏิบัติมาอย่างคงเส้นคงวา เสมอมาโดยตลอด ไม่ว่าจะอยู่ที่ กทม. หรืออยู่กับกระทรวงคมนาคม โปร่งใสครับ เพราะถ้าทำอย่างนี้คนจะไม่ระแวงท่าน สิ่งที่คุณทำแล้วไม่ทำ กระผมขอกล่าว

เรื่องแรก เเชิญหน้าท่านอยู่ รถไฟฟ้าสายสีม่วง ท่านประธานครับ ใคร ๆ ก็รู้ ไม่มีใครไม่อยากจะรถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครจรจรมันติดขัด คน ๑๒ ล้านคน ผมเป็นเบ้รับใช้อยู่ใน กทม. มาหลายปีครับ ตามทะเบียน ๖ ล้านคน คนจากต่างจังหวัด หลั่งไหลมาอีก ๖ ล้านคน จรจรมันบ้าคลั่ง ถามประชาชนว่าอยากมีรถไฟฟ้าไหม อยากมีครับ ไม่มีใครปฏิเสธ แต่ประเด็นปัญหาก็คือ รถไฟฟ้าสายสีม่วงที่ท่านกำลัง เดินไปแยะ มันไปผ่านย่านชุมชน ย่านการค้าพาณิชย์ ถนนมันแคบ มันอยู่ในเขตเมือง

๕๓๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒๕๕/๒

หลักการนี้ถ้าเผื่อมันผ่านไปในเขตเมืองย่านเมือง มันควรจะมุดดินไซ้ใหม่ ทำไมท่านไม่กล้า
ผมเสียตายโอกาส ท่านกล้าตัดสินใจว่ามุด ยกเว้นมันออกนอกเมือง มันลอยฟ้ายกระดับ
ผมไม่ตำหนิติติงท่านเลย ท่านประธานสภาที่เคารพครับ พูดถึงประเด็นรถไฟฟ้า
กระผมอยากจะขออนุญาตนิดหนึ่งได้กล่าวถึงบุคคลที่มีคุณูปการต่อกรุงเทพมหานคร
รถไฟฟ้ามีความยาวนาน สมัยก่อน ๆ คนไม่เชื่อหรือหวั่นหวาดว่ามันจะมุดดินได้ ผมอยู่
กรุงเทพมหานครเป็นรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร อยู่ประมาณปี ๒๕๓๐ ย้อนไป
ประมาณ ๒๐ ปี ตอนนั้นใครพูดเรื่องรถไฟใต้ดินเขาไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ เพราะเขากลัว
น้ำท่วม สมัยนั้น พลตรี จำลอง ศรีเมือง ผมต้องกราบขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ท่านเป็น
คนริเริ่มสร้างรถไฟทีเอส รถไฟฟ้าลอยฟ้า เงินก็ไม่ค่อยมี กลัวมุดดินแล้วน้ำจะท่วม
เลยสร้างรถลอยฟ้า เอาเกาะกลางถนนเป็นที่ตั้งต่อม่อ ผมมีส่วนรับผิดชอบแล้วลุยกันมา
สุด ๆ จนมีวันนี้ นั่นปี ๒๕๓๐ ท่านประธานครับ อีกคนหนึ่งที่ผมต้องกราบขออนุญาต
เอ่ยชื่อท่าน ด้วยความเคารพให้เกียรติ คนดีต้องชื่นชมครับ ท่านบุญชู โรจนเสถียร
ท่านเป็นรองนายกรัฐมนตรีสมัยท่านชวนเป็นนายกรัฐมนตรีครับ คนนี้คือคนวางแผนแม่บท
รถไฟฟ้า ๗ สายในกรุงเทพมหานคร ผมเป็นลูกมือท่านครับ ม่วง คราม น้ำเงิน เขียว
เหลือง แสด แดง สีรุ้งนั่นละคุณบุญชูเป็นคนวาง ที่นี้มันทำไม่ถึงได้เป้ไป รถไฟฟ้า
สายสีม่วงของท่าน ผมกราบเรียนท่านว่าหลังจากที่ท่านบุญชูได้วางมาสเตอร์ แพลน
(Master plan) หรือแผนแม่บทรถไฟฟ้าในกรุงเทพฯ ไว้ ๗ สาย ปี ๒๕๓๖ ปี ๒๕๓๗
ในสภาแห่งนี้กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ เป็นคนอภิปรายงบประมาณแผ่นดิน ปี ๒๕๔๘
ปี ๒๕๔๗ มิถุนายน ผมอภิปราย โชคดีครับ เมื่อวานนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ท่านพูดเอง ท่านบอกว่าต่อไปนี้ต้องลงทุนเมกะโปรเจกต์ระบบรางอย่างโน้นอย่างนี้
เพราะ ๑๐ ปีไม่ได้ลงทุนด้านนี้ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ เดือนมิถุนายน ปี ๒๕๔๗
ผมลุกขึ้นอภิปรายงบประมาณของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ ต้องกราบขออภัยที่เอ่ย
ชื่อท่านด้วยความเคารพ ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี สาระก็คือว่าท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ
ท่านบริหารบ้านเมืองมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ถึงปีนี้ ๒๕๔๗ งบประมาณลงทุนของท่านต่ำสุด
รัฐบาลก่อน ๆ ย้อนไป ๑๐ ปี ๑๕ ปี ๑๐๐ บาท เอามาลงทุน ๒๐ บาท ๓๐ บาท แปลว่า

๕๓๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒๔๕/๓

๒๐-๓๐ เปอร์เซนต์เอามาลงทุน เอามาสร้างถนน ๔ เลน รถไฟ ๔ รางทางคู่ เอามาสร้างมอเตอร์เวย์ (Motorway) เอามาสร้างวงแหวนครับ เศรษฐกิจมันก็รุ่งเรืองเฟื่องฟู เพราะว่าเส้นทางเศรษฐกิจเป็นทูตเศรษฐกิจไปไหนมันก็เจริญที่นั่น แต่รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ ณ หนองบัว ปี ๒๕๔๗ เงิน ๑๐๐ บาท ท่านเอามาลงทุนไม่ถึงสลึงครับ ท่านมีอาการผมมีวิธีการปลุกความรู้สึกคนให้ตื่นมาสู้ ท่านทักษิณเป็นคนโง่ครับ ความดีของท่านก็มีหลังจากนั้นไม่นานนายกรัฐมนตรีทักษิณออกข่าวว่าปี ๒๕๔๗ ปลายปีประมาณเดือนกันยายน ตุลาคม รัฐบาลทักษิณปี ๒๕๔๗ ออกข่าวเลยว่าจะทุ่มงบประมาณ ๔-๕ แสนล้านบาทเพื่อสร้างรถไฟฟ้า ๗ สายในกรุงเทพมหานคร นั่นคือที่มาของรถไฟฟ้าสายสีม่วงครับ ซึ่งต้องย้อนระลึกถึงคุณูปการที่ท่านบุญชูได้วางรากฐานเอาไว้ให้ท่านครับ รถไฟฟ้าสายสีม่วงมันเริ่มจากไหนไปไหนละครับ ทำไมผมต้องมาเดือดร้อนทำไมต้องมาโวยวาย รถไฟฟ้าสายสีม่วง ผมกราบเรียนอย่างนี้มันต่อจากรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน รถไฟฟ้าในกรุงเทพฯ มีอยู่ ๒ สายที่ใช้อยู่ปัจจุบัน รถบีทีเอสที่กรุงเทพมหานครดูแลอยู่เป็นกากบาทตัดกันที่ท่านเห็นลอยฟ้าโถงโถง ๆ นั่นแหละครับเส้นเดียวอีกเส้นหนึ่งคือรถไฟฟ้าใต้ดินจากหัวลำโพงมาบางซื่อ แรก ๆ หัวลำโพง-บางซื่อ คนก็ด่ากันทั้งเมืองครับ ท่านบุญชูก็ถูกด่า พวกผมก็ถูกด่าครับ มันจะบ้ากันหรืออย่างไรไปมุดดินเดี๋ยวนี้ท่วม แต่วันนี้รถไฟฟ้าใต้ดินท่านได้ใช้เราก็ภาคภูมิใจ ท่านประธานครับผมดีใจครับ นายกรัฐมนตรีทักษิณต่อรถไฟฟ้าสายสีม่วง แปลว่าจากบางซื่อไปบางใหญ่ ในช่วงที่อยู่ในเขตเมือง เช่น จากสามแยกเตาปูนผ่านไปตามแนวถนนกรุงเทพ-นนทบุรี ตัดเข้าไปตามถนนติวานนท์ ไปตามถนนรัตนวิเบศร์ทางซีกฝั่งกรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ ถนนแคบ ๆ ตึก ๒-๓ ชั้น ผ่านย่านเมือง ย่านธุรกิจการค้าพาณิชย์เขา รถไฟฟ้ามหานครเสนอรัฐมนตรีสร้างลอยฟ้าไปตลอดจนถึงบางใหญ่ ถ้าอยู่นอกเมืองสร้างลอยฟ้าผมไม่ว่า เมื่อสร้างรถลอยฟ้าแทนที่จะมุดดินไม่มุด ผ่าไปลอยฟ้าผลกระทบอันแรก ระหว่างการก่อสร้าง การจราจรติดขัดบ้างแล้วครับ ๔ ปี ๕ ปีระหว่างการก่อสร้าง ระหว่างเมื่อสร้างเสร็จ เสาตอม่ออยู่บนถนนแคบ ๆ ก็ติดขัดเห็นไหมครับ สะพานควายหลายแห่งถนนติดขัด ข้อที่ ๓ ผลกระทบเมื่อสร้างลอยฟ้า

๕๓๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒๔๕/๔

สิ่งแวดล้อม ลม ฝน แดด มันทูกปิดบังเหมือนฝาก่องเอามาปิด ก่องแคบ ๆ เอามาปิด
เส้นรถไฟฟ้าสายสีม่วงที่ผ่านบางซื่อ ชาวบางซื่อเขาต่อต้านคัดค้านกันมา ๒ ปี ๓ ปี
แต่รัฐบาลไม่เคยนำพา เจ้าของเงินภาษี เงินที่ท่านสร้างเงินของเขาท่านไม่เคยนำพา
ท่านก็ไม่พูด ถ้าเพื่อท่านรัฐมนตรีทุบโต๊ะว่าผมจะมุดดิน ผมจะไม่อภิปรายท่านเลยครับ ผม
ถอนครับ แต่ท่านลอยฟ้าโถงเทงเลยครับ คนเดือดร้อนควรมุดไม่มุด ฝ่าไปลอย
ท่านประธานสภาครับ ผมจะไม่แตะเรื่องเม็ดเงิน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
มีไฟสำรองอยู่นะครับ สักพักน่าจะโอเค ท่านพูดต่อเลยดีกว่าครับ ท่านวินัยเชิญต่อครับ

นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ ผมขอเสนอ
พักประชุมก่อนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านวินัยสะดวกที่จะพูดต่อไหมครับ เรามีไฟสำรองครับ น่าจะสักพักหนึ่ง

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : สายตาผมสั้น ผมมองอะไรไม่เห็น
ผมขออนุญาตรอครับท่าน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
รอสักพักนะครับ

นายนิติ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผม นิติ ขำนุรักษ์ ขออนุญาต
หารือท่านประธานว่าพักการประชุมสักกระยะก่อนได้ไหมครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขอพักการประชุมนะครับ ถ้าไฟมาแล้วเราต่อเลย ขอพักการประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๔.๓๘ นาฬิกา

๕๓๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิวรา ๒๔๖/๑

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๕๘ นาฬิกา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ขออนุญาตประชุมต่อเลยนะครับ เชิญท่านวินัย สมพงษ์ ครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์
กระผมขออนุญาตอภิปรายต่อ ท่านประธานสภาที่เคารพ ก่อนที่ไฟจะดับกระผมจำได้ว่า
ผมได้พูดถึงรถไฟฟ้าอีกสายหนึ่ง นอกจากสายสีม่วง สายสีม่วงนั้นผมตำหนิว่าตรงไหน
ที่ควรจะต้องขยับ ตรงไหนที่ควรจะต้องขยับ ตรงไหนที่ควรจะต้องขยับ ภาครัฐกิจ
บ้านเมืองพังยับเยินนะครับ นั่นคือพอสรุปได้ เศรษฐกิจจะพัง การจราจร สิ่งแวดล้อม
เสียหาย ผมบอกว่าถ้าเรามองดูรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินซึ่งต่อจากบางซื่อไปตามแนว
ถนนประชาราษฎร์สาย ๒ ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาไปถนนจรัญสนิทวงศ์แล้วไปถึงบางพลัด
ผมบอกว่าชนลุมพูเพราะอะไรครับ ถนนแคบ ๆ

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านประท้วงหรือเปล่าครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุพร
พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคพลังประชาชน ด้วยความเคารพ
ผู้ที่กำลังอภิปรายอยู่เวลานี้ ขอกราบเรียนว่าในขณะที่ท่านได้อภิปรายพาดพิง
มหาวิทยาลัยรามคำแหงกรณีทีไปลบชื่อรัฐมนตรีสันติ และปรากฏว่าท่านก็บอกว่า
มหาวิทยาลัยรามคำแหงไปรับให้เรียนต่อจนจบปริญญาตรี ปริญญาโทได้อย่างไร

๕๓๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรวา ๒๔๖/๒

ประเด็นนี้เดียว ท่านประธานฟังผมนิดหนึ่ง เรื่องนี้เป็นความเสียหาย ผมประกาศตรงนี้
เลยว่าถ้ารัฐมนตรีสันติถูกปลดชื่อจริง ผมจะร่วมลงชื่อขับไล่รัฐมนตรีสันติด้วย ถ้ารัฐมนตรี
ใช้ใบขับขับปลอมจริง ผมจะยกมือขับไล่ด้วย แต่ถ้าเป็นความเท็จ ผู้อภิปรายและหัวหน้า
พรรคฝ่ายค้านจะรับผิดชอบอย่างไร ผมสอบถามแล้ว รัฐมนตรีสันติประกาศพร้อมจะ
ลาออกถ้าเรื่องดังกล่าวเป็นความจริง แล้วผู้อภิปรายและหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านถ้าพิสูจน์
ความจริงแล้วไม่ได้เป็นตามข้อกล่าวหาจะรับผิดชอบด้วยการเติมพันด้วยการลาออก
กันหรือไม่ ขอกราบเรียนท่านประธาน

- ๒๔๗/๑

๕๓๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๒๔๗/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คงไม่ใช่เรื่องวินิจฉัยเพราะไม่ได้ประท้วง ท่านต่อเถอะครับ ท่านวินัยครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ กระผมได้นำสำเนาส่งมอบท่าน สำเนาคำสั่งนั้น ท่าน ส.ส.
สรุทธิ เนื่องจำนงค์ บุตรชายของท่านอดีต ส.ส. ประโยชน์ เนื่องจำนงค์ อดีตรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้อุตสาหกรรมได้อุทิศสำหรับหากันไปเสาะแสวงมาให้ผมจนได้ ผมต้อง
ขอบพระคุณท่าน ผมชื่นชมที่ท่านเอาสิ่งที่ได้ยากมาให้ กระผมกราบเรียนครับว่าเอกสารนั้น
เป็นเอกสารราชการและเราก็ได้มีการรับรองสำเนาครับ

(นายจตุพร พรหมพันธุ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายจตุพร พรหมพันธุ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : ผมกราบเรียนอย่างนี้ ท่านประธานสภา
ผมเป็นคนใจนักเลงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านจตุพรครับ ท่านนั่งเถอะครับ ทราบแล้วครับ พอเถอะครับ ไม่เป็นไรครับ ผมสั่ง
ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบแล้วครับ เชิญท่านวินัยต่อครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ
ถ้าผมไม่มั่นใจว่าเอกสารนี้เป็นของจริง ผมไม่กล้าหอกครับ ถ้าเพื่อความนี้เป็นความเท็จ
เอกสารที่ผมส่งท่าน ผมว่าตามเอกสาร ถ้าเอกสารนี้จริง ถ้าเพื่อท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม ถ้าจริงท่านลาออก คนที่ชื่อ วินัย สมพงษ์ เป็นคนสู้คนแล้วเอาจริงครับ
ถ้าไม่จริงเอกสารนั้นผมลาออกจาก ส.ส. เป็นสัญญาของลูกผู้ชาย ต่อหน้าสภาต่อหน้า
ประชาชนทั้งแผ่นดินครับ เห็นไหมครับ ท่านพอใจไหม ผมขอต่อเพื่อเป็นการไม่ให้
เสียเวลาครับ ให้ผมทำหน้าที่เถอะครับ วันหน้าท่านเป็นอย่างผม ท่านก็โดนนะครับ
อยู่บนอยู่ล่างคนละทีครับ

ท่านประธานสภาครับ รถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินจากบางซื่อคร่อมไปบน
ถนนพระราชราษฎร์สาย ๒ ข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา แล้วคร่อมไปบนถนนจรัญสนิทวงศ์

ไปถึงบางพลัด ถนนแคบ ๆ ตึก ๓ ชั้น ๔ ชั้น บ้าคลั่งเลยครับ เศรษฐกิจจะเสียหายยับเยิน
 วันนี้ผมท้วงท่านเฉพาะสายสีม่วงครับ สายสีน้ำเงินกำลังขวางหน้าท่านอยู่อีก มันทำลาย
 ความสามารถในการตัดสินใจการบริหารจัดการของท่านครับ ผมรู้ครับว่าเรื่องนี้เกิดขึ้น
 ก่อนที่ท่านจะมานั่งอยู่ตรงนี้ครับ แต่ผมอยากให้คุณกล้าแนวแน่แก้ไขในสิ่งผิด อย่าให้
 เพียงข้าราชการประจำหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจเขาเสนอผ่านมาแล้วท่านก็ผ่าน ๆ
 อุปมาดังพระเวลาดนประเคนของรับหมดแต่เลือกอันให้ดีครับ ท่านเป็นข้าราชการการเมือง
 เป็นนักการเมือง เป็นคนกำหนดว่าวอท (What) จะทำอะไรครับ ข้าราชการประจำ รัฐวิสาหกิจ
 เป็นคนสนองตอบท่านว่าทำอย่างไร ฮาว (How) ผมทำมาตลอด ผมวอทกำหนด
 รับผิดชอบ แต่ท่านราชการประจำต้องฮาว มาบังคับผมไม่ได้ครับ ต้องการรับผิดชอบ
 ท่านประธานสภาครับ เรื่องอย่างนี้เขาเสนอมาลอยฟ้าแล้วท่านกล้าจะมุดดิน มันมี
 กรณีตัวอย่างแยะ ๆ บ้างใหม่ที่ตัวผมตำหนิท่านแล้วผมเคยทำบ้างไหม เคยครับ ท่านครับ
 อะไรที่มันแยะ ๆ ในสมัยก่อน ๆ ผมเข้าไปเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ปี ๒๕๓๕
 ปี ๒๕๓๖ ปี ๒๕๓๗ ผมไปนั่งว่าการอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยครับ สมัยนั้นใคร ๆ ก็รู้ว่าวงการ
 ก่อสร้างเดือดร้อนเพราะยางมะตอยมันมีเจ้าเดียว ผมไม่ได้ว่าผูกขาด มันมีเจ้าเดียว
 ผมกล้าทะเลาะหลวงปู่มปรากฏการเปิดเสรี วันนี้ครับ ๔-๕ บริษัทสบายกันทั่วประเทศ
 กล้า ๆ หน้อยครับ ตัดสินใจสิ่งที่ถูกต้อง อันที่ ๒ ด้านเก็บเงิน ๑๓ ด้านทั่วประเทศ
 มันไม่ถูก ภาษีชาวบ้านเอาไปสร้างถนน ตั้งด่านคร่อมหัวชาวบ้านเก็บเงิน เก็บด่าน
 ผมเลิกครับ ๑๓ ด้านทั่วประเทศเป็นอะไรก็เป็นกันครับ แท็กซี่ในกรุงเทพมหานครเมื่อก่อน
 ใครจะมีแท็กซี่คันหนึ่งต้องไปซื้อป้ายเก่า ๆ ไปซื้อรถเก่า ๆ ๗ แสนบาท ๖ แสนบาท
 เอาเปรียบสังคมครับ ผมเป็นคนที่คุณมาดำเนินการแนวคิดแท็กซี่เสรีต้องให้เกียรติ

๕๔๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๔๘/๑

ท่านนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน ท่านคิดเอาไว้แล้วท่านก็จากไป ผมเข้ามาเห็นปัญหาเหมือนท่านตัดสินใจครับ เปิดแท็กซี่เสรี ไม่ต้องไป ๗ แสนบาท ๖ แสนบาท ๕ แสนบาท ชื่อคำร้องแล้วไปทำแท็กซี่เสรี เห็นไหมครับท่านครับ เป็นเรื่องที่เก่า ๆ มันแย่อยู่อแล้ว ผมไปแก้มืออีกแยะ เรื่องที่ ๒ ที่ท่านควรทำแต่ท่านไม่ทำนอกจากรถไฟฟ้า สายสีน้ำเงิน เอาอีกสักอย่างครับ มันเห็นอยู่ทงโท ผมทงไม่ได้กลัวบ้านเมืองจะเสียหาย แอร์พอร์ต ลิงค์ (Airport link) ท่านประธานครับ กรุงเทพมหานครวันนี้มีท่าอากาศยานอยู่ ๒ แห่ง ดอนเมืองกับสุวรรณภูมิ สุวรรณภูมิก็นายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย อนุมัติให้กระผม พันเอก วินัยดำเนินการก่อสร้าง รอกันมาห้าฟอ ๆ อยู่ ๒๐ ปี ๓๐ ปีไม่มีใครกล้าตัดสินใจ เราตัดสินใจสร้างสุวรรณภูมิ ลายเซ็นผมแล้วก็รัฐบาลชวนอนุมัติ ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท อยู่ห่างจากดอนเมืองไปทางตะวันออกเฉียงใต้ ๒๕ กิโลเมตร มี ๒ แห่งครับท่านประธาน แอร์พอร์ต ลิงค์เกิดขึ้นจากรัฐบาลก่อน แอร์พอร์ต ลิงค์โดยหลักการผมสนับสนุนเพราะว่ามันเป็นรถลอยฟ้า ลอยฟ้าก็ลอยมันอยู่นอกเมืองพอรับได้ แต่ว่าแทนที่มันจะเชื่อมโยงจากสุวรรณภูมิไปยังดอนเมือง แอร์พอร์ต ลิงค์กัน ๒ สนามบิน ที่ไหนเขาใช้ ๒ สนามบิน แต่ว่าคนก่อนอย่าไปโทษเขามันมาตั้งอยู่แค่พญาไท ท่านกล้า ๆ หน้อยครับ เดินต่อไปถึงเชื่อมกับดอนเมืองให้ได้ เห็นไหมครับ ท่านกล้า ๆ หน้อย บ้านเมืองนี้มันจะได้ไปได้ เศรษฐกิจมันจะได้ดี อย่าเพียงว่าไปเคลม (Claim) มาอย่างไรก็เอาอย่างนั้น ไม่ใช่ครับ ต้องกล้าแก้ไขในสิ่งผิด ท่านรู้ดีว่าถ้าเมื่อมี ๒ สนามบินใช้สอยร่วมกันมันยังประโยชน์ ผู้โดยสารจะเช็किन (Check in) ที่ไหนก็ได้ไม่ต้องเปลี่ยน ลงตรงพญาไทจะต่อตรงไหน ไปดอนเมืองจากดอนเมืองจะไปสุวรรณภูมิ ๒๐ นาทีก็ถึงครับ มันจะเจริญมันจะรุ่งเรือง ผมอยากให้คุณได้ต่อไป ผมจะไม่แตะเรื่องเม็ดเงิน โครงการนี้ก็ป็นนวัตกรรมแปลก ๆ ที่ผมไม่อยากจะพูดถึงด้วยความเจ็บปวดครับ อะไรก็ไม่รู้ สัญญา ๙๓๐ วัน ๙๙๐ วัน มันต่อไป ๕๕๐ วัน ไม่จบ แล้วถามวิธีการหาแหล่งเงินมาสร้างก็แสนจะพิสดารผมไม่แตะหรอกครับ เพราะว่าไม่โทษท่าน ผมโทษท่านเพียงว่าเป็นรัฐมนตรีทั้งทีกล้า ๆ หน้อยต่อไปถึงดอนเมืองให้ชาวบ้านได้ประโยชน์ เห็นไหมครับ แค่นี้ง่าย ๆ นิดเดียวครับ ผมไม่ชอบท่านตรงที่ท่านไม่กล้าต่อเนื่อเองท่านที่เคารพครับ หลายคนบอกผมบอกพวกเขาว่า

๕๔๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๔๘/๒

คุณวินัยเพิ่งเป็นรัฐมนตรีเพิ่งมา ๔ เดือน กระทรวงนี้กระทรวงใหญ่ เมกะโปรเจกต์ทั้งนั้น เขายังไม่ทำอะไรจะไปอภิปรายอะไร นี่ละครับเพราะท่านไม่ทำ บางอย่างท่านไม่ต้อง ลงเงินสักบาทหนึ่งท่านก็ทำอะไรได้ ไม่ต้องใช้เงินเพียงแต่การตัดสินใจ เช่น อีกลักตัวอย่าง คณะกรรมการการคมนาคมท่านเป็นฝ่ายรัฐบาล พวกผมเป็นฝ่ายค้าน ควรหรือไม่ที่จะ ให้ฝ่ายค้านเป็นประธานคณะกรรมการการคมนาคมตรวจสอบรัฐบาล มีตัวอย่าง ใหม่ครับ ผมครับ ปี ๒๕๓๕ ปี ๒๕๓๖ ปี ๒๕๓๗ ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผมภูมิใจครับที่ท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร สุนทรเวช คือประธานคณะกรรมการ การคมนาคมตรวจสอบผมจะเป็นอะไรไป ท่านกลัวอะไร ผมบอกท่านแล้วผมก็ทำได้ ไม่ใช่บอกให้ท่านทำแล้วผมไม่ทำ

ท่านประธานสภาที่เคารพครับ เรื่องสุดท้ายที่ท่านควรทำท่านไม่ทำ อีกนิดเดียวครับ ผมไม่กวนเวลาท่านมาก โครงการที่ ๓ ที่กระผมเห็นว่าท่านควรทำ แต่ท่านไม่ทำคือโครงการรถไฟ ๔ รางทางคู่ รถไฟเกือบร้อยปี สมัยผมอยู่กับ ท่านนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ให้เป็น ลูกน้องช่วยท่าน ผมภูมิใจครับที่ท่านนายกรัฐมนตรีชวนกล้าอนุมัติให้กระผมสร้างถนน ๔ เลนทั่วแผ่นดินเหนือ ใต้ ตะวันออก ตะวันตก ผมเขียนหนังสือ ท่านต้องการ ผมให้ ไม่ขายครับ ให้ท่านเลย ผมเขียนอะไรไว้แยะ ผมคิดอะไรไว้แยะ ถนน ๔ เลนทั่วแผ่นดินเหนือ ใต้ ตะวันออก ตะวันตก ผมเป็นเจ้าของโครงการ ลายเซ็นผมเกือบทั้งนั้นละครับ วงแหวนมอเตอร์เวย์ คุณชวนอนุมัติผม รถไฟ ๔ รางทางคู่ ผมบอกว่าการขนส่งเป็นหลัก ต้องเป็นระบบรางไม่ใช่ถนน ผมเสนอโครงการรถไฟ ๔ รางทางคู่ทั่วประเทศ ๓,๐๐๐ กิโลเมตร ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ในวันนั้น -----

๕๔๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จิรนุช ๒๔๙/๑

ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ท่านนายกรัฐมนตรีชวนท่านอนุมัติให้กระผมทำรถไฟ ๔ รางทางคู่ที่บ้านหัวเมืองทั่วทิศ แต่เฟส (Phase) ที่ ๑ ตอนที่ ๑ ท่านอนุมัติให้กระผมทำรถไฟชานเมืองครับ ทำชานเมืองจากกรุงเทพฯ ทำดับเบิล แทรค (Double track) รถไฟรางคู่ จากกรุงเทพฯ ไปถึงลพบุรี ทำเสร็จแล้วครับตอนนี้ ๑๕ ปีเสร็จ ช้าจริง ๆ ครับ ถึงก็ช้า ไม่ถึงก็ช้า จากกรุงเทพฯ ไปถึงสระบุรี มาบกะเบา เป็นดับเบิล แทรค รางคู่ เสร็จแล้วครับ จากกรุงเทพฯ ทำไปตะวันออกรางคู่ ถึงฉะเชิงเทราที่เสร็จครับ และจากกรุงเทพฯ ไปนครปฐม เป็นรถไฟ ๔ ราง ทางคู่ก็เสร็จ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ เมื่อมันเสร็จที่ผมดำหนิตติง ต้องอภิปรายกันละ

๑. ท่านไม่คิดจะสร้างเมืองบริวารครับ กรุงเทพฯ ท่านก็รู้ว่ามันทรุดลงทุกวัน ถ้าเพื่อท่านเชื่อทฤษฎีโลกร้อนมันน่ากลัวนะครับ วันหนึ่งกรุงเทพฯ อาจจะจมลงไปน้ำ ชานเมืองรอบ ๆ กรุงเทพฯ มหานคร ลพบุรีอยู่ทางเหนือ สระบุรีอยู่ทางอีสาน ฉะเชิงเทรา อยู่ตะวันออก นครปฐมอยู่ทางใต้ วันนี้สิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีชวนและกระผมได้บากบั่น ทำกันไว้ ท่านก็ทำต่อ ๆ กันมานะครับ ไม่ใช่ผมคนเดียว สถานงานต่อกอกันมามันเสร็จ ผมดำหนิตติงท่านว่าท่านไม่ได้คิดริเริ่มแก้ปัญหาบ้านเมือง ไม่คิดไปพัฒนาชานเมืองคือ ลพบุรี สระบุรี ฉะเชิงเทรา นครปฐม ถ้าเพื่อท่านคิดพัฒนาครับ อำนาจอยู่ในมือท่าน กรมทางหลวงท่านไปสร้างถนนวงแหวนล้อมรอบลพบุรีสัก ๓ วง สระบุรี ๓ วง ฉะเชิงเทรา ๓ วง นครปฐม ๓ วง ทำถนนเป็นแฉก ๆ ผมเขียนไว้มากมายครับ สร้างให้เมืองเหล่านั้น มันน่าอยู่ ต้องพัฒนาวัฒนธรรมของคนเมืองหลวงให้เข้ามาทำงานเย็นก็กลับ ระบาย ปัญหาของ กทม. ออกไป ท่านประธานครับ วันนี้รถไฟ ๔ รางทางคู่ ๔ ทิศทางสร้างเสร็จ วันนี้การรถไฟแห่งประเทศไทยจัดรถไฟชานเมืองวิ่งเข้าวิ่งออก เข้า ๓ ขบวน เย็น ๓ ขบวน วิ่งตลอดชานเมืองเลยครับ คอมมิวนิตอร์ เทรน (Commutor train) มีอยู่สายเดียว คือกรุงเทพฯ-ลพบุรี สายอื่นท่านปล่อยมันแห้งแค้นครับ กรุงเทพฯ-ลพบุรี วันนี้ถ้าเพื่อท่าน ใช้รถชานเมืองชั่วโมงเศษ ๆ เห็นไหมครับ ถ้าเพื่อท่านมีชานเมือง ๔ ทิศทาง ลพบุรี สระบุรี ฉะเชิงเทรา นครปฐม คนก็หลังไหลไปอยู่เมืองเหล่านั้น เข้ามาทำงานเย็นก็กลับ กรุงเทพฯ ไม่มีปัญหาครับ และรถไฟคือมือคือเท้าของคนจน เห็นไหมครับท่านพัฒนาเมืองให้มี

๕๔๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จีรนุช ๒๔๙/๒

วงแหวนล้อมรอบ ๓ วง มีถนนแฉกไปแฉกมา มีรถไฟชานเมือง การสัญจรไปมารถไฟ
สะดวก รถยนต์สะดวก แล้วท่านก็ต่อรถไฟรางคู่จากลพบุรีไปนครสวรรค์ไปเอาข้าวมาครับ
ไปรับข้าวมา ไปโคราชครับ จากมาบะเบาไปโคราช ไปรับเอาข้าวมา ตอนหลังเอาอ้อยมา
ซื้อครั้นเศรษฐกิจมันจะไม่แยะอย่างนี้ ท่านครับ เส้นทางคมนาคมคือทูตเศรษฐกิจมันไปไหน
เจริญที่นั่น ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมได้พูดจาปราศรัยมาด้วยความจริงใจ
สิ่งที่กระผมหวังดีท่าน ถ้าเพื่อท่านยังอยู่ต่อ นะครับ ถ้าผมอยู่ต่อผมก็ต้องไป เพราะว่า
อะไรครับ เราทำกันถ้าเอกสารฉบับนั้นจริงท่านลาออก ถ้ามันไม่จริงผมออก เห็นไหม
ผมไม่เสียสัจจะครับ ท่านเชื่อเถอะครับ คนชื่อ วินัย สมพงษ์ ไม่มีถอยครับเรื่องอย่างนี้
ท่านเชื่อเถอะครับ ผมรักษาสัจจะผมมากเพราะคุณธรรม ผมอภิปรายท่านเรื่องคุณธรรม
คนที่เอาเอกสารมาให้ผมก็คือท่านสรวุฒิ เนื่องจางงค์ ผมภูมิใจความเป็นทายาทของ
นักการเมืองผู้มีชื่อเสียง ผมเสาะแสวงเองมานาน ผมหาไม่ได้ เผลอญท่านนำมาให้
และผมก็อภิปรายท่านเรื่องสิ่งที่ท่านควรทำแล้วท่านไม่ทำ เช่น รถไฟฟ้าสายสีม่วง
ท่านปล่อยให้มันล่อยฟ้าโทองเทงไปตลอดชาวบ้านเดือดร้อน เช่น ท่านไม่คิดจะต่อ
แอร์พอร์ต ลิงค์ เช่น ท่านไม่คิดจะพัฒนาเมืองบริวารรอบ ๆ กรุงเทพมหานคร ลพบุรี -----

- ๒๕๐/๑

สระบุรี ฉะเชิงเทรา นครปฐม และจากรถชานเมือง คอมมิวนิตอร์ เทรน วิ่งกรุงเทพฯ-ลพบุรี กรุงเทพฯ-สระบุรี กรุงเทพฯ-ฉะเชิงเทรา กรุงเทพฯ-นครปฐม วิ่งไปวิ่งกลับ ท่านครับ พฤติกรรมของคนกรุงเทพฯ เปลี่ยนแปลงทันที เศรษฐกิจรุ่งเรืองขึ้นมา คนจนได้ประโยชน์ สิ่งเดียวรถไฟที่ท่านทำผมชอบ ผมชื่นชม เพราะผมเป็นคนชอบนั่งรถไฟ ผมเป็นแฟนรถไฟ นั่งรถไฟครับ สิ่งที่ท่านรัฐมนตรีทำแล้วผมชื่นชมคือ ตอนที่อยู่รถไฟมันมีเรือคมีไรท่านไปปราบ ท่านปราบเรือคปราบไร อันนี้ท่านทำดีก็ต้องชม แต่ความคิดกว้าง ๆ ผมรับท่านไม่ได้ เนื่องจากจะมีอีกหลายท่านที่จะอภิปรายต่อจากกระผม ผมต้องกราบขออภัยด้วย ถ้าหากว่าท่านจะไม่ชอบใจบ้าง แต่จะใครก็แล้วแต่ที่สัดบับฟังเรื่องอย่างนี้ ไปนั่ง อยู่ตรงนั้นต่อ หรืออยู่ต่อไปใครก็แล้วแต่ เอาความคิดอย่างนี้ไปทำครับ เราช่วยกัน สถานงานต่อก่อนใหม่ คนละไม้คนละมือ ผลประโยชน์ก็คือพี่น้องประชาชน ๓ ข้อนี้ กระผมก็จึงไม่สามารถจะไว้วางใจท่านได้ ท่านที่เคารพครับ ผมกราบเรียนว่าผมได้ พาดพิงถึงท่านสมัคร ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการ แล้วก็ครั้งแรกที่ท่านสมัครเป็นประธาน คณะกรรมการตรวจสอบผม ผมเป็นคนสำรวจแล้วก็เยี่ยมตัว ผมรู้ว่าท่านมี ประสบการณ์มากกว่าผม ท่านเป็นคนช่างพูด ท่านเป็นคนพูดเก่ง ผมพูดไม่เก่ง แต่ผมเป็นคนช่างทำ ผมมั่นใจว่าร้อยรู้ไม่สู้หนึ่งทำ ผมมั่นใจว่าผมมีความสุขสนุกอยู่กับ การทำงาน เพราะฉะนั้นกระผมต้องขอขอบคุณที่ครั้งหนึ่งท่านกรุณาเป็นประธาน คณะกรรมการตรวจสอบผมตอนผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผมภูมิใจ ที่ได้สร้างบรรทัดฐาน เมื่อเป็นฝ่ายรัฐบาลให้ฝ่ายค้านมาตรวจสอบ ผมกราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีครับ ก่อนท่านรัฐมนตรีได้อภิปราย ยินดีต้อนรับสภาผู้นำทางการเมือง รุ่นใหม่จากสหรัฐอเมริกาพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล สมาชิกวุฒิสภา สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจากสหรัฐอเมริกา เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสันติ พร้อมพัฒน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธาน สภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ต่อไปนี้ผมจะขอตอบข้อซักถามแล้วก็คำอภิปราย ของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ

๕๔๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๕๐/๒

ข้อแรก เรื่องเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาหรือเรื่องของการศึกษา ก็ต้องขอตอบว่า เรื่องการปลอมใบขับขี่ตลอดชีพ ผมไม่เคยมี ไม่เคยทำใบขับขี่ตลอดชีพ เรื่องของการไปสอบ หรือไม่สอบผมไม่เคยดำเนินการในเรื่องเหล่านั้นเลย ไม่เคยทำ ไม่เคยดำเนินการในเรื่องเหล่านั้น แล้วทางมหาวิทยาลัยก็ไม่เคยมีปัญหาหรืออะไรกับผมเลย ผมได้เข้าเรียนที่ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเมื่อปี ๒๕๔๓ แล้วก็ได้จบปริญญาตรี ปี ๒๕๔๕ แล้วก็เรียนต่อ ปริญญาโทจบใน ๒ ปีถัดมา ดังนั้นเรื่องใบขับขี่หรือเรื่องใด ๆ ผมไม่เคยทำ ส่วนเรื่อง มหาวิทยาลัยดำเนินการสิ่งใดนั้นผมไม่ทราบ นี่คือเรื่องของการศึกษา

ข้อสอง เรื่องรถไฟฟ้าสายสีม่วงที่ผู้อภิปรายได้พูดถึงในสิ่งที่ควรจะทำ แต่ไม่ทำ สิ่งที่ไม่ควรจะทำก็ได้ทำ ต้องเรียนผู้อภิปรายว่าการที่รถไฟฟ้าสายสีม่วง -----

- ๒๕๑/๑

๕๔๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๒๕๑/๑

เป็นรถไฟยกระดับ ตั้งแต่บางซื่อ-บางใหญ่ รวม ๑๒ สถานี ได้ดำเนินการมาก่อนที่ผมจะเข้ารับตำแหน่ง ได้ดำเนินการสำรวจ ออกแบบ เวนคืน ดำเนินการทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว เมื่อผมเข้ารับตำแหน่งก็ได้รับรายงานในเรื่องรถไฟสายสีม่วง ผมได้เชิญทาง รฟม. มาหารือในเรื่องที่จะดำเนินการรถไฟนี้ต่อไป ปรากฏว่าทาง รฟม. นั้น ได้ดำเนินการทุกสิ่งทุกอย่างไปเรียบร้อยแล้ว ก็มีปัญหาอยู่เพียงที่สถานีในแต่ละแห่งนั้น ทาง รฟม. ได้จัดที่จอดรถปาร์ค แอนด์ ไลท์ (Park and light) ไว้ในแต่ละสถานี โดยเฉพาะสถานีใหญ่ ๆ นั้นถึง ๒,๐๐๐ คัน โดยประมาณผมได้เห็นโดยปกติแล้วในเรื่องของสถานีในแต่ละสถานีของรถไฟไฟฟ้าไม่ว่าบนดินหรือใต้ดินที่ผ่านมาใช้ประโยชน์ไม่สมประโยชน์เต็มที่ เพราะว่าการที่ไปสร้างที่จอดรถถึง ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ คันในแต่ละสถานีนั้น แนนอนที่สุดในระบบปาร์ค แอนด์ ไลท์ หรือว่าให้ประชาชนที่จะมาขึ้นรถไฟไฟฟ้าขับมาจอดตอนเช้าแล้วก็ขึ้นรถไฟไปทำงาน ตอนเย็นก็ขับรถกลับบ้านนั้นเป็นปัญหา เพราะว่าในชั่วโมงเร่งด่วน ถ้าหากว่ารถ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ คัน ได้บุกมาที่สถานี มาขึ้นสถานีมาจอดที่สถานีมันคงเกิดการจราจร ผมจึงได้สั่งการให้ปรับในแต่ละสถานีให้ลดปริมาณรถส่วนตัวเหล่านี้ลงไป แล้วก็ให้เพิ่มพื้นที่จอดรถจักรยานประมาณ ๒,๐๐๐ คัน ให้เพิ่มพื้นที่จอดรถจักรยานยนต์ ให้เพิ่มพื้นที่จอดรถมอเตอร์ไซค์ ให้เพิ่มพื้นที่จอดรถสาธารณะ เช่น แท็กซี่ รถตู้และรถเมล์เล็กหรือรถบัสเล็ก โดยใช้คำว่าเป็นรถไฟฟีดเดอร์ (Feeder) ให้ทุก ๆ สถานีมีรถต้นสายที่จะรับผู้โดยสารจากสถานีกระจายไปยังชุมชน กระจายไปยังประตูบ้านของพี่น้องประชาชนทุกคน แล้วก็ในขณะเดียวกันก็รับผู้โดยสารจากแต่ละหมู่บ้านนั้นมารวมศูนย์ที่สถานีแล้วก็เดินทางไปตามสถานีโดยตลอด นอกเหนือจากนั้นเส้นทางรถไฟไฟฟ้า นอกเหนือจากสายสีม่วงแล้วยังมีสายสีน้ำเงิน สายสีน้ำเงินนั้นอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่อยู่ในรัศมี ๒๕ ตารางกิโลเมตร ตามมติ ครม. ที่มีไว้ ตามมติ ครม. คือชวงจากบางซื่อ-หัวลำโพง ก็จะเป็นใต้ดิน ส่วนอีกสายทางหนึ่งก็คือบางซื่อไปตามถนนจรัญสนิทวงศ์ไปสิ้นสุดที่บางแค่นั้นก็เป็นลอยฟ้าเช่นเดียวกัน เนื่องจากว่าอยู่นอกเขต ๒๕ ตารางกิโลเมตร ตามมติ ครม. ส่วนเรื่องสถานีในแต่ละสถานีนั้นก็คงเป็นเช่นเดียวกันกับสถานีสายสีม่วงก็คือแต่ละสถานีนั้นก็จะมีพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยาน

๕๔๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ราชินีพร ๒๕๑/๒

จักรยานยนต์ รถแท็กซี่ รถตู้ แล้วก็รถเมล์เล็ก เพื่ออะไรครับ เพื่อเป็นการลดการใช้รถส่วนตัวของพี่น้องประชาชนในซานเมือง เพราะว่าในระบบปาร์ค แอนด์ ไลทนั้นไม่ประสบความสำเร็จในรถไฟใต้ดินที่มีอยู่ในขณะนี้ แล้วก็รถไฟของบีทีเอสก็เช่นเดียวกันนะครับ การใช้สถานี่นั้นไม่มีความคุ้มค่า ทางกระทรวงคมนาคมจึงได้เข้าไปเสริมเข้าไปปรับ

- ๒๕๒/๑

พี่น้องประชาชนครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รถเมล์ทั้ง ๙ สาย ๙ แฉกในโครงการเมกะโปรเจกต์นั้นเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนให้ความหวัง เป็นสิ่งที่พี่น้องในกรุงเทพฯ และปริมณฑลนั้นรอคอย ทางกระทรวงจึงได้เร่งรัดที่จะดำเนินการให้รวดเร็ว แต่ว่าแต่ละสายทางนั้นในรัฐบาลก่อน ๆ ไม่ได้ดำเนินการอะไรไว้มากมาย ยกเว้นสายสีม่วง ดังนั้น ๔ เดือนที่ผ่านมาจึงต้องเร่งรัดที่จะขับเคลื่อนให้ส่วนราชการต่าง ๆ และผู้รับผิดชอบนั้นเร่งรัดดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอีไอเอ (EIA) เรื่องของการสำรวจออกแบบต่าง ๆ เรื่องของการเจรจา เรื่องเงินกู้ต่าง ๆ ก็ดีให้เสร็จลุล่วงภายในปีนี้ จะเร่งรัดในการดำเนินการให้ได้ในปี ๒๕๕๑ นั้น จะเร่งรัดให้ได้ในสายบางซื่อ-บางใหญ่ที่ได้กล่าวไปแล้ว และในสายสีเขียวเข้มก็คือหมอชิต-พหลโยธิน-สะพานใหม่ สายสีเขียวอ่อนก็คือจากแบร็ง-สำโรง-สมุทรปราการ-บางปู สายสีน้ำเงินนั้นก็มีส่วนบางซื่อ-หัวลำโพง และบางซื่อ-ท่าพระ ส่วนสายสีแดงนั้นก็มีส่วนบางซื่อ-ตลิ่งชัน และบางซื่อ-รังสิต ๖ สายทาง ส่วนท่านผู้อภิปรายได้พูดถึงเส้นทางแอร์พอร์ต ลิงค์ว่าทำไมแอร์พอร์ต ลิงค์เส้นนี้ถึงไม่เชื่อมกับดอนเมืองก็ขอเรียนว่าเส้นทางแอร์พอร์ต ลิงค์นั้นจะเริ่มจากมักกะสัน ก็คือจากมักกะสันไปทางตะวันออกไปถึงสนามบินสุวรรณภูมิ ส่วนอีกเส้นหนึ่งที่จะผ่านไปทางดอนเมืองมีอยู่ ๒ สาย ก็คือสายบางซื่อ-รังสิต และหมอชิต-พหลโยธิน-สะพานใหม่ ซึ่งสายบางซื่อ-รังสิต นั้นผ่านด้านตะวันตกของดอนเมือง ส่วนสายหมอชิต-พหลโยธิน-สะพานใหม่ นั้นจะผ่านในด้านตะวันออกของดอนเมือง ขณะนี้ทางกระทรวงได้หารือสั่งการให้ รฟม. หาทางที่จะเชื่อมสายสีเขียวเข้มเข้ากับดอนเมืองเพื่อให้เชื่อมต่อกับสายดอนเมือง หรือถ้าหากว่าไม่สามารถดำเนินการได้ก็จะใช้เส้นบางซื่อ-รังสิต ซึ่งผ่านด้านหลัง ด้านตะวันตกของดอนเมือง สายบางซื่อ-รังสิตนั้นจะเชื่อมกับสายแอร์พอร์ต ลิงค์ โดยทางรถไฟ จะดำเนินการเชื่อมต่อในช่วงตรงพญาไท ซึ่งใช้ชื่อว่าเส้นทางมีตติ้ง ลิงค์ (Meeting link) ก็คือจะเป็นทางเชื่อมระหว่างสายแอร์พอร์ต ลิงค์กับสายบางซื่อ-รังสิต ขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่ เมื่อโครงการเหล่านี้แล้วเสร็จ สนามบินดอนเมืองและสนามบินสุวรรณภูมิ ก็คงสามารถที่จะเชื่อมต่อกันได้

๕๕๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๒๕๒/๒

ในเรื่องของรถไฟทางคู่ที่ผู้อภิปรายได้พูดถึง ก็ต้องขอเรียนว่าขณะนี้ เรื่องของน้ำมันมีราคาแพง น้ำมันในช่วงปีที่ผ่านมาได้เพิ่มขึ้นเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็คือจากประมาณ ๒๐ บาท ขณะนี้น้ำมันก็ขึ้นไป ๔๐ บาท ก็ต้องขอเรียนว่าจากการศึกษา ของกระทรวงคมนาคมนั้น ในประเทศไทยเรื่องของการขนส่งซึ่งมีปัญหาค่าขนส่งของไทย

- ๒๕๓/๑

๕๕๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๒๕๓/๑

เมื่อเทียบกับจีดีพีสูงถึง ๑๖ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ นั้นค่าขนส่งเมื่อเทียบกับจีดีพีนั้นก็เพียง ๖-๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ดังนั้นค่าขนส่งของไทยสูงกว่าประเทศอื่น ๆ ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ มันก็ทำให้ศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมของไทยไม่สามารถสู้กับต่างประเทศได้ ทางกระทรวงคมนาคมจึงได้ริเริ่มโครงการรถไฟทางคู่ จำนวน ๒,๓๔๔ กิโลเมตร เพื่อก่อสร้างให้สามารถที่จะเสริมหรือเพิ่มศักยภาพการแข่งขันให้กับการขนส่งของประเทศทั้งหลายทั้งปวงก็คงจะเป็นเรื่องที่กระทรวงคมนาคมนั้นได้ดำเนินการที่จะแก้ปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะในเส้นทางกรุงเทพฯ-บ้านภาชี แล้วก็กรุงเทพฯ-บ้านภาชีออกไปทางจังหวัดโคราช ไปทางจังหวัดขอนแก่น ออกไปทางจังหวัดอุดรธานี แล้วก็จังหวัดหนองคาย ในแต่ละสายทางนั้นทางกระทรวงได้วางโครงการไว้ว่าในทุก ๆ ระยะประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ก็จะทำให้มีสถานีขนส่งสินค้า และให้มีนิคมอุตสาหกรรม แต่ละประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ตลอดสายทางของเส้นทางรถไฟทางคู่ เพื่อกระจายความเจริญ กระจายงานและเป็นการสร้างงานในชนบท เพื่อให้พี่น้องประชาชนในชนบทนั้นสามารถที่จะมีงานทำโดยไม่ต้องทิ้งถิ่นที่อยู่เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ในช่วงนี้กระทรวงคมนาคมและผมก็คงจะชี้แจงเพียงเท่านี้ก่อนนะครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณถาวร เสนเนียม ครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ จากนี้ไปผมขออภิปรายไม่ไว้วางใจนายสันติ พร้อมพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นายทรงศักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และจะต้องพาดพิงถึงนายสมัคร สุขทองเวช ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั่นในฐานะเป็นประธานคณะกรรมการพัฒนาขนส่งทางราง และระบบขนส่งมวลชนครับ ท่านประธานครับ เรื่องที่ผมจะนำเสนอเพื่อพิสูจน์ความจริง

๕๕๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๒๕๓/๒

ให้ท่านประธานได้รับทราบ เกิดจากผู้ที่ผมกล่าวหา ๒ ท่านได้ดำเนินการทำแผนปรับปรุงการบริหารจัดการและบริหารระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ ถ้าเรียกสั้น ๆ ง่าย ๆ ว่าโครงการเช่ารถยนต์ของ ขสมก. ๖,๐๐๐ คัน มูลค่าของโครงการในการเสียค่าเช่าหรือจ่ายค่าเช่าก็คือ ๑๑๑,๖๙๐ ล้านบาท เพื่อเช่ารถยนต์ ๖,๐๐๐ คัน ๑๑๑,๖๙๐ ล้านบาท เป็นระยะเวลา ๑๐ ปี โดยเฉลี่ยค่าเช่าคันละ ๑๘ ล้าน ๖ แสนบาทเศษ ท่านประธานที่เคารพ ท่านที่โครงการนี้ปรากฏต่อสาธารณะ กระผมเองได้ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายนที่ผ่านมา หลังจากผมวิพากษ์วิจารณ์ปรากฏว่านายทรงศักดิ์ ทองศรี ซึ่งผมกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามญัตติที่ว่าใช้ข้อมูลอันเป็นเท็จ บั่นแต่งโครงการเพื่อเตรียมการแสวงผลประโยชน์โดยมิชอบออกมาโต้แย้งผมและอธิบายถึงโครงการดังนี้

- ๒๕๔/๑

๕๕๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๒๕๔/๑

จากปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ความว่า นายทรงศักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมเปิดเผยว่ากระทรวงคมนาคมจะเสนอ ขออนุมัติ ครม. วันที่ ๑๐ มิถุนายน เพื่อพิจารณาอนุมัติแผนปรับโครงสร้างองค์การ ขนส่งมวลชนกรุงเทพ เพื่อเช่ารถในกิจการของ ขสมก. ๖,๐๐๐ คัน การเช่าเหมา รวมค่าซ่อมบำรุงเป็นระยะเวลา ๑๐ ปี จะเร่งรัดรับมอบรถในเดือนพฤษภาคม ปี ๒๕๕๒ การจัดหาด้วยวิธีการเช่าเหมาแบบซ่อม นอกจากนั้นผู้ให้เช่าจะต้องจัดหาที่จอดรถ มีสถานีเติมก๊าซ นอกจากนั้นยังกล่าวว่า ขสมก. จะจัดทำที่ไอราร์ (TOR) ประกาศเชิญชวน เอกชนเพียงรายเดียว ย៉านะครับ เชิญชวนเอกชนเพียงรายเดียว จะต้องมีการวางเงินประกัน ๕,๐๐๐-๖,๐๐๐ ล้านบาท จะต้องมีการวางเงิน ๕,๐๐๐-๖,๐๐๐ ล้านบาท ขอซ้ำครับ นอกจากนั้นนายทรงศักดิ์ยังกล่าวต่อไปว่า พอรัฐบาลจะมีการทำโครงการขนาดใหญ่ ยังไม่ทันเริ่มต้นก็มีการกล่าวหากันก่อนแล้ว ที่ผ่านมาระเบิดเหล่านี้ทำให้ประเทศชาติ ไม่เจริญคอกยแต่จับผิดกัน การตรวจสอบของนักการเมืองทำได้แต่ต้องดูว่ามีการทุจริต เกิดขึ้นหรือไม่ และไม่กลัวว่าจะมีการเปิดเผยหรือการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ที่สำคัญที่สุด ผมขอย้ำว่าการหักท้วงของผมไม่ส่งผลให้ประเทศชาติเจริญหรือไม่เจริญ แต่ถ้ามีการทุจริตประเทศชาติไม่เจริญแน่นอน หลังจากนั้นวันที่ ๑๑ มิถุนายน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมคือ นายสันติ พร้อมพัฒน์ ได้ออกมาต่อว่าผมว่า วิธีคิดของฝ่ายค้านไม่สร้างสรรค์คิดแบบโง่ ๆ ทำไม่คนรายได้น้อยเขาไม่ใช่คน ไม่มีสิทธิ ใช้รถแอร์หรือ ผมถามหน่อยท่านประธานครับ โครงการนี้ผมไม่ได้คัดค้านในหลักการ ต้องการให้มีการเปลี่ยนรถยนต์ที่ใช้ น้ำมันดีเซลมาใช้แก๊สเอ็นจีวี ที่ผมสนับสนุน แต่ประการที่สองที่ผู้รับผิดชอบในการทำโครงการนี้บอกว่า โครงการนี้จะยกเลิกรถร้อน ทั้งหมด และจะใช้รถปรับอากาศทั้ง ๖,๐๐๐ คัน เก็บค่าโดยสาร ๑๕ บาท ผมก็ท้วงติง ไปว่าพี่น้องประชาชนผู้มีรายได้น้อยซึ่งอาศัยรถร้อนโดยสารนั้นจะเป็นปัญหาเนื่องจาก ขณะนี้ค่าครองชีพสูงอยู่แล้ว รัฐบาลไม่ได้สนใจในการแก้ไขปัญหาค่าครองชีพ ค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นขอให้เห็นใจพี่น้องที่มีรายได้น้อยบ้าง โปรดคงรถร้อนเอาไว้ แค่นี้ก็ออกมาต่อว่าว่าผมเป็นคนโง่คิดอะไรไม่เป็น ยิ่งกว่านั้นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายนที่ผ่านมา

๕๕๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๒๕๔/๒

นายสมัคร สุนทรเวช ในฐานะประธานคณะกรรมการพัฒนาที่ผมพูดถึงได้ออกมาพูดต่อสาธารณชนผ่านสถานีโทรทัศน์ว่า พวกกันไว้ให้ชัดว่าเป็นการเสนอความคิดเรียกว่าโยนหินถามทาง แต่ขอประทานโทษอย่างที่เขาร่วมกันว่าเอาไถ่ลงไปโยนที่ฟาร์มจระเข้ที่ยังไม่ทันถึงน้ำโดดงับทันที ใครเลี้ยงสุนัขอยู่รู้จักเลยมันคล่องแคล่วอะไรต่าง ๆ โยนไม่ถึงดินกระโดดงับทันทีเลย ท่านประธานครับ ถ้าฟังคำพูดของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ผมก็ออกมาตอบว่าใครโยนใครรับ หรือโยนกันเองรับกันเอง นอกจากนั้นถ้าหากว่าผู้สูงอายุ ขอใช้คำพูดที่สุภาพนะครับ โดนงับเข้าเดี๋ยวพินจะหลุด ท่านประธานที่เคารพ โครงการนี้เป็นโครงการที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๐) เรื่อง การลดต้นทุนการขนส่งในการพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งมวลชนของกรุงเทพมหานคร ด้วยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้พลังงานของระบบขนส่งสาธารณะเพื่อลดต้นทุนเชื้อเพลิง ทุกคนจะต้องปฏิบัติ ทุกคนเห็นด้วยถ้าหากดำเนินการโดยสุจริตโดยไม่ปู้นแต่งตัวเลข ท่านประธานที่เคารพ -----

- ๒๕๕/๑

โครงการนี้ไม่ใช่เกิดครั้งแรกครับ เกิดมาตั้งแต่ในยุคที่นายกรัฐมนตรีทักษิณรักษาการ ในฐานะเป็นรัฐบาลรักษาการ ซึ่งได้มีโครงการในการให้เปลี่ยนรถ ขสมก. โดยการเอา รถใหม่เข้ามาแทนที่ ๒,๐๐๐ คัน และขณะนั้นก็ตั้งใจที่จะซื้อกันอยู่แล้ว แต่ถูกรัฐประหาร เสียก่อน หลังจากนั้นถึงยุคของรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็เลยมาปรับความคิดใหม่ โดยการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาศึกษาว่ารถของ ขสมก. ซึ่งมีอยู่จำนวน ๓,๕๐๐ กว่าคัน พอที่จะคัดเลือกเป็นรถที่จะใช้งานต่อไปได้หรือไม่ ถ้าหากว่าส่วนไหนที่ใช้ไม่ได้ก็ให้ ปลดระวาง ผลของการศึกษา ผลของการวิเคราะห์ก็พบว่ามียังอยู่จำนวนเกือบ ๆ ๓,๐๐๐ คันที่พอจะใช้งานได้ ๗-๑๐ ปี ท่านประธานครับ หลังจากนั้นในวันที่ ๑๓ มีนาคม ปี ๒๕๕๐ รัฐบาลยุคของท่านสุรยุทธ์ก็มีมติยกเลิกโครงการของยุคท่านนายกรัฐมนตรี ทักษิณ แล้วก็ให้ดำเนินการหาวิธีการเพื่อที่จะปรับเปลี่ยนเครื่องยนต์ของรถเก่าเอามา ปรับปรุงตัวรถ ใช้เครื่องยนต์ใหม่เอามาใช้ก๊าซ ผลของการศึกษาปรากฏว่าทาง ขสมก. ได้รับเรื่องนี้ไปดำเนินการ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคมปีที่แล้ว ขสมก. ก็ได้ประกาศ ผลรายชื่อผู้ผ่านการทดสอบสมรรถนะการเปลี่ยนแปลงเครื่องยนต์โดยสาร เปลี่ยนจากการใช้น้ำมันดีเซลมาเป็นการใช้ก๊าซ ทั้งนี้ทั้งนั้นได้ผ่านการทดสอบวิเคราะห์จากวิศวกร และความเห็นชอบของบอร์ด ขสมก. ประกาศเชิญชวนให้กับบริษัททั้งในประเทศ และต่างประเทศมาดำเนินการจนกระทั่งขึ้นทะเบียนเอาไว้ ผลของการศึกษาปรากฏ ในหนังสือเล่มนี้ ๑๐ บริษัท ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยนายพิณศร พัทฒนกุล ผู้อำนวยการขนส่งมวลชนกรุงเทพ เป็นผู้ดำเนินการ ท่านประธานครับ หลังจากนั้น ปรากฏว่ารัฐบาลของ พลเอก สุรยุทธ์ ก็มีอันต้องหมดวาระไป ผมก็มาพิจารณาดู ในรายละเอียดของโครงการดังกล่าวปรากฏว่าโครงการนี้ได้ดำเนินการแล้ว รถ ขสมก. ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้นั้น รถธรรมดาทั้งหมด ๑,๕๙๔ คัน รถปรับอากาศมีทั้งหมด ๒,๘๙๐ คัน ถ้าจะใช้เงินงบประมาณก็คันละไม่เกิน ๑ ล้าน ๕ แสนบาท ใช้เงิน งบประมาณทั้งหมดก็ประมาณ ๒,๔๐๐ ล้านบาท ประหยัดค่าเชื้อเพลิงได้ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ และยังสามารถใช้รถดังกล่าวนี้ได้ ๗-๑๐ ปี ท่านประธานครับ ผลของการศึกษาบอกว่า สามารถคืนทุนได้ภายในระยะเวลา ๓ ปี ก็เห็นว่าเป็นโครงการที่ดี หลังจากนั้นพอถึง

๕๕๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๒๕๕/๒

ยุคของรัฐบาลนายสมัคร สุนทรเวช นักธุรกิจในยุคที่วิ่งเต้นจะขายรถให้กับรัฐบาล ยุคปลายของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณก็มาติดต่อกันในรัฐบาลนี้ แต่รัฐบาลนี้สังเกตเห็นว่า เข้าดีกว่าซื้อ ด้วยเหตุผลอะไรเดี๋ยวผมจะได้นำกราบเรียนท่านประธานครับ ดังนั้น ปรากฏว่าเมื่อรัฐบาลนี้ได้ตั้งรัฐบาลมาระยะหนึ่ง จนกระทั่งมีการตั้งคณะกรรมการ ขับเคลื่อนทางนโยบายขึ้นมา ๕ คณะ คณะกรรมการที่ทำหน้าที่พิจารณาเรื่องนี้ก็คือ คณะกรรมการพัฒนาการขนส่งทางรางและระบบขนส่งมวลชน ซึ่งมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน มีรองนายกรัฐมนตรีสุรพงษ์เป็นรองประธาน มีรองนายกรัฐมนตรีสหัส มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม เป็นกรรมการ รวมแล้ว ๑๗ คน ท่านประธานที่เคารพครับ หลังจากนั้นนายทรงศักดิ์ ทองศรี ได้มอบนโยบายให้กับ ขสมก. ไปดำเนินการ ๓ เรื่อง

๑. ปรับปรุงสภาพรถโดยสาร ขสมก. นั่นคือต้องการให้เช่ารถ ๖,๐๐๐ คัน
๒. ปรับปรุงสายทางเดินรถเพื่อที่จะให้เกิดความเหมาะสมมากขึ้น
๓. กำหนดว่าเมื่อปรับปรุงรถโดยการเช่ารถ ๖,๐๐๐ คันแล้ว ขอให้เก็บ ค่าโดยสารคนละ ๑๕ บาท ส่วนรถที่มีอยู่นั้นขอให้ขายทิ้งให้หมด

๕๕๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๒๕๖/๑

ท่านประธานที่เคารพ โครงการนี้เริ่มดำเนินการเมื่อเดือนเมษายน ปี ๒๕๕๑ นี้เอง นับย้อนไปก็ ๒ เดือนเศษ ๆ ปราบกฏในเอกสารเล่มนี้ ซึ่งเป็นเอกสารของ ขสมก. ผมขออนุญาตอ้างอิง เมษายนเริ่มศึกษาดำเนินการ จะศึกษาดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ ผมขอยืนยันว่าไม่ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ นั่นคือ ข้อกล่าวหาที่ท่านจะต้องตอบ ข้อที่ ๑ ว่าทำไมท่านละเลยกฎหมายซึ่งเป็นเครื่องมือ อันสำคัญในการบริหารจัดการ เมื่อเริ่มงานดั่งนั้น ปราบกฏว่าทางฝ่ายกระทรวงคมนาคม ก็เร่งรัด เมื่อเร่งรัดเสร็จแล้วปราบกฏว่าได้ออกหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ปี ๒๕๕๑ เพื่อให้ ขสมก. ดำเนินการตามที่ตัวเองต้องการ บันทึกข้อความฉบับนี้คือบันทึกข้อความ ที่ คค ๐๘๐๖๑/๙๗๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เพื่อเร่งรัดให้เตรียมการดำเนินการ ตามที่ ๒ รัฐมนตรีซึ่งสมคบกันทำโครงการ ท่านประธานครับ มีผู้ทักท้วง บุคคลผู้นี้คือ ผู้อำนวยการกองแผนงาน ข้อความว่า แผนฟื้นฟูของ ขสมก. โดยทิศทางการดำเนินงาน ของ ขสมก. ไม่สอดคล้องกับแผนฟื้นฟูเดิมและขาดความรับผิดชอบที่จะต้องศึกษา และพิจารณาเพิ่มเติมในหลายประเด็น รวมทั้งยังไม่ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ บริหารของ ขสมก. นั่นคือไม่ได้ผ่านบอร์ดครับ เร่งรัดกันมาก ดั่งนั้นจึงเห็นควรให้ ขสมก. ดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีความชัดเจนก่อนจะได้นำเสนอที่ประชุมต่อไป หลังจากนั้นก็ผ่านไปเรื่อยตั้งแต่วันที่ ๒๘ วันที่ ๒๙ จนกระทั่งถึงวันที่ ๓๐ หนังสือนี้ก็ไปถึง ผู้ที่รับผิดชอบ ความเร่งรัดรีบร้อนก็ยังคงดำเนินการต่อไป ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร สำนักพัฒนาระบบขนส่งและจราจร ออกหนังสือของกระทรวงคมนาคม ที่ ๐๘๐๖๑/๑๐๑๓ เป็นบันทึกข้อความถึง ปลัดกระทรวงคมนาคม เรื่องนี้ก็เช่นกันครับ อ้างว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้กำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการพัฒนาระบบขนส่งทางรางในวันที่ ๒ มิถุนายน เร่งรัดให้ ทุกส่วนราชการทำหนังสือเพื่อชี้แจงว่าโครงการนี้เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมอย่างไร ถึงขนาดว่าหนังสือฉบับนี้มีการลงวันที่ในการผ่านคนที่ ๑ คนที่ ๒ คนที่ ๓ คนที่ ๔ ไม่จำเป็นจะต้องเอ่ยนามท่าน วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ทั้งหมดเพื่อนำเข้าสู่การประชุม

๕๕๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

พระราชวรณ ๒๕๖/๒

ในวันที่ ๒ มิถุนายน ตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อรวบรัดเร่งรีบให้การดำเนินการตามโครงการนี้ได้เสร็จเร็วที่สุด หลังจากนั้นก็มีการประชุมของคณะกรรมการชุดที่ผมเคยถึงในวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ เห็นชอบตามแผนปรับปรุงการบริหารจัดการตามที่เสนอมมา การประชุมในวันนั้นเป็นความรับผิดชอบของนายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน รัฐมนตรี ๒ ท่าน ซึ่งที่ผมได้กล่าวหานั้นเป็นคณะกรรมการอยู่ด้วย หลังจากวันที่ ๒ จนถึงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ๘ วัน นายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการนำเอาโครงการดังกล่าวเสนอ ครม. เพื่อพิจารณาขอความเห็นชอบเริ่มต้นหนังสือ ที่ นร ๑๑๕/๒๓๖๗ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอโครงการนี้ไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อที่จะให้นำเรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุม ครม. นั่นคือฉบับที่ ๑ เพื่อขออนุมัติดังต่อไปนี้ -----

- ๒๕๗/๑

๕๕๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษฎีกา ๒๕๗/๑

ขอความเห็นชอบขอเช่ารถยนต์ ๖,๐๐๐ คัน มีระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Ticket) มีระบบติดตามที่เรียกว่า จีพีเอส (GPS) หนึ่ง ๖๙,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นของ ขสมก. ให้กระทรวงการคลังรับผิดชอบจัดงบประมาณให้ก็ได้ ถ้าไม่สามารถจัดได้ก็ให้หาแหล่งเงินกู้ให้เออร์ลี่ (Early) พนักงาน หาเงินอีก ๓,๕๐๐ ล้านบาทเป็นทุนหมุนเวียน ขอเอ็มเงินอีก ๒,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อให้พนักงานที่เป็นหนี้อยู่กับสหกรณ์ โดยให้กระทรวงพาณิชย์ช่วยจัดการให้ โดยสรุปก็คือเพื่อให้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ท่านประธานครับ นอกจากนี้หนังสือนี้แล้วถามว่าใครสนับสนุนบ้าง ก็มีองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพสนับสนุนให้ดำเนินการทำโครงการนี้ กระทรวงคมนาคมมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงนามโดย ฯพณฯ รัฐมนตรีเห็นชอบที่จะให้ดำเนินการนี้ กระทรวงการคลังสนับสนุนให้โครงการนี้เป็นโครงการที่คณะรัฐมนตรีควรจะให้ความเห็นชอบ ท่านประธานครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คือ นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี เสนอดังนี้ กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วขอเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องดังนี้ เห็นชอบให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพจัดหารถโดยสารปรับอากาศจำนวน ๖,๐๐๐ คัน วงเงินค่าเช่า ๑๑๑,๖๙๐ ล้านบาท และคาดว่า ขสมก. จะมีกำไรสุทธิ ปี ๒๕๕๒ ถึงปี ๒๕๖๓ รวม ๑๐๓,๖๐๐ ล้านบาทเศษที่สำคัญที่สุดก็คือระบุไปว่าปัจจุบัน ขสมก. มีจำนวนผู้โดยสารเฉลี่ยต่อวันเท่ากับ ๑.๘ ล้านคน เมื่อเริ่มโครงการนี้ในปี ๒๕๕๓ จะมีผู้โดยสารเพิ่มขึ้นเป็น ๓ ล้านคน แล้วผมจะชี้แจงให้ท่านประธานได้รับทราบว่า หนังสือที่ให้การสนับสนุนคนที่เห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ดี หรือหนังสือสนับสนุนของคนที่ทำหน้าที่เลขาธิการสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก็ดี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งมีเอกสารอยู่ในมือของผมนี่แหละ นี่มีเหตุผลน่าเชื่อหรือไม่ หรือเป็นการปั้นตัวเลขเพื่อที่จะให้โครงการนี้ผ่านที่ประชุมคณะรัฐมนตรี นั่นคือการเสนอของนายกรัฐมนตรีนี่เพื่อขอความเห็นชอบโดยให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ท่านประธานครับ ในการประชุมในวันที่ ๑๐ มิถุนายน วาระที่เข้ามาสู่การประชุมของ ครม. คือวาระที่ ๑๖ ครม. ได้มีมติดังนี้ครับ รับทราบมติคณะกรรมการพัฒนาระบบขนส่งทางรางและขนส่งมวลชน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๕๖๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กฤษฎีกา ๒๕๗/๒

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาระบบขนส่งทางรางและขนส่งมวลชนเสนอ และให้กระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม สำนักงบประมาณและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเร่งรัดดำเนินการตามมติคณะกรรมการดังกล่าวต่อไป รับทราบ ก็ยังไม่เป็นที่ถูกต้องถูกใจและพอใจของผู้ที่ถูกกล่าวหาทั้งสอง และนายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน เพราะยังไม่สามารถดำเนินการอะไรได้มากนัก ปรากฏว่าวันที่ ๑๖ มิถุนายน ปี ๒๕๕๑ ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๐ ซึ่งเสนอเป็นวาระจร โครงการ ๑๑๖,๐๐๐ ล้านบาทบาท เสนอเป็นวาระจร คณะรัฐมนตรีก็คงจะกังขา ยังไม่พิจารณาให้ความเห็นชอบ ขอเพียงรับทราบ ผมนขอชื่นชมคณะรัฐมนตรีพรรคร่วมรัฐบาลที่ให้ความสนใจว่า -----

- ๒๕๘/๑

๕๖๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๕๘/๑

โครงการขนาดแสนกว่าล้านเริ่มทำโครงการเดือนเมษายนมาเสนอที่ประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๐ มิถุนายน เป็นวาระจริงนี่จะเป็นการมัดมือชกกันหรือไม่ ไหนรายละเอียดของโครงการ พี่น้องประชาชนซึ่งขึ้นรถร้อนจะขึ้นรถเย็นหาเงินมาจากไหน หรือค่าเช่าคันละ ๑๘ ล้าน ๖ แสนบาทจะเอามาจากไหน กิจการจะขาดทุนหรือจะมีกำไรหรือไม่อย่างไร นั่นคือสิ่งที่คณะรัฐมนตรีพรรคร่วมรัฐบาลตั้งข้อกังขา จากการผมสืบทราบในห้องประชุมคณะรัฐมนตรี ดังนั้นการประชุมคณะรัฐมนตรีในวันนั้นจึงได้แค่รับทราบ ท่านประธานครับ นายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นประธานคณะกรรมการยังไม่ลดละครับ เลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีที่เรียกว่า ชงเองกินเอง โยนเองรับเอง ได้มีหนังสือที่ นร ๐๕๐๖/๑๒๐๑/พ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี ข้อเสนอกระทรวงคมนาคมขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังนี้

๑.๑ เห็นชอบให้องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพจัดหารถโดยสารปรับอากาศใหม่ ใช้ก๊าซธรรมชาติด้วยวิธีเช่าจำนวน ๖,๐๐๐ คัน ระบบจัดเก็บรายได้ค่าโดยสารด้วยบัตรอิเล็กทรอนิกส์ และบัตรตรวจสอบติดตามและศูนย์ปฏิบัติการสารสนเทศวงเงิน ๑๑๑,๖๙๐ ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินโครงการ ๑๐ ปี

๑.๒ เห็นชอบให้ข้าราชการ ขสมก. เกษียณก่อนอายุในวงเงินไม่เกิน ๖,๒๐๐ ล้านบาท โดยการแปรญัตติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๒ ฝากคณะกรรมการธิการงบประมาณที่จะรับหน้าที่ในอีก ๒-๓ วันข้างหน้า ๖,๒๐๐ ล้านบาท ผมไม่ได้ขัดขวาง แต่ขอให้พิจารณาให้รอบคอบ นี่คือการกระทำที่มีนายกรัฐมนตรีและบุคคลที่ผมกล่าวหา ๒ ท่าน พยายามที่จะเอาเงินงบประมาณอีก ๖,๒๐๐ ล้านบาทไปใช้เพื่อโครงการนี้

๑.๓ เห็นชอบให้รัฐบาลให้ยืมเงินโดยไม่มีดอกเบี้ยแก่ ขสมก. อีก ๓,๕๐๐ ล้านบาท วิธีการรายละเอียดปรากฏอยู่ในนี้

๑.๔ เห็นชอบให้ ขสมก. ดำเนินการปรับปรุงเส้นทาง อันนี้ดี

๑.๕ อนุมัติให้ ขสมก. ขายรถโดยสารเก่า ๓,๕๓๕ คัน เพื่อเอาเงินที่ได้มาเป็นเงินทุนหมุนเวียน

๕๖๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ณัฐวัฒน์ ๒๕๘/๒

๑.๖ เห็นชอบให้สำนักงานงบประมาณจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเป็นค่าชำระหนี้ค่าดอกเบี้ยรวมประมาณ ๓๕,๐๗๖ ล้านบาท ดังรายละเอียด ผมไม่ต้องลงรายละเอียด แต่หากสำนักงานงบประมาณไม่สามารถจัดสรรงบประมาณ รายจ่ายประจำปีเพื่อชำระดอกเบี้ยจ่ายได้ เห็นควรให้ ชสมก. กู้เงินโดยให้กระทรวงการคลัง เป็นผู้พิจารณาหาแหล่งเงินกู้ วิธีการกู้เงิน เงื่อนไขและรายละเอียดต่าง ๆ ของการกู้เงิน ตลอดจนให้กระทรวงการคลังค้ำประกันเงินกู้ และให้สำนักงานงบประมาณตั้งงบประมาณ เพื่อชำระหนี้เงินกู้และดอกเบี้ย

ทั้งหมดทั้งปวงทั้ง ๖ ข้อนี้ นายกรัฐมนตรีไม่ละความพยายามครับ เสนอไป คราวที่แล้วเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว คณะรัฐมนตรีรอบคอบแล้วครับ คราวนี้ให้เสนอ กรม. เพื่อพิจารณา นายสมักร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ หลังจากเสนอ ไปแล้วก็บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมคณะรัฐมนตรี ผมทราบมาว่ารัฐมนตรีหลายท่าน ที่ยังคงหวังดีต่อบ้านเมืองตั้งใจที่จะซักถามถึงรายละเอียดของโครงการ ตั้งใจที่จะ สอบถามว่าโครงการ ๑ แสนกว่าล้านบาทได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาศึกษาความเป็นไปได้ ของโครงการหรือมีการรั่วไหลหรือโอกาสที่จะหาเงินได้ไต่ะกันได้อย่างไร ผมต้อง ขอชื่นชมรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลหลายท่านที่ตั้งใจจะซักถาม ผลปรากฏว่าความนี้ทราบถึง รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องและนายกรัฐมนตรี ก็มักจะตอบคำถามรัฐมนตรีที่ซักถาม ในห้องประชุมไม่ได้ อ้ายเสือถอยเลยครับท่านประธาน ถอยเลย ขอถอนระเบียบวาระนี้ ออกจากการประชุมโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น ท่านประธานครับ นี่หรือที่นายกรัฐมนตรี บอกว่าโยนหินถามทาง -----

๕๖๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒๕๙/๑

ถ้าแนจริงมีการศึกษากันพร้อมว่าความเป็นไปได้ของโครงการสามารถเกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชน สามารถแก้ไขปัญหานี้สินของ ชสมก. ได้ สามารถบริการพี่น้องประชาชนได้ทั่วถึงแล้วทำไมต้องถอนออก ทั้งนี้ทั้งนั้นเนื่องจากมีการวิพากษ์วิจารณ์กันว่าน่าจะมีเงินได้โตะจากโครงการนี้ไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ นี่คือนายมือของนายสมัคร สุนทรเวช ที่เสนอ กรม. เพื่อพิจารณา แต่ กรม. ไม่พิจารณาให้ต้องขอเสียใจด้วยกับบุคคลที่รอรับผลประโยชน์อยู่ ผมจะพิสูจน์ให้ท่านประธานเห็นว่าโครงการดังกล่าวนี้มีการปั่นแต่งตัวเลขเพื่อที่จะหาผลประโยชน์กันอย่างไร ชสมก. บริหารโดยคณะกรรมการบริหารกิจการองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มีทั้งหมด ๑๑ ท่าน มีทั้งรองปลัดกระทรวงคมนาคมเป็นมืออาชีพ มีทั้งนักธุรกิจ มีทั้งท่านอัยการ มีทั้งนายตำรวจ มีทั้งนายทหาร มีทั้งทนายความ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาบริษัทสำนักกฎหมาย เบญจาทิกุล จำกัด นี่เขารู้กันว่าเป็นทนายของใคร ที่นี้มาดูว่าสภาพของ ชสมก. ในฐานะทางด้านการเงินนี้เป็นอย่างไร ปี ๒๕๕๑ การศึกษาพบว่าน่าจะเป็นหนี้อยู่ในประมาณ ๖๔,๗๘๕ ล้านบาท ถ้าครบถึงสิ้นปีนะครับ เพราะเหตุว่ามีการขาดทุนปีละ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ๕,๐๐๐ ล้านบาท ๖,๐๐๐ ล้านบาท ๗,๐๐๐ ล้านบาท มีการขาดทุนสะสมอยู่ที่เกือบ ๆ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท จำเป็นจะต้องมีการแก้ไขใหม่ ต้องแก้ไขต้องปรับปรุงแน่ รถที่เขาจะเช่าหน้าตาเป็นอย่างนี้ เนื่องจากรถคันนี้บริษัทโกลเด้น ดรากอนได้นำมาขายในเมืองไทยแล้วนับเป็นร้อย ๆ คัน แล้วถึงขนาดกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ต้องน่าจับตามองเป็นพิเศษ เนื่องจากมีคำครหาว่ามีความใกล้ชิดกับคนที่อยู่เบื้องหลังรัฐมนตรีอยู่ จึงนำเรื่องนี้มาปรึกษาหารือนำมาสู่การผลิตโครงการนี้ ในโครงการครับ ท่านประธานดูตัวเลขขาดทุนแล้วก็มาดูว่าการเสนอโครงการตามเอกสารที่มีการศึกษาที่ผมเอ่ยถึงเล่มนี้ ซึ่งเป็นเอกสารของ ชสมก. เขาระบุว่าถ้าดำเนินการตามโครงการนี้ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือใครก็แล้วแต่ที่เห็นชอบกับโครงการนี้ในเบื้องต้นบอกว่า ปี ๒๕๕๑ ขาดทุน ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๕๒ จะขาดทุน ๑๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท พอเริ่มโครงการส่งมอบรถเดือนพฤษภาคมปี ๒๕๕๒ ปี ๒๕๕๓ จะมีกำไร ๖๙๕ ล้านบาท ปี ๒๕๕๔

๕๖๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงใจ ๒๕๙/๒

มีกำไร ๑,๔๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๕๕ ๑,๕๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๕๖ ๑,๗๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๕๗ ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๕๘ ๓,๕๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๕๙ ๓,๖๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๖๐ ๓,๗๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๖๑ ๕,๔๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๖๒ ๕,๕๐๐ กว่าล้านบาท ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ตอบคำถามผมหน่อยว่าเอาใครมาบริหารให้ได้กำไรขนาดนี้ หรือเป็นเพียงตัวเลขที่ท่านปั้นแต่งขึ้นมา เป็นเพียงตัวเลขที่ท่านปั้นแต่งขึ้นมาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลของท่านได้เชื่อ เชื่อแล้วจะได้อนุมัติให้ เห็นชอบกับโครงการนี้ คนที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็เหมือนกันครับเซ็นหนังสือมาได้อย่างไรว่าโครงการนี้เมื่อสำเร็จโครงการแล้วจะมีกำไรถึง ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ถ้าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดูโครงการแล้วก็ประมาณการว่าจะมีกำไรถึง ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมว่าประเทศไทยเราลำบากแน่ มันต้องมองด้วยสายตาที่วิเคราะห์ด้วยเหตุด้วยผล ด้วยหวังดีต่อองค์กร ด้วยหวังดีต่อประเทศชาติ ไม่ใช่เสนอคณะรัฐมนตรีเพียงเพื่อให้ผ่าน ที่นี้ท่านประธานครับผมไปได้เอกสารจาก ชสมก. มาเล่มหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้หวังดีอยู่ในองค์กร ชสมก. -----

- ๒๖๐/๑

แม้ว่าองค์การนี้จะขาดทุนก็ตาม เป็นแผนวิสาหกิจซึ่งศึกษาว่าความเป็นไปได้ในการพัฒนาองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ หรือปรับปรุงกิจการนั่นเอง ช่วงปี ๒๕๕๐ ถึงปี ๒๕๕๔ ตรวจพบว่าในการศึกษาวิเคราะห์เพื่อที่จะปรับปรุงกิจการของ ขสมก. อยู่ในบทที่ ๕ หน้า ๘๒ โครงการนี้เขียนเอาไว้ว่าสมมุติฐานในการวิเคราะห์ถ้าจะหาต้นทุนในการเช่ารถปรับอากาศเอ็นจีวีขนาด ๑๒ เมตร เป็นระยะเวลา ๑๐ ปี ค่าเช่าเฉลี่ยซึ่งเป็นราคากลางหรือราคามาตรฐานอยู่ที่วันละ ๔,๑๙๓ บาท แต่ปรากฏว่าโครงการนี้ได้เสนอโครงการขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรี รถที่เช่า ๖,๐๐๐ คัน ความยาว ๑๒ เมตร ค่าเช่าวันละ ๕,๑๐๐ บาท เวลาการเช่า ๑๐ ปี สรุปก็คือค่าเช่า ๑๘.๖ ล้านบาท ค่าเช่าทั้งโครงการ ๑๑๑,๖๙๐ ล้านบาท ถามกลับไปว่าท่านได้เห็นเอกสารชิ้นนี้ซึ่งเป็นราคากลางใหม่หรือไม่สนใจ รีบรีบเร่งเพื่อที่จะให้โครงการนี้ผ่าน ครม. ท่านอาจจะขึ้นมาได้เถียงผมว่า คุณถาวรคุณไม่ดูหรือ โครงการใหม่มีจีพีเอส โครงการใหม่มีอีทีคิกเก็ต ผมสอบถามเขามาแล้วครับ ไม่ว่าจะใส่เครื่องที่ท่านพูดถึงเข้าไปในรถ ค่าเช่าก็อยู่ประมาณนี้ ไม่ได้สูงไปกว่านี้มากนัก ที่นี้มาดูกันว่ารถคันดังกล่าว เวลาเขาเสนอโครงการ ๒ ครั้ง พยายามปรับปรุงเอกสารไม่เหมือนกัน ประมาณการค่าเช่ารถโดยสารต่อวันต่อคันเป็นระยะเวลา ๑๐ ปี ดูค่าตัวรถ ๒,๑๑๔ บาท ค่าซ่อม ๑,๓๐๐ กว่าบาท อีทีคิกเก็ต ๔๖๓ บาทต่อคันต่อวัน ภาษีประกันภัย ๓๙ บาทต่อคันต่อวัน ค่าอุ้งสถานที่ทำการอีก ๒๘๐ บาท แพงไหมครับ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ๕ เพอร์เซ็นต์ ค่าใช้จ่ายอะไร ได้โตะหรือเปล่า ๕ เพอร์เซ็นต์ ๒๑๔ บาทต่อคันต่อวัน ค่าใช้จ่ายเพื่อเหลือเพื่อขาด ๑๔ เพอร์เซ็นต์ ๖๒๖ บาท นี่คือการเสนอ ครม. ครั้งที่ ๑ หลังจากนั้นเมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์มากก็มาเสนอครั้งที่ ๒ ค่าเพื่อเหลือเพื่อขาด ๔ เพอร์เซ็นต์กับ ๕ เพอร์เซ็นต์มารวมเป็นค่าใช้จ่ายและผลตอบแทนเสีย ๘๔๐ บาทเท่ากัน เพราะไอเทม โน้ต (Item note) รายการนั้นเขียนไว้ ๒ รายการ ดูแล้วมันน่าเกลียด เพื่อเหลือเพื่อขาด แต่มาเขียนว่าค่าใช้จ่ายและผลตอบแทน ๘๔๐ บาท นี่ก็คือกำไรที่บวกเอาไว้ว่าเกินเหตุแห่งการลงทุน ที่นี้ก็มาดูว่าเมื่อเป็นเช่นนี้เรามาดูรายการเปรียบเทียบกันว่ารถคันนี้ต้นทุนมันอย่างไร นิตยสารบัสดอนด์แทรค (Bus&Truck) ได้เสนอประกาศเชิญชวนขายรถบัสขนาด ๑๒ เมตร ๖ สูบ ๓๐๐ แรงม้า

๕๖๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

นิรนา ๒๖๐/๒

แชสซีพร้อมเครื่องยนต์นั้นคือตัวถังเรียบริยคันละ ๔.๔ ล้านบาท ผมสอบถามไปว่าถ้าซื้อ
กันจริง ๆ จำนวนมาก ๆ ก็ประมาณ ๔ ล้านบาทก็สามารถซื้อได้ นั่นคือซื้อทีเดียว ๖,๐๐๐ คัน
นั่นคือถ้าผมเป็นผู้ลงทุนในโครงการนี้ ที่นี้ถามว่าถ้าหากว่าเราซื้อรถมา ๖,๐๐๐ คัน
ดำเนินการจะได้กำไรเท่าไร วิธีการคิดคำนวณเพื่อที่จะพิสูจน์ว่ามีเงินได้ไต่จากโครงการนี้
หรือไม่ วิธีการคำนวณ

วิธีที่ ๑ ผมให้ราคา ๔ ล้าน ๒ แสนบาท ซื้อมาเลยครับ มีค่าอะไรบ้าง
เปิดแอล/ซีมีกำหนดชำระ ๕ งวด งวดละปี ๕ ปี ดอกเบี้ยในรูปแบบลดต้นจะอยู่ในอัตรา
๔ เปอร์เซ็นต์ต่อปีบวกค่าใช้จ่ายไปอีก ๕๐๔,๐๐๐ บาท -----

- ๒๖๑/๑

๕๖๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๒๖๑/๑

ค่าธรรมเนียมในการเปิดแอล/ซี ๑ เพอร์เซ็นต์ ๔๒,๐๐๐ บาท ภาษีมูลค่าเพิ่มแวท (Vat) ๗ เพอร์เซ็นต์ ก็ประมาณ ๒ ล้าน ๙ แสนบาทเศษ ค่าชิปปิ้ง (Shipping) ในการออกของให้คันละหมื่นเอาเลย ให้ไปเลย ค่าผูกพันแอล/ซีเป็นระยะเวลา ๕ ปี เรียกเก็บที่ ๑.๕ เพอร์เซ็นต์ อีก ๓ แสนกว่าบาท เพราะฉะนั้นต้นทุนตัวรถสำหรับ ๕ ปีแรกก็ประมาณ ๕ ล้าน ๓ แสนกว่าบาท ที่นี้เรามาดูต่อว่าต้นทุนปีต่อไปครับ ต้นทุนต่อวัน ถ้าคิด ๕ ปีแรกก็ประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าบาท มาถึงค่าบำรุงรักษาตัวรถที่ออกมาจากโรงงานที่ผลิตใหม่ ๆ ปีแรกเขาไม่คิดเขาจะดูแลให้ ปีแรกไม่ต้องจ่าย ปีที่ ๒ ถึงปีที่ ๕ เฉลี่ยผมให้วันละ ๘๐๐ บาท เหมาะสมครับ ฉะนั้น ต้นทุนต่อวันเท่ากับ ๓,๐๐๐ กว่าบาท ต้นทุนของ ๕ ปีแรกก็ ๖ ล้านกว่าบาท มาถึง ๕ ปีหลัง ก็คือค่าบำรุงรักษาปีที่ ๖ ถึงปีที่ ๑๐ ผมให้เลยวันละ ๑,๕๐๐ บาท เหมาะได้ ต่อมาก็ดูมาว่า ค่าใช้จ่ายในการซ่อมก็ประมาณ ๒ ล้านกว่าบาท ฉะนั้นต้นทุนรวมของรถที่นำมาให้เช่า บวกแล้วทั้งหมดก็ประมาณ ๙ ล้าน ๕ แสนบาท ผมคิดให้หมด เขาเป็น ๑๐ ล้านบาทไปเลย แต่ว่ารายนี้มีการเช่ากัน ๑๘ ล้านต่อคัน เมื่อคุณแล้ว ๖,๐๐๐ คัน ถ้าหากว่า ๑ คันมีกำไร เท่าไรครับ ออกมาแล้วประมาณ ๙ ล้านบาท ดีให้ ๘ ล้านบาทแล้วกัน ทิ้งไปอีก ๑ ล้านบาท สำหรับ ๑ คัน เหลือ ๘ ล้านบาทคุณ ๖,๐๐๐ ไป ๖ คุณ ๘ เท่ากับ ๔๘,๐๐๐ ล้านบาท น่าทำไหมครับ น่าทำ นั่นคือวิธีคิดคำนวณแบบที่ ๑ ที่ว่าการค้าขายรายนี้มีกำไรสูงสุด น่าทำ น่าลงทุน

วิธีที่ ๒ ว่ากำไรที่จะได้จากการลงทุนครั้งนี้ในฐานะนักลงทุนเขาคิดกันอย่างไร เขาไปดูมาแล้ว จากการสำรวจจากการวิเคราะห์วิจัยของ ชสมก. ว่าราคากลาง อยู่ที่ ๔,๑๙๓ บาท สำหรับค่าเช่าก็มีกำไรแล้ว ที่นี้โครงการนี้บอกเขาไปเลย ๕,๑๐๐ บาท เพราะฉะนั้นส่วนต่างดังกล่าวนี้เมื่อเปรียบเทียบค่าเช่าตามโครงการ ก็ ๑๑๑,๖๙๐ ล้านบาท ค่าเช่าตามราคากลางที่ควรจะเป็นก็คือ ๙๑,๘๒๗ ล้านบาท ส่วนต่างที่เป็นกำไรสูงกว่าราคากลาง ๑๙,๘๖๓ ล้านบาท ๑๙,๘๖๓ ล้านบาท นี่เป็นค่ากำไรส่วนเกินที่ผู้ประกอบการควรจะได้ เอาไปไหนครับ นี่ถือเป็นตัวเลขทั้ง ๒ ตัวเลขที่ผมพยายามพิสูจน์ให้ท่านประธานได้แลเห็นว่าสามารถที่จะเอาไปจ่ายได้ไต่ะให้กับใครก็ได้ที่มีอำนาจในการผลักดันโครงการ ท่านประธานครับ นั่นคือเรื่องรายจ่ายที่กำหนด บันตัวเลขไว้สูงกว่าปกติ

๕๖๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๒๖๑/๒

ที่นี้เรามาดูเรื่องรายได้ รายได้จากทางฝ่ายผู้ทำโครงการคิดคำนวณเอาไว้ว่าจะมีกำไร ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท บอกว่าเอกสารที่ดำเนินการมาจากการสำรวจว่าขณะนี้ มีผู้โดยสารเพียงวันละ ๒๐๐ กว่าคน ผมตีให้ไปเลย ๓๐๐ ถ้าคูณด้วย ๑๕ บาทเท่าไรครับ ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาท ขาดทุนไหมครับ ค่าเช่า ๕,๐๐๐ กว่าบาท ค่าใช้จ่ายใส่หุ้ยในแต่ละวัน อีก ๔,๐๐๐ กว่าบาท เป็น ๙,๐๐๐ กว่าบาท ตามเอกสารที่ศึกษาเอาไว้ในโครงการแล้ว เสนอต่อคณะรัฐมนตรี โครงการนี้ทำอย่างไรก็ขาดทุน นั่นคือการปั่นตัวเลขเพื่อให้โครงการนี้ผ่านที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ที่นี้เรามาดูว่าปัจจุบันรถโดยสารธรรมดา มีผู้โดยสารขึ้นที่ตัวนั้นคือที่ใบ รถโดยสารธรรมดา ๗ บาทตลอดสายนี้เอกสารของ ขสมก. มีผู้โดยสารประมาณ ๖๐๓ ใบ ถ้ารถขาวเขียวค่าโดยสาร ๘ บาท ตัวโดยสารต่อวัน ๕๗๒ ใบ มาถึงรถปรับอากาศต่อวัน ๓๘๓ ใบ ถ้ารถปรับอากาศอีกชนิดหนึ่ง ๓๘๖ ใบ

- ๒๖๒/๑

คิดเท่าไร เอา ๑๕ คุณก็ไม่มีสิทธิที่จะทำให้โครงการนี้ไปได้ ไม่มีสิทธิที่จะมีกำไรตามแผนภูมิแท่งหรือตัวเลขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนำเสนอได้ ที่นี้ก็มาดูว่าเมื่อเป็นเช่นนี้ ผมมาดูการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ระดับปริญญาโท ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบว่าเมื่อรถไฟฟ้าเดินไปในทิศทางใด ถนนสายใด ชุมชนใด ข้อสรุปของเขาเขียนไว้อย่างนี้ครับ เมื่อมีการขยายแนวรถไฟฟ้ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเดินทางโดยรถยนต์เป็นรถไฟฟ้ามากขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕ ของกลุ่มตัวอย่างจากเดิม เดินทางด้วยรถไฟฟ้าคิดเป็นร้อยละ ๑๔ ของกลุ่มตัวอย่าง นี่คือการเพิ่มขึ้น ทำให้ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่าเมื่อมีการขยายแนวรถไฟฟ้า กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจในการเดินทางด้วยรถไฟฟ้ามากขึ้น เนื่องจากความสะดวกสบายในการเดินทางและรถไฟฟ้าได้ขยายไปตามแนวชานเมือง มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างสนใจใช้บริการรถไฟฟ้า เป็นการประหยัดเวลาในการเดินทางไม่ต้องเสียเวลาในการอยู่บนท้องถนนเป็นเวลานาน ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมนำเสนอท่านประธานมานานพอสมควรนั้นเพื่อชี้ให้เห็นว่าโครงการดังกล่าว

๑. การทำโครงการนี้ไม่ได้คิดถึงไม่ได้คำนึงพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ ทั้งนี้และทั้งนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้เขียนบังคับเอาไว้ว่าโครงการที่เกิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท จะต้องตั้งคณะกรรมการแล้วก็ต้องทำรายงานเป็นกรณีพิเศษโดยความรับผิดชอบของท่านเจ้ากระทรวงที่กำกับดูแลหน่วยงาน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ท่านเร่งรีบจนกระทั่งล้มละลายถึงพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่นี้ถามต่อไปว่าเมื่อโครงการคิดตัวเลขมาว่าโอกาสที่จะมีกำไรนั้นยากมากหรือเรียกว่าขาดทุนตั้งแต่วันเริ่มทำโครงการ กำไรของผู้เช่าถ้าคิดตามวิธีการที่ ๑ ก็มีกำไร ๔๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าคิดตามวิธีการที่ ๒ ตัวเลขก็ใกล้เคียงกัน แต่กำไรส่วนเกินถึง ๑๙,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ามองตัวเลขนี้เอาไปไหน มีการพูดกันให้แฮดในวงราชการ มีการพูดกันให้แฮดในวงราชการเช่ารถว่ามีบุคคลที่มีอำนาจในการอนุมัติโครงการทำโครงการมีส่วนได้ เอาละโครงการนี้ยังไม่ได้ทำที่โออาร์ ท่านประธานครับ ยังไม่ได้เซ็นสัญญาเช่าเดชะบุญที่รัฐมนตรีร่วมคณะรัฐบาลตั้งข้อสังเกตจนดังไปถึงผู้มีอำนาจ

๕๗๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๖๒/๒

ที่สามารถที่จะดึงโครงการนี้ออกมาได้ ท่านประธานที่เคารพ โครงการนี้ผมบอกแล้วว่า ผมสนับสนุนในเรื่องของการเปลี่ยนการใช้พลังงาน และก็ทำให้มลภาวะที่เกิด ในกรุงเทพฯ ซึ่งมากในหลาย ๆ สีแยกในหลาย ๆ ชุมชนนั้นได้ลดลง เราขาดดุลการค้า กับต่างประเทศก็เนื่องจากเราใช้น้ำมัน มาใช้ก๊าซธรรมชาติก็เป็นเรื่องที่ดี แต่อย่างไรก็ตาม การทำโครงการจะต้องโปร่งใส จะต้องยึดหลักธรรมาภิบาล จะต้องนึกถึงนโยบายที่ท่าน แกลงไว้ต่อสภาว่าจะต้องบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามข้อ ๘

ท่านประธานที่เคารพ ทั้งหมดทั้งปวงนี้เป็นเรื่องที่ท่านจะต้องกลับไป ทบทวน ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่ก็ยังไม่ทำอะไรเลยถอยกลับแล้ว ขอขอบคุณ คณะรัฐมนตรีร่วมรัฐบาลที่พยายามที่จะตั้งข้อสังเกต ผมไม่ได้ขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี เพราะท่านชงเองทั้ง ๒ ครั้ง ครั้งแรกก็เกือบได้กินแล้ว ครั้งที่ ๒ ก็มีคนรู้เห็นรู้ทันเสียก่อน ต้องเสียใจกับรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านที่โครงการนี้ต้องหยุดชะงัก ท่านประธานครับนั่นคือ เรื่องที่ท่านจะต้องกลับไปทำ ที่นี้ถามกลับไปว่าแล้วเรื่องที่ท่านควรจะทำอีกหลายเรื่อง มีอะไรบ้าง ฝากไปเลย ชสมก.

๑. สตง. ลงไปตรวจสอบพบว่าการทุจริต มีการไม่ทวงหนี้ มีการนำเอา รถร่วมเข้ามาวิ่งจ่ายใต้โต๊ะ ๓ แสนบาท ถึง ๑ ล้านบาทต่อคันในเส้นทางที่มีผลประโยชน์ดี

๕๗๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จรัญช ๒๖๓/๑

๒. มีเอกสารลับอีกฉบับหนึ่งบอกว่า ในกรณีทำสัญญาเข้าร่วมเดินรถตู้ เอ็นจีวีเชื่อมต่อท่าอากาศยานสุวรรณภูมินั้นมีการได้ประโยชน์กันขอให้ท่านไปตรวจสอบด้วย ถ้าท่านไม่ตรวจสอบก็มาพบกันอีกรอบ

ที่นี้ต่อไปนี้เป็นคำถามครับ เป็นคำถามนอกเหนือจากคำถามทุกคำถามที่ผมถามมาแล้วตั้งแต่ต้น ถามไปว่าเมื่อจะมีการเปิดตู้ตั้งปั๊มแก๊สในที่จอดรถของผู้ให้เช่า นับจากนี้ไปถึงเดือนพฤษภาคมที่จะมอบรถกันตามโครงการ ไม่ใช่ตามที่ท่านถอนกลับมาแล้ว อีก ๑๖ แห่ง ปตท. ว่าอย่างไร สิ่งแวดล้อมว่าอย่างไร แสดงว่าท่านไม่ได้ศึกษาโครงการมาเลยว่าการอนุมัติ การอนุญาตให้ตั้งปั๊มแก๊สในจุดที่ท่อแก๊สผ่านทำกันอย่างไร

เรื่องที่ ๒ อีทิดเกิดมีปัญหามากครับ ผมไปดูการใช้รถโดยสารที่มีอีทิดเกิด ๑. ต่อเชื่อมกับรถอื่นได้ไหมที่เป็นขนส่งมวลชน ท่านทำแต่ ขสมก. อย่างเดียว มันจะใช้สมบรูณ์หรือ เดี่ยวไม่กี่วันก็เจ๊ง ขอให้ทบทวนให้ดี

เรื่องที่ ๓ จีพีเอสเป็นเรื่องของผลประโยชน์ของผู้ให้เช่า ไม่ใช่ ขสมก. และยอมรับติดตัวรถมาเพื่อบวกค่าเช่าให้สูง ไม่ใช่เรื่องครับ

สิ่งที่ถัดไปก็คือ สิ่งที่ยพยายามทำกันเร่งรีบ เป็นเรื่องขจัดอุตสาหกรรมการต่อตัวถังรถภายในประเทศ ท่านบอกว่าเศรษฐกิจตกต่ำต้องการสนับสนุนอุตสาหกรรมภายในประเทศ ขณะนี้รถที่จะเข้าสู่การประกวดราคาด้วยวิธีการอ็อกชั่น (e-Auction) ที่ท่านบอก ในการให้เช่าและส่งมอบรถครั้งแรกในเดือนพฤษภาคม ปี ๒๕๕๒ ขณะนี้ผู้ที่สามารถต่อตัวถังรถได้ในเมืองไทย เช่น ที่โคราช ที่ราชบุรีต่อตัวถังได้ไม่น้อยไปกว่าคุณภาพไม่ด้อยกว่าหรืออาจจะดีกว่าจากต่างประเทศ หรือจากประเทศจีนที่มุ่งหวังกันว่า จะให้เป็นผู้ให้เช่า เขาจะคิดอย่างไร ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านต้องคิดอุตสาหกรรมภายในประเทศ

คำถามถัดไปก็คือ รถที่จะเอาไปขายนี้ยังคิดที่จะขายกันไหม ผมขอกราบเรียนว่าขณะนี้ประเทศชาติกำลังยากจนอยู่ ขสมก. ยังคงมีรถอยู่จำนวน ๒,๐๐๐ กว่าคันที่พอจะใช้ได้ ๗-๑๐ เปอร์เซนต์ ขอให้ทบทวนครับ ประมาณ ๒,๐๐๐ กว่าคัน

๕๗๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จිරุช ๒๖๓/๒

ถ้าสามารถเปลี่ยนรถด้วยการปรับปรุงตัวรถ แล้วก็เปลี่ยนเครื่องยนต์โดยการใช้แก๊ส น่าจะเกิดประโยชน์กว่า อย่างไรก็ตามโครงการดังกล่าวนี้ผมขอกราบเรียนไปยังพี่น้องประชาชนที่บ้านว่าพี่น้องผู้ด้อยโอกาสหรือผู้มีรายได้น้อย ผมจะต่อสู้ให้คงรถร้อนเอาไว้สำหรับพี่น้องที่พอมีสตางค์ขึ้นรถเย็นได้ก็ให้ได้ขึ้นรถเย็น แต่อย่างไรก็ตามตัวเลขของผู้โดยสารที่ท่านบอกว่าเพิ่มถึง ๓ ล้านคนคงเป็นไปได้ ขอให้ทบทวนโครงการนี้

อย่างไรก็ตามสุดท้ายครับ การปั่นตัวเลขจนกระทั่งทุกคนจับได้ แล้วก็ถอยเสียอาจจะยังคงเป็นความผิดฐานพยายามกระทำความผิด ต้องรับโทษ ๒ ใน ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา หลักฐานพอมีพร้อม เรื่องนี้อาจจะถึง ป.ป.ช. เรื่องนี้อาจจะถึงกองปราบ อยู่ที่ตัวท่านประธานคณะกรรมการพัฒนาขนส่งทางรางและขนส่งมวลชน จะคิดอ่านอย่างไร อยู่ที่รัฐมนตรี ๒ ท่านจะคิดอ่านอย่างไร ถ้าเห็นกับประโยชน์ของพี่น้องประชาชน คิดว่าสิ่งที่ผ่านมานั้นรับผิดเสีย เป็นการปั่นตัวเลขเพื่อให้ได้โครงการปั่นตัวเลขเพื่อให้ ธรรม. คนอื่น ๆ เห็นชอบเห็นด้วยจะได้ยกมือให้ผ่านไปโดยง่าย ๆ วันนี้หลอกกันไม่ได้ อย่างไรก็ตามเมื่อเรื่องนี้ปรากฏต่อสาธารณะ ผมไม่ขอไว้วางใจท่านครับ ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรีขอตอบก่อนเพราะว่าถูกพาดพิงผู้อภิปรายดูเหมือนตั้งใจว่าจะต้องเอ่ยถึงชื่อผมให้ได้ ผมเป็นประธานกรรมการชุดนั้น ถูกต้องครับ ขอบอกว่าท่านผู้เอาเอกสารมาอภิปรายนั้นก็รีบร้อนไปหน่อย -----

๕๗๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๖๔/๑

ถ้ารออภิปรายสักปีหน้าตอนโอกาสเปิดก็อาจจะเป็นอย่างที่ว่าได้ ท่านเป็นอัยการเก่า เพราะฉะนั้นพออ่านเอกสารเท่านั้นคาดการณเลย นี่หรือครับพยายาม ดูสิครับส่งไปไหนก็ได้ เก่งจริงส่งไป ป.ป.ช. วันนี้เลยก็ได้ ผมจะบอกให้ฟังว่าผมก็เป็นคนที่มีความคิดอ่าน ท่านเรียนกฎหมายมา ผมก็เรียนกฎหมาย ผมจะบอกให้ฟังว่าคณะรัฐมนตรีมี ๓๕ คน คณะรัฐมนตรีที่ไม่ใช่พรรคพลังประชาชนหรือว่าจะนับ ๒ คนเอาออกไปก่อนเหลือ ๓๓ คน ไปถามดูสิว่ามีใครมาออกความเห็นทักท้วงหรือแสดงอะไรใหม่ ไม่มีหรือ คนที่อธิบาย ครม. บอกว่าวาระที่ ๑๔ ผมขอเอาออกไปก่อน เพราะต้องการจะให้มีความอธิบายมากกว่านี้ เวลาเอาเข้ามา ครม. นี่ละครับคนเป็นนายกรัฐมนตรีนั่งหัวโต๊ะ อ่านเอกสารเขาบอกว่า จะเห็นให้เขาพิจารณา ส่งเอกสารเข้าไปแล้วผมก็ไปนอนอ่านของผม ผมเซ็นหนังสือแล้ว ผมก็อ่าน ผมอ่านเสร็จเรียบร้อย ผมก็บอกว่าเรื่องนี้ขอคำอธิบาย เพราะว่าเรื่องการเขียน เอกสารว่าบริษัทเดียว เขาไม่ได้เลือกบริษัทเดียว แต่เขาเขียนจะให้เอาบริษัทเดียว เป็นคนให้เช่า ตัวเลข ตัวหนังสือต่าง ๆ คนทำโครงการต้องเขียนหนังสืออย่างนี้ทั้งนั้นละครับ การอธิบายความนั้นในสภาไม่ใช่สภานี้ เมื่อวันที่ ๑๓ อภิปรายนั้นละตรงมูถัดไป แก้อี้เดียวมีสมาชิกวุฒิสภาอภิปราย ผมยังขอบคุณเลยบอกผมมีลูกคำอีกรายหนึ่งแล้ว นั้นละครับเสนอขายรถในราคาคันละ ๔ ล้านบาท เสนอกันในสภานี้ ขอเรียนว่า เรื่องต่าง ๆ นั้นคนที่นั่งอยู่หัวโต๊ะ ครม. อ่านเอกสารแล้วก็เข้าใจเรื่อง รู้ตั้งแต่ตอนแรก ตั้งแต่โครงการขึ้นมา ที่เขียนกันในหน้าหนังสือพิมพ์ผมก็ได้ยิน ผมจึงไปพูดในรายการ สันทนาประสาสมัคร ผมก็พูดอย่างที่ว่านั้นละครับ จำนวนผมเป็นอย่างไรครับ ก็ลองไปยื่น ปากน้ำเอาไถโยนไปจะระแ่กระโดดเข้าจับทันที บอกเลี้ยงหมาแก่ง ๆ เวลาโยนไปบีบ ของยังไม่ทันถึงดินมันก็กระโดดเข้าจับ ผมพูดแค่นั้นมันผิดกฎหมายตรงไหนครับ มีมาตรการตรงไหนที่ห้ามไม่ให้คนเป็นนายกรัฐมนตรีพูดข้อความอย่างนี้ ผมต้องพูด เพราะเหตุว่าการแสดงออกกันวันนั้นมันเกินเหตุ แต่ว่าผมพูดไปเท่านั้น โยนหินถามทาง ก็จำนวนผม ก็แบบนี้ โครงการที่ออกไปวิพากษ์วิจารณ์กันก่อน นั้นละเรียกว่าโยนหินถามทาง ที่กระโดดเข้ามาบริบรวรัดนั้นละเขาเรียกว่าจับ แล้วผมก็ทำหน้าที่ของผม ผมอ่านข้อความทั้งหมด อะไรเข้าผมอ่าน แล้วก็บอกให้ฟังว่าเริ่มต้นมันต้องรู้ตั้งแต่

๕๗๔

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๖๔/๒

พื้นฐานก่อนเริ่มต้นท่านยังอยู่ที่ไหนก็ไม่ทราบได้ ยังเป็นอัยการอยู่ตอนนั้น ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผมเป็น ๒ คน ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผมรู้จัก ขสมก. ดี เมื่อสมัยผมอยู่ตัวเลขก็ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ติดลบ ๒,๐๐๐ ล้านบาท บัดนี้ติดลบเกือบ ๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าสุดตัวเลขในเอกสาร ๗๔,๐๐๐ ล้านบาท หนึ่งเฉย ๆ ก็ได้ ผลตอบแทนเดียวก็ได้ ผลตอบแทนในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ พลาดท่าเดียวก็ออกไปแล้ว มันก็เหลือตรงนั้นแหละครับ ๗๔,๐๐๐ ล้านบาท แล้วมีใครรับผิดชอบจะแก้ไขไหม การที่เขาแสดงความคิดมา เขานั่งกันอยู่ตรงนั้นเขาก็แสดงผลการแก้ไข ก็เพราะอ่านเอกสารกันมาอย่างไรครับว่าจะแก้ไขอย่างนั้นแก้ไขอย่างนี้ เขาเลือกแก้ไขอย่างนี้ การที่มีรถอยู่ ๓,๐๐๐ กว่าคัน แล้วจะไปเปลี่ยนเครื่องยนต์ต่าง ๆ มันไม่พ้อ มันยังไม่พ้อ เพราะสถานะมันก็คือว่าเมื่อเอารถมาใช้เองตั้งแต่ ๖,๐๐๐ คันก่อน เหลือจน ๓,๐๐๐ คันกว่าใช้น้ำมันดีเซล ปัญหาที่มันขาดทุนกันบรรลี่ยาวรอด เพราะขมิ้นน้ำมันดีเซล ปัญหาที่มันขาดทุนบรรลี่ยาวรอดเขาเรียกว่าชี้ข้าง ตัว ๑๐ ใบ ขายไป ๑๒ ใบ ปัญหาที่ถือว่าตอนมีใหม่ ๆ ชื้อมา ๖,๐๐๐ คัน อัตราส่วนนั้นรถ ๑ คัน ต่อพนักงาน ๔ คน ตอนนั้น ๒,๒๐๐ มีรถ ๖,๐๐๐ คัน

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ยังพูดได้ นะครับ แต่อาจจะไม่เห็นหน้า ต่อให้จบเลยดีไหมครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ผมไม่ขัดข้องหรอกครับ ผมพูดให้ฟังได้ เพราะว่าผมไม่ต้องการจะให้รถไปออกอากาศ สถานีต่าง ๆ ต้องการให้คนที่พูดกับผมเมื่อกึ่งนี้เข้าใจว่าอะไรเป็นอะไร ผมอยากเรียนไม่ต้องเลื่อนหรอกครับ ผมไม่ต้องใช้เอกสาร ไม่เป็นไรหรอกมันออกข่าวหนังสือพิมพ์ได้ ก็อยากจะบอกตรงนี้ว่าเมื่อเวลาที่เห็นตัวเลขอย่างนั้นแล้ว เมื่อเวลาจะทำอย่างนั้นแล้ว แล้วเห็นข้อบกพร่อง เพราะประสบการณ์ที่มีอยู่นะครับ เวลานี้ที่เขาเข้ากันอยู่ ตัวเลขที่เขาเข้ากันอยู่ เขาถึงไม่เอาตัวเลขเป็นพื้นฐานเพราะเหตุผลต่าง ๆ นั้นเขาจึงว่าต้องมีตุ๊กตา เอามาตั้ง คำนวณอย่างนี้แล้วจะเป็นตัวนั้นได้ ก็เมื่อตะกึ่งนี้ตัวท่านเองก็โฆษณาขายรถ ๔ ล้านบาท คำนวณให้เสร็จ ถึงตอนนั้นขาดทุนเท่านั้น ๆ กำไรเท่านั้น เวลานั้นเหลือ

๕๗๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๖๔/๓

๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เอาไปแจกได้ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ก็ทำไมคำนวณได้ละครับ แล้วบัดนี้
คนที่เขาตั้งตุ๊กตามานั้นไม่ใช่ตั้งแล้วต้องเป็นอย่างนั้น เมื่อตั้งตุ๊กตามาแล้วอย่างนั้น
มันต้องอยู่ที่การประมูล ถ้าท่านคำนวณเก่งก็อย่างว่าละครับ หากพรรคพวกมาประมูลสิครับ

- ๒๖๕/๑

๕๗๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๒๖๕/๑

สิ่งที่ผมทำวันนั้นคือต้องการให้แสดงว่าจะประมูลกันอย่างไร แล้วมีข้อคิดกันว่าควรจะเอาหลายบริษัทหรือเอาบริษัทเดียว เขาเสนอตุ๊กตามาบริษัทเดียว แต่จริง ๆ ครม. อาจจะทำให้เป็นสัก ๑๐ บริษัท ๕ บริษัทก็ได้ แต่การคำนวณเขาต้องมีวิธีการ ถ้าคำนวณอย่างนั้นทำไมไม่ซื้อครับ ทำไมถึงเช่า เดียวนี้รถยนต์ที่สถานีเช่าใหม่ เช่าครับ ที่ทำเนียบรัฐบาลก็เช่าครับ แล้วทำไมเช่ากันหมด ทำไมเขาไม่ซื้อล่ะครับ เพราะเหตุว่าซื้อรถมา ๑๐๐ คันนั้นใหม่ ๆ ก็อย่างที่ว่าเมื่อคืนนี้ครับ เขารับประกัน ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี ซ่อมก็ต้องมีเรื่องอะไหล่ ต้องมีเรื่องยาง ต้องมีเรื่องแบตเตอรี่ เขาหลีกเลี่ยงพรรคอย่างนี้ได้หรือครับ ๑๐ ปีที่ว่าเขาคำนวณแต่รายวัน แปลว่าต้องรถสภาพดีร้อยเปอร์เซ็นต์ทุกวันมาบริการ เขาเช่าแล้วต้องดีร้อยเปอร์เซ็นต์ แปลว่ารถจะมีกี่คันก็แล้วแต่ คุณต้องเอารถสภาพดีมาวิ่งตามสัญญาทุกอย่างยังเป็นอย่างนั้นไม่ได้ เพราะไม่รู้ว่าจะพังนี้ฝนตกหรือเปล่า แต่ว่าการคำนวณมันต้องมีโครงการ ต้องตั้งโครงการ แล้วโครงการนั้นต้องเข้า ผมจะถามนิดนะครับ พูดจาจ้อย ๆ บอกว่ายังไม่ได้ทำเขาบอกตั้งบริษัทร่วม แล้วมันได้บริษัทมาหรือยังครับ ไปทำสัญญาร่วมกัน สัญญาร่วมทุนได้บริษัทมาหรือยัง เขียนเอกสารเสร็จปั๊บออกกฎหมายสัญญาร่วมทุนร่วมกับใครหรือครับ ได้คนที่ประมูลได้หรือยังครับ มันยังไม่ได้ผ่านสายตาคณะรัฐมนตรีเลย ท่านต้องเข้าไปใกล้กรงหรือไม่ จะต้องสอบถามอย่างไรหรือไม่ เขาบอกมาแต่เพียงว่างานก็ไม่อยากให้ล่าช้า เพิ่งจะมาครับ

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ เผอิญมีผู้ประท้วงครับ คุณบุญยอดประท้วงอะไรครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตท่านประธานครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ต้องขออนุญาตท่านนายกรัฐมนตรี เพราะว่าในขณะนี้ยังมีการถ่ายทอที่สถานีโทรทัศน์ ช่อง ๑๑ อยู่ แต่ว่าข้อความของท่านจะไม่ถูกแปลโดยอาจารย์ภาษามือ ท่านก็ต้องเห็นใจคนที่เขาต้องติดตาม ไม่ว่าจะเป็นคนที่จะฟังได้หรือฟังไม่ได้ อาจารย์ภาษามือทำงานกับพวกเรามาตลอดนะครับ ซึ่งต้องขอขอบพระคุณ แต่ว่าถ้าหากว่าเราจะถ่ายทอกันแบบมิด ๆ แบบนี้ มันก็คงไม่มีความสว่างในการทำงานของท่านนะครับ ขอขอบคุณครับ พิจารณาแล้วกัน

๕๗๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ราชินีพร ๒๖๕/๒

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ผมขอวินิจฉัยคำประท้วงนะครับ เนื่องจากการอภิปรายมันติดพันมา แล้วท่านนายกรัฐมนตรี
กำลังตอบชี้แจงก็จะขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีตอบชี้แจงให้จบนะครับ แล้วหลังจากนั้น
ถ้ายังแก้ไขไม่ได้ก็จะพักการประชุม ก็เรียนให้ทราบว่าสถานการณ์เกิดจากกระแสไฟฟ้า
ภายนอกกำลังตก พอตตกเขาก็กระชากเบรกเกอร์ (Breaker) ของเรา แล้วขณะนี้ใช้ไฟสำรอง
อยู่นะครับ ซึ่งไฟสำรองก็มีกำลังไม่พอ เชิญนายกรัฐมนตรีต่อให้จบก็แล้วกันครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ก็อยากจะอธิบายความให้ฟังว่าเมื่อเวลาทำโครงการนั้นเขาจะต้องตั้งตึกตามมาแล้วสร้าง
โครงการ ไม่ใช่พอโครงการเข้าปีงบประมาณนั้น เมื่อได้บริษัทแล้ว จึงจะได้ทำสัญญากัน
อย่างที่ว่าทุกอย่างต้องเป็นไปตามตัวบทกฎหมายครับ ข้อสำคัญที่สุดเวลานี้จ้องกัน
เป็นตา सबปะรด ก็เรื่องอย่างไรครับ ผ่านสายตาผมก่อน ผมขอยืนยันว่าผมเป็นคนเอา
เรื่องนี้ออกมาด้วยมือผมเอง ยังไม่มี ครม. คนไหนได้ออกความเห็นสักคำเดียว -----

- ๒๖๖/๑

๕๗๘

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๒๖๖/๑

เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ผมขอตอบเสียก่อนตรงนี้เพื่อจะอธิบายให้ฟังว่าเราดูรอบมา
หมดแล้วครับ และเพราะเห็นว่าเงิน ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น มันจำเป็นจะต้องมี
คนรับผิดชอบ จะอยู่นานเท่าไรก็แสดงความรับผิดชอบ โครงการนี้เมื่ออ่านแล้วว่าเป็นไปได้
ก็เมื่อเวลาที่ท่านแถลงข้อซักถามเมื่อสักครู่นี้ก็มีตัวเลขออกมาให้ครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเวลา
ที่ดำเนินการจริงมันก็ต้องมีการยื่นประมูล จะต้องมียุทธศาสตร์ว่าขนาดไหนอย่างไร
ราคาก็อาจจะ เป็น ๔,๐๐๐ อย่างที่ว่าก็ได้ จะเป็น ๕,๐๐๐ ก็ได้สุดแต่แต่ คุณภาพของรถ
จะเป็นอย่างไรยังไม่ได้บอก สเปกตรรถจะเป็นอย่างไรก็ยังไม่รู้ ความยาว ๑๒ เมตรหรือเปล่า
อย่างไร ผมไม่ได้อ่านในรายละเอียดตรงนั้นละครับ รู้แต่ว่าเค้าโครงในการแก้ไขปัญหา
มันต้องดำเนินการในลักษณะนี้ อนาคตไม่มีใครรู้ได้หรอกครับ แต่การตัดสินใจ
อภิปรายกันบอกว่าเห็นปัญหาแล้วไม่ทำ พูดกันหยก ๆ เมื่อคืนนี้ครับ เข้ามาบริหาร
แล้วไม่ทำ โน่นก็ไม่ทำนี่ก็ไม่ทำ โดนว่า ก็ยังไม่ทันจะเริ่มทำพอขยับเท่านั้นเองว่าแล้วครับ
แล้วตกลงจะทำอย่างไรครับ ผมยืนยันว่าเวลาที่คนทำงานนั้น มันแล้วแต่ว่าใครนั่งอยู่
หัวโต๊ะ และคณะรัฐมนตรีที่ร่วมคณะนั้นได้ทำงานร่วมกับคนที่หัวโต๊ะอย่างไร คนที่คิดดี
ทำดี คนสะอาดบริสุทธิ์มันไม่ได้อยู่ แต่ซีกฝ่ายค้านทั้งหมดหรอกครับ คนซีกรัฐบาล
ก็คิดเป็นทำเป็น มีใจบริสุทธิ์ได้ คำว่า ธรรมภิบาล ต้องตรวจสอบกัน ความสกปรกนั้น
มันประกอบได้ทั้งไม่ว่าฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลก่อให้เกิดความสกปรกได้ มันอยู่ที่คนเฝ้า
เวลาที่ตัวเองทำสกปรก แต่ว่าคนยังไม่เอามานั้นก็ต้องรอไว้ครับ ต้องรอกลับข้างกันก่อน
เวลานี้ผมอยู่ข้างนี้จะทักท้วงได้ครับ แต่ที่ผมต้องการจะพูดให้ผู้คนที่ทั้งหลายได้รู้ว่าเรื่องนี้
เรารับผิดชอบ จึงได้เสนอโครงการ เมื่อเห็นโครงการมีคณวิพากษ์วิจารณ์เขาต้องตั้ง
ให้ทำใหม่ เพราะผมทำได้ ๒,๐๐๐ ล้านบาท รายการนี้มีชื่อผมด้วยครับ ผมบอกมันอยู่ใน
เว็บไซต์ มันไม่ออก บอกออกมาข้างนอกผมจะได้ฟัง ได้ ๒,๐๐๐ ล้านบาท มีคนนั้นอีก
๒,๐๐๐ ล้านบาท คนนั้นได้อีก ๒,๐๐๐ ล้านบาท โครงการคิดตัวเลขเอาเข้าไปแล้วครับ
มันยุติธรรมใหม่ละครับกับคนในบ้านเมืองนี้ พอเป็นหัวหน้ารัฐบาลถูกกล่าวในเว็บไซต์
บอกรับเงินทางนี้ ๒,๐๐๐ ล้านบาท รีบร้อนเกินไปครับ ผมไม่ได้ตั้งออกเพื่อหลีกเลี่ยง
หรอกครับ แต่ผมทำเพื่อเหตุว่าต้องอธิบายความให้เห็น เพราะสิ่งที่ผมอยากได้อย่างเดียว

๕๗๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๒๖๖/๒

เขาเขียนว่าบริษัทเดียวเข้ามาจับ แล้วคำนี้ล่ะครับที่เอามาต่อกันข้างนอกว่าจะเอา
บริษัทเดียวมาทำ ตกอยู่กับใครไว้ เลือกรับไว้แล้ว ผมบอกต้องบอกวิธีการประมูล
แล้วเวลาที่ต้องพูดจากันใน ครม. ก็จะต้องออกความเห็นว่ามันจะเป็น ๒ บริษัท
หรือ ๓ บริษัท หรือ ๔ บริษัท เพื่อจะเฉลี่ยจาก ๖,๐๐๐ คัน จะดีหรือไม่ ในวุฒิสภาบอกผม
๒๐ คันเท่านั้น ให้เช่ารถบัส ๒๐ คันเท่านั้นก็ไม่ถึง ๕,๐๐๐ ครับ ผมดีเลยเข้ามาเริ่มเลย
๒๐ คันเท่านั้น เพราะฉะนั้น ๖,๐๐๐ คัน มันจะต้องมีราคาที่ดีกว่าแน่ เรื่องพรรคอย่างนี้
ผมบอกว่าต้องขอพูดเสียก่อนให้เข้าใจเสียก่อน การที่ขึ้นมากล่าวหากันอย่างนั้น
แล้วลงท้ายตามภาษาอังกฤษเก่า ชูกันกลางสภาเลยนะครับ พยายาม เอกสารยังไม่ได้
อนุมัติคณะรัฐมนตรีเลย โดนขึ้นพยายามเลยครับ ส่งไป ป.ป.ช. วันนี้เลย ก็บอกให้ฟัง
เท่านั้นล่ะครับ เพื่อรัฐมนตรีเขาตอบเขาจะได้เบาบางหน่อย ผมต้องรับผิดชอบเพราะเหตุว่า
ชื่อผมขึ้นมาด้วย ต้องรวมถึงประธานกรรมการก็ขอออกว่าทำไมไปนั่งเป็นประธานกรรมการ
ก็เพราะเข้ามาปัญหามันคาราคาซังครับ เพราะปัญหามันคาราคาซังจาก ๒,๐๐๐ ล้านบาท
เมื่อตอนเป็นรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๒๖ บัดนี้ปี ๒๕๕๑ ปี ๒๕๒๖ ถึงปี ๒๕๕๑ ๒๕ ปีครับ
จาก ๒,๐๐๐ ล้านบาท สะสมกันมา ๗๐,๐๐๐ ล้านบาทครับ ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ เห็นอ่าน
รายงานอย่างนั้นแล้วทำตามอย่างนั้น ก็แบบหนึ่งครับ แต่ว่าคนที่คิดเขาก็คิดให้ฟัง
กำลังจะเริ่มต้นเท่านั้นเอง ก็ว่ากันอย่างนี้เสียแล้ว ผมจะไม่พูดอะไรยาวมากกว่า
แต่จะอธิบายความให้ฟังว่าที่พาดพิงมาถึงผม เพราะเป็นประธานกรรมการต้องรับผิดชอบ
เป็นนายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบยิ่งกว่า แต่กรรมการขับเคลื่อนเรื่องนี้ เขาทำ
คณะกรรมการนั้นเพื่อให้งานมันเร็วครับ มี ๕ คณะ ประชุมกันถี่เลยเพราะจะต้องทำงาน
ขนส่งมวลชนระบบรางอยู่ในหัวใจเลยเขี้ยวครับ ที่พูดกันมาเมื่อกี้ขอประทานโทษ
ออกชื่อนิด ท่าน พันเอก วินัยท่านพูดนั้นท่านเป็นคนชอบทำงาน -----

๕๘๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๒๖๗/๑

ผมก็ชอบทำงาน แล้วงานบางอย่างผมก็คิดครับ บางอย่างผมคิดก่อนอีกครับ ผมคิดก่อนจนมีคนบอกว่า อ้ายเซลส์แมน (Salesman) ผันเฟื่อง ผมคิดครับ เรื่องโน้นเรื่องนี้ต่าง ๆ แต่ผมเป็นคนไม่ชอบเอามาคุยเท่านั้นเอง ทำอะไรต่อมิอะไรไม่ชอบประชาสัมพันธ์ ไปไหนมาไหนไปทำอะไรก็ไม่มีครับ ตื่นตีสี่ไปกวาดถนนเอาทีวี (TV) ไปถ่ายด้วยคนทั้งบ้านทั้งเมืองรู้เพราะทีวีมันตามไปถ่าย แต่ผมไม่หรอครับ ผมไปไหนแม้แต่ รปภ. ยังไม่ให้ไปเลยครับ เพราะฉะนั้นผมจะทำอะไรอย่างไรไม่มีใครรู้หรือครับ ทำงานให้บ้านเมืองก็ไม่ต้องบอก ไม่โฆษณาตัวเอง เพราะฉะนั้นก็ไม่ใช่ใครครับ ใครจะดูอย่างไร จะทำจะพิมพ์หนังสือไม่มีปัญหา แต่อยากจะทำบอกเท่านั้นว่าผมเป็นประธานถูกต้อง จะลากเอาผมมาด้วยก็ได้ครับ ลากมาฐานะ ครม. เป็นคนเอาเข้ายิ่งดีใหญ่เลย แต่เมื่อกี้ว่าเข้ามาแล้วไม่ทำงาน ว่าครับ ตอนนี้จะเริ่มทำงานกล่าวหาเสียแล้วครับ ผมเอาตรงนี้จะครับ เดี่ยวรายละเอียดค่อยชี้แจงกันเอง ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ ผมขอพักการประชุมจนกว่ากระแสไฟจะกลับมาสู่ปกติ ขอพักการประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๖.๔๒ นาฬิกา

- ๒๖๘/๑

๕๘๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

เบญจมาภรณ์ ๒๖๘/๑

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๖.๕๓ นาฬิกา

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ไฟจากภายนอกเริ่มกลับมาสู่สภาพเกือบปกติ เราก็จะเริ่ม
การอภิปรายกันต่อครับ เชิญคุณถาวร เสนเนียม ครับ

นายถาวร เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ถาวร เสนเนียม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอต่อเนื่องจากการที่
ท่านนายกรัฐมนตรีขึ้นมามาก แต่ปรากฏว่าไม่ตอบในคำถามที่พาดพิงท่าน ก็ถามกลับไป
อีกครั้งและท่านยังอยู่ในสภาแห่งนี้ ท่านไม่ได้อธิบายว่าการเสนอเพื่อขอความเห็นชอบ
ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาในการทำโครงการเงินแสนกว่าล้านบาทเป็นการพิจารณา
วาระจรรยา ท่านไม่ได้อธิบายเลยท่านมีเหตุผลอะไร นั่นคือเรื่องที่ ๑ มิหนำซ้ำเมื่อไม่ผ่าน
ความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน วันที่ ๑๖ มิถุนายน
ใช้ความพยายามซ้ำเข้าไปอีกเพื่อให้ที่ประชุมของคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในวงเงิน
แสนกว่าล้านบาทสำหรับโครงการนี้ ท่านไม่ตอบ ท่านอาศัยเอาความเก่าอย่างเดียว
มาตอบในสภา ท่านประธานครับ นั่นคือคำถามที่ท่านจะต้องตอบว่าเพราะอะไร ที่นี้ปัญหา
มีอยู่ว่าในการทำการเมืองแทนพี่น้องประชาชนของพวกเราในวันนี้ที่ผ่านมาเมื่อ ๕-๖ ปี
ผมได้มีโอกาสอภิปรายไม่ไว้วางใจและถอดถอนบุคคลหลายท่าน นั่นคือทำหลังจากที่มี
การส่อทุจริตเกิดขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นการทำงานในหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ฝ่ายตรวจสอบ ทำเพื่อป้องกันการทุจริตอันเกิดจากการปั่นตัวเลขเพื่อที่จะได้รับอนุมัติ
โครงการแล้วไปดำเนินการไปในทางที่ไม่ชอบนั้น ผมคิดว่าเป็นการกระทำที่น่าจะเป็น
การกระทำที่ทำได้ ไม่ต้องรอถึงปีหน้าหรอกครับท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านประธานครับ
ถ้าปีหน้าเราพอที่จะท้วงติงกันได้ก็ต้องท้วงติง สิ่งสำคัญที่สุดมันเคยเห็นเป็นประจักษ์มาแล้ว
รักษาการในฐานะผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครวันสุดท้ายคือ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๗
ห้าโมงเย็นสัญญาจนกระทั่งนำไปสู่ถูกตรวจสอบ และอาจจะต้องขึ้นศาลหรือไม่ก็ต้อง
คอยติดตาม ดังนั้นเรื่องระดับเพลิงที่เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๗ นั้น ----- - ๒๖๘/๑

๕๘๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๖๙/๑

เป็นบทเรียนที่ผมจะต้องลุกขึ้นมาป้องกันผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนว่าผู้สูงอายุคนหนึ่งกำลังถูกตรวจสอบแล้วอาจจะต้องขึ้นศาล ไม่ว่าจะป็นห่วงหรือไม่เป็นห่วง แต่เป็นการทำหน้าที่ ดั่งนั้นเงินแสนกว่าล้านบาท ถ้าหากว่าไม่ได้ผ่านการดำเนินการตามพระราชบัญญัติร่วมทุนปี ๒๕๓๕ ไม่ว่าจะโครงการ ๑,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๕,๐๐๐ ล้านบาท เจ้ากระทรวงหรือเจ้าของโครงการจะต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นมาศึกษาในรายละเอียด และส่งให้บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ความเห็นชอบพิจารณาศึกษา ต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษาวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ แล้วหลังจากนั้นต้องมาขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรี ต้องขอขอบคุณคณะรัฐมนตรีที่พยายามให้สติในการดึงเรื่องนี้กลับไปอีกครั้งหนึ่งไม่ได้ผ่านความเห็นชอบง่าย ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะโกรธหรืออาจจะไม่เข้าใจผมก็สุดแล้วแต่ แต่การท้วงติงครั้งนี้เป็นการป้องกันการทุจริต ท่านประธานที่เคารพ เมื่อกี้ท่านพยายามที่จะพูดถึงเรื่องของการโยนแล้วก็จบ ผมพยายามเลี่ยงนะครับ เราสูงอายุด้วยกันแล้ว พยายามเลี่ยงที่จะไม่ใช่คำหยาบผ่านสื่อทีวี แต่ผมกราบเรียนว่านั่นคือการโยนเองรับเองจากรูปนี้เป็นการโยนรถเมล์แล้วก็ให้แมวดัวหนึ่งจับ อย่าให้เกิดเช่นนี้ครับ มันอันตราย ขอขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมักร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สมักร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ท่านสมาชิกที่ฟังผมอภิปรายก็ดูเหมือนฟังแล้วจะไม่เข้าใจ ผมพูดได้ชัดเจนเลยว่าถ้าโครงการมันยังไม่เริ่มจะไปตั้งบริษัทเอาทุนจดทะเบียนร่วมกันตรงไหน ยังไม่ได้เริ่มทำอะไรเลยนะครับ แล้วเขาก็มีขั้นตอนของเขา เขาก็มีคณะกรรมการ กรรมการส่งเข้ามา กรรมการเขาเห็นชอบผมก็ส่งเข้ามามาถึงเข้า ครม. ไม่ต้องขอขอบคุณคณะรัฐมนตรีหรอกครับ เพราะเขายังไม่ได้พิจารณาเลย ต้องขอขอบคุณนายกรัฐมนตรีสิครับ เพราะว่าผมเป็นคนเอาออกเอง พูดภาษาไทยชัดเจนเลยว่าผมเป็นคนดึงเอาออกเอง ครม. ไม่ได้พิจารณาสักคำเดียว ก็ยังยืนยันไปขอบคุณรัฐมนตรีอยู่นั้น ขอปกครับ เรื่องง่าย ๆ ขนาดนี้เอง ผมจะบอกให้ฟังว่าเรื่องทั้งหมดที่ทำนี้

๕๘๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สายชล ๒๖๙/๒

เขามีชั้นมีตอน ถ้าอยากทำอย่างนี้บ้างละก็ต้องรออน้อยครับ ต้องเลือกตั้งใหม่ ต้องได้
เสียงข้างมากแล้วต้องเป็นรัฐบาล ไม่มีปัญหาหรอกครับ เรื่องรถดับเพลิงผมก็ไม่มี
ปัญหาหรอกครับ เพราะอยู่ที่การพิจารณาของคณะกรรมการเขา คนเป็นผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานครดำเนินการไปทำไปเสร็จแล้วก็เปิดแอล/ซี ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
คนใหม่เข้ามาบอกโครงการนี้ต้องยกเลิกแอล/ซี มันจบใหม่ครับ จบ จบยังไม่พอยังอุตส่าห์
ตั้งกรรมการพิจารณาโครงการอีก ๓ เดือน คณะกรรมการพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว
ดำเนินการต่อไปได้ แล้วผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็ไปเปิดแอล/ซีดำเนินการต่อไป
แล้วอย่างไรครับ แล้วคนที่พิจารณาบอกว่าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครปัจจุบันคนนี้
ไม่ผิดหรอก เพราะว่าถ้าไม่ทำตามนั้นจะต้องถูกมหาดไทยเล่นงาน แล้วผู้ว่าราชการ
สมัครไม่ได้อยู่ใต้กระทรวงมหาดไทยหรือครับนั้น แล้วทำไมรัฐบาลเขาส่งมาให้ รัฐบาล
เขาออกให้ ๖๐ กทม. ออก ๔๐ เพราะไม่เคยมีโครงการมาก่อนก็ดำเนินการตามที่รัฐบาล
เขาส่งโครงการมาแล้วก็ดำเนินการไปตามนั้น แล้วทางกระทรวงมหาดไทยส่งมาเราก็
ทำตาม กระทรวงมหาดไทยสั่งนายสมัครทำ นายสมัครก็ดำเนินการทำ ผิดครับ แต่ว่า
ผมเสร็จหน้าที่ไปหมดแล้ว ผมพ้นตำแหน่งตัวเลขถ้าไม่คล่องอย่ามาอวดในสถานะครับ
วันที่ ๒๗ ไม่ใช่วันสุดท้ายครับ วันสุดท้ายวันที่ ๖ กันยายน วันที่เซ็นสัญญาวันที่ ๒๗
สิงหาคม แล้วก่อนจะเซ็นเขียนจดหมายไปถามกฤษฎีกาว่าเซ็นได้หรือไม่ กฤษฎีกาบอกว่า
บอกตั้งหลายครั้งแล้วว่าไม่มีการรักษาการ เพราะว่ามี กกต. แล้ว อาจจะต้องรออีกครั้งปี
ก็ได้ เพราะฉะนั้นต้องเซ็นได้ ผมก็เซ็นตามหน้าที่เพราะทำมาตลอด ทำมาจนเสร็จ
จะมาปล่อยให้คนใหม่เซ็นทำไม ผมก็เซ็นเพราะความรับผิดชอบแล้วมาถึงผมก็ขอบคุณ
เพราะว่าผมต้องพ้นความรับผิดชอบครับจะวินิจฉัยอย่างไรก็ตามแต่เขาให้เปิดแอล/ซี
ภายใน ๓๐ วัน ผมก็เปิดแอล/ซีไปผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเข้ามาก็ยกเลิกแอล/ซีครับ
ยกเลิกแอล/ซีแล้วผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็ไปเปิดแอล/ซี แล้ววันหนึ่งรองโฆษก
พรรคประชาธิปัตย์ -----

เขาเขียนจดหมายวันที่ ๔ ตุลาคม ปี ๒๕๔๗ บอกเลยโครงการนี้ไม่ดี ของสเปนเขาถูกกว่า ก็ไม่เอา ขอให้ยกเลิกโครงการให้ยกเลิกแอล/ซี ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยกเลิกแอล/ซี แต่โครงการตั้งคณะกรรมการให้มาตรวจสอบพิจารณาภายในอยู่ ๓ เดือน เสร็จเรียบร้อยแล้ว เป็นอย่างไรครับ เสร็จเรียบร้อยแล้วผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็เปิดแอล/ซี เปิดวันไหนครับ เปิดแอล/ซีในรถยนต์ที่ขณะไฟไหม้วัดใกล้ ๆ หัวลำโพง เห็นในรถครับ ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครเห็นก่อนปลดอีก ปลัดเซ็นที่หลังแล้วทำอย่างไร เห็นเสร็จแล้วมาเปิด แอล/ซีแล้วก็เจรจากับเขาอยู่ ๑ ปีกับ ๔ เดือน เจรจาความ ส่งคนไปตรวจรถต้นแบบ ส่งคนไปดูต่อรอง ประเดี๋ยวก็มาอวดบอกได้รถอย่างนั้นได้ขับอย่างนั้น อีกปีกับ ๔ เดือน พอเขาส่งรถมาเขาบอกว่าต้องเสียภาษีเพราะว่าตอนซื้อตำรวจเป็นคนออกสเปก ตำรวจก็ไม่คำนึงภาษี แต่เขาบอกไว้แล้วราคานี้ไม่รวมภาษี เมื่อส่งรถมาแล้วไม่รวมภาษี เขาก็เอาภาษี รัฐบาลเขาก็ออกภาษีให้ คนทางซีรัฐบาลเองไปด่ากันเองจะด้วยเหตุใด ก็ไม่ทราบได้ รองโฆษกก็มาร่วมมือกันล่อกันเข้าไปใหญ่ มันเกิดเหตุอย่างนี้ด่ากันไป ด่ากันมาเลยไปที่ดีเอสไอ ดีเอสไอก็เรียกไปสอบ สอบเสร็จเรียบร้อยแล้วบอกเขากันผม ไว้เป็นพยานว่าเป็นอย่างไร เสร็จเรียบร้อยแล้วปรากฏว่าอย่างไรครับ ปรากฏว่าเกิดปฏิกิริยา มีตั้ง คตส. อะไรที่เกี่ยวกับอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณต้องจัดการหมด แล้วก็ขอคดีไปเทียบ บอกรมอะไร เขาบอกรมระดับเพลิง คตส. ท่านก็คืนะ ประธานโทษที่ดีเอสไอเขาส่งไป ๒ คดี คดีหนึ่งอันนี้ ๖,๗๐๐ ล้านบาท ซื้อรถดับเพลิง อีกคดีหนึ่งซื้อที่กระทรวงมหาดไทย ใครขายก็ไม่ทราบนะครับ ๒,๖๐๐ ล้านบาท ๒ คดี คตส. บอกเอาแต่อันนี้ อีกอันหนึ่ง ใครขายไม่ทราบ ไม่เอายังหมกอยู่จนปานนี้เลย เหมือนกันละครับ คดี ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่ กทม. ก็เอาไปหมกไว้ที่ คตส. ไม่มาหมกไว้ที่ ป.ป.ช. ไม่เอามาละครับ แต่คดีนี้เอามาทำ ดำเนินการ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเหมือนกัน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครคนหนึ่ง บอกไม่ทำไม่ได้ประเดี๋ยวเขาไล่ออก แต่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครคนหนึ่งทำตาม ที่เขาบอก โดนคดีด้วย ผมไม่เข้าใจว่าบ้านเมืองนี้เกิดอะไรขึ้นอย่างไร ผมจะบอกให้ฟัง เรื่องที่จะต้องนั่งพิจารณาเพราะว่าเขาเอารถมาส่งหลังจากเจรจากันอยู่ ๑๔ เดือน ตรวจต้นแบบดูรถอะไรกันหมด มาส่งก็ด่ากันไปด่ากันมา ไม่รับรถเสียที่อ ๆ อย่างนั้น

๕๘๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จีรบุษ ๒๗๐/๒

งวดแรก ๑๕๐ คัน ไม่รับทิ้งไว้ตรงนั้น สนิมขึ้นอะไรต่าง ๆ ไม่รับ แล้วงวดที่ ๒ มาไม่รับอีก แล้วถึงเวลาจ่ายเงินงวดแรก งวดแรกจ่ายเงินเขาไปครับ ทำไมจ่ายเงินก็ยังหาความผิดอะไรกับเขาไม่ได้เลยต้องจ่ายเงินงวด ๒ จ่ายใหม่ งวด ๒ จ่ายแล้วครับ เดือนกุมภาพันธ์ ปีหน้าถึงงวด ๓ เงินจ่ายนะครับ แต่รถทิ้งไว้ ซื้อมา ๓๐๐ กว่าคัน รถดับเพลิงใน กทม. มี ๓๕ จุดพาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเขาเป็นคนคิดให้ เขาบอกแต่ก่อนมัน ๒๔๐ ตารางกิโลเมตร เดี่ยวนี้มัน ๑,๕๖๘ ตารางกิโลเมตร ก็ให้เพิ่มเป็น ๗๐ สถานี ก็เขาซื้อรถมาเขาจะต้องทำให้มี ๗๐ สถานี แล้วเดี๋ยวนี้ทำใหม่ครับ เขาไม่ทำหรรอครับ รถทำอย่างไรรถทิ้งไว้เฉย ๆ แต่เงินจ่ายครับ แล้วจะถามว่าใครรับผิดชอบ นายสมัครอดีตรัฐมนตรีว่าการกรุงเทพมหานคร หรือเปล่าครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องประหลาด ขอบคุณจริง ๆ ที่พูดพาดพิงถึงผม เลยมีโอกาสให้ผู้คนที่บ้านทั้งเมืองได้รู้ว่าเรื่องรถดับเพลิงมันเป็นอย่างไร มันไม่เข้าท่าแบบนี้ครับ ของจะซื้อมาใช้จะอะไรต่าง ๆ มันต้องใช้ครับ คดีความเราทำไว้ แต่รถต้องได้ใช้ครับ ลองไฟไหม้ในกรุงเทพฯ พร้อม ๆ กัน ๒๐-๓๐ แห่งจะทำอย่างไร มีรถจอดอยู่แต่ไม่ใช้ เพราะเป็นคดีความ แล้วเงินจ่ายใหม่ จ่ายครับ ใครจ่าย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปัจจุบัน ประหลาดใหม่ครับ แต่อดีตรัฐมนตรีว่าการกรุงเทพมหานครคือนายสมัครเขาบอกให้เปิดแอล/ซีใน ๓๐ วัน เปิดแล้วก็ออกมา ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครคนใหม่มาก็ดีครับ ยกเลิกแอล/ซี ผมก็ต้องพ้นหน้าที่สิครับ แต่ยังลากเอาผมอยู่อย่างนี้ คนที่มาทำให้พัวพัน กลับบอกถ้าไม่ทำเดี๋ยวรัฐมนตรีไล่ ออก แต่คนที่พ้นไปแล้วบอกว่าต้องรับผิดชอบ ก็ขอบคุณนะครับ ต้องออกชื่อหน่อย ขอบคุณคุณถาวร เสนเนียม ที่ได้กรุณาเอ่ยถึงรถดับเพลิง ทำให้ผมได้มีโอกาสให้คนทั้งบ้านทั้งเมืองได้รู้เลยว่าเรื่องรถดับเพลิงมันเป็นอย่างไร แล้วข้อความต้องจำดีเท่าผมนะครับ ๒๗ สิงหาคมยังอยู่ ไม่ได้รักษาการด้วย เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครครับ ผมพ้นตำแหน่งวันที่ ๖ กันยายน เรื่องพรรคอย่างนี้ ผมแม่นครับ ขอบคุณครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านรัฐมนตรีทรงศักดิ์ ทองศรี จะขอตอบใช่ไหมครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

๕๘๖

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๗๑/๑

นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ (นครนายก) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ
ท่านรัฐมนตรีขออนุญาตนิดหนึ่งครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านรัฐมนตรีฟังคุณชาญชัยสักนิด

นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ (นครนายก) : ท่านประธานครับ พอที่ท่านรัฐมนตรี
จะขึ้นมาตอบมันจะเป็นประเด็นเดียวที่ผมจะถามท่านด้วย ผมไม่อยากจะให้ท่านตอบ
เป็นช่องให้ผมได้พูดอะไรตามหลังท่าน แล้วท่านลุกขึ้นมาตอบอีกที่มันจะไม่แฟร์ (Fair)
กับท่าน อันนี้ผมพูดช่วยท่านนะครับ เพราะว่ากระทรวงคมนาคมเหลือผมคนเดียว
แล้วท่านก็ถูกตอบที่เดียวเลย มันจะได้สะดวก เพราะว่าท่านจะได้ตอบทุกเรื่องได้
เพื่อประโยชน์กับท่าน ผมขออนุญาตท่านประธานวินิจฉัย

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ทราบวัตถุประสงค์แล้วครับ ท่านรัฐมนตรีไว้ตอบที่เดียวเลยได้ไหม ตอบหลังจากที่
คุณชาญชัย เพราะว่าเดี๋ยวจะมีเรื่องที่พาดพิงถึงท่านรัฐมนตรีด้วย เชิญคุณชาญชัย
อิศระเสนารักษ์ ครับ

นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ (นครนายก) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
ชาญชัย อิศระเสนารักษ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครนายก ท่านประธานครับ วันนี้
ผมจะขอทำหน้าที่ในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรในสภาที่จะต้องทำการพูดจกกันให้เกิด
ความเข้าใจ ผมขออภิปรายในส่วนของกระทรวงคมนาคมเกี่ยวข้องกับท่านรัฐมนตรี
๒ ท่าน คือท่านรัฐมนตรีสันติและท่านรัฐมนตรีทรงศักดิ์ รวมทั้งมีบางส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับท่านนายกรัฐมนตรี ผมจึงขออนุญาตท่านตามข้อบังคับ ผมขออนุญาตที่จะใช้
ที่วางเอกสารสแตนด (Stand) และเอกสารที่มาจากสำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารจาก
กระทรวงคมนาคมที่ต้องเอามาอ่านและมาถามท่านรัฐมนตรี

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญครับ

๕๘๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

วันทนา ๒๗๑/๒

นายชาญชัย อิศระเสนารักษ์ (นครนายก) : ผมมีเทปอีก ๓ ตลับ ๒๒ ปี เป็นคำพูดของท่านนายกรัฐมนตรีสมัครที่อภิปรายเอาไว้ ผมขออนุญาตเอาไว้ตรงนี้ก่อน ท่านประธาน เพราะว่าผมมีเรื่องจะกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีสมัคร ผมขออนุญาต เดี่ยวจะว่าผมเอามาไว้ทำไม ท่านประธานครับ ผมจำเป็นต้องใช้ชาร์ทเพราะเนื่องจากว่า ที่ผมจะพูดมันเป็นตัวเลข ถ้าไม่มีการเขียนไว้พี่น้องประชาชนอาจจะฟังแล้วไม่ทันกับ ตัวข้อมูลที่ผมได้อธิบายไปจะเกิดเป็นปัญหาในการติดตาม ผมกราบเรียนนะครับวันนี้ ผมขออนุญาตยืมคำพูดท่านนายกรัฐมนตรี แต่ไม่ได้หมายความว่าผมไปใช้คำพูด ท่านนายกรัฐมนตรีที่พูดออกรายการโทรทัศน์ในวันที่ท่านพูดถึงเรื่องสมัคร ผมจะใช้คำ วิจัยรณญาณพูดกับสื่อมวลชนที่อยู่ ณ ที่แห่งนี้และที่บ้าน พี่น้องประชาชน หมายถึง ปัญญาที่สามารถรู้หรือเหตุผลที่ถูกต้อง ผมจะทำหน้าที่ของผมโดยกฎกติกา ไม่ออกไป นอกประเด็นที่ได้ยื่นญัตติเอาไว้ ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ท่านรัฐมนตรีสามารถที่จะตอบและยืนยัน เอกสารกันได้ เพื่อให้ท่านประธานสบายใจ ถ้าออกจากประเด็นในการยื่นญัตติอภิปราย ไม่ไว้วางใจเมื่อใด ท่านใช้หน้าที่ของท่านควบคุมและใช้วิจัยรณญาณของท่านวินิจฉัย ได้ทันที ผมยอมรับ ประเด็นของท่านรัฐมนตรี ๒ ท่าน เป็นเรื่องการบริหารราชการบกพร่อง และผิดพลาด และจะนำไปสู่ความล้มเหลว บั่นแค้นโครงการเพื่อเตรียมการแสวง ประโยชน์โดยมิชอบ หากปล่อยให้บริหารราชการแผ่นดินต่อไปจะเกิดความเสียหาย ต่อราชการและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง จึงเป็นเหตุให้ผมต้องยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ ระวังยับยั้งมิให้เหตุอันเสียหายในวันข้างหน้าเกิดขึ้น ทั้งหมดนั้นจะเป็นข้อมูลที่ ท่านรัฐมนตรีจะได้ฟัง พี่น้องประชาชนจะได้ฟังพร้อมกัน พร้อมทั้งผมจะกราบเรียน ผ่านท่านประธานตลอดเวลา ผมขออนุญาตพูดนะครับ มีประเด็นอยู่ ๔ ประเด็น เพื่อให้ ท่านอธิบดี ท่านปลัดกระทรวงคมนาคมได้เตรียมตัวจดข้อมูลให้กับท่านรัฐมนตรี เพื่อจะตอบในสภา เพื่อจะชี้แจงต่อพี่น้องประชาชนที่เป็นผู้เสียภาษีให้กับพวกเรา และเป็นผู้เสียภาษีให้กับงบประมาณแผ่นดินจำนวน ๑ ล้าน ๘ แสนกว่าล้านบาท ผมจะพูดถึงเรื่องอภิปรายไปรเจกต์ที่รัฐบาลนี้ตั้งใจอยากจะทำ ----- - ๒๗๑/๑

เรื่องของรถไฟฟ้า ๗๗๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านจะทำอย่างไรก็แล้วแต่ ในอดีตทำอย่างไรก็แล้วแต่ ณ เวลานี้ ๔ เดือนที่ท่านเข้ามารับหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินท่านได้กระทำไปแล้ว ผมขออนุญาตใช้คำพูดของท่านนายกรัฐมนตรี กระเห็นนกระหือหรืออยากจะทำอะไรก็ได้ แล้วถ้าปล่อยไปคนที่จะมาเอาคือใคร เดียวท่านประธานจะให้เห็น ผมไม่ทราบว่าจะใครจะต้องมาเอา แล้วความเสียหายนั้นมหาศาลต่อแผ่นดินนี้ด้วย ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าข้อมูลทั้งหมดใช้เวลาในการศึกษามาพอสมควร เอกสารหลายหมื่นแผ่น ถ้าท่านรัฐมนตรีจะต้องการติดต่อหรือตอบข้อซักถามที่ผมได้นำเอามาอภิปรายช่วยกรุณาให้เจ้าหน้าที่ยกเอกสารที่อยู่ที่กระทรวง รถไฟฟ้าแต่ละโครงการ ๓๐,๐๐๐ กว่าแผ่นมายืนยันต่อหน้าท่านประธานว่าท่านพูดเรื่องจริง

๒. ผู้ที่ดูแลเรื่องสนามบินสุวรรณภูมิเตรียมตอบคำถามด้วย เดียวผมจะพูดต่อไปนี้ เรื่องโครงการอภิมหาโปรเจกต์ของท่านเหมือนกัน ขยายสนามบินสุวรรณภูมิ เฟส ๒ ทั้งหมด ผมพูดในงาน ๔ เดือนที่ท่านคิดจะทำและจะทำต่อไป และจะมีคนได้รับผลประโยชน์นี้เป็นใคร พี่น้องประชาชนจะได้ติดตามต่อไป ท่านประธานครับ เพื่อให้ง่ายต่อท่านประธานจะได้เข้าใจเรื่อง ผมขออนุญาตท่านประธาน ผมไม่เอาโครงการทั้งหมด ๙ สาย ผมจะพูดในวาระแรกเกี่ยวกับระบบขนส่งมวลชนรถไฟฟ้า ๓ เส้นทางที่รัฐบาลโดยกระทรวงคมนาคมดูแลขณะนี้ บางชื่อ-บางใหญ่ ประมูลไปแล้ว บางชื่อ-รังสิต ขณะนี้เตรียมการที่จะประมูล และอีกสายหนึ่งบางชื่อ-ตลิ่งชัน ผมขออนุญาตแก้ข้อมูลนิดหนึ่ง บางชื่อ-ตลิ่งชัน ประมูลไปแล้ว บางชื่อ-บางใหญ่เตรียมการประมูลสายสีม่วงที่ท่านนายกรัฐมนตรีกับท่านรัฐมนตรีได้กล่าวชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ บางชื่อ-รังสิต คือ ๒ เส้นทางนี้กำลังจะประมูลเท่ากับผมจะพูดถึงเรื่องรถไฟฟ้า ๓ สายใน ๙ เส้นทาง เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าอะไรเกิดขึ้นกับการทำงาน ถ้ากระทรวงคมนาคมไม่เข้าราชการระดับอธิบดีไม่เข้าราชการระดับไหนก็แล้วแต่ รวมทั้งรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ ผมจะอภิปรายที่ตัวท่านรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแล ข้าราชการท่านจะทำหน้าที่ในส่วนของท่านอย่างไร เป็นข้าราชการที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือไม่ขึ้นอยู่กับข้อมูลและข้อเท็จจริง นี่เป็นโครงการของการรถไฟ

๕๘๙

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัชนีพร ๒๗๒/๒

แห่งประเทศไทย เป็นเรื่องที่กำลังจะประมวล ผมจำเป็นต้องเอาชาร์ทนี้เนื่องจกว่าตัวเลข
ตารางข้างบนทั้งหมดนี้เป็นตัวเลขที่เข้า ครม. เป็นตัวเลขที่กระทรวงทำ ผมไม่ได้ทำเอง
ท่านทำเข้า ครม. ผมยกมาให้ท่านประธานทราบและผู้ที่ติดตามเรื่องนี้อยู่ได้เข้าใจว่า
เรื่องนี้มาอย่างไร -----

- ๒๗๓/๑

๕๙๐

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๒๗๓/๑

และข้างล่างนี้คือตัวเลขที่ผมใช้ตัวเลขของท่านมาคำนวณ มันเกิดความแตกต่างกันอยู่ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ด้วยเหตุผลคืออะไร ท่านประธานครับ รถไฟเขาเรียกว่า รถไฟไทย มีหน้าที่ดูแลโครงการนี้อยู่ ๒-๓ เส้น วิธีที่รถไฟทำมันทำได้หลายทางในการสร้างทางหลายเส้น สร้างแอร์พอร์ต ลิงค์ ไปแล้วมีการประมูล สายบางซื่อ-ตลิ่งชันไปแล้ว ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท โครงการนี้อยู่ในขั้นตอนที่จะเตรียมการประมูลในเร็ววันนี้ ได้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้ครับ ปี ๒๕๕๐ รัฐบาลที่แล้วได้ทำตัวเลขงบประมาณเอาไว้ อยู่ประมาณ ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท รัฐบาลของท่านสมัครปัจจุบันนี้ตัวเลขเพิ่มขึ้นมา ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท โผล่มาอีก ๔ เดือนในขณะนี้ ไม่ถึง ๔ เดือนดีครับ ท่านขึ้นมา ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทำเรื่องเข้า ครม. ใหม่ อ่างน้ำมันแพง ดัชนีค่าครองชีพสูง ค่าแรงแพง และเหล็กแพง เหล็กในการก่อสร้างแพง ท่านประธานจะเห็นว่าตัวเลขที่เขาตั้งเอาไว้ ๒๒ เพอร์เซ็นต์มาจาก ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ไปเทียบขอขึ้นราคาใหม่ ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ขึ้นมาทีเดียว ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท อ้างว่าค่าเหล็กแพง จำเป็น ต้องขอเงินงบประมาณเพิ่มอีก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมไปตามดูท่านครับ หลักการ เขาคิดอะไร ผมกราบเรียนกับท่านรัฐมนตรี ท่านอาจจะไม่ได้เรียนนิศวะ ท่านประธาน ก็อาจจะไม่ได้เรียนนิศวะ เราไม่ได้เรียนนิศวะเยอะ ต้องถามผู้รู้เขาบอกเขาให้แบบนี้ครับ ถ้า ๑๐๐ บาท จะเป็นเนื้อเหล็กประมาณ ๑๕-๒๐ เพอร์เซ็นต์ ก็หมายถึงว่าเป็นเนื้องาน ประมาณ ๑๕-๒๐ ผมให้ไว้เลยครับ ๑๗ เพอร์เซ็นต์ ผมเอา ๑๗ เพอร์เซ็นต์ไปคูณกับ จำนวนเงินที่เทียบว่าโครงการนี้มีเนื้องานเหล็กเท่าไร มันจะออกมาตัวเลขเป็นอย่างนี้ครับ ๗,๗๓๐ ล้านบาท ในจำนวนการก่อสร้าง ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท ท่านขอว่าของมันแพง เหล็กมันแพงอีก ๕๖ เพอร์เซ็นต์ ผมให้ท่านเลย ผมคูณให้ไปเลยครับ กับจำนวนเงิน ไปคูณกับเนื้อเหล็กมันก็จะออกมาที่ต้องขอราคาได้อีก ๔,๓๒๙ ล้านบาท ก็ต้องเอา ตัวเลขที่ขึ้นมานี้ครับ ท่านทำตัวเลขกันเอง ขอบวกกลับไปตัวเลขเก่าก็คือ ๔๕,๔๗๓ ล้านบาท บวกอีก ๔,๓๒๙ ล้านบาท มันก็จะเท่า ๔,๙๐๘ ล้านบาทเท่านั้นเอง แต่เขาขอเท่าไรครับ ปรับขึ้นมาเฉพาะงานโยธา ๕๕,๘๔๒ ล้านบาท มันขึ้นมาอย่างไรอีก ๖,๐๓๙ ล้านบาท ผมถึงตั้งคำถามกับรัฐมนตรีครับ ใครฝากยอดเงินนี้ไว้ในโครงการนี้ แล้ววันข้างหน้า

๕๙๑

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุทธาทิพ ๒๗๓/๒

ถ้าโครงการอย่างนี้เปิดให้เกิดขึ้นได้ข้อเท็จจริงอะไรผมไม่ทราบความเสียหายแก่บ้านเมือง
เอาเงินภาษีไปถลุงเล่นกันแบบนี้ นี่คือเหตุที่พวกเราต้องเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจท่าน
ไม่ใช่กระเหี้ยนกระหือรือจะมาเป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี แต่นี่คือหนึ่งในโครงการ
๖,๐๐๐ กว่าล้านบาทเข้าไปแล้ว ท่านรัฐมนตรีตอบเรื่องนี้ให้เข้าใจนะครับ ผมพยายาม
อธิบายสั้น ๆ ไม่ต้องเอาน้ำ เอาแต่เนื้อเพื่อจะบอกให้ท่านทราบ ผมจะไปโครงการที่ ๒
ในโครงการพวกนี้คือโครงการเดี่ยวแต่ว่าเส้นสายที่ ๒ ให้ดู เมื่อกี้ผมกราบเรียน
ท่านประธานนะครับ เป็นเรื่องของรถไฟ อันนี้เป็นหน่วยงานหนึ่งเรียกว่า รฟม. ที่เรา
ไปอุโมงค์ไปโผล่ไปซำไปซำว่า โครงการนี้เปิดซองประมูลไปแล้ว ท่านรัฐมนตรีครับ
เปิดซองประมูลไปแล้วในรายงานที่เข้า ครม. -----

- ๒๗๔/๑

๕๙๒

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๒๗๔/๑

ท่านเซ็นเข้า กรม. เปิดซองไปแล้ว หมายถึงว่าออกชั้ยกดไปแล้วแต่ละคน แต่ละบริษัท ๒๓ บริษัท ๒๖ บริษัท ต้องการอะไรใส่เข้าไปหมดแล้ว บอกราคาเขาไปอีกแล้วด้วย ปรากฏว่าอย่างนี้ครับ ทำเรื่องผ่านท่านอีก เกรงว่าบริษัทรับเหมาจะแจ้งไม่มีคนประมูล จะทำประมูลไม่ได้จะเสียเวลามาก จึงทำเรื่องผ่านท่านขออนุมัติ กรม. อนุมัติท่านเพิ่มเงิน อีก ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทั้งที่เปิดซองประกวดราคาไปแล้ว ทำได้หรือไม่ได้ ท่านตอบ ได้เองครับ สมควรหรือไม่เป็นเรื่องที่ท่านต้องใช้วิจารณญาณของท่านแล้ว ท่านกลัวบริษัท เขาประมูลไม่ได้ ท่านรู้ได้อย่างไรว่าเขาจะสู้กับราคาที่ท่านตั้งไว้ราคาเก่า แล้วท่านรู้ได้อย่างไรว่าต้องไปเพิ่มอีก ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมอ่านในรายงานทั้งหมดไม่มี รายละเอียดครับ เอาขำเหมาไว้ก่อนเพื่อเหลือเผื่อขาด เข้าใจเพื่อเหลือเผื่อขาดไหมครับ ทำอย่างไรก็ได้อยู่ที่พวกท่านจะทำได้ แล้วพวกผมไม่รู้ไหมครับท่านเอามาทำให้ผมดูไหม ไม่มี ประชาชนรู้ไหม ไม่รู้ นี่ต้องมาพูดกันอย่างนี้ครับ สถาต้องตรวจสอบท่านอย่างนี้ครับ ไม่ได้มาหาเรื่องกระหึ้นกระหือหรือที่อยากจะมาเป็นตำแหน่งอะไรกับท่านหรือครับ เป็นผู้แทนราษฎรนี้ก็ถือว่าสูงสุดสำหรับพวกเราแล้ว ผมคำนวณให้ท่าน ท่านรัฐมนตรี ท่านจะให้เห็น กล้องจับภาพไปท่านรัฐมนตรีจะได้อู้ กรอบนี้คือเข้า กรม. ผมเอาตัวเลข ผมไม่ได้คิดเอง ตรงนี้ท่านขอ ๑๖ เปอร์เซนต์ ผมให้ ๑๗ เปอร์เซนต์ครับ เหล็กในโครงสร้าง ทั้งหลังนี้ เหมือนกับบ้านหลังหนึ่งควรมีเหล็กจำนวนราคาเท่าไรในจำนวน ๑๐๐ บาท คือ ๑๗ เปอร์เซนต์ ผมให้ท่านเลยครับ เขาให้กัน ๑๕ เปอร์เซนต์ ผมให้ ๑๗ เปอร์เซนต์ อันนี้เขียนมาแค่ ๑๖ เปอร์เซนต์ ๑๒ เปอร์เซนต์ด้วย ผมให้ท่าน ๑๗ เปอร์เซนต์ ก็เท่ากับว่า โครงการนี้มีเนื้อเหล็กอยู่ประมาณ ๕,๓๐๖ ล้านบาท มันอาจจะมีอิฐ หิน ปูน ทราลัยไปอีก ผมไม่เถียงกับท่านหรือครับ ผมถึงบอกว่าเดี๋ยวจะมีรายละเอียดอีกเยอะมาก ผมให้ท่านเลย ท่านบอกว่าเหล็กแพง หาซื้อยาก ทำไม่ได้ ดัชนีขึ้น น้ำมันแพงขึ้น ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวง ล้วนแล้วแต่รัฐบาลทำให้ของแพงทั้งหมด แล้วเอาเงินภาษีประชาชนมาจ่ายอย่างนี้ หรือครับ โครงการ ๗ แสนกว่าล้านบาท ต้องเพิ่มไปอีกแสนกว่าล้านบาท เอามาถูกลง เล่นกันหรือครับ แล้วเดี๋ยวจะกราบเรียนท่านนะครับ ให้ความเป็นธรรมกับผู้รับเหมาด้วย ผู้รับเหมาผมถามมาหมดแล้วนะครับ เขาคิดอะไรกับท่าน แล้วเขาบอกความจริงอะไร

๕๙๓

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

บุศยรินทร์ ๒๗๔/๒

กับผม ๒ ตัวนี้คุณกันไปสิ่งที่ควรจะขึ้นให้ความเป็นธรรมแก่ท่าน ๒,๙๗๑ ล้านบาท ก็เพียงพอแล้ว ตามที่ท่านขอด้วย แต่ท่านมาขอเพิ่มขึ้นอีก ๔,๘๓๘ ล้านบาท แพงกว่าความเป็นจริงอีก ๑,๘๖๖ ล้านบาท ผมกราบเรียนท่านประธานตั้งแต่เริ่มแรก ประมูลไปแล้วงานนี้ กำลังอยู่ในขั้นตอนเปิดซองเทคนิค เพิ่มราคามาระหว่างที่ประมูลออกชั่นไปจบ สมควรทำไหมครับ นี่คือ ๔ เดือนที่ท่านทำงานกันครับ ฝากไว้ ใครเป็นคนฝากเอาไว้ วิธีการนี้ถ้ารอดออกไปได้จากพวกเราสอบสวนติดตามศึกษาไม่ได้ไม่ทันเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจแล้วสกัดท่านไม่อยู่ หลุดออกไปเดือนตุลาคมเขาจะมาเซ็นสัญญา มันก็จะมีเงินจ่ายล่วงหน้าอีก ๑๐ ถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์แล้วแต่สัญญา เงินตรงนั้นแหละครับ ไม่รู้ใครที่ฝากไว้จะไปเก็บตามตรงนั้นอีกที่ ระหว่างเดือนตุลาคม เดือนพฤศจิกายน เดือนธันวาคม ท่านถึงได้เร่งโครงการทั้งหมดก็โครงการ ๗ แสนกว่าล้านบาทให้เสร็จปีนี้ เพื่อเหตุผลอะไรท่านตอบพวกเราได้ แต่ผมเชื่อว่าท่านไม่ตอบ สิ่งเหล่านี้คือพฤติกรรมของรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีรู้เห็นเป็นใจกับสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น อันนี้โครงการที่ ๒ นะครับ

ผมขออนุญาตสรุปง่าย ๆ เวลาจะได้กระชับ โครงการที่ ๓ นี้ประมูลไปแล้วโดยประกาศของรถไฟ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนที่จะต่อรองแล้วเปิดซองด้วย เหลืออยู่บริษัทเดียว ท่านประธานที่เคารพครับ บริษัทนี้ประมูลมาตั้งแต่ปีที่แล้วนะครับ -----

รัฐบาลที่แล้วด้วยยืนยันว่า ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท ฉันทเอาไม่ต้องมาเพิ่มเงินให้กับฉันด้วย ๕๖ เปอร์เซ็นต์ ค่าเหล็กแพงขึ้นฉันก็ไม่เอา ฉันทจะเอาโครงการนี้ที่ฉันจะเอาด้วย มีคนพยายามจะขอว่าเอาไหมฉันจะใส่ให้มีคนสั่งด้วยว่าจะเอาไหมฉันจะสั่งให้แต่มีข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบอกว่าใครจะทำก็ทำแต่ผมไม่ทำเด็ดขาด โครงการนี้ถ้าตกลงกับเขาเซ็นสัญญาไป ๕๖ เปอร์เซ็นต์ของ ๘,๐๐๐ ล้านบาท คือ ๔,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ต้องจ่าย แล้วเขายังมีอีกบริษัทยืนยันว่าไม่ใช่บริษัทเดียว อีกบริษัทไม่พอใจไปตัดเทคนิคเขา ไปตัดของเทคนิคว่าเขาไม่มีความสามารถเป็นบริษัทของประเทศจีน มีฮั้วกัน ตั้งกัน ๒ บริษัท บริษัทประเทศจีนฮั้วกัน ตัดตอนมาให้เขาประมูล เขาเอาไปฟ้องศาลปกครอง นั้นแสดงว่าเขาต้องการอยากได้งานนี้โดยไม่ต้องการร้องขอให้ท่านมาเพิ่มค่าอุปกรณ์ใด ๆ อิฐ หิน ปูน ทราาย ว่าแพง น้ำมันแพง ค่าเหล็กแพง ดัชนีแพงหาซื้อเหล็กไม่ได้เขาพร้อมที่จะสู้ ท่านเห็นไหมครับ ๓ โครงการ ๓ รูปแบบ ๑. ประกวราคาไปแล้วเขาอยากจะได้ แต่ไม่รีบตัดสินใจให้เขา ๒. อันนี้ประกวราคาไปแล้วยังไม่ได้ตัดสินใจกำลังเปิดของเทคนิค ไปเพิ่มเงินให้อีก ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ที่ผมบอกว่าบวกเข้าไปว่าอยู่ ๑,๘๐๐ กว่าล้านบาท มีคนฝากเอาไว้ อีกอันกำลังจะประมูล ใส่เข้าไปเยอะหน่อย คุณไม่ตรีในฐานะผู้อำนวยการสำนักงาน สนข. ทำซ้ำโดนย้ายด่วนเลย สั่งแล้วไม่ทำย้ายด่วนเลยเหมือนกับวันนี้ที่มีการย้ายผู้จัดการใหญ่การบินไทย อภิปรายเมื่อวานนี้ วันนี้สับเลยครับ สับทิ้งเลย คุณอภิสิทธิ์ขณะนี้กำลังต้องการกรรมการสอบสวนพวกที่ทำทุจริตในการบินไทย บอร์ดปลดออกวันนี้เลยครับ นี่หรือครับวิธีการบริหารราชการแผ่นดินของท่าน คนดีที่ไหนจะมาทำงานให้กับประเทศชาติครับ เอาอำนาจอย่างไรไปตัดสินใจแบบนี้ครับ นี่คือนี่สิ่งที่พวกผมจะต้องมาอภิปรายไม่ไว้ใจท่าน เพราะท่านทำโดยใช้อำนาจแบบนี้และวิธีการมันไม่ชอบมาพากล ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงมีลายเซ็นพวกท่านเกี่ยวข้องหมด แต่ว่าผมไม่สามารถอภิปรายได้ว่าท่านทุจริต ไม่สามารถอภิปรายว่าท่านทำผิดกฎหมายได้ จึงละเอาไว้ตรงนี้ก็แล้วกันถ้าไม่ระงับยับยั้งความผิดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นได้ บ้านเมืองนี้จะเสียหายมหาศาลจากความตั้งใจทำงานแบบประเภทให้มันเกิดความเสียหายจริง ๆ ท่านต้องฟังคนดี ๆ อย่างในกระทรวงเขาเตือนพวกท่าน

๕๙๕

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลทิพย์ ๒๗๕/๒

ผมขออนุญาตไปอีกโครงการครับ สนามบินสุวรรณภูมิ อันนี้เป็นเรื่องมหากาพย์ กลับมาอีกแล้วครับท่านประธาน เมื่อกี้ผมกราบเรียนท่านประธานไปเฉพาะ ๓ โครงการ ใน ๙ โครงการของรถไฟ ผมไม่ได้บอกตัวเลขเอาไว้คร่าว ๆ คือ ๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๑,๘๐๐ กว่าล้านบาท ก็เกือบหมื่นล้านบาทเข้าไปแล้ว ฝากเอาไว้เกือบหมื่นล้านบาทแล้ว โครงการขยายสนามบินสุวรรณภูมิ เฟส ๒ ต่อจากที่สร้างเอาไว้แล้ว ๑๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธานครับ มีทั้งหมดอยู่ ๑๐ งาน ผมเอาเรื่องนี้มาให้ท่านประธานทราบเพื่อที่พี่น้องประชาชนอาจจะไม่เข้าใจว่ามันสร้างตรงไหน ต่อตรงไหน ๑. ต่อจากอาคารที่เราเข้าไป เราจอดรถเราเข้าไปนี่ต้องทุบแล้วขยับมาใหม่ ๒. สร้างรันเวย์ (Runway) ที่ ๓ คือทางขึ้นของเครื่องบิน ๓. สร้างที่จอดเครื่องบิน เครื่องบินขึ้นลงแล้วก็มาจอดเรียกว่าแท็กซี่เวย์ (Taxiway) ๔. มีคูโมงค์ต่อเติมมาของเดิมทิศใต้ทิศเหนือต่อให้ทะลุช่วงกัน รถไฟใต้ดิน จะได้รับขนส่งผู้โดยสารได้ ๕. ที่จอดรถ ๖. ขยายที่จอดรถข้าง ๆ ทั้งหมดอยู่ ๑๐ หน่วยงาน เมื่อวันที่ ๑๒ ใครไปสั่งให้เขาประชุม หรือประชุมเป็นวาระปกติผมไม่ทราบ แต่บอร์ดตีกลับ

ต้องยอมรับพูดความจริงกัน บอร์ดตีกลับ ตั้งงบประมาณไว้ ๗๓,๔๐๐ กว่าล้านบาท บอร์ดตีกลับออกไปทำรายละเอียดมาหน่อย เห็นรายละเอียดอย่างนี้แล้วยังไม่ชัดเจน หมายความว่าได้ ๒ นัย อาจจะเป็น ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทก็ได้ อาจจะเป็น ๖๕,๐๐๐ กว่าล้านบาทก็ได้ ท่านประธานครับ ตรงนี้ต้องใช้เอกสารประมาณ ผมเคยตรวจสอบสนามบินสุวรรณภูมิเฉพาะตัวอาคารผู้โดยสาร เอกสารเฉพาะแบบแปลน อย่างเดียว ๔,๗๓๔ แผ่น บัญชี (Book) ทั้งหมดอีกเป็นประมาณไม่ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ หน้า และรถไฟของท่าอากาศยานที่เมื่อก็ผมกราบเรียนที่รถไฟนั้นอีก ๔๐ บัญชี อ่านกันตาแฉะ ๓ วัน ๓ คืนเลยครับ ผมกลับมาเรื่องสนามบินให้จบ ท่านเห็นภาพรวม ๑๐ โครงการ ไหมครับ ผมเตรียมสรุปให้ท่านประธานคิดเอาไปเสร็จเรียบร้อย ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านรัฐมนตรีสันติครับ ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ขออนุญาตพูดเอ่ยชื่อ ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน ถ้าท่านคิดว่าผมพูดไม่จริงท่านสั่งให้คนของท่านหรืออธิบดี หรือผู้อำนวยการหรือบอร์ด หรือท่านวุฒิสมาชิก ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ไปเอาเอกสารแบบมากองต่อหน้าท่านประธานเลย ผมอยากจะให้ใช้เวลา ๓ ชั่วโมงเองครับ ผมมีสตาฟ (Staff) ของผม ๑๕ คน อ่านแบบให้ท่านดูเลย คิดมาอย่างไร ๗๓,๗๓๙ ล้านบาท แล้วผมเชื่อ ถ้าวันนี้ไม่มีการอภิปรายไม่ไว้วางใจโครงการนี้ทะลุ เป็น ๘๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท กระเขียนกระหือหรือจะเอากันให้ได้ ใส่กันเข้าไป นี่อีก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทครับ เกินอีก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้ามั่นยังไม่ทำได้ทำ ก็ท่านไม่ทำ ผมต้องบอกว่าท่านกำลังคิดจะทำกัน แล้วผมก็รู้ว่าท่านกำลังจะทำอะไรกันอยู่ ตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ พวกนี้ต้องเป็นเอกสาร คนต้องไปตรวจ ผมใช้เวลา ๒ ปี ตรวจของเก่า เป็นอย่างนี้จำเป็นต้องอธิบายให้ท่านประธานได้เข้าใจง่าย ๆ สนามบินสุวรรณภูมิ ผมขออนุญาตท่านประธานย่อนิดหนึ่งเพื่อจะได้ให้ท่านประธานได้เข้าใจ เรื่องนิดหนึ่ง เดิมทีสนามบินสุวรรณภูมิเคยประมูลกันไปแล้ว แบบ ท่านประธานครับ ไปลดแบบ นี้เฉพาะถอดแค่เล่มเดียว ลดแบบแล้วก็ไปสร้างใหม่ แล้วก็บอกว่าถอดแบบ มาแล้วประมูลไปนี่ถูก เอกสารฉบับนี้เรียนท่านประธานผ่านไปท่านรัฐมนตรี ไม่ใช่เอกสาร ผมทำเอง เป็นเอกสารของหน่วยงานที่ท่านจ้างมาด้วยวงเงินเป็นพัน ๆ ล้านบาท

๕๙๗

สผ ๖/๒๕๕๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

กมลมาศ ๒๗๖/๒

ค่าก่อสร้างจาก ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท บานปลายเป็น ๕,๘๐๐ กว่าล้านบาท เขาสรุป
ในรายงานให้ผมดู ๓๖,๖๖๖ ล้านบาท ประมูลเสร็จใช้เวลา ๑ ปีสร้างไม่ได้ จนมีหนังสือ
โต้ตอบกันให้บริษัทเอ็มเจพีเอ (MJPA) ที่ออกแบบมาช่วยอธิบายแบบที่ประมูลหน่วย
ท่านประธานครับ เป็นเรื่องที่ตลกมาก คนจะประมูลไปคิดราคากลางออกมาได้
แต่จะสร้างนี้คิดแบบไม่เป็น ผมไม่ว่าอะไรนี่เป็นเรื่องของเอกชนเขา แต่แปลกใจว่า
ประมูลไปได้ แต่รายงานฉบับนี้คือการใช้จ่ายเงินทั้งระบบทั้งหมด ๑๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท
อยู่ในนี้หมดครับ มีอาชีพทำครับ ผมไม่ได้ทำ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ที่ผมเอา
ตัวเลขมาเนื่องจากผมได้ทดสอบ ได้ตรวจสอบโครงการเหล่านี้ และสิ่งเหล่านี้คือของจริง
ท่านประธานที่เคารพ ณ วันนี้ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน โครงการที่ไปสั่งให้เขาสร้าง
สนามบินมีเซ็นสัญญา ๓๖,๖๖๖ ล้านบาท และบานปลายไปอย่างที่ผมกราบเรียน
ท่านประธานเป็น ๕๙,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานเชื่อไหมครับ -----

- ๒๗๗/๑

มันเกิดขึ้นได้อย่างไรผมไม่เข้าใจ บริษัทเขาขอเก็บเงินมา ๙,๓๐๐ ล้านบาท เป็นงานที่ไม่มีแบบ ไม่มีคนเซ็นสั่งให้ทำ แต่ตั้งเบิกไว้ ๙,๓๐๐ ล้านบาท ในจำนวน ๕๙,๐๐๐ ล้านบาทนี้เป็นลายลักษณ์อักษร ก็ตกลงกันว่าจ่ายแค่ ๑,๒๐๐ ล้านบาทในสมัยรัฐบาลชิงแกพอท่านมา ๔ เดือนนี้ประชุมบอร์ด แล้วก็อ้างเงินไຈ້ก้า (JICA) อะไรให้ทุนวายกันไปหมดสั่งจ่ายอีก พยายามจะจ่ายกัน ณ วันนี้ ท่านผู้อำนวยการใหญ่คนนี้ก็กำลังจะถูกดึงเพราะเรื่องนี้อีก ๗,๒๐๐ ล้านบาท บริษัทเขาบอกอย่างนี้ครับเขาล็อกกันอยู่ จริงเท็จผมไม่ทราบ เอาแค่ ๕,๐๐๐ ล้านบาทพอ ใน ๗,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธานครับเป็นเอกสารบริษัทแจ้งมาบอกว่าเบิกเงินไม่ได้มาแล้ว ๓ ปี เพราะมันไม่มีเนื้อหาเขาเรียกว่าสั่งด้วยวาจาปากเปล่า ขณะนี้จะขยายโครงการออกไปสนามบินมีอาคารผู้โดยสารติดอยู่ตรงนั้นจะมีห้องอาหารใหญ่อยู่แห่งหนึ่งสร้างขึ้นมา ๓๐๐ ล้านบาทพอจะขยายตรงนี้ออกว่าให้หรือตรงนี้ออกเจ้าของคือบริษัทคิง เพาเวอร์ บอกว่าไม่ได้ต้องจ่าย ๓๐๐ ล้านบาท แต่ก่อนสร้างผมอ่านเอกสารแล้วครับ ยินยอมให้หรือเมื่อไรก็ได้แล้วจะสร้างชั่วคราวแค่ ๒ ปีด้วย แล้วคนที่อนุมัติให้ได้เดือนด้วย คนที่อนุมัติให้ก็คือเดือนผมพบกับท่านประธานอย่างนี้คือนายศรีสุข จันทรางศุ ไม่ได้เข้าบอร์ดไม่ได้ทำอะไรเลยสร้างปัญหาขึ้นมาให้กับเราปวดหัวกันทั่วประเทศ ทั้งสภาต้องปวดหัวเพราะบุคคลคนนี้ผมกราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีทรงศักดิ์ ขอร้องเถอะครับ ไปเอาสะพานทางเดินเส้นละ ๓๒๘ เมตร ที่ไปแก้แบบออกแล้วให้คนจะเดินขึ้นสนามบินเดินกันทีละเกือบกิโลเมตรเอามาวางคืนเถอะครับ ๑๘ ตัว ตัวละ ๓๒๘ เมตร ไปรื้อเพื่อเอาพื้นที่นั้นไปให้กับเอกชนขายของ เป็นธรรมดาใหม่ท่านประธานครับ เป็นเอกสารต้องไปเสียค่าแก้แบบอีก ๒๐๐ กว่าล้านบาท ต้องไปจ้างบริษัทเอ็มเจทีเอมาสร้างแล้วก็รื้อแบบ แล้วก็ไปเอาตัวนี้หายไป วันนี้เอาทั้งเงินไปเอาทั้งของไปยังไม่คืนเขาเลยครับ ช่วยกรุณาแก้ครับ อย่างนี้ ๔ เดือน ท่านเข้าไปท่านทราบมาก่อนแล้วทำไมท่านไม่แก้ ทำไมไม่สั่งแก้ไขให้เกิดความสะดวกราบรื่นในสนามบิน บริษัทคิง เพาเวอร์ขณะนี้ค้าขายโดยการคุ้มครองของศาลแพ่งก็เป็นเรื่องของบริษัทคิง เพาเวอร์ที่ปฏิบัติตามที่ศาลแพ่งสั่ง ผมไม่ไปก้าวก่ายก้าวล่วงแต่เรื่องเยอะมาก เรื่องอย่างนี้การอำนวยความสะดวกท่านเป็นรัฐมนตรี

ท่านไปสั่งอะไรเยอะแยะ แต่ทำไมสิ่งเหล่านี้ท่านไม่ทำ นี่ยกเป็นเกร็ดนะครับ ยังมีอีก เป็นตั้งเลยอยู่ตรงหน้าผม พูดไปก็จะใช้เวลาของพวกเขามากเกินไป เพียงแต่ว่านี่คือ สิ่งที่เราต้องทำหน้าที่แทนพี่น้องประชาชน ท่านในฐานะที่เป็นทั้งผู้แทนราษฎร บางท่านไม่เป็นและนั่งอยู่ตรงนั้น ท่านอาจจะมีความรู้สึกคนละเรื่องที่เราได้รับ ผมมีหลักฐานผมเอามาชี้แจงให้ท่านทราบ ท่านแก้ไขเถอะครับ ผมเคยพูดกับ ท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ในวันแถลงนโยบาย ๓ เรื่อง ผมแจ้ง ท่านนายกรัฐมนตรีว่า ๑. เรื่องนิเวศลิษฐ์ นโยบายการบริหารจัดการที่ดีจะต้องปราบปราม การทุจริตคอร์รัปชัน จะส่งเสริมข้าราชการให้มีจริยธรรม จะส่งเสริมข้าราชการให้ทำหน้าที่ เพื่อบริการสาธารณะกับประชาชน จะทำทุกอย่างให้ประเทศชาตินี้ดีและโปร่งใส วันนี้มันตรงข้าม ท่านอย่าบอกว่า ๔ เดือนยังไม่ได้ทำอะไร ที่ผมเรียนท่านมา ๔ เดือน ท่านทำไปอันตรายนะครับ อันตรายกับประเทศนี้ ผมฝากถึงวอนท่านประธาน ถึงรัฐมนตรี ท่านถวายสัตย์ปฏิญาณจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ท่านมีพระราชดำรัส ท่านซึ่งทำด้วยความซื่อสัตย์กับคน ๖๐ กว่าล้านคน -----

ท่านทำได้ถือว่าท่านเป็นคนที่ดี แก้ปัญหาของประเทศชาติ แต่ถ้าท่านไม่ทำถือว่าท่านเป็นคนที่ไม่ดี คำโบราณเขาแรงกว่านั้นครับ แล้วไม่ใช่คำหยาบ ท่านประธานครับ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น ผมอยากเห็นบ้านเมืองเจริญรุ่งเรือง ผมไม่ขัดขวางวิธีการทำงานของพวกท่านหรอกครับ แต่พวกท่านต้องสร้างความโปร่งใส ท่านต้องเปิดเผยข้อเท็จจริง ท่านอย่าใช้อำนาจของท่านมีไปในทางที่เอื้อประโยชน์พวกพ้อง ท่านอย่าคิดว่าในสิ่งที่ท่านกำลังทำทุกวันนี้ ผู้อื่นเขาไม่รู้ ผมไม่รู้ใช้เวลา ๔ วัน ตั้งแต่ได้รับทราบที่ท่านบรรจุยุติคดี ต้องไปอ่านเอกสาร พวกนี้ยิ่งกว่าทำวิทยานิพนธ์ ๓ เรื่อง เอกสารเป็นหมื่น ๆ หน้า คืบหนึ่งถึงตีสี่ ทั้งหมดเป็นเอกสารมาจากกระทรวงของท่าน ผมมีข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแจ้งว่าพวกท่านทำอะไร ผมมีเอกสารมาจากสำนักนายกรัฐมนตรี คนของสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งมาว่าพวกท่านทำอะไรกันอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมไม่จำเป็นต้องเอาเรื่องที่เขาเล่ามาบอกให้ท่าน ผมจะไว้ใจท่านได้ต่อเมื่อท่านคิดว่าบ้านเมืองนี้ท่านต้องแก้ไข ท่านเป็นคนดีผมไว้ใจท่านได้ แต่สุภาชิตบอกไว้ว่า คนดีชอบแก้ไข คนจั๊ญไรชอบแก้ตัว ถ้าไม่แก้ไขเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ไม่ดีขึ้นบ้านเมืองจะเสียหายครับ ขอขอบคุณครับ ผมไม่ไว้ใจท่าน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

(นายปรีชา เร่งสมบุญธรรมสุข ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายปรีชา เร่งสมบุญธรรมสุข (เลย) : ท่านประธานครับ ประท้วงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญรัฐมนตรี คุณปรีชา ให้รัฐมนตรีตอบ คือเล็ก ๆ น้อย ๆ ปล่อยไปเถอะ

นายปรีชา เร่งสมบุญธรรมสุข (เลย) : ปล่อยคนจั๊ญไรไปไ้ใหม่ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญนั่งก่อนเถอะครับ ให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง เราไม่มีสิทธิ รัฐมนตรีเขามีสิทธิ เชิญครับ

นายทองศักดิ์ ทองศรี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ทองศักดิ์ ทองศรี ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม